

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
/	Bernekerjeva odličja 2004	Odsevanja: časopis za leposlovje in kulturna vprašanja (22/53-54)	2004	83	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-RGV85BPP	ŽENSKI PEVSKI ZBOR TENUTO ŠMARTNO prepeva slovenske narodne in umetne pesmi, med drugim pa posega tudi v pevsko zakladnico drugih narodov in sakralne ustvarjalnosti, največ iz obdobja renesanse, kar je prepričljiv podatek, da zmore uveljavljati širok razpon glasbenih slogov in zvočnosti. Predvsem pa izstopa, ko oblikuje in interpretira skladbe iz koroške ljudske dediščine, pesmi, ki jih poje s posebno zlahtnostjo in ubranostjo, doživeto in mladostno radoživjo, poglobljeno občuteno, iskreno in s smislom za harmonično zvočnost. Prijazno doživeto zvenijo v njihovi izvedbi tudi skladbe slovenskih in tujih sodobnih skladateljev. Všečni zvok, sporočilna moč, prepričljiva intonacija, dinamika in interpretaciji in razpoloženju ustrezno spreminjanje tempa v izvedbi so odlike prepevanja ŽENSKEGA PEVSKEGA ZBORA TENUTO IZ ŠMARTNA, je poudarjena misel, ki vrednoti razsežnosti in umetniško prepričljivost pevskih zmognosti in dosežkov tega zbora.	portret	Ženski pevski zbor Tenuto Šmartno	/
/	Cigani letijo v svet	Glas Savinjske (5/88)	1999	27	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-CR02APRR	Potem ko so s svojo glasbo osvojili domače občinstvo, je zdaj na vrsti Francija oz. Evropa. S trdim delom in iskreno ljubeznijo do glasbe so se jim odskrnila vrata v svet. Zato je lahko s kančkom sreče prav 10. obletnica tudi velika prelomnica na njihovi glasbeni poti.	ostale publicistične prakse	Šukar	/
/	Coldplay so zmagali!	Tednik (55/42)	2002	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-IJZQLGAS8	Coldplay so z A Rush Of Blood To The Head preskočili marsikatero stopničko na poti do vrha. Manjka jim samo še turneja po doslej še neznanem terenu — koncerte so imeli večinoma le v Angliji — in prodoren videospot. Ostalo se zgodi samo od sebe. Fantje, ki prisegajo na pristnost in iskrenost pri ustvarjanju glasbe, se verjetno še dolgo ne bodo pustili ujeti v ustaljen kalup glasbene industrije. Sami namreč pravijo, da se za glasbo niso odločili zato, ker bi želeli biti na televiziji ali pa enostavno postati slavni, temveč zato, ker so želeli dati poslušalcem tisto nedotaknjeno, kar so v imeli sebi. Brez pretvarjanja, sprenevedanja in igranja nečesa, kar v resnici niso. Dovolj prepričljivo, da CD vsaj enkrat preposlušas.	ocena zgoščenke	Coldplay	/
/	Cornell W. Rochester & N.P. Boys	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (24/7)	1994	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-DCTNO6N7	Urbani črnski geto v ZDA ima svojo kulturo, ki je postala globalna in nas spremlja na vsakem koraku. Tudi geto na severu Philadelphije (od tod okrajšava »N.P.«) ni izjema. Tamkajšnji hiphop so lani na festivalu novega jazza v Moersu uspešno predstavili najstniški jazzoetry bend The Roots, s še bolj eklektično in ambiciozno zasedbo pa je presenetil bobnar Cornell W. Rochester, ki ga ljubitelji jazza poznajo kot člana tria Odeana Popea, kot člana skupin Jamesa Blooda Ulmerja ali Jamaaladeena Tacume. The N.P. Boys v svojih nastopih združujejo elemente jazza, funka in hiphopa z obveznim rap-frontmanom, udarnim »nakladanjem« in sunkovitimi prelomi. Skupina tako v duhu časa nadaljuje tradicijo rap pionirjev, sinteze govornega, petega in igranega, kakršno so v sedemdesetih letih postavili The Last Poets, Gil Scott-Heron, The Watts Prophets, Sonia Sanchez. Srečanje z The N.P. Boys je prvo srečanje z energično, plesno, provokativno glasbo, ki je iskren, tudi jezen odziv na okolje, kjer nastaja.	portret	The N.P. Boys	/
/	Duo Kobal-Lavrenčič v Kulturnem domu	Katoliški glas (43/5)	1991	4	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-LWGFDKRD	Na njun nastop se je tako zbralo lepo število poslušalcev. Predstavila sta nam zelo bogat spored, v prvem delu samospeve Schuberta, Schumanna, Brahmsa, Dvoraka, Rahmaninova in Lajovicica, v drugem pa operne in operetne arije. V samospelih je bil Kobal brez dvoma iskren in prepričljiv. Tudi njegove glasovne zmogljivosti zanesljivo ustrezajo temu žanru. Za uspeh večera pa ima zaslugo tudi izvrstna klavirska spremljava Hilarija Lavrenčiča.	ocena koncerta	Kobal, Dušan	/
/	KLJUB, Celje, 9. 11. 1990, 50 din: POLSKA MALCA + KARANTANIJA	Nova doba (24/2)	1990	15	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-BGCRJLAT	Kakšnih sto obiskovalcev Celjskega KLJUB-a si je lahko prejšnji petek ogledalo brezhibni nastop krškega tria, ki je bil hkrati tukajšnja promocija njihovega prvega LP-ja »Mojster s snežinko«, izdanega pri mariborskem FRONT ROKC-u. V dobro uro trajajočem koncertu so Bojan Rabzelj (kitara), Gianni Kovač (bas) in Uroš Srpčič (bobni) še enkrat dokazali, da upravičeno sodijo v sam vrh jugoslovanske rock produkcije. Zrel, suveren in iskren glasbeni izraz, še vedno »ostri«, ogromna količina izvajalske energije, tako da lahko za celjski nastop Polске malce brez pretiravanja zapišem, da je bil, če uporabim naslov enega njihovih komadov, »šus u glav«.	ocena koncerta	Polška malca	/
/	Koncert Vite Mavrič	Nove novice z ribniško-kočevskega konca (71)	1994	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-JXL5RD8T	V petek, 18. februarja 1994, je gostovala v Miklovi hiši šansonjerka VITA MAVRIČ. Pela je pesmi znanih pesnikov, naj omenimo Menarta, Fritzla in Meineja. Občinstvo je bilo nad izvajanjem vse bolj znane umetnice navdušeno, marsikoga je Vita s svojo iskrenostjo in prepričljivo interpretacijo celo spravila na rob solz. Ljubezen je pač Ljubezen, neločljivo vezana z bolečino in solzami in vsi prisotni so prav zavoljo Vite tistega večera to resnico ne samo začutili, ampak celo otipali.	ostale publicistične prakse	Mavrič, Vita	/
/	Na današnji dan	Novi tednik NT&RC (51/39)	1997	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-79QLRDGK	1951 – V Litiji je umrl slovenski skladatelj Peter Jereb. Njegove številne zborovske pesmi so še danes priljubljene zaradi prijetne in iskreno doživete melodike (rojen leta 1868).	ostale publicistične prakse	Jereb, Peter	/
/	Nebo je žalostno, fantje pa nestrpni: glasbeniki meseca – Pop Design	Gorenjski glas (50/33)	1997	32	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-M8Y32D79	Ko v trgovini kupite kaseto ali cedejsko z glasbo, verjetno nikoli ne pomislite, koliko dela so glasbeniki vložili vanjo. Poslušalec se pač preda zgolj poslušanju. In na vsakem albumu najdemo tako skladbe, ki so nam všeč, kot tudi one, ki se nočejo in nočejo prijeti našega ušesa. In kakšni so občutki glasbenikov takrat? Ker so že vsi kar nekaj časa v tem poslu in imajo za seboj bogate izkušnje, ponavadi že v studiu vedo, katera skladba se bo 'prijetla', katera pa bo ostajala nekoliko v ozadju. To, pravijo, je pač potrebno vzeti v zakup. Kaseto z desetimi hiti je pravzaprav skoraj nemogoče posneti. In kako pravzaprav nastane kaset. Predvsem je potrebno imeti idejo, te pa so pri POP DESIGNU odsev lastnih občutkov in doživetij. Prav zaradi njihove iskrenosti pa so doslej pri poslušalcih vedno pozele takšen uspeh.	portret	Pop Design	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
/	Nova zgoščenka Simone Weiss: Računam nate	Primorski utrip (9/117)	2003	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-RR85WCNV	Deset odličnih skladb z nosilno Računam nate je kot nalašč tako za preganjanje turobnega jesenskega, deževnega razpoloženja kot ohranjanje romantičnih občutkov, ki jih prinaša sprehod po šelestečem listju. Besedila so odsev Simonine pozitivne naravnosti do življenja in želje po harmoniji s seboj in soljudmi, vračajo upanje v dobro in se s prijetno glasbo zlijejo v skladbe, ki se kar usidrajo v uho. Naj naštejemo le nekaj naslovov: Ti me pomiriš, Ko ljubi moški kot ti, Kaj je sreča, Tebi pripadam ... Posebno presenečenje je duet s Kemalom Montenom – skladba Eno življenje je zagotovo ena tistih skladb, ki le potrjujejo o Simoni Weiss že prej zapisano. Kljub vsem primerjavam z ostalimi izvajalkami na slovenski glasbeni sceni ostaja Simona Weiss nesporna kraljica src vseh, ki cenijo njeno kvaliteto in iskrenost.	ocena zgoščenke	Weiss, Simona	/
/	Polona – »Povej«!	Novi tednik NT&RC (56/21)	2002	31	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-L152EN3C	V noči iz četrta na petek bo Simona Brglez v SNOP-u gostila simpatično pevko Polono iz Ajdovščine. Z albumom Iskrenosti je marsikaj odkrila o sebi, sicer pa je Polona nase opozorila že večkrat.	ostale publicistične prakse	Polona	Iskrenosti: poglej me v oči (zgoščenka)
/	Quaggiatova glasba iskrena in seže do srca: Gorica – ZSKP ob svojem jubileju izdala zgoščenko z zborovskimi skladbami	Primorski dnevnik (65/297)	2009	15	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-491NCPA2	Quaggiatova glasba [je] iskrena in seže do srca.	ostale publicistične prakse	Quaggiato, Patrick	Pomladni večeri (zgoščenka)
/	Ruggiero Leoncavallo: La Bohème	Petkov teden: vodnik po RTV sporedu (5/9)	1990	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NJRPTSZ5	Kot vsi vemo, je Puccinijeva »La Bohème« ena najbolj znanih oper, medtem ko za Leoncavallovo nihče ne ve. Toda zelo bi se motili ob misli, da Leoncavallovo delo nima nobenih vrednot – nasprotno: ob poslušanju glasbe boste tudi sami lahko ugotovili, da bi Leoncavallova opera bila tudi še danes med pogosto izvajanimi operami, ko bi Puccini ne napisal učinkovitejše inačice. Za Leoncavallovo glasbo lahko trdimo, da je iskrenejša in manj preračunljiva kot Puccinijeva, da odkriva veliko skladateljsko domišljijo, ki je v obrtnem smislu več kot solidna. Leoncavallo rad duhoviči s citati iz Rossinijevih in Meyerbeerovih oper, ki jih danes ne poznamo več in tako ne moremo slediti skladateljevim namigom te vrste. Libreto Puccinijeve opere je bolj poetičen, Leoncavallov bolj realističen, pri Pucciniju so vedri in tragični trenutki enakomerno porazdeljeni na vsa dejanja, pri Leoncavallu pa sta prvi dve izrazito vedri, tretje in četrto pa tragični.	ostale publicistične prakse	Leoncavallo, Ruggiero	La bohème
/	Sebastian	Demokracija: slovenski politični tednik (10/39)	2005	58	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-W0X38OB3	Nekaj časa je minilo od Sebastianove zadnje pesmi Bum! Bum! Bum! KDO MISLIŠ, DA SI?! pa je naslov njegove nove pesmi, izredno udarne, ki se razlikuje od vsega Sebastianovega dosedanjega dela. Nič prijaznih besed, lepih misli, srčnih utripov, ampak kruta iskrenost. Življenjska skladba, ki govori o besu, jezi, razočaranju. In morda vse to ne bi bilo tako zanimivo, če ne bi bila pesem – po Sebastianovih besedah – »izrazito avtobiografska«. Če želite izvedeti, kaj to pomeni, prisluhnite! Sebastian pa se tokrat prvič predstavlja kot avtor, in to ne samo besedila, temveč tudi glasbe.	ostale publicistične prakse	Sebastian	Kdo misliš, da si?!
/	Terpsihora na odru: v Domu kulture nastopila novomeška plesna skupina	Dolenjski list (41/23)	1990	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-15WZP078	Starogrška mitološka modrica plesa in zbornega petja Terpsihora, bolj znana kot muza plesa, je posodila ime novomeški plesni skupini, ki združuje kakih petnajst mladih deklet in fantov in je zadnje čase kar precej slišati o njej. V ponedeljek, 4. julija, zvečer je Terpsihora nastopila s plesno predstavo Utrinki v Domu kulture. Po zamisli Marte Štemberger, vodje skupine, so mladi v več točkah pokazali, kako s telesnimi gibi ob ustrezni glasbi izrazijo odtujenost, neiskrenost, ljubezensko razpoloženje, (ne)odkritost, iskanje, nemir, srečanje, popotovanje, sanje, sproščenost ipd.	ostale publicistične prakse	/	/
/	Zlata šestdeseta slovenske popevke: nostalgija z Marjano Deržaj	Delo (38/129)	1996	58	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-LG1TJ99B	Marjana Deržaj je ob letošnji podelitvi viktorja, nagrade za življenjsko delo, dvignila občinstvo v Cankarjevem domu na noge. V zahvalo za vse lepe pesmi in iskrenost do poslušalcev na tisočih nastopih v več kot štirih desetletjih je požela navdušen aplavz. Od prvih pevskih korakov v baru Slon, prek nastopov na največjih festivalih, od Beograda do Opatije (1958 – »Vozi me vlak v daljave«) in Slovenske popevke. Sodelovala je že na prvi – Bled 1962 – in potem vsa leta, dokler je osrednji slovenski popevkarski festival obstajal.	ostale publicistične prakse	Deržaj, Marjana	/
A. K.	Opera, prvo mnenje	Iskrev: glasilo vipavskih semenišnikov (40/1)	2008	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Z6AFV2G2	Naj ob koncu le še napišem, da je umetnost nekaj čudovitega, da nas zaziblje v drugačen svet. In opera Madame Butterfly je delo, ki nas spomni, da človeka ne gradi zgolj goli, a prepotrebni razum, pač pa nekaj znotraj nas samih, kar kliče po lepoti, iskrenosti in dobrem.	ostale publicistične prakse	/	/
Ajdič, Alojz	Pisma skladateljev	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (20/7-8)	1990	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Q2OATNZU	Ali je samokritičnost značilnost slovenskega skladatelja? Ali zavira ustvarjalnost? Kako vi rešujete ta problem? – Alojz Ajdič: Na to vprašanje bi težko odgovoril, ker menim, da je to pač odvisno od vsakega skladatelja posebej. Menim, da nikakor ne zavira ustvarjalnosti, saj moramo biti do sebe in svoje ustvarjalnosti najbolj iskreni. Tisti, ki ni iskren do sebe ali, kot vi pravite, premalo samokritičen, je v glavnem posnemalec že nečesa ustvarjenega. Zato moramo posebno ločiti »glasbeno obrtništvo« od ustvarjalnosti. Jaz pri svojem ustvarjanju izhajam vedno iz svojega čutenja, ki izhaja iz moje notranjosti. Ta mi je vedno pravi vodnik za samokritičnost.	intervju (odgovor)	Ajdič, Alojz	/
Ajdič, Alojz; Mencinger, Lea	Moderna glasba s tradicijo: Alojz Ajdič, skladatelj	Gorenjski glas (50/11)	1997	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-2FTQ3GWI	Glede na sprejemanje vaše glasbe tako pri glasbeno razgledanem in tudi najširšem občinstvu, bi res težko trdili, da moderna glasba, kot jo vi razumete, ni sprejemljiva za vsaka ušesa. Kako si razlagate dejstvo, da je vaša glasba današnjemu poslušalcu tako razumljiva? – O tem sem sam že veliko razmišljal, gotovo se s tem ukvarjajo tudi drugi kolegi skladatelji. Mislim, da ni treba biti ravno za vsako ceno moderen, zakaj neki bi se skušal prilagajati današnjemu času, ki v glasbi nenehno išče kaj novega. Nenehno iskanje novega je v bistvu oddaljevanje od človeka samega, od človeške duše. Saj ne more biti greh, če se skladatelju kdaj pa kdaj zapiše tudi kaj romantičnega. V glasbenih krogih veljam za »kvazi« tradicionalista. To pomeni, da tudi sodobno glasbo pišem nekako po svoje. Toda le tako je mogoče v glasbi biti iskren, ne pa sodoben samo zaradi sodobnosti, ocenjevalcev ali česa drugega; iskren sem zaradi sebe. Zato ustvarjam tako, kot glasbo čutim. Kako pa občinstvo sprejema to glasbo, pa je za skladatelja, vsaj zame, drugega pomena. Na prvem mestu je vedno iskrenost, ne pa modernost za vsako ceno.	intervju (odgovor)	Ajdič, Alojz	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Akers Vuksanovich, Bradford; Klančnik, Rok V.	Tango: ljubezen, ples v krvi, Buenos Aires in generali – v treh minutah	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (23/8)	1993	17	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-BX0K8AGC	»Res je umetnik, kdor lahko v treh minutah izrazi iskreno pripadnost Buenos Airesu, hkrati pa prisega na Evropo in ves svet, umor in ljubezen, boj na nož in ljubosumje, ples in oholost generalov.« je piscu teh vrstic v restavraciji »La Dulce Vida« v Miamiju pred dnevi zatrdil poznavalec tanga Bradford Akers Vuksanovich, brez katerega tega eseja ne bi bilo.	portret	Piazzolla, Astor	/
Alenka	Mladi bobenček	Savinjske novice (33/23)	2001	20	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-PYUCRQ1N	V času vladavine bebavega poplesajočega kiča, ko svetovna popularna glasba krčevito išče tisto iskrenost, ki jo je včasih imel rock'n'roll, ko postaja vedno bolj jasno, da bodo veseljci, ki bodo odšli živeti na Mars, s seboj odnesli akustično kitaro, je Zoran Predin, eni mu pravijo stari prdec, ustanovil nov rock band – ZORAN PREDIN BAND.	ostale publicistične prakse	/	/
Alenka	Prvi nastop ponovno združenih legendarnih heavy metalcev ŠANK ROCK je bil popolna zmaga.	Savinjske novice (34/18)	2002	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Q45VU6Z4	Profesionalnost, spektakularna izvedba in prepričljiva odrska predstava so besede, s katerimi lahko označimo njihov povratek. Le-ta je bil v klubu Hound Dog in ni bil nostalgija za starimi časi melodičnega pop metala in osemdesetimi. Bil je čista strast in vse tisto, kar današnji glasbi, posebej še slovenski, tako zelo manjka. Žur do nezvesti, iskrena in preprosta besedila, peklenski heavy metal tempo in strast do glasbe so se končno spet vrnili na našo sceno.	ocena koncerta	Šank rock	/
Altstaedt, Nicolas	Adrenalin v živo	Pogledi: umetnost, kultura, družba (1/13)	2010	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NK0C28SM	Igrali ste tudi v Venezueli – tamkajšnji sistem glasbenega šolstva je zadnja leta velika zgodba v svetu klasične glasbe. Je tudi vaša osebna izkušnja takšna? – Absolutno. Nisem sicer igral z Gustavom Dudamelom, ampak morda imam zato še bolj avtentičen vtis. Vajo smo imeli ob osmih jutraj, to me je sprva malce presenetilo, saj naj bi bilo v Južni Ameriki vse malo bolj ležerno, ampak ob osmih in na vaji so že vsi igrali s takšnim entuziazmom, kot ga dotlej še nikjer nisem doživel. To je bilo najbolj neposredno muziciranje v mojem življenju, polno ognja, radosti, iskrenosti, zvenelo je popolnoma naravno, dobesedno iz srca. Ko takole pripovedujem, je mogoče slišati kičasto, ampak kdor tega ni doživel, pač ne more soditi. Mene je popolnoma prevzelo.	intervju (odgovor)	Altstaedt, Nicolas	/
Anavrin; Hartman, Ana	Kompromisni Anavrin	Gorenjski glas (59/17)	2006	2	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-WZVE3TZL	Imate zelo zvesto publiko. S čim, menite, ste si jo pridobili? – Predvsem z iskrenostjo. V Slovenj Gradcu smo na primer igrali na isti dan, kot so v Ljubljani nastopali Rammsteini. Logično so mladi šli na Rammsteine, mi pa smo, čeprav smo igrali pred majhno publiko, naredili nepozaben žur. Ne gledamo na to, koliko glav je pod odrom, ampak dajemo energijo, sprejemamo odzive publike v vsakem primeru, tudi če je publika manj številčna.	intervju (odgovor)	Anavrin	/
Atalšek, Franjo	Izpovedno, iskreno, skrivnostno: koncert duhovnih pesmi na Ljubnem	Savinjske novice (35/18)	2003	26	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ES4JJDIP	Pevci so prisotnim v izbranem repertoarju tega večera s svojimi nastopi prikazali edinstvenost duhovnih pesmi, ki so, kot je poudarila voditeljica, izpovedne, iskrene in skrivnostne. Takšen je bil tudi pevski dogodek v ljubenski cerkvi, kjer je vsak poslušalec zase lahko našel melodijo, ki mu je polepšala majski večer.	ostale publicistične prakse	Čremožnik, Darja; Juvan, Jelka; Rajter, Anja; Čretnik, Barbara; Grudnik, Jožica; Robnik, Tomaž	/
Avsenik, Slavko ml.; Avsenik, Slavko; Avsenik, Vilko; Kavčič, Igor	Vedno je želel igrati svojo glasbo: Slavko Avsenik mlajši, skladatelj in klavirist	Gorenjski glas (56/84)	2003	14	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-68030YL1	Kako je vaš glasbeni razvoj, imam občutek, da ste v tem smislu vendarle bili nekoliko svojeglavi, spremljal vaš oče? – Najbrž je še danes očetova želja, da bi bil bližje narodno zabavni glasbi. Mogoče, ampak z narodnozabavno glasbo se bom ukvarjal takrat, ko bom to iskreno čutil. Bistvo uspeha, ki sta ga bila deležna oče in njegov brat Vilko, je v njuni iskrenosti do publike.	intervju (odgovor)	Avsenik, Slavko; Avsenik, Vilko	/
Avsenik, Slavko ml.; Kavčič, Igor	Vedno je želel igrati svojo glasbo: Slavko Avsenik mlajši, skladatelj in klavirist	Gorenjski glas (56/84)	2003	14	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-68030YL1	Kot je to na primer počel in pravzaprav še počne vaš oče ... – Mogoče bi s priimkom in imenom, ki ga imam, res moral igrati harmoniko, a se ni izšlo ravno tako. Lahko pa rečem, da sem se doma naučil marsikaj, predvsem pa medsebojne pogojenosti med občutkom, instinktom in iskrenostjo. To velja v vseh zvrsteh glasbe.	intervju (odgovor)	/	/
Avsenik, Vilko; Škrjanc, Renata	Priznanja za »podobno raja«	Gorenjski glas (56/30)	2003	4	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-9L5N9SUD	In kaj je tisto, kar loči dobro glasbo od slabe? »Odgovor je enostaven. Človek mora biti iskren in v glasbo dati tisto, kar čuti v sebi. Če ne delaš s srcem in z veseljem, glasba nima prave vrednosti.« je kratko odgovoril Vilko Avsenik.	ostale publicistične prakse	Avsenik, Vilko	/
B. M.	Novice	Nova doba (25/18)	1991	27	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-9COMVRQU	Guns'n'Roses, po besedah celjske rock legende B. M. (28) najbolj iskren bend v rocku, bodo izdali nov album. Izšel naj bi sredi junija in to kot dva ločena LP-ja z naslovoma »Use Your Illusion I« in »Use Your Illusion II«.	ostale publicistične prakse	Guns N' Roses	/
Bager, Erika	Faraoni: Solinar (Nika)	Tednik (56/4)	2003	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ZKAFGIIR	Starejša publika, ki Faraone spremlja že desetletja, čuti, da so iskreni, kakršnikoli že so. In tako še vedno z veseljem uporabljajo klišeje kot na primer 'za vedno bova skupaj' v pesmi A tebe ni. Na albumu je sicer kar 14 pesmi. Kljub življenjskosti besedil, dejstvu, da so vsi po vrsti kakovostni glasbeniki in prekaljeni mački na odrih, pa se zdi, da so aranžmaji pesmi kar preveč sodobni (oziroma to želijo biti) za terase, kjer se še vedno nahaja njihova ciljna publika. Neposrečen tehno ritem v pesmi Ljubezen ni prišla še mimo občutno pokvari tok pesmi skozi album in nekako takim 'dedkom' ne pristoji. Veliko lažje si jih predstavljamo na terasi kot pa v diskoteki. Za tja so, resnici na ljubo, tudi že prestari.	ocena zgoščenke	Faraoni	/
Bahor, Kaja	Eva Kovačič je navdušila Slovenijo	Klasje: časopis občanov Ivančne Gorice (16/6)	2010	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Z2EWNW3R	Tako je tudi na vprašanje, kaj bi storila z denarno nagrado, v primeru, da bi zmagala, odgovorila, da bi si kot prvo kupila klavir, potem nekaj dala v dobrodelne namene, nekaj pa prepusila staršem. Preprosto dekle torej, ki se na tekmovanje res ni prijavilo zaradi slave, še manj pa zaradi denarja. Evo torej res vodi iskrena ljubezen do glasbe in osrečevanja ljudi z njo. Prav zato nerada postavlja ceno za svoje nastope, kateri pa se v zadnjem času kar množijo. Nastop na televiziji namreč pritegne veliko pozornosti in sedaj pogosto zvonijo telefoni, saj jo iz vseh koncev Slovenije vabijo na različne prireditve, poroke ... Za vse Eva seveda nima časa, saj je njen urnik že tako zelo zapolnjen. Poleg šole obiskuje namreč še glasbeno šolo, igra v godalni zasedbi Gross upi, katera je igrala celo s skupino Terrafolk, sodeluje v velikem godalnem orkestru GŠ Grosuplje, igra še v eni komorni skupini, občasno pa tudi manjšem v cerkvenem orkestru v Stični. Vse njene dejavnosti pa so vedno povezane z glasbo, saj ob glasbi začuti posebne energijo in ji predstavlja nepogrešljiv del življenja.	portret	Kovačič, Eva	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Ban, Tina	Potopis: Portugalska kot očarljiv mozaik na keramičnih ploščicah	Park: novomeški mladinski časopis (4/7)	2001	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-P3YK6D0X	Fado je nekakšen portugalski blues. Razvil se je kot spoj ljudskih napevov in svetovljanskega navdihah bohemov v novo prebujajočih se kulturnih metropolah zlatih dvajsetih let, tako kot nekatere druge nacionalne glasbene zvrsti (buenosaireški tango, atenska rembetika, pariški šanson ...). Njegovi lirični vokali so dobesedno uglasbeni saudade, polni iskrenega in neskončno subtilnega patosa, katerega namen je, kot pravijo sami ustvarjalci, občutiti, kako se v srcu obrača nož. Fada resnično ni mogoče poslušati, ne da bi vas ob njem navdala nevzdržna bolečina po biti drugače in drugače.	ostale publicistične prakse	/	/
Ban, Tina	Šibke vibracije	Park: novomeški mladinski časopis (4/9-10)	2001	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-DCM3JFKF	V slednjih sodeluje nekaj deset ljudi, ki prehajajo iz zasede v zasedbo ali pa starim nadevajo zgolj nova imena ter s tem ustvarjajo videz pestrega glasbenega dogajanja. Vendar nihče od teh bohemov, ki znajo neutrudno in tako kulersko razpravljati o glasbi, ne bo priznal, da so njihove stvaritve daleč od aktualnega in da so celo močno konservativne. Konservativne, ker ne uvajajo inovacij ne v besedila, ritem, harmonijo, ne v interpretacijo ali nastop, temveč na novomeški sceni že vrsto let vzdržujejo status quo. Prav tako v ničemer ne izražajo, da se njihova glasba kroji tukaj in zdaj. Glasba, skozi katero ne vibrira navdušenje, provokacija ali jeza nad trenutnim stanjem v bližnji okolici oziroma širši družbi, deluje apatično in zaspano. Morda pa je prav to najmočnejša vibracija, ki jo oddaja Novo mesto. Večini amaterskih glasbenikov v Novem mestu zmanjkuje idej, da bi lahko nadaljevali v progresivno ali alternativno smer, obenem pa svojih »umetniških standardov« nočejo komercializirati oziroma se potruditi, da bi ljudi s svojo glasbo vsaj dobro zabavali. Prav tako ostajajo ujetniki mrtve točke. Z odrov že predolgo donijo isti akordi, isti ritmi in iste besede, le pod njim poplesujejo vedno nove generacije najstnic. Kot da ne bi doživeli odcepitve, tragedije bosanskih beguncev, azilantov iz Tretjega sveta, vrtoglave naglice mobilov in interneta, kot da se ne bi nikoli resnično zaljubili, izgubili službe, kot da jih nič iskreno ne veseli ali jim gre na k...	ostale publicistične prakse	/	/
Barbo, Matjaž	Prešernova nagrada: flavtistka Irena Grafenauer	Prešernov sklad 2005	2005	[8]	https://www.gov.si teme/prešernovi-nagajenci-in-nagajenke/#e144077	Irena Grafenauer je izjemna glasbenica vendarle ne (le) zaradi obsežnega repertoarja, številnih gostovanj ali sodelovanja z najvidnejšimi glasbeniki, temveč predvsem in najprej zaradi svojega posebno prefinjenega muzikalnega občutka, v katerem se zrcali domišljena in poglobljena estetika. V iskrenem sledenju lastni umetniški resnici išče so-ustvarjalno soglasje s poetiko izbrane kompozicijske stvaritve – pa naj gre za sodobno glasbo ali nam časovno in prostorsko oddaljene glasbene svetove. Toplina in mehkoča njenega tona se zlijeta z nezmotljivo tehnično izbrusjenostjo v »glasbo očarljive popolnosti«, v kateri je slutiti dalje onstran fizičnih meja.	portret	Grafenauer, Irena	/
Baruca, Lara; Igor K.	Koprčanka, ki ne je rib: Lara Baruca, pevka in rokerica	Gorenjski glas (53/24)	2000	30	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-GRTDGG7N	Sami mladi, se mi zdi ... – Povprečje v skupini je 21 let in zdi se mi, da ima naša mladost tu prednost. V studio smo šli neobremenjeni, ali bomo publiki všeč ali ne. To lahko narediš le ko si mlad. Če ne sedaj, kdaj pa bomo, smo razmišljali, prepričani, da nas bo publika opazila zato, ker smo ustvarili zelo iskreno ploščo. Mlad je tudi producent Andrea Flego, ki je v rockovskem smislu najboljši doli pri nas. Všeč pa mi je bilo tudi, da smo tako rekoč ves material posneli v studiu Hendrix Radia Koper, kjer smo snemali v analogni tehniki. Ta je za pravi rock še vedno najboljša.	intervju (odgovor)	Baruca, Lara	Hudič izgublja moč (zgoščenka)
Bašin, Igor	Feedback: Pro mehanika	Katedra: študentski list (5/1)	2010	34	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-UDP9QAV0	V domačem studiu v Poljubinu posneta tretja studijska plošča tolminskega kvarteta nas odpelje v svet opojne in spokojne instrumentalne godbe. Dialogi preskakujejo s stavka na stavek, solaze se napihujejo v svetu glasb in vedno znova najdejo zatočišče v jazz-rockovski fuziji. Ker je spletena konvencionalno, odzveni predvidljivo, vseeno pa nas kupi s srčnostjo, iskrenostjo in nedomišljavostjo.	ocena zgoščenke	Feedback	Pro mehanika (zgoščenka)
Bašin, Igor	I Am a Bird Now: Antony & The Johnsons (Rough Trade, 2005)	Katedra: študentski list (1/1)	2006	37	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-9CGP7ILH	Z lepoto in čustvenim nabojem samoniklega, senzualnega in androginega glasu se je Antony povzpел v sam vrh najlepših glasov aktualnega časa. Z vročim srcem odpira, razdaja in razliva žensko dušo iz moškega telesa. Na meji s skrajno patetiko in s črnsko, soul in jazzovsko zakladnico niza skladbe, ob katerih se naježi koža, morda celo utrne solza. Primerjave z Billie Holiday ali Nino Simone, Rayom Charlesom in Otisom Reddingom niso promocijska zanka, ampak iskren odgovor na sredinske produkte glasbene industrije. Ko zazveni, ga ne preslišiš, še več – obmolkneš, obstaneš in otrdiš.	ocena zgoščenke	Antony and the Johnsons	I Am a Bird Now (zgoščenka)
Bašin, Igor	Klub klubov (v živo): Avtomobili	Katedra: študentski list (4/1)	2009	36	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-20RLE69U	Novogoriški Avtomobili so iz zadnje generacije jugoslovanskega pop rocka 1980. let. Kljub razpadu naše rajne sta brata Vuksanovič premagala vse ovire in ohranila pri življenju iskreno pop godbo. Po osmih albumih in dveh retrospektivnih zbirkah je na vrsti še v živo odigran izbor pesmi na Valu 202, ki potrdi, da ni razloga za skrb. Motor dobro teče, šasija in karoserija sta ohranjeni. Udobna vožnja je zagotovljena!	ocena zgoščenke	Avtomobili	Klub klubov: v živo! (zgoščenka)
Bašin, Igor	Niet: Trinajst	Katedra: študentski list (5/6-7)	2010	36	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Q6ZRBOXS	Niet ostajajo kult! Sredi 80. let so ustoličili večne pankovske himne, ki so se prenašale iz roda v rod. Smrt Primoža Habiča je okrepila kult skupine, ki je preživel čas. S prihodom Boruta Marolta je bila vrnitev zasedbe neizbežna in po letu dni je nastopil čas za novo ploščo z novimi pesmimi, ki zvenijo neokrnjeno in himnično, kot da sploh ni bilo četrto stoletja vmes. Neverjetno, naivno in iskreno!	ocena zgoščenke	Niet	Trinajst (zgoščenka)
Bašin, Igor	Pictures From a Private Life: Veryused Artists (samozaložba, 2005)	Katedra: študentski list (1/3)	2006	37	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-8SNKV0T7	Dvojni album prekaljenih domačih glasbenikov z bogato glasbeno potjo (Baby Can Dance, 2227, Buldogi, Komakino idr.) je neverjetno intimen glasbeni izdelek, ki seva zlahtno, čustveno in iskreno energijo iz dnevne sobe. Bolj kot za ozadje je plemenit za v razmislek o sladkem ali grenkem življenju in ob popolnem romantičnem zlitju bluesa in jazza z alter-rockovsko atmosfero se naježi koža.	ocena zgoščenke	Veryused artists	Pictures from a private life (zgoščenka)
Bašin, Igor	Preproste rešitve: Skalp	Katedra: študentski list (3/1)	2008	36	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-M5U2FFW1	Ajdovski Skalp so proslavili deseto obletnico delovanja z objavo prvenca, ki zaobjema bistvene detajle njihovega druženja. Skupini se očitno igra pop-rock v klenem slovenskem jeziku. Neiskrenosti jim ne moremo očitati, zato pa ne slišimo posebne domišljije in originalnosti, s katero bi odstopali od že uveljavljenih Big Foot Mama, Mi2, Zmelkow in podobnih žurjev. Še kakšno rešitev bo treba najti!	ocena zgoščenke	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Batelić, Mario	Kalifornijski rock folk	Delo (36/36)	1994	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-LZXXBFB3	Skupina Bedlam Rovers prihaja iz San Francisca, kar bi težko uganili po glasbi, ki jo izvaja vesela peterica (trije fantje in dve dekleti). Igrajo svojvrstni rockovski folk, ki zajema iz evropske (angleške, irske) in ameriške (country) zapuščine folk glasbe. Na svoji drugi plošči Wallow se predstavijo kot zrela skupina, ki vplive ali vzorce iz različne glasbene dediščine izvirno združuje v samosvoj glasbeni izraz. V angažiranih besedilih se še največkrat dotikajo ekološke problematike, demitologizirajo ameriški sen o uspehu ali pa se lotijo povsem osebnih stisk. V teh jedkih in včasih ciničnih ugotovitvah zvenijo karseda iskreno in pristno, temu pa izdatno pripomore njihova odlična glasba. Ostrina, poskočnost in bogastvo aranžmajev v pesmih, kot so Big Drill, Difference, Bob the Mechanic na eni strani ter prizadetost in tenkočutna izvedba počasnejših skladbah (My Box, Scream), nas zlahka prepričajo, da so Bedlam Rovers odlični.	ocena koncerta	Bedlam Rovers	/
Bauman, Gregor	Šukar	Gorenjski glas (56/54)	2003	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NNRRZJCH	Romska glasbena dediščina je prepletena s številnimi izvirnimi in lokalno pogojenimi idiomi, vendar v končni fazi vedno prilagojena njihovu občemu poznanemu načinu življenja. O svojem življenju si prepevajo zase, intimno ob tabornem ognju, ali prepevajo za radost drugih, ki skušajo razumeti njihove zapletene bivanjske izkušnje. Žlahtni zven njihovih melodij ustvarja razburljivo in tankočutno razpoloženje, ki se v trenutku lahko sprevrže iz radosti na rob črnega obupa; etnični melos in nenadni ritmični zasuki pa slikajo čustveni spekter od ekstaze do joka. Romska glasba razoroži s svojo notranjo iskrenostjo in je najbolj slišen odraz popularne ciganske kulture.	portret	Šukar	/
Belladonna; Vegan, Nataša S.	Belladonna: nimamo več dosti časa	Revolver: revija za kulturna in politična vprašanja (14)	1995	16–17	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-JOB9FCVG	Kakšno je torej javno mnenje o vajini glasbi in besedilih? – Ponavadi imava zelo mešano občinstvo; starejše, mlajše, homoseksualce, heteroseksualce ... Mislim, da se veliko ljudi lahko prepozna v najinih temah, ker so jim blizu, so čutne in obenem tudi krute. Nekaterim najina glasba ni blizu, vendar imajo radi koncerte, ker govoriva iz srca, zelo odkrito in iskreno. [...] Zelo sva se zabavali. Nekateri so nama navdušeno ploskali in nekateri so bili rahlo šokirani. Radi šokirava občinstvo. V bistvu pa se ne deklarirava zelo javno kot lezbijki, ker je to razvidno iz pesmi. Ne maram izjav v slogu: midve sva lezbijki, bla, bla, bla. To naju ne zanima. Na odru se dobro vidi, da sva par in vedno govoriva iskreno. V mnogih pesmih govoriva o ljubezni med ženskami.	intervju (odgovor)	Belladonna	/
Belušič, Gregor	Blagi blob z leve: Novi rock 1993	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (24/1)	1993	4	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-QLZNYNTD	Tehnicistični, skladateljski in zvočni posledek so bili seveda ljubljanski 2227, krasno prelamljajoči se violinsko oplemeniteni, neiskreno prepevajoči in pomanjkljivo ozvočeni (bas). Ponašajo se z novim 7 ali 9 četrtrinskim »makedoncem«, v duhu jugo – nostalgicne mode sklepanim, a preveč nerazdelanim komadom, katerega komplicirani ritem skoraj ni opremljen z vsebino.	ocena koncerta	/	/
Benčič, Zoran; Štader, Terens	Res Nullius in njihova surova energija	Katedra: študentski list (33/3)	1994	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-RGWSGPRG	KATEDRA: Eno, v bistvu dve pesmi, ste posvetili Iggyju Popu. Zakaj ravno njemu? – Zoran: Zato, ker se refren OK rima ... No, on je neka naša referenca. Neko čudno karizmo izseva, ki jo jaz zelo hitro dojamem. Ko ga vidiš na odru, imaš občutek čistega rock'n'rolla. Njegovi gibi, njegovo telo. Veš kaj, ima nekaj zelo ženskega v sebi. Recimo, da mi je njegovo telo najbolj všeč. To sem si najbolj zapomnil od celega koncerta. Ko pogledaš njegovo telo, vidiš njegovo življenje. En občutek velike brazgotine mi da, enega izgorovanja, predanosti temu, kar dela. To je to. – KATEDRA: Ampak on pri tem ni izgorel, ampak se je – ravno nasprotno – ustvaril. – Zoran: Zelo OK je, kar se kompromisov tiče. Zelo malo je takih ljudi, ki so sfurali tisto, kar so hoteli. Vsak veliki bend prej ali slej pade v to foro, banalno rečeno, industrije. OK, Iggy je tudi tu noter, ampak še vedno mi deluje čisto drugače kot vsi ostali. Ima eno širino, ki je drugi nimajo, iskrenost, ki te zajame, če imaš duh. Moraš to občutiti. Ne vem, koliko se da to z besedami povedati.	intervju (odgovor)	Iggy Pop	/
Bermaič, Gorazd	Legendarna preteklost in povprečna sedanost: D.O. A.	Katedra: študentski list (32/6)	1993	19	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ADEHDHWF	Prav vsebinska raznolikost, ki se zgosti v triminutni obliki brezkompromisnega rocka, je tista prežaritvena lastnost glasbenega izraza skupine, ki je uspela tudi na zadnji plošči ohraniti del pretekle ustvarjalne moči. Toda: skupina se je ujela v past. Oblika postaja vse bolj le prazen model, ki ga je pojedla vse močnejša ter vedno bolj dinamična in osebno prežeta vsebinska plast. Zvočno-instrumentalna podlaga (objektivne prvine) ne zmore slediti intenzivnosti ter ekstenzivnosti vsebine. Sam nastop nas je tako soočil z dvojim: z vednostjo o moči preteklosti ter s studijskim izdelkom, ki je odmik od te vrednosti. Razmerje med studijskim izdelkom in koncertnim nastopom je opaznost razkoraka samo še povečalo. Recepcija je ostala dvomeča in negotova (poslušalstvo se ni odzvalo niti na zgoraj omenjeno »klasiko«). D.O.A. so se podobno kot skupina Overflow ujeli v past pretirane silovitosti čustev in sporočilnosti, poskusa interpretacije rock glasbe kot načina opredelitve do sveta. Vsi pomeni in navezave, ki so jih ustvarili skozi glasbo vsa ta leta, so se morali zgostiti na odru. V eni uri. Dominantnost vsebine nad obliko, subjektivnega nad objektivnim, se je le še stopnjevala. Ni dvoma. D.O.A. so pristni in iskreni izpovedovalci vsega tistega, kar definira rock glasbo in kulturo. Toda na koncertu moraš vendarle pokazati, kako to vsebino preliješ v obliko. Neposrednost vidno-slušnega sprejemanja glasbe ima za skupino pač to slabost (ali prednost), da je izvor zvoka viden, da je omogočeno neposredno spremljanje ustvarjalnega dejanja. In ravno to je omejilo prepričljivost nastopa D.O.A. Ob vsej vsebinsko-pomenski presežnosti njihove glasbe skupina kot ustvarjalna celota v živo ni uspela izoblikovati tudi vidne komponente svoje glasbe, ki bi zaokrožila čustveno-čutno neposrednost sprejema. Skupina se enostavno ni zila s svojo glasbo. Zgodilo se je neskladje med pomenom in obliko, ki nosi pomen, a ga obenem tudi zanika, omejuje. Nastop skupine D.O.A. ni uspel v celoti potrditi neposredne koncertne komunikacije med glasbo in sprejemanjem kot enega izmed osnovnih temeljev presežne vrednosti rock glasbe v razmerju do pop glasbe.	ocena koncerta	D.O.A.	/
Blagne, Helena; Kopic, Ivan	Helena Blagne: pogovarjali smo se	Slamnik: glasilo občine Domžale (31/4)	1993	15	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-JGXXKHJ0	Kdaj ste pravzaprav začeli s svojo kariero in od kod vam ta čudoviti pevski talent, da človeka kar pretrese, ko vas posluša? – Svojo kariero sem začela pred šestimi leti, to je pravo, solistično, drugače pa pojem že od malega. Jaz pravim, da se je s tem treba roditi, da si pravi, da si prepričljiv ... Pomembna je iskrenost, srce, duša ... Moje pesmi ne gredo prej v predvajanje, dokler jih ne zapojem z dušo, da jih čutim, moram jih čutiti.	intervju (odgovor)	Blagne, Helena	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Blagne, Helena; P. R.	Helena Blagne Zaman: »Pesmi, ki jih imaš rajši, ti bolj dišijo«	Zasavc (12/2)	2002	32	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ZA9R3MT7	Zaradi česa pa vas kakšni ljudje bolj privabijo kot drugi? – Vseskozi so nam doma poudarjali, da je treba biti in ostati človek, da si iskren in pošten do sebe in do svojega dela. In če svoje delo opravljaš s čim več ljubezni, iskrenosti, strasti, in če tako tudi živiš, potem si z vsemi dober in te dobre stvari najdejo same od sebe, ter na tak način tudi ljudje, ki jih spoštuješ.	intervju (odgovor)	Blagne, Helena	/
Blagne, Helena; Tamše, Rok	Helena Blagne – posebej za Prepih: »Pomembna je duša«	Prepih: od javnosti odvisen časopis (13/94)	1994	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-VV1P80ME	Kaj vi prispevate slovenski pop sceni? – Jaz vedno pravim, da sem ljudska. Meni ljudje verjamejo. Normalno, to velja za mojo publiko, ki jo imam. Lahko rečem, da je moje občinstvo kar široko. Ljudem vedno poskušam dati maksimum v tistem času, ko me poslušajo. Se pravi, da jim mora biti lepo, da se razvedrijo ali pa celo razžalostijo, če je pesem takšna. Vedno se trudim dati v glasbo dušo. Pri mnogih naših izvajalcih pogrešam dušo. Duša, iskrenost, biti naraven, biti ljudski. Nekaj moraš imeti, da te ljudje sprejmejo. Ves čas pa moraš to stvar negovati, ker te ljudje ustvarijo in oni te lahko tudi uničijo. Zato sem z dušo in telesom pri stvari, saj sem od majhnega na odru. Prebrala sem, kaj ljudje želijo, sčasoma pa se vsega naučiš.	intervju (odgovor)	Blagne, Helena	/
Bogataj, Valentin	Glasbena šola Škofja Loka 1949–1999	Loški razgledi (47/1)	2000	291	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-DAH9RK5P	Vse to ter ugodnejše družbene razmere in višja duhovna ozaveščenost ljudi so pred 50 leti v Škofji Loki vzpodbudili ustanovitev glasbene vzgojnoizobraževalne ustanove. Bila je otrok svojega časa: primanjkovalo je pedagogov in tudi gmotne možnosti za njeno delovanje so bile dokaj borne. Kljub temu pa je bilo veliko iskrenega in pristnega glasbenega entuziazma ter želje po kulturnem delovanju. Z vso spoštljivostjo se spominjamo imenitnih posameznikov in glasbenih skupin ter generacij glasbenih navdušencev, ki so sooblikovali glasbeno in kulturno podobo naših krajev.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Bonano, Dimitrij	Malibujevih osemnajst pomladi	Snežnik (16/205)	2007	19	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-4EQ298JS	V svoji zgodovini je Malibu izdal nešteto plošč in kas, med njimi tudi platinasto. Naše kraje je s pesmijo Primorci že davno tega uvrstil v najjužnejšo slovensko pokrajino in je drugod po državi svojevrsten ambasador Primorske, še posebej pa naše občine. Poslušalcem se je priljubil z dolgo vrsto uspešnic, spomnimo se še vedno zelo priljubljene pesmi V nedeljo bom sina krstil, kjer je Marjan iskreno predstavil izsek iz svojega družinskega življenja. Sin muj se nječe žjnt je pravzaprav nekakšno nadaljevanje zgodbe in nekoliko hudomušno predstavlja aktualne probleme današnje mladine.	intervju (uvod)	Uljan, Marjan	V nedeljo bom sina krstil
Božič, Rasto	2. Na trgu: DMP, Kreslin, Gibonni	Park: novomeški mladinski časopis (12/1)	2008	36	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NJ3GUX9T	Po drugi strani Gibonni ne izhaja iz kakšne sile izvorne osnove, temveč črpa iz umetne, s Splitskim popevkarskim festivalom ustvarjanje dalmatinske mediteranskosti, ki pa mu jo je uspelo nadgraditi v sodoben pop, ki ga z izvrstnim glasbeniki iskreno posreduje.	ocena koncerta	Gibonni	/
Božič, Rasto	Alanis Morissette: So-Called Chaos, WB/Maverick/Nika 2004	Park: novomeški mladinski časopis (7/9-10)	2004	39	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NCBIWTUD	Njena zvezda danes pri njenih tridesetih ne sveti več tako sijajno kot leta 1996. Okus se pač spreminja, generacije z odrasčanjem ali staranjem posegajo za novo glasbo in podobno. Vendar Alanis ne skriva, da je zopet srečna in zaljubljena, njen novi album je dokaz. Zopet je iskrena, samozavestna in taka kot smo jo pred leti spoznali. Njena glasba je spet brez predsodkov, za podlago ji še vedno služi melodični rock, ki na trenutke postane oster in trši, včasih zaide celo v nežno občutje folk-rocka. Nekaj je tudi elektronike, vendar le za občutek, ponekod koketira s hip-hopom in večkrat doda celo ščepece Indije, kar smo, čeprav bolj posredno le v besedilu, čutili že na njenem prejšnjem izdelku.	ocena zgoščenke	Morissette, Alanis	So-Called Chaos (zgoščenka)
Božič, Rasto	Bossa de Novo: Atrij Knjigarne Goga: 8. junij	Park: novomeški mladinski časopis (10-11/10-1)	2007	62	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-doc-N8N9BLNL	Zvrhana ura glasbe, vrhunskega podajanja, razmišljanja, zibanja v zapeljivem ritmu. Same presežnike lahko navedemo za koncert, ki je v pogosto zastavljen atrij novomeške Knjigarne Goga pritegnil ljudi, kot že dolgo ne. Med izvajalci in občinstvom se je spletel intimen odnos, izražen v spontanem petju in pritegovanju pripevom. Bossa de Novo je poleg iskrene izvedbe ponudila še izredno uspele predelave znanih pesmi, instrumentalno natančnost, vokalno čustveno odličnost in odrsko šegavost.	ocena koncerta	Bossa de Novo	/
Božič, Rasto	BRGS Time, Jaka Berger–Samo Šalamon, Atrij Goga, 2. september	Park: novomeški mladinski časopis (9/1)	2005	22	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-OH998HV5	Glasbo, deset skladb za ploščo, je napisal Jaka Berger, kasneje je posredoval s številnimi sugestijami, harmonijami in izkušnjami še Šalamon, tako si avtorstvo delita. V osnovi naj bi šlo za svobodno obliko jazza, skladbe imajo skupen okvir: uvod, temo, prostor za improvizacijo in zaključek. Veliko je spontanega glasbenega dogajanja in prav ta odlika je prišla tokrat lepo do izraza. Enourni nastop je prinesel sodelovanje dveh glasbil, njun preplet, različne ritme od swinga do balkana. Samo Šalamon je bil naravnost izvrsten. Njegova tehnika, glasbena barvitost, eksperimentiranje, sama zvočnost so enkratni. Je iskren glasbenik, sedaj že dokaj izkušen in samozavesten. Kot tak za Bergerja nedvomno pomeni velik izziv.	ocena koncerta	Šalamon, Samo	/
Božič, Rasto	Dee Dee Bridgewater, Red Earth, Universal/Emarcy	Park: novomeški mladinski časopis (10/9)	2007	37	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-31NJRNOV	Gospa Dee Dee v Afriki ni iskala le porekla, temveč je šla tja preveriti tudi, kako se jazz ujame z afriškimi prvinami, ki so v preteklosti dale iztočnico za nastanek in razvoj jazza. Seveda teh prvin v Maliju ni našla v izvorni obliki, saj je tudi njih pregnetel stoletni razvoj, a vseeno. Plošča, dokument tega srečanja, prinaša nekaj jazzovskih klasik, na primer Afro Blue Monga Santamarie, Footprints Waynea Shorterja, Four Women Nine Simone, in jih sooči z malijsko glasbo ter izročilnimi glasbili. Pri vseh skladbah in pesmih, zahodnih in zahodnoafriških, so sodelovali vsi glasbeniki in pevci. Zahodnoafriški ustvarjalci so se organsko ujeli v jazzovski tok glasbe, zahodnjaki, čeprav pisanega porekla, so jih ritmično podprli in oblikovno usmerili. Nastalo je iskreno glasbeno zlitje, pri katerem je čutna vokalna izvedba Dee Dee Bridgewater zgolj del uspešne zgodbe.	ocena zgoščenke	Bridgewater, Dee Dee	Red Earth (zgoščenka)
Božič, Rasto	Demeter: Uvod v strastno: samozaložba/Kif Kif/Nika 2008	Park: novomeški mladinski časopis (11/8)	2008	37	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Q9158KSI	Plošča dueta Demeter me je presenetila. Od akustično-električnega kitarskega dvojca, ki je, kot pravita glasbenika, zrasel na ruševinah punk skupine Racija, sem pričakoval vse razen izvirne avtorskega folka, kot ga Slovenija ni dobila vse tam od sedemdesetih let minulega stoletja. Demeter stoji v tradiciji klenega slovenskega folka Tomaža Pengova, Sedmih svetlobnih let, Marka Breclja, Tomaža Domicelja, Andreja Trobentarja in Bojana Drobeža, ki je po desetletjih neiskreno šarlatanskih smer končno dobil nadaljevanje. Demeter prinaša predvsem akustično intimno občutje, ki se mu podreja tudi električna kitar, večkrat minimalistično obdelano in produkcijsko začinjeno. Demetrova akustika temelji na kancu bluesa, romskega swinga in psihedelike, ki mestoma nehoti spominja na produkcijske ukane skupine Pink Floyd. Poudarjena je vloga besedil, načelno kratkih in duhovito razmišljajočih ter včasih utrganih.	ocena zgoščenke	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Božič, Rasto	Dreamwalk & Leaf-Fat, LokalPatriot, 7. januar	Park: novomeški mladinski časopis (8/5)	2005	20	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-D4QGElQN	Dvajset minut zatem je položaje na odru zavzela petorka glasbenikov, dva kitarista, basist, bobnar in pevec, ki je skupino lepo predstavil: »Smo Leaf-Fat iz Ljubljane in imamo en videospot,« kar je potem skoraj na vsak drug komad ponovil, ampak prikupno. Vmes nam je komade, ki jih je zatem odpel in odkričal, napovedoval in jih namenjal publiki pod odrom, za šankom in vsemu mestu. V iskrenosti je po enournem nastopu priznal še, da je to pač ves njihov spored, več komadov nimajo. Ampak publika je bila povsem zadovoljna in približno do tretjine poln klub se je zabaval ob sicer rahlo razglašeni, preglasni, vendar energični in iskreno podani glasbi. Fantje živijo z lastno glasbo in jo po svoje doživljajo. Njihov nastop se je ves čas stopnjeval, gradil dinamiko, bil na trenutke presenetljivo melodičen in uigran. Na koncu so porabili lastno in energijo publike, nastopa ni imelo smisla podaljševati.	ocena koncerta	Leaf-fat	/
Božič, Rasto	Drum café – Carmina Slovenica: KC Janeza Trdine, 5. oktober	Park: novomeški mladinski časopis (10/2)	2006	42	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-S02HAH7K	Sam ne sodim med poslušalce, ki bi skočili na prvo žogo in se lovili na zvoneča imena. Sodbo skušam ustvariti sam in ne nasedam nekim v preteklosti podeljenim nagradam. Glasbeniki na odru me morajo prepričati. Bolj kot čredni nagon in slepo sledenje notam cenim iskrenost in spontano ustvarjalnost, ki veje z odra. Koncert naštetih glasbenikov in pevk me je tako navdal z mešanimi občutki.	ocena koncerta	/	/
Božič, Rasto	Elvis Stanič Group, Jazzinty abonma, KC Janeza Trdina, 14. april	Park: novomeški mladinski časopis (8/8)	2005	21	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-74DIVI46	Elvis Stanič, sin znanega očeta, poleg kitare obvlada tudi harmoniko, se nam je s stalnimi sodelavci tokrat predstavil le kot izvrsten kitarist in postregel z izborom glasbe lastnih treh albumov ter menda tudi premierno, tik pred izidom, predstavil gradivo nove plošče. Kljub temu da njegova glasba zveni podobno kot pri Patu Methenyju ali še kakšnem podobnem znanem kitaristu, smo med značilnimi sozvočji kitare, klavirja, sintetizatorja, vokalnega scata, med bossa novo in sambicami ujeli tudi kanček swinga in celo rhythma in bluesa. Če v glavi poskušas razločiti uro in pol glasbe tega večera, se pravzaprav težko odločiš za kakšno posebno skladbo, saj so si bile v večini podobne in zaradi večkratne uporabe enakih prijemov enolične. Vendar Elvis Stanič je predan in iskren glasbenik, pomanjkanje izvirnosti nadgradi z žarom izvedbe in res je tam proti koncu nastopa, predvsem v skladbi Rain, zvenela je nekam sumljivo afriško, ter v zadnji temi, pokazal vse, kar zna. Pravzaprav je to počel ves večer, le adute je prihranil za finale.	ocena koncerta	Stanič, Elvis; Elvis Stanič Group	/
Božič, Rasto	Ethnodelia Jam, Jazzinty abonma, Klub LokalPatriot, 18. januar	Park: novomeški mladinski časopis (10/6)	2007	34	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-10CTVMN9	Ethnodelia Jam je pristna zasedba, ki znatno odstopa od sterilnega eklektičnega tolmačenja etno glasbe; ljudski napev, električna kitara in zasedba vedno enakih glasbenikov, kot se je razpaslo po Ljubljani. Sicer tudi ona posega po pestri paleti vplivov, vendar jih tolmači neposredno iskreno in doživeto. Dejansko deluje kot stična točka Vzhoda in Zahoda. Kako je že zapisal Valentin Vodnik? »Ilijirja v srcu Evrope leži!« Na prepihu. Ethnodelia Jam je pravi glasbeni prepil.	ocena koncerta	Ethnodelia Jam	/
Božič, Rasto	Festival Jazzinty, 13.–18. avgust	Park: novomeški mladinski časopis (11/2)	2007	42	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-WCW4BP3N	V sredo je nastopil ugledni in priletni ameriški pianist Barry Harris. Takoj je dal vedeti, da ima glavo na pravem mestu. Upam, da so njegovo odrsko lekcijo o skladanju in jazzu dojeli tudi prireditelji. Predvsem pa je dal Harris z iskrenim nastopom slutiti velikost in moč jazzu.	ocena koncerta	Harris, Barry	/
Božič, Rasto	Jerry Ricks: Klub LokalPatriot, 15. marec	Park: novomeški mladinski časopis (10/7)	2007	36	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-2F1BD8UD	Opisal je lastno petdesetletno glasbeno pot. Že več desetletij deluje v Evropi, kjer je izdal kar trinajst plošč, medtem ko je v Ameriki, kamor se tudi včasih vrača, izdal le dve. Za njim je dolgoletno glasbeno potepanje, precej boemsko življenje in leta so pustila pečat, tudi njegova tehnika je starosti primerna. Vendar je temnopolti gospod zakladnica znanja. Njegova glasba je iskrena, zajemal je pri izviru. Njegovi učitelji so sodili v prvi naraščaj glasbe, ki jo je s predsodki obremenjeno dojemanje pripisovalo ameriškim temnopoltim sužnjem. Učil se je pri največjih. Danes sodi med redke preživele mojstre pristnega bluesa. Popeljal nas je skozi zgodovino bluesa, ponazoril je določene tehnike in sloge ter pokazal nekaj kitarskih zvijač. Dragocena je bila njegova predstavitev bluesa glede na poreklo, saj redko kateri današnji poslušalec loči med bluesom iz Texasa, Chicaga, Delta bluesom, kalifornijskim bluesom, boogijem in podobno. Vse je zvočno prikazal, razložil tehniko kovinskega drsnika – slidea – in opozoril na pogoste zablude o bluesu. Mediji, največkrat v službi kapitala, so po svetu raztrosili številne predsodke in neresnice. Blues je bil glasba revnih, kot otrok ga je z vrstniki izvajal brez glasbil, le vokalno in ritmično, kar je zopet ponazoril. Vmes je trosil zgodbe in šale, namigoval na politiko in Evropejce primerjal z Američani.	ocena koncerta	Ricks, Jerry	/
Božič, Rasto	Kosta, LokalPatriot, 18. marec	Park: novomeški mladinski časopis (8/7)	2005	20	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-KPXHOY1N	Nabit hip hop, pofunkiran, dodani vokalni vložki, nekaj elektronike in seratch v živo je nagradil MC-jev vokal. Počasi smo kapljali pod oder, precej kabaretsko je vse delovalo, vendar Kosti vsa čast. Potrudil se je za tisto ubogo peščico poslušalcev, kot bi bil klub nabito poln. S publiko je v trenutku dosegel intimen odnos in nas z miselno-verbalnim tokom popeljal skozi lastno življenje, dozorevanje, dojemanje sveta. »Veste,« je dejal, »rap je nekaj kar folku ven daš«. In bil je iskren, »ne maram raznih spremljevalnih raperjev, ki se derejo: Kva je stari, yo, yo, yeah, yeah, ..., to ni v redu«. Sam se je posla lotil temeljito. Imel je dobrega DJ-ja, šli smo čez prejšnjo plato in nove komade, vmes je na oder prišla pevka in se predstavila kot dobra vokalistka in še boljša, zapeljiva(!) plesalka. Vsi smo uživali, tako pod odrom, kot nastopajoči. Kostino podajanje je dobro utečeno. Je razločen, jezičen, v hitrih in z besedami nabitih delih izvrsten, njegove rime sodobne. Zanima ga svet, odnos posameznika do družbe in obratno, odtujenost, izgubljenost, iskanje smisla življenja. Je tudi šaljiv, do poslušalcev iskren, na trenutke celo liričen. Čeprav je študent arheologije, se v njegovi glavi meša marsikaj, in kot pravi, je vprašanje, kam ga bo potegnilo. Skratka, bil je to dober nastop, njegov trud ni bil zaman, na koncu se je v klubu le nabralo nekaj več obiskovalcev. Uri sporeda je dodal še tri komade in nastop na željo iz publike zaključil s komadom Spomini, njegovim prvencem. Na oder je še enkrat stopila Katja in večer, ki je najprej deloval kot popolnoma zgrešena zadeva, se je razvil v prijetno doživetje.	ocena koncerta	Kosta	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Božič, Rasto	Lumpertov prvenec: Igor Lumpert: Innertextures. Goga musica, Novo mesto 2004	Rast: revija za literaturo, kulturo in družbena vprašanja (15/6)	2004	687	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-TILO57Z1	Res je, da posneta glasba ne prinaša žara in dinamike, kot bi ju dali od sebe že formirani glasbeniki in uigrana zasedba. Prav tako so posnetki nastali na hitro, po notah in skoraj brez vaj. Po drugi strani pa nam predstavljajo in dokumentirajo mladega razmišljajočega ter raziskujočega glasbenika na začetku poti, ko se postavlja in meri ob boku svetovno znanih glasbenikov ter vzornikov, ki jih navaja na ovitku plošče in se jim zahvaljuje za »maksimalno vizijo zvoka, ljubezni in humanosti«. Lumpertova glasbena izvedba, pri kateri je povsod v ospredju prisoten ton njegovega saksofona, je izvedena na še nekoliko šolskem, vendar solidnem nivoju. Bistvena pri vsem njegovem početju je iskrenost podajanja, združena z izredno nadarjenostjo in pridobljenim znanjem, kar je pri njegovih devetindvajsetih letih s prvo ploščo dobra popotnica na pragu obetavne glasbene kariere tako samostojnega glasbenika kot vodje skupine in skladatelja, ki je že sedaj močno presegla meje rodne dežele.	ocena zgoščenke	Lumpert, Igor	Innertextures (zgoščenka)
Božič, Rasto	Mudcrutch: Mudcrutch: WB/Reprise/Nika 2008	Park: novomeški mladinski časopis (12/2)	2008	37	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-MCL2QT8K	Lahko bi ocenili, da je album nostalgичen, saj ne prinaša ničesar novega, a kljub temu je zanimiv, speven, vokalno harmoničen in iskren. Dlje kot ga poslušamo, bolj nas privlači. Označili bi ga lahko za izdelek danes nekoliko zasenčenega zvezdnika, kar pa je konec koncev nepomembno. Prepriča nas glasba, kakšen kitarski solo, lirčen trenutek, pripev, dinamika, drugič umirjenost, barvanje ozadja z orglami itd.	ocena zgoščenke	Mudcrutch	Mudcrutch (zgoščenka)
Božič, Rasto	Popularno glasbeno leto v znaku prvencev	Rast: revija za literaturo, kulturo in družbena vprašanja (18/1)	2007	118	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-QP1BTFTA	V pop glasbi so besedila pač taka, kot so. Včasih je celo dobro, če jih ne razumemo. V nasprotju z njimi je glasbena podlaga skladb solidno zastavljena in izvedena, čeprav predvidljiva in pogosto slišana. Funkoidni vzorci na trenutke spominjajo na osladno pop produkcijo novega vala ali ostarelega Jamesa Browna. Vse je izvedeno tehnično brezhibno in na nivoju. Manjkajo le iskren naboj, čvrsta ideja in ustvarjalna iskra, ki pa danes niso nujni pogoji za uspeh.	ocena zgoščenke	/	/
Božič, Rasto	Portret: Jure Duh	Park: novomeški mladinski časopis (11/8)	2008	29	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Q9158KSI	V zadnjem desetletju je Jure postal del novomeške glasbene srenje, novomeško prizorišče pa ocenjuje za delovno in kakovostno. Po njegovi sodbi ima veliko podmladka, ki resda potrebuje kilometrino, a obeta. Predvideva, da bodo mladi glasbeniki nekoč delovali v boljših pogojih, saj je trenutno vse na tem področju povezano z zanesenjaštvom. Kljub temu Jure Duh in njegov krog ustvarjata glasbo, ki ni tržno naravnava, je pa enako kot njeni ustvarjalci predana in iskrena. Kaj več poslušalec na odru redko najde.	portret	Duh, Jure	/
Božič, Rasto	Rambo Amadeus: vrt San Sebastijan: 23. junij	Park: novomeški mladinski časopis (10-11/10-1)	2007	62	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-N8N9BLNL	Skratka, glasbena eklektika, ki uporablja in zmelje vse, kar najde na lastni poti, in če se je loti pravi glasbeni ustvarjalec, pelje v nove glasbene svetove. No, Rambo je tak glasbenik. Skupno glasbeno sliko je dopolnjeval z zvočnimi vloži, od govorov do etničnih vsebin. Pogosto jih je duhovito izrazil in nadgradil, včasih so služili zgolj kot komentar, tako politični kot družbeni. Ustvaril je glasbeno vokalno sporočilno zlitje, ki se je iz trdega funka in fuzije podajalo v vode etnične glasbe, na trenutke celo jazza. Rambo Amadeus ni le prekanjen glasbenik, je predvsem iskren ustvarjalec, kritičen do okolja in ponosen na poreklo. Njegova ostra satira: »Turbofolk nastane, ko se srečata kmetavz in tehnologija,« spojena s pristnim balkanskim obešenjaškim humorjem, je vredna največjih dosežkov skupine Buldožer v času Marka Breclja. Kot kaže Rambov primer, je danes še vedno treba pometati s predsodki in utrjevati pot svobodni misli, ki velja za edino pravo povezovalko narodov.	ocena koncerta	Amadeus, Rambo	/
Božič, Rasto	Saeta, Koncert 2006, samozaložba 2007	Park: novomeški mladinski časopis (11/4)	2007	45	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Q5D2SDEK	Če Saetino glasbo jemljemo kot skupinski izdelek in kot zvočno okolje, nam bo ponudila zanesljivo zatočišče. Če jo bomo nasprotno skušali raztelesiti in poiskati ter preučiti njene zidake, pa bomo naleteli na različno večše glasbenike, združene v doživetem skupinskem ustvarjanju. Plošča ni Saetin osnovni namen, temveč le zapis iskrenega iskanja.	ocena zgoščenke	SAETA	Koncert 2006 (zgoščenka)
Božič, Rasto	Samo Salamon New Quartet: Kei's Secret: Splase(H) Records	Park: novomeški mladinski časopis (10/6)	2007	35	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-10CTVMN9	Samo Šalamon je ustvarjalec svetovnega nivoja. Išče med zasnovami sodobnega jazza, preverja se med vrhunskimi glasbeniki. Ne uvršča se med domače prežvekovalce jazzovskih standardov, zato tudi ni čudno, da pri domačih založbah njegove plošče niso priljubljene. Tem slabše za založbe in tem bolje za Sama. Njegova glasba tudi z eno samo noto ne izdaja porekla, ki tako pogosto preveva večino domačih jazzovskih izdelkov. Slovenija ima le peščico tako kakovostnih glasbenikov, iskreni ljubitelji jazza jih bodo gotovo podprli.	ocena zgoščenke	/	/
Božič, Rasto	Seal, Best 1991–2004, WB/Nika 2004	Park: novomeški mladinski časopis (8/7)	2005	20	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-KPXHOY1N	Pregled skoraj petnajstletne na obeh straneh Atlantika uspešne glasbene poti izvrstnega britanskega temnopolttega pevcu, je več kot zbirka največjih uspešnic njegovih štirih albumov, prej niz najlepših pesmi, nabor njegovega iskrenega dela.	ocena zgoščenke	Seal	Best 1991–2004 (zgoščenka)
Božič, Rasto	Sinead O'Connor, Collaborations, EMI/Dallas 2005	Park: novomeški mladinski časopis (9/2)	2005	29	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ANIGUJIE	Sama imena za sladokusce, glasbeni razpon od tradicionalne irske glasbe do rocka, popa, world beata in sodobne elektronike. Praktično vsa imena so britanskega ali irskega porekla, odstopa le Moby, ki pa je, vsaj po glasbi sodeč, le pogojno Američan. Glasba ter idejna zasnova vseh pesmi in skladb sta Sinead pisani na kožo. Je taka, kot jo poznamo, ponosna, neizprosna, iskrena, doživeta, nežna, ranljiva in naslednji hip radikalno nastopajoča.	ocena zgoščenke	O'Connor, Sinéad	Collaborations (zgoščenka)
Božič, Rasto	Tadej & Playfulness: To be free: Multimedija 2006	Park: novomeški mladinski časopis (10/5)	2007	35	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-TROJVF5	Vedno se mi zastavlja vprašanje, zakaj besedila v jeziku, ki ga ne obvladaš? Koga želijo navdušiti, Angležev že ne! Mogoče naivneže, naivke, žrtve modnih in rumenih časopisov, gledalce plehke televizije, generacije utaplajoče se v morju coca-cole? Po naslovih sodeč je to ciljno občinstvo. To Be Free, Beauty, Free Love, Temple of Love, predvsem ne smemo mimo Sex Is Great: »Sex is good, sex is great / I think of you and I masturbate / ...« takšne iskrenosti ne najdemo tudi v verzih najgloblje poezije. Besedila v pop glasbi so pač taka, kot so. Včasih je celo dobro, če jih ne razumemo. V nasprotju z njimi je glasbena podlaga skladb solidno zastavljena in izvedena, čeprav predvidljiva in pogosta. Slišimo razne funkoidne vzorce, na trenutke spominjajoče na osladno pop produkcijo novega vala, ostarelega Jamesa Browna ali blede odmeve Earth, Wind & Fire itd. Vse izvedeno tehnično brezhibno, na nivoju. Manjkajo le iskren naboj, čvrsta ideja in ustvarjalna iskra, kar pa niso nujni pogoji za uspešno predvajanje na domačih radijskih postajah.	ocena zgoščenke	Tadej & Playfulness	Sex is great

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Božič, Rasto	Tamara Obrovac, Transhistrion ensemble & Epogue Quartet	Park: novomeški mladinski časopis (12/1)	2008	36	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NJ3GUX9T	Izvajanje Tamare Obrovac in njenih soustvarjalcev je poleg izvrstno izvirne, duhovite ter iskreno doživljene vokalne izvedbe odlikoval občutek za skupno improvizacijo in obenem podpora solistom. Glasba je bila polna presenečenj, lirčnih vložkov in vokalno-instrumentalnih sozvočij, najsi ob sodelovanju akordeonista ali kitarista.	ocena koncerta	Obrovac, Tamara	/
Božič, Rasto	Tide: LokalPatriot, 9. februar	Park: novomeški mladinski časopis (11/7)	2008	36	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-7S31CKKJ	Glasba skupine je preprosto zasnovana, pravzaprav tako preprosta, da se niz skladb hitro strne v enotno podobo, ki jo označujejo energična izvedba, melodičnost, iskrenost, sposoben pevec in prvi kitarist. Da ne bo pomote, tako zanimivega rock koncerta LokalPatriot že dolgo ni ponudil, a vendar je bilo v izvajanju kvarteta zaznati določene razpoke in pomanjkljivosti. Tokčev kratki nastop pa je izpadel zgolj kot reklamna poteza. Če glasbo skupine Tide raztelesimo, ugotovimo, da sloni na izredno čvrsti basovski podlagi, ki z nekoliko preveč nadobudnim bobnarjem zveni ugašeno. Ob vtisu silovitega razbijanja bobnar deluje zgolj osnovno, a vendar učinkovito, izvajanje pa nagrajujeta ravno tako uigrana kitarista, ki ne skušata zapolniti vsakega kotička, saj je v glasbi dovolj prostora za različna izživljanja, ki pa ne presegajo številnih tujih tovrstnih skupin.	ocena koncerta	Tide	/
Božič, Rasto	Trkaj, V času enga diha, Nika 2004	Park: novomeški mladinski časopis (8/1)	2004	20	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-7GTJBMXA	Trkaj je v svojem početju iskren, govori o vsakdanjih rečeh, njegov Parnas je slovenska urbana sredina s preprostimi življenjskimi resnicami in težavami. Tukaj so odtujenost, mamila, prostitucija, kriminal, vendar za protitež na drugi strani družina, ljubezen, religija (poslušajte komad Ostani zvest), prijatelji in raperska scena. Trkaj išče rime za besedila v domačem okolju, vendar jih je sposoben secirati z zdravim humornim pogledom na svet in prenesti v širše sporočilo.	ocena zgoščenke	Trkaj	/
Božič, Rasto	Uršula Ramoveš in Fantje iz Jazbecove grape, Angličesjine, Sanje 2007	Park: novomeški mladinski časopis (11/5)	2007	44	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-C72TOD3H	Številne kratke pesmi, izvedene zgolj vokalno ali ob spremljavi harmonike s skopimi zvoki tolkal, so zelo blizu prvinskosti klenega podalpskega izraza ali če bi nekoliko zlobneje zapisal, zelo blizu izvajanja podalpskega vaškega pevskega društva z nekoliko preveč nadobudno pevko. Glasbeni izraz, ki ga okoli ljudske poezije Janeza Ramoveša ob pevki ovijajo vokalisti in instrumentalisti iz Jazbecove grape, se zdi kot naročen. Sledijo težko razumljivim verzom in če ne bereš z ovitka, te šele melodija Lepega sveta in Poletja (What A Wonderful World in Summertime) opomni, da gre pravzaprav za prekvašeni v Poljansko dolino pod Blegoš prestavljeni priredbi. Čeprav me tovrstno podajanje po svoje privlači, me po drugi strani odbija. V takem delu sicer slutim veliko napora in zanesenjaštva, le izkupiček je pičel. Sprašujem se, komu je namenjen ta bizaren nabor? Vem tudi, da se najdejo ljudje, ki jim je to všeč, saj je hrvaški pisatelj Kolar zapisal, da so žabe grde živali, a se najdejo ljudje, ki jih z užikom jedo. Pa vseeno ne vem, kam bi vse skupaj postavil. Ne bi rad žalil glasbenikov in pevke, ki so v projekt verjeli in ga iskreno izvedli. Enostavno v vsej zadevi ne najdem sporočila in pomena. No, morda bi omenjeni kleni izraz lahko pričal o nekdanjem težkem kmetemskem življenju pod Blegošem, a kljub temu o veselju in šegavosti tamkajšnjih prebivalcev. Ponudil bi v sodobni svet obujeni folklorni vzorec, vendar predelan za sodobno uporabo in iskanje v mestni sredini izgubljenih korenin. Mogoče gre ravno za to, za še en primer glasbeno-poetičnega staroslovja, ki naj bi nas spominjal, kako lepo (!?) so nekaj peli na vasi?	ocena zgoščenke	Uršula Ramoveš in Fantje iz Jazbecove grape	/
Božič, Rasto	Vlado Kreslin & Mali bogovi & Beltinška banda, KC Janez Trdina, 4. december	Park: novomeški mladinski časopis (8/4)	2005	20	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-6S145S0P	Kreslin seveda ničesar ne prepušča naključju. Celoten scenski nastop s številnimi baladami, ki publiki sežejo do srca in komičnimi vložki vred, je pripravljen vnaprej. V središču dogajanja je on sam, vse pelje proti vrhuncem, ki jih ustvari z iskreno interpretacijo in večim odrskim nastopom. Gre za starega mačka, glasbenika velikega formata, ki je na odrih prisoten že dobrih trideset let. Tudi spremljajoča ekipa je skrbno izbrana, sami dobri glasbeniki, nekateri, kot prva violina Samo Budna, mojstri glasbila.	ocena koncerta	Kreslin, Vlado	/
Božič, Rasto	Zlatko Kaučič: Atrij Goga, 1. september	Park: novomeški mladinski časopis (10/2)	2006	42	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-S02HAH7K	Samostojni bobnarski nastopi so odkrili novo poglavje v ustvarjanju enega najvidnejših slovenskih glasbenikov in obenem najustvarjalnejših evropskih jazzistov. Tovrstni koncerti so redka priložnost, ki povsem razgalja glasbenika. Pokažejo njegovo mojstrstvo, iskrenost, iskanje in izvirnost. Zlatku pri vsem tem težko najdemo par. Za samostojno ploščo Pav je izbral ustrezen naziv. Prav nič bahat. Pav je tudi simbol popolnosti in lepote, oboje najdemo v glasbi Zlatka Kaučiča.	ocena koncerta	Kaučič, Zlatko	Pav (zgoščenka)
Breznik, David	As I Am – Alicia Keys (2007 – BMG – Menart)	Štajerski tednik (61/3)	2008	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-4GHXRCYQ	Mlada Alicia Keys je na sceni že od leta 2001, ko smo vsi prepevali hit Fallin, a kot bi mignil, nekaj let kasneje vsi ponovno prepevamo njen hit No One. Vmes si je izvajalka s tremi albumi utrdila sloves prihajajoče velike zvezdnice soula in r&b-ja ter svoj status z zgoščenko As I Am samo še okrepila. Lirično sicer vse pesmi niso vrhunske, a večina vsaj zaradi svoje iskrenosti izstopa iz povprečja industrijskih glasbenih floskul. Tudi sam zvok se je od plošče Songs In A Minor do As I Am spremenil. Pa čeprav ne veliko, je zadnji izdelek ameriške pevke ustvarjalsko še najbolj svoboden in izraža konflikten prerez, utrip ali povezavo med starim in novim soulom ali r&b-jem. V večini primerov je linija med starim in novim delom dobro izbrisana ter vsebuje dobra sozvočja. Vokalno je Alicia Keys seveda tudi na albumu As I Am v super formi in njen glas je tako prepoznaven, da poslušalec v trenutku sliši vso njeno razsežnost.	ocena zgoščenke	Keys, Alicia	/
Breznik, David	As I Am – Alicia Keys (2007 – BMG – Menart)	Štajerski tednik (61/3)	2008	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-4GHXRCYQ	Takšna pravljica zgodba se nadaljuje, a višek ljubezenske osladnosti prinaša iskrena in plašna umirjena pesem Tell You Something. Zakaj? Eh, raje vam bom prihranil silne slinaste primerjave, a vendar pesem iz komercialnega vidika sodi med boljše, saj je zelo spevna, prav tako pa ima tudi malenkostne instrumentalne vzorce in presenečenja. Te imamo v glavnem vsi radi, jaz pa jih tokrat ne ločujem na pozitivna in negativna presenečenja, ampak po ritmiki in prepričljivosti.	ocena zgoščenke	Keys, Alicia	Tell You Something
Breznik, David	Counting Down The Days – Natalie Imbruglia	Štajerski tednik (58/54)	2005	18	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-FLNXXQ11	To navadno spada v pravljice, mar ne!? Uspavanka, polna skrivnosti in iskrenosti, je rahlo melanholična skladba Honeycomb Child, v kateri je v ozadju poseben efekt glasbene skrinjice.	ocena zgoščenke	Imbruglia, Natalie	Honeycomb Child
Breznik, David	Info: glasbene novice	Štajerski tednik (59/25)	2006	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-P0DLFE2L	Večnim romantikom priporočam glasbo izjemne pevke KATIE MELUA. Mlada dama je prodala največ plošč v letu 2005 v Veliki Britaniji. Njena fantastična albuma se imenujeta Call of the Search in Piece By Piece ter sta prava »relaksacija« po napornem dnevu. Ob petju gospodične MELUA boste z lahkoto dobili kurjo kožo in njena nova iskrena popevka se imenuje SPIDER'S WEB (****).	ostale publicistične prakse	Melua, Katie	Spider's Web

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Breznik, David	Info: glasbene novice	Štajerski tednik (60/54)	2007	18	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-PWMYTLI4	NELLY FURTADO je s svojim novi r&b izražanjem vžgala sto na uro. Njen album Loose je prinesel lepe kupčke dolarjev in evrov ter je navrgel že štiri super hite Maneter, Promiscious, All Good Things in Say It Right. Glasbeno gledano prihajajoča pesem IN GOD'S HANDS (*****) prekaša prav vse našete hite in glavni aduti te pesmi so umirjenost, melodičnost in iskrenost.	ostale publicistične prakse	Furtado, Nelly	In God's Hands
Breznik, David	Info: glasbene novice	Tednik (53/49)	2000	23	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-U9DEAEAP	Ameriška skupina AEROSMITH je svoj največji uspeh doživela s skladbo I Don't Wanna Miss a Thing iz filma Armageddon. Kvintet se preizkuša in iskreni skladbi ANGEL'S EYE (****), v kateri ponovno pride do izraza izrazit vokal Stevena Tylerja.	ostale publicistične prakse	Aerosmith	Angel's Eye
Breznik, David	Info: glasbene novice	Tednik (54/12)	2001	23	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-J0971DDG	Ameriška pevk BETTE MIDLER je nazadnje osvojila vrhove svetovnih glasbenih lestvic konec 80. s fantastično priredbo klasike Wind Beneath My Wings. Priznana pevka dokazuje svoje pevsko znanje v iskreni pop in soul obarvani popevki LOVE TKO (****), ki jo lahko slišite na filmskem albumu Sex in the City.	ostale publicistične prakse	Midler, Bette	Love TKO
Breznik, David	Info: glasbene novice	Tednik (54/49)	2001	23	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-QPESELN4	Ameriška skupina DESTINY'S CHILD je trenutno na lestvicah s soul balado Emotion z albuma Survivor. Trio je posnel tudi nov album z božično tematiko. Naslovna pesem 8 DAYS OF CHRISTMAS (****) je pravičljiva in iskrena soul balada.	ostale publicistične prakse	Destiny's Child	8 Days of Christmas
Breznik, David	Info: glasbene novice	Tednik (55/38)	2002	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-P6HKKRGK	Ameriška pevk INDIA ARIE je navdušila ljubitelje soul glasbe s skladbo Video. Talentirana izvajalka vas bo zazibala v iskreni soul popevki LITTLE THINGS (****) s svoje nove zgoščenke Voyage to India.	ostale publicistične prakse	Arie, India	Little Things
Breznik, David	Info: glasbene novice	Tednik (56/4)	2003	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ZKAFGIIR	Zvezdni časi skupini zasedbe THE KELLY FAMILY počasi minevajo, čeprav so ob koncu lanskega leta posneli manjšo uspešnico Mrs. Speechless. Njihov frontman PADDY KELLY se preizkuša tudi kot solist v preprosti, vendar iskreni akustični rock skladbi PRAY (***).	ostale publicistične prakse	Kelly, Paddy	Pray pray pray
Breznik, David	Info: glasbene novice!	Štajerski tednik (57/46)	2004	21	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-0IKH6FWZ	Avstralska fatalna izvajalka DELTA GOODREM je tudi produkt pop idol oddaje. Njen debitantski album je Innocent Eyes in z njega sta prišla dva super hita Born to Try in Lost Without You. Vso svojo iskrenost in glasbeno zrelost pa mlada umetnica kaže v pesmi OUT OF THE BLUE (****), ki je fina klavirska pop uspavanka.	ostale publicistične prakse	Goodrem, Delta	Out of the Blue
Breznik, David	Info: glasbene novice!	Tednik (52/13)	1999	22	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ERUG37NE	Ameriška pevk JEWEL je trenutno druga najpopularnejša pevk sodobnega rocka v ZDA, saj je vodilno mesto namenjeno pevki Alanis Morissette. Čudovita JEWEL vas bo nedvomno osvojila s svojim iskrenim otožnim glasom v skladbi DOWN SO LONG *****, v kateri se prepletata folk in rock glasba.	ostale publicistične prakse	Jewel	Down so long
Breznik, David	Info: glasbene novice!	Tednik (52/14)	1999	22	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-SHISAVSY	Ameriška najstnica BRITNEY SPEARS vlada še na mnogih lestvicah s komadom Baby One More Time in z istoimenskim debitantskim albumom. 17-letna BRITNEY predstavlja novo preprosto pop pesem z naslovom SOMETIMES, ki prinaša iskreno in poučno ljubezensko besedilo.	ostale publicistične prakse	Spears, Britney	Sometimes
Breznik, David	Info: glasbene novice!	Tednik (53/36)	2000	17	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-0N14VPV	ERYKAN BADU je fantastična ameriška soul pevk, ki jo ljubijo tako poslušalci kot tudi kritiki in je v svoji kratki karieri izdala dva albuma z naslovoma Baduizem in Live. Gospa BADU vas bo ganila s svojo iskrenostjo tudi v čudoviti soul baladi BAG LADY.	ostale publicistične prakse	Badu, Erykah	Bag lady
Breznik, David	Info: glasbene novice!	Tednik (53/42)	2000	23	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NSX3BOHE	Ameriška skupina HUEY LEWIS & THE NEWS je začela delovati leta 1976, vendar so uspeli šele pet let za tem s hitom Do You Believe in Love. Gospod LEWIS je tokrat povabil v duet čudovito oskarjevko Gwyneth Paltrow v iskreni pop/rock skladbi CRUISIN (*****). Skladba prihaja iz filma Duets, ki je zabaven film o japonskih karaokah.	ostale publicistične prakse	Huey Lewis and the News, Paltrow, Gwyneth	Cruisin'
Breznik, David	Info: glasbene novice!	Tednik (54/4)	2001	17	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-FPY57D9D	Britanska pevk DIDO je delček popularnosti pobrala iz uspešnice Stan raperja Eminema, ki glasbeno temelji na njeni globoki skladbi Thank you. Pevka DIDO bo kmalu izdala provokativno in iskreno pop/rock skladbo HERE WITH ME (****), ki se nahaja na odličnem albumu No Angel.	ostale publicistične prakse	Dido	Here with Me
Breznik, David	Joss Stone – Mind, Body & Soul	Štajerski tednik (57/40)	2004	21	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-X21MFUZY	Glasba mlade izvajalke izmenjuje prvine starega in novega soula ter r&b-ja. Pristni so tudi dodatki popa in, kar malo presenetljivo, tudi regija! Pesmi so odpete s posebnim občutkom ter jim sledi tudi močno spremljevalno petje v ozadiju. Osebnia izpoved You Had Me je nosilna pesem plošče in hkrati najbolj dinamična na njej. Njena r&b groovey energija vas bo takoj spravila v dobro voljo in besedilo vam bo dalo pravo temo za razmislek. Besedila so izredno iskrena in kar malo premočna za najstnico, vendar to daje temu izdelku še dodatno kvaliteto!	ocena zgoščenke	Stone, Joss	Mind Body & Soul (zgoščenka)
Breznik, David	Memory Almost Full – Paul McCartney: (2007 – Mercury – Universal)	Štajerski tednik (60/46)	2007	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-SL63XIAD	Album Memory Almost Full prinaša veliko življenjski modrosti 64-letnega glasbenika, ki je posnel manj komercialen album, vendar gledano iz kvalitetenega zornega kota je album veliko boljši ali naprednejši od nekaterih glasbenikovih predhodnih albumov. Ali je to za Paula McCartneya napredek ali ne je težko reči, a iskrenost pesmi je tista, ki je tokrat glavni adut in šteje največ. Glasba je na čas »ful« zahtevna, a v glavnem je poudarek na starem dobrem rocku, ki mu odlično pristoji tudi kakšen sodobni produkcijski element, saj ta naredi pesmi bolj zanimive ali v končni fazi mogoče celo izvirnejše.	ocena zgoščenke	McCartney, Paul	Memory Almost Full (zgoščenka)
Breznik, David	Prebliski (1. del)!: pregled slovenskega glasbenega leta 2007	Štajerski tednik (60/101)	2007	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-WLKXBMCF	Daleč vstran od preprostosti je nedvomno Tinkara Kovač, ki si je v skladbi Kamorkoli greš dovolila celo preveč improvizacije in premalo glasbene iskrenosti. Te nikakor ne manjka rokerjem iz banda Šank rock (ti letos praznujejo že petindvajset let uspešnega delovanja), ki so s pesmijo Senca sebe udarili s polno močjo. Enako pa velja tudi za bivšo misico Nino Osenar, saj ji je uspel veliki met pri vodenju oddaje Big Brother in iz nje prihaja tudi energičen pop hit Zelo naglas.	ostale publicistične prakse	Šank rock	Senca sebe
Breznik, David	Prebliski (1. del)!: pregled slovenskega glasbenega leta 2007	Štajerski tednik (60/101)	2007	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-WLKXBMCF	Takoj, ampak zares takoj se je iz zimskega spanja prebudil Jan Plestenjak, ki je s svojim sintetičnim pop komadom Sam da ti maš mene rada, polnim primerjav, z lahkoto osvojil povprečno slovensko glasbeno publiko. Čisto nekaj drugega in fantastičnega se skriva za nalepko Gal in Galeristi. Sedaj se mi prav zdi, da je marsikdo izmed vas sam pri sebi rekel, kdo? Zasedba vrhunskih glasbenikov je ponudila kozmično kombinacijo jazza in popa v iskreni baladi Pridi sem.	ostale publicistične prakse	Gal in Galeristi	Pridi sem

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Breznik, David	Spoj energije, ritma in glasbene raznolikosti!	Tednik (55/45)	2002	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-UDUAOX7M	Posebni gost je tudi Chad Kroeger iz skupine Nickelback, ki je s svojim prodornim, vendar grobim vokalom zapel iskreno in skrivnostno rock balado Why Don't You & I. Če združiš dva vrhunska glasbenika, pričakuješ genialen izdelek?! Žal pa ta izjava tokrat ne drži. Santana se je sicer izkazal v skladbi Novus, ki pa jo je preveč na silo zapel slavn timerist Plácido Domingo.	ocena zgoščenke	Kroeger, Chad; Santana, Carlos	Why Don't You & I
Breznik, David	The Emancipation Of Mimi – Mariah Carey	Štajerski tednik (58/24)	2005	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-YQ4DYMMX	Evergreen daje komadu prepričljivost in komercialni naboj. Tega ne manjka niti v dokaj tradicionalnih pop/soul baladnih napevih in izpostavi velja Mine Again (iskrena popevka z nekaj jazzovskimi prvinami), Circles, Fly Like a Bird (pesem je dopolnjena z izjemnim cerkvenim pevskim zborom v ozadju), I Wish You Knew in Shake It Off.	ocena zgoščenke	Carey, Mariah	Mine Again
Brvar, Veronika	Nagrada Prešernovega sklada: altistka Mirjam Kalin	Prešernov sklad 2005	2005	[17]	https://www.gov.si teme/presernovi-nagrajenci-in-nagrajenke/#e144077	Pevska in igralska predanost Mirjam Kalin je neprecenljiva pri poustvarjanju slovenskih del. Zaznamuje jo že vztrajanje v domačem okolju ne glede na vse nerazumevanje in nesmiselne lokalne ovire. Številnim slovenskim delom je altistka Mirjam Kalin vdihnila novo življenje, številni slovenski sodobni skladatelji so prav z njo pridobili zanesljivo in iskreno interpretirajo novih skladb. Od prihoda altistke Mirjam Kalin v SNG v Ljubljani si ni bilo več moč zamisliti opernega dela slovenskega skladatelja na našem odru brez njene popolne angažiranosti.	portret	Kalin, Mirjam	/
Bš	Glasbeno razvajanje: pevka Alenka Godec navdušila 280 obiskovalcev atrija Velenjskega gradu	Naš čas (45/31)	2009	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-CEBA2F0L	Po vročem dnevu se je prejšnji četrtek prevesil v prelep poletni večer. Za vse, ki so do zadnjega kotečka napolnili atrij Velenjskega gradu, je bil ta prav čaroben. Po zaslugi naše odlične pevke Alenke Godec in prekaljenih glasbenikov, ki so jo spremljali »v živo«. To je dalo koncertu še poseben čar. Tudi zato, ker je Alenka iskriko in iskreno povezala skladbe s povedanimi. Skoraj vsako od zimzelenih melodij, ki jih je uvrstila na svojo najuspešnejšo ploščo doslej, ki jo je pomenljivo naslovila »So najlepše pesmi že napisane«, je pospremila s kratko napovedjo. V njej je predstavila avtorje, povedala še kaj zanimivega ali pa skladbo povezala z občutji. Tudi svojimi, intimnimi. In ko je zapela, je atrij gradu postal prav čaroben. Ne le njen čudovit glas, tudi interpretacija je bila odlična, živeta in iskrena. Komunikacija med generacijsko zelo pisano publiko in glasbeniki na odru je bila odlična, kar je dalo koncertu še poseben čar.	ocena koncerta	Godec, Alenka	/
California; Igor K.	Vozovnice za let s Californio so spet naprodaj	Gorenjski glas (52/52)	1999	30	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-FBZIDT8Z	Plošča »Še 1000 kilometrov« je precej raznolika, od ostrejših, bolj rockerskih zadev do skoraj in čistih unplugged komadov ... – Naredili smo ploščo v bolj spevni in melodični poprock obliki, nismo več mladi zaletavi, a več, jezni mladeniči pa to ... Veliko je stvari, ki te jezijo, ampak sedaj na življenje nasploh gledamo bolj s pozitivne strani. Ko si mlad misliš, da boš lahko kakšno goro premaknil, ko si starejši vidiš, da je to nemogoče. Nima smisla. Pomemben je človek. Res je, da so zelo raznolike publike, pri vsaki pa velja, da vsaka na dolgi rok sprejme tisto muziko, ki je kar se da iskrena oziroma je narejena z neko voljo in ljubeznijo do glasbe. Blefiranje ni za dolgo.	intervju (odgovor)	/	/
Ceglar, Miha	Sovražni govor kot sestavni del rap glasbe	Poročilo Skupine za spremljanje nestrpnosti (1)	2001	167	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-PBD3ARAC	V rapu je prostor za »prave« moške, tako imenovane tough guys, medtem ko so oznake za homoseksualce rezervirane za tiste, ki takega življenjskega sloga ne morejo dohajati, oziroma so prenehli, preobčutljivi ali pretirano prevzeti. Zanimivo je tudi, da v paketu »pedri« zavračata tudi načelo »vsi drugačni – vsi enakopravni«, ki ju očitno ovira pri izražanju iskrenih stališč. Tukaj se jasno pokaže, da raperjem ogromno pomeni iskrenost in neposrednost, čeprav na škodo politične korektnosti in posledične sprejemljivosti za širšo publiko.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Cigoj Krstulović, Nataša	Priložnostne skladbe v čast cesarju, monarhiji in panslavizmu kot odraz nekaterih staroslovenskih političnih načel in idej po letu 1848	Muzikološki zbornik (43/2)	2007	78	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-CBTJMZZX	Sprejeda zanimivost v slovenski glasbeni zgodovini so posamezne instrumentalne skladbe s programskimi naslovi, ki jasno razkrivajo zunajmetriško spodbudo, vendar pa niso bile namenjene politični rabi. Vse te skladbe so plod iskrenega navdušenja nekaterih glasbenih ustvarjalcev za idejo povezovanja slovanskih narodov. Po navedbah Josipa Mantuanija so bile že leta 1848 in 1849 pogosto na sporedih promladnih koncertov narodne straže instrumentalne skladbe mladega Kamila Maška Slaven-Polka, Slaven-Potpourri, Sloven-Polka, Serben-Polka. (Zdi se bolj verjetno, da gre za dela njegovega očeta Gašparja Maška, ki je imel tedaj mnogo več glasbenih izkušenj in je od leta 1848 sodeloval tudi pri besedah Slovenskega društva.)	strokovne in znanstvene prakse	Mašek, Kamilo; Mašek, Gašpar	/
Cipot, Tina	Idrijski reggae	Delo (37/216)	1995	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-ODLYZ506	Naslov plošče – Poglej stvari z druge strani – nam že daje vedeti, kakšne skladbe so na plošči. So optimistične, zaljubljene, nežne in tudi žalostne, poskušajo pa nam svet prikazati v preprosti, iskreni in sproščeni luči. Reno Čibej, glas, saksofon in akustična kitara, Dare Kaurič, bas, Zvone Tomac, klaviature, Mik Hvala, kitara, in Fish, bobni, so poleg reggaeja, ki je njihova prva ljubezen, v skladbe vpletli tudi nitke rock'n'rolla, dancea in popa. Tako so vse skladbe raznolike, zanimive in poslušalca spravijo v gibanje.	ocena zgoščenke	Kingston	Poglej stvari z druge strani (zgoščenka)
Cocker, Joe; Matoz, Zdenko	Iskrenost počenega glasu: Joe Cocker v Ljubljani	Delo (34/161)	1992	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-ZKSI6856	Takrat sem poslušal rock'n'roll, Little Richarda in Gena Vincenta, še zlasti pa me je privlačil blues, ki je bil zelo iskren v primerjavi s takratno angleško pop navlako. Ko smo začeli igrati pesmi, kot je Twist With Muddy Waters, pa sem se znebil blues purizma.	portret	/	/
Cvetko, Ciril	Mirko Polič: dirigent in skladatelj	Dokumenti Slovenskega gledališkega muzeja (31/64-65)	1995	72	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-GKYOCBUX	Še največ zanimanja in tudi navdušenja je sprožila G. Charpentierova opera »Luiza«, ki jo je Polič premierno dirigiral 5. marca 1931. Upravičeno, kajti »Luiza« je polna iskrene poezije, ki se povzpne tudi do silne dramatičnosti in globokega čustva, kakor je o njej zapisal Andrija Preger v Muzički enciklopediji, Zagreb 1971.	strokovne in znanstvene prakse	Charpentier, Gustave	Luiza
Cvetko, Ciril	Mirko Polič: dirigent in skladatelj	Dokumenti Slovenskega gledališkega muzeja (31/64-65)	1995	129	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-GKYOCBUX	Skladatelj je odkrito priznal, da ni vedel, po kakšnem vrstnem redu je komponiral »Desetega brata«; ali je bila sprva beseda in šele po njej glasbena misel kot dopolnilo in razlaga, ali narobe. »Tudi iz scene je nastajala fraza in z njo se je oblikovala beseda,« je zapisal v že omenjenem Gledališkem listu. V vsakem primeru pa se je trudil, da bi našel v glasbenem jeziku živ, iskren in kar najbolj poljuden, domač ton. Polič s svojo privedbo »Desetega brata« ni bil zadovoljen. Tekla je okorno, trdo, premalo ljudsko.	strokovne in znanstvene prakse	Polič, Mirko	Deseti brat

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Cvetko, Dragotin	/	Osebnost skladatelja Slavka Osterca	1993	34	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-BAUXOGJ1	Osterca so potemtakem imeli za modernista že v prvih 20. letih. To takrat sicer še ni bil, vsaj ne v smislu sodobnih, napredno usmerjenih glasbenih gibanj. Pač pa se je s časom postopoma vedno bolj oddaljeval od v slovenskem prostoru še vedno navzoče romantične tradicije. Poročila iz njegove prve ustvarjalne dobe povedo, da je kljub nenavadnostim, ki jih je vnašal v svoj kompozicijski stavek, postajal priljubljen pri nekaterih ocenjevalcih, pa tudi pri izvajalcih in domnevno tudi pri poslušalcih. Tehnično je bil še relativno preprost, še daleč od dovršenosti, h kateri je težil. Izrazno pa so bile že njegove zgodnje skladbe iskrene, marsikdaj blizu ljudskemu čustvovanju, ki je razločno posebno v skladateljevih zborih in samospevih, pa tudi, čeprav manj, v delih z drugih kompozicijskih področij. Najbrž je to najbolj pritegnilo vse, ki so poslušali njegova dela, jih realizirali ali o njih pisali.	strokovne in znanstvene prakse	Osterc, Slavko	/
Cvetko, Dragotin	/	Osebnost skladatelja Slavka Osterca	1993	103	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-BAUXOGJ1	Oris razvojnega procesa je Dobronić ocenil kot revolucijo, ki so ji sledili razni ustvarjalci, med njimi po njegovem mnenju tudi Lajovic in Adamič. Sam da se je odločil za evolucijo, za postopni prehod iz predvojne pasivnosti v konstruktivno nacionalno fazo, ne eklektično, marveč neposredno, iskreno, globoko. Njegov somišljenik Božidar Širola je mislil sorodno, zanj so bila nova, povojna prizadevanja jamstvo za jugoslovansko glasbo v splošni situaciji svetovne glasbe.	strokovne in znanstvene prakse	Dobronić, Antun	/
Cvetko, Dragotin	/	Osebnost skladatelja Slavka Osterca	1993	143	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-BAUXOGJ1	Sorodnost med Krekovim in Osterčevim stavkom je vsekakor sporna. Če jo hočemo videti, je morda le v tehnično dorečenem, vendar povsem drugačnem oblikovanju, ne pa tudi v izrazu, ki je izpovedno izzvenel pri vsakem drugače. Ne le zavoljo različnih gradilnih elementov, ki jih je vsak od njiju rabil na svoj način in tudi ne zaradi bistveno se razlikujočih stilnih orientacij, ampak tudi in predvsem zato, ker sta bila svojska individua z lastnostmi, ki so imele nič ali le malo skupnega. Krek je bil svojemu duhovnemu svetu predan ustvarjalec, ki je dosledno sledil predvidenim načelom, ne da bi nihal sem in tja, medtem ko je Osterc sicer upošteval pravila moderne, vendar je od njih, če je čutil drugače, tudi odstopal in s tem neposredno vplival na svojskost razvidno izvirnega izraza. Temu je treba dodati, da sta oba, Krek in Osterc, s svojim glasbenim jezikom iskreno izpovedovala to, kar sta doživljala v svoji notranjosti. Seveda ne enako, Osterc je bil vsekakor prepričevalnejši, Krek pa za poslušalce marsikdaj bolj dostopen, zlasti za tiste, ki še niso prislunili moderni, ki se je v 30. letih čedalje bolj odmikala od preteklosti.	strokovne in znanstvene prakse	Osterc, Slavko; Krek, Gregor Gojmir	/
Cvetko, Dragotin	/	Osebnost skladatelja Slavka Osterca	1993	71–72	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-BAUXOGJ1	V tej zvezi je tudi Dragan Plamenac Ostercu izrekel vse priznanje. Dejal je, da so v Firenzah izvedene skladbe najboljše od vsega, kar je dotlej slišal od tega skladatelja, absolutno dobre da so. Menil je, da je eksperimentalna in kombinacijska stran, ki je vidna v drugih Osterčevih delih, v cit. Pesmih v ozadju, odstopa mesto iskrenemu občutju in lirični invenciji, ki je adekvatna vsebini pesnikove lirike. V tem svojem delu je po Plamenčevem mnenju Osterc uravnotežil intelekt in emocijo, ki se pri njem ponavadi borita za prvenstvo. Zaželel je, da bi se Osterčeva glasbena narava še naprej razvijala svobodno, brez vsiljevanja nekaterih krutih modernih parol.	strokovne in znanstvene prakse	Osterc, Slavko	Štiri Gradnikove pesmi za kontraalt in godalni kvartet
Cvetko, Dragotin	/	Slovenska glasba v evropskem prostoru	1991	87	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-RXWBHBET	Gallus je evropski glasbeni renesansi dal dragoceni prispevek. V razvojni proces 16. stoletja se je uspešno vključil. Zavzeto je sodeloval v izteku dotlej veljavnega in nastopanju novega stila. V svojem opusu si je izoblikoval lasten izraz, v njem pa hkrati razodel značilnosti svoje dobe in opozoril na njeno raznoliko stilno problematiko. Njegova glasba je bila aktualna skozi stoletja in je živa še danes, kar potrjuje njeno umetniško vrednost in visoko raven avtorjeve kreativnosti ter iskrenost njegove izpovednosti. V glasbeni emigraciji 16. stoletja, ki je zapustila ožjo domovino, je bil najpomembnejša osebnost. Po veljavi se je njegovo delo vtkalo v rezultate najvidnejših renesančnih skladateljev nasploh.	strokovne in znanstvene prakse	Gallus, Jacobus	/
Cvetko, Dragotin	/	Slovenska glasba v evropskem prostoru	1991	357	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-RXWBHBET	Poslej je Savin precej časa molčal, čeravno ne v celoti, kajti prizadevno je skladal dela manjšega formata. Razen tega so ga vezale poklicne dolžnosti, ki mu ustvarjalne koncentracije niso dovolile ali so jo vsaj ovirale. Šele ko se jih je rešil, je postal skladateljsko aktivnejši: tik pred koncem prve svetovne vojne je napisal mično, privlačno mimično »Plesno legendico«, ki že po naslovu pove, da je bila drobna, iskreno doživeta, za poslušalca prijetna skladba.	strokovne in znanstvene prakse	Savin, Risto	Plesna legendica
Cvetko, Dragotin	/	Slovenska glasba v evropskem prostoru	1991	414	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-RXWBHBET	Stilno Šivicu blizu, a vendar v marsičem drugačen, je Marijan Lipovšek (1910). Tudi v bistvu ekspresionist, toda vidno nagnjen k neoklasicizmu, je rahlo še vezan na prvine postromantizma. Izrazno izžarevajo njegove kompozicije slovensko, obenem pa kozmopolitsko orientacijo. Iz njih veje sveže, žlahtno čustvo, pristno, iskreno doživljanje in skladateljevemu daru dana izvirnost. Vse to potrjuje Lipovškov opus, ki je na ravni visoke, kvalitetne umetniške dognanosti. O tem so pričla številne avtorjeve ustvaritve, na primer kantata »Orglar« (1950), tri suite, nastale v razdobju 1939–1959, simfonična pesnitev »Domovina« (1950), dve rapsodiji za violino in orkester (1955, 1962), »Simfonija«, komponirana v razponu 1940–1970, orkestralna »Toccata, quasi apertura« (1956), tri suite za godala (1939, 1951, 1959), dve sonati za violino in klavir (1941, 1974), »Balada« za violončelo in klavir (1944) in še niz nadaljnjih, izrazno vabljivih klavirskih in po formi drugačnih skladb. Med njimi so tudi zbori in samospevi, ki jim je njihov ustvarjalec namenil kar izjemno pozornost in vanje vdihnil svojim občutjem se prilagajoč izraz. Značilno zanj je, da nikoli in nikjer ni eksperimentiral, četudi je imel v Osterčevi in Habovi šoli za ekstremna spoznanja dovolj priložnosti. Z njimi se je kajpada seznanil, ni pa jih sprejel. Svoje oblikovanje je usmeril, kot mu je veleval njegov kreativni nagib. Prav zato se je formiral kot osebnost, ki sicer ni obšla novega glasbenega časa, a se tudi ni prilagodila vsem njegovim spodbudam in zahtevam.	strokovne in znanstvene prakse	Lipovšek, Marijan	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Cvetko, Dragotin	/	Slovenska glasba v evropskem prostoru	1991	424	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-RXWBHBET	Najznačilnejši je v tej, prvi povojni generaciji, Uroš Krek (1922), ki se je formiral v pomembno osebnost, o čemer priča njegov izklesani kompozicijski stavek. Stilno na postromantizem se navezujoči neoklasicist z otenki ekspresionizma, tehnično nesporno dovršen skladatelj, je svojo pozornost namenil elegantno učinkujočemu zvoku, tehtni, estetsko dognani melodiki, jasni formi, prefinjeni instrumentaciji in individualno prečiščenemu izrazu, odsevu duševnih napetosti. Zanj je karakteristično nagljenje k slovenski ljudski tematiki, ki nehoti poraja misel o nacionalnem stilu, katerega slovenski preporod ni uspel realizirati, zdaj, sredi 20. stoletja, pa bi se utegnil realizirati, seveda prilagojen novemu času, tehnično in stilno drugačen. Kreku verjetno kaj podobnega ni bilo namen. Njegov sproščen, iskren odnos do ljudskega je po vsej priliki odraz njegovega doživljajskega sveta, ki je povezan z rodno zemljo, z njegovim duhovnim bistvom, hkrati pa ne omejuje razplosti v širši, kozmopolitsko naravnani svet. Ta in oni, nacionalni in univerzalno pogojeni faktor, oba seveda individualno dojeta in transformirana, sta navzoča v skladateljevem delu, ki mu posredujejo čisto svojski, pravzaprav posebni značaj. V njegovem širokem razponu je Krek ustvaril vrsto umetniško zrelih, kvalitetnih skladb.	strokovne in znanstvene prakse	Krek, Uroš	/
Cvetko, Dragotin	/	Slovenska glasba v evropskem prostoru	1991	283–284	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-RXWBHBET	Ravnokar omenjenemu avtorju je bil podoben tudi Miroslav Vilhar (1818–1871), ki ga s Fleišmanom družijo še to, da je svoje skladanje skoraj v celoti posvetil področju posvetne glasbe. Med ustvarjalci razvojnega obdobja, o katerem govorimo, je bila takšna praksa redka, kajti večidel so se usmerjali tudi v cerkveno glasbo, ki je bila ne le aktualna, ampak tudi aktivna, tako z vidika produkcije kot reprodukcije. A tudi za Vilharja je bilo leto 1848 in neposredno zatem važno. Kot Fleišman in še drugi, večidel sicer neprofesionalni, kulturno razgledani Slovenci, se je izrekel za aktualizacijo slovenskega nacionalnega gibanja. Prispeval mu je tudi s svojimi preprosto zasnovanimi skladbami, ki so ugajale meščanskemu okusu in jih je potrebovala tudi ljubljanska »narodna straža«. V njegovih klavirskih skladbah je kompozicijski stavek harmonsko sicer zadržano koncipiran, vendar v primerjavi s Fleišmanovim bogatejši, kar velja tudi za njegove zборе in napeve s klavirjem. Slednji so se približevali tipu samospeva, bili so v dvodelni ali trodelni pesemski formi. Zasnova je bila kitična, klavirski part je imel v primeri z vokalom stransko vlogo. Slednji je bil preprost, blizek ljudskemu občutju, ritmika ni bila zapletena. Iskreno doživeti napevi so se kmalu priljubili, v mnogih primerih so ponarodeli. Vilharjeva invencija je bila kar izdatna, vsekakor močnejša od Fleišmanove. Tako je skladatelj lahko podjetnejše segel v glasbeno ustvarjanje, tudi v odrsko.	strokovne in znanstvene prakse	Vilhar, Miroslav	/
Cvetko, Dragotin	/	Slovenska glasba v evropskem prostoru	1991	365–366	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-RXWBHBET	Neposredno zatem pa je krenil tja, kamor ga je silil notranji nagib. Posvetil se je samospemom, zborom, dvospemom in trospevom. Stilno so bili le-ti najprej še poznoromantični, kmalu nato pa so je njihov avtor preorientiral v neoromantizem in ga večkrat obogatil tudi s prebliski impresionističnega tipa, s temi verjetno bolj slučajno kot načrtno, zahteval jih je tekst, zanje ga je gotovo spodbujal tudi notranje pogojeni navdih. V svojem vokalu se je Lajovic marsikdaj in marsikje naravnost razkošno razpel. Melodije so tekle sveže in vabljivo, zvočnost je bila presenetljivo bogata, pestra in izvirno se razpletujoča, oplemenitena z duhovitimi, nenavadnimi, svojsko delujočimi modulacijami, ki so večale slikovitost harmonskega in celotnega kompozicijskega stavka. Ustvarjalčeva dinamična lestvica je bila izredno obsežna, zanj so bili značilni ostri, nasičeni se prelivajoči loki. Izraznost je bila odraz skladateljeve notranje podobe, ki je bila individualno svojevrstna, osebna in hkrati slovenska, podprta tudi s sicer nekomplikirano, toda učinkovito ritmiko. Za samospeve je še posebej karakteristično, da sta si v njih solistični in klavirski part enakovredna. Oba se ujemata, jasna sta in kleno grajena, po moči tako rekoč neodvisna drug od drugega. Smisel tekstovne predloge, ki so jo udejanjile melodične linije, je skladatelj adekvatno prelil v klavirski part, ki ni bil le nekaka spremljava, temveč samostojna in tako tudi učinkujoča struktura. Kot se je prodorno zazrl v smisel teksta v samospemu, se je tudi v zborovskem stavku. To potrjuje malone vsaka Lajovčeva vokalna skladba, iz katere se zrcali iskreno, pristno doživljeno avtorjevo čustvo, ki ga je spremljal tudi izrazit intelektualni faktor.	strokovne in znanstvene prakse	Lajovic, Anton	/
Cvetko, Dragotin	/	Slovenska glasba v evropskem prostoru	1991	369–370	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-RXWBHBET	Večji del svojega opusa je Adamič namenil vokalu, zborom in samospemom. Od prvih so se še zlasti uveljavili »Vragova nevesta«, »Smrt carja Samuela«, »Svatovske pesmi«, »Vasovalec« in »Zdravica«, poleg njih pa številni mladinski zbori, ki jim je oblikovno in izrazno vdihnil visoko kvaliteto. Z njimi je pospešil razvoj te, v slovenski glasbi zapostavljene zvrsti. Učinkovito je vplival na njeno produkcijo in reprodukcijo, ki se je z osnavljanjem mnogih slovenskih mladinskih pevskih zborov v 30. letih izdatno povečala. Kot z zbori je navduševal tudi s samospevi, med katerimi so bili posebno zaželeni »Na lipici zeleni«, »Nočne pesmi« in »Kot iz tihe, zabljene kapele«, vsi pristno, iskreno doživeti, povedno privlačni in oblikovno zanimivi tudi za zahtevnega poslušalca.	strokovne in znanstvene prakse	Adamič, Emil	Na lipici zeleni; Nočne pesmi; Kot iz tihe, zabljene kapele
Cvetko, Dragotin	/	Slovenska glasba v evropskem prostoru	1991	390–391	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-RXWBHBET	Arničevi stilni orientaciji je bil blizu še Marjan Kozina (1907–1966). Tudi on je bil realist novoromantičnega tipa, ki pa je svoje oblikovanje pojmoval drugače od Arničevega in mu dodal še nekatere prvine novejših kompozicijskih tehnik, kar izpričujejo posebno njegova kantata »Lepa Vida« in ekspresivna opera »Ekinokcij«, ki impresionira zavoljo široko formirane melodičnosti in zvočnosti celotnega stavka in izredno napeto dimenzioniranega, lirično in dramatično vzpenjajočega se izraza. Tudi Kozinova glasba je izrazito programska, iz realizma ponekod prehaja že v naturalizem. O njeni impozantni gradnji priča tudi avtorjeva simfonična pesnitev »Bela Krajina«, ki jo je skupaj s tematično sorodnimi pesnitvami »Illova gora«, »Padlim« in »Morju nasproti« pozneje združil v »Simfonijo«. Na poslušalca naredi izreden vtis tudi »Balada Petrice Kerempuha« za bas in orkester, harmonsko, melodično in ritmično izredno dojemljiva, izrazno kar razkošno učinkujoča skladba, ki se uvršča med Kozinova najboljša, umetniško najmočnejša dela. Iskreno doživljajoč, izpovedno prepričljiv ustvarjalec, ki je razen omenjenih kompozicij napisal tudi balet »Diptihon«, številne odlične zборе in samospeve ter več primerov tekstu odgovarjajoče filmske glasbe, se je v času oblikovanja osamosvojil. Tujih zgledov se je izdatno otrese, njegova izvirnost se je stopnjevala, izraz se je sproščal in poglobljal.	strokovne in znanstvene prakse	Kozina, Marjan	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Čangalović, Ratko	Glasba na kraju prikazovanja: mednarodni festival Medugorje	Delo (37/206)	1995	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-JK0063AN	No, zdí se, da je bila Hrvaška maša Borisa Papandopula ne samo vrhunec večera, ampak tudi vsega festivala. Iskrnen glasbeni polet, originalne rešitve in tehnično oblikovanje, ki se na nekaterih delih spogleduje z virtuosnimi obeležji tega plodnega hrvaškega skladatelja, v omenjeni skladbi pa poudarja naše nezadostno poznavanje veličine in pomena dela Borisa Papandopula.	ostale publicistične prakse	Papandopulo, Boris	Hrvaška maša v d-molu (op. 86)
Čopi, Ambrož	Quaggiatova glasba iskrena in seže do srca: Gorica – ZSKP ob svojem jubileju izdala zgoščenko z zborovskimi skladbami	Primorski dnevnik (65/297)	2009	15	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-491NCPA2	V prvem delu večera je mešani pevski zbor Štandrež pod taktirko Davida Bandlja zapel dve skladbi, med njima tudi pesem Pomladni večeri, po kateri nosi CD naslov. Ker se skladatelj in zborovodja Ambrož Čopi zaradi neprekljnih obveznosti ni mogel udeležiti goriške predstavitve, je njegove spremne besede prebral Nikolaj Pintar. Quaggiato ponuja glasbo, »ki seže do srca in navdihuje s svojo muzikalnostjo«. Njegov glasbeni stavek je vpjet v modele glasbene tradicije, iz katerih izhaja, in vendar »vedno znova ponuja pogled v nove zvočne kombinacije in nianse«. Njegov glasbeni svet je rasel skozi slovensko glasbeno zapuščino in besedo, njegovo dojetje vokala pa se hkrati spogleduje s polifonijo italijanskih mojstrov iz obdobja renesanse in prebujenjem ekspresionistov 20. stoletja. Avtorska zgoščenka je taka kot Quaggiato sam – »iskrena, pristrčna in hkrati umetniško navdahnjena«. Izbor skladb predstavlja skladatelja v neposrednosti in krhkosti ljudskih priredb, pristrčnosti in nagajivosti otroških, pa tja do preudarnosti in poglobljenosti ter včasih trpkosti v skladbah za odrasle. Zgoščenka je odraz nenehnega sodelovanja skladatelja in zborovodij ter njihovih zborov v teh letih, trdi Čopi: »Zato velja predvsem zahvala pevcem in vodjem, ki so glasbo naredili živo in nam jo na najlahtnejši način ponudili v poslušanje.« Ob večkratnem poslušanju zbledijo tudi razlike med sestavi in ostaja le povednost besedil, ki »zabmijo skozi glasbo v različnih barvah, zvokih, občutjih.« je sklenil.	ostale publicistične prakse	Quaggiato, Patrick	Pomladni večeri (zgoščenka)
Čopi, Ambrož; DD	Prva zbirka mladega skladatelja: predstavitev »Zborovskih pesmic« Patricia Quaggiata v Kulturnem centru Bratuž	Novi glas (9/10)	2004	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-7ZVWVLCU	»Zborovska glasba danes ni v milosti,« je povedal Čopi. In vendar se je tako mlad skladatelj odločil za to zvrst: »njegove skladbe niso le notografične, ampak najprej pete«. Tudi to kaže na dejstvo, kot je rekel Čopi, da je Quaggiato že sedaj »zrel skladatelj«. Zbirka vsebuje skladbe, ko je avtor kot samouk še iskal svoj pot, pa tudi današnje, »ko zavestno hodi poti skladatelja«. Njegova ustvarjalnost je »izrazito vezana na slovensko besedo s poudarkom na goriški poeziji«. To je »eden najplodovitejših mladih primorskih ustvarjalcev in najbrž eden redkih, ki se lahko pohvali s tako obsežnim zborovskim opusom pri enaindvajsetih letih«. O Quaggiatu je Čopi še povedal, da je »iskren in zvedav, kar ga vodi do novih rešitev in zvokov«. Navezuje se na tradicijo: »Nič narobe! ... Išče svoj zvočni svet, lastno pot.« Na koncu je Čopi zaželel Quaggiatu, da bi njegova glasba ne bila »preveč vpeta v zmožnosti izvajalcev ..., temveč da mu bo vodilo in vzgib glasba sama, v kateri in s katero se bo kot umetnik lahko popolnoma poistovetil,« izdajatelju pa je izrazil posebno spoštovanje, »ker spodbuja slovensko ustvarjalnost«.	ostale publicistične prakse	Quaggiato, Patrick	/
Dan D; Regina, Maja	Močnejši kot kadar kot?: Dan D, pred klubsko turnejo in izidom nove plošče	Park: novomeški mladinski časopis (12/2)	2008	31	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-MCL2QT8K	Vaša popularnost je s prejšnjim albumom Katere barve je tvoj dan? izjemno narasla. Čemu pripisujete njen uspeh? – Obstaja nekaj razlogov, ki se jih da zelo jasno orisati. Najprej, dolga leta smo uživali izredno podporo novomeške in dolenske publike, ki v slovenskih razmerah dolgo časa ni bila vidna. V neki točki je ta eksplozirala in se razlila po celi državi, podobno, kot se danes po svetu razliva ekonomska kriza. Ljudje so potem tudi drugod prepoznali, da naša glasba razgalja globoko in iskreno emocijo, kar pa ni enostavno ne za nas ne za publiko. Če temu dodaš pripravljenost, da zelo dolgo časa zelo trdo delaš, slej ko prej ljudje to začnejo ceniti. V naši glasbi in delovanju ni veliko akcije, specialnih efektov, ni vse na prvo žogo. Če si le pripravljen žrtvovati nekaj časa za bolj pozorno poslušanje, pa je kot pri starih filmih: ko zapustiš kino, čustvenega in pozorno narejenega filma ne pozabiš tako hitro. Hamburger je vedno dober, a nikoli ne bo presegel maminega kosila, saj se v njem skriva bistveno več kot samo skupek sestavin in čas za pripravo.	intervju (odgovor)	Dan D	/
Danilovič, Mirjam	Zgodba glasbenega genija	Štajerski tednik (59/9)	2006	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-XXZIRRCU	Mozart je razvil glasbeni stil, ki je bil drugačen od glasbe, ki so je bila navajena ušesa občinstva tistega časa. Njegova glasba je postavljala nove kriterije, v okviru katerih ima umetnik pravico do osebnosti, in je tako že presegala čas. Prav zato Mozart ni našel stalne službe, ni imel stalnih naročil. V zvezi s kvaliteto svoje glasbe je bil brezkompromisen, vendar si je želel skladati glasbo, ki bi bila blizu ljudem.	portret	Mozart, Wolfgang Amadeus	/
Dario C.	Thee Headcoats – Heavens to Murgatroyd, Even! It's Thee Headcoats (Already) (Hangman/SubPop): RecRec – plošča meseca	Katedra: študentski list (30/6)	1991	18	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-BWBZTA7Z	Vse poti rock'n'rolla vodijo v Ameriko. Angleži Thee Headcoats so izdali že pet albumov in ko šesti »Heavens to ...« v Ameriki dosega izredne uspehe, so v domači Evropi še vedno skriti v obskurnosti. Očitno je njihova glasba predober elementarni r'n'r, da bi lahko vzbudila pozornost razvajene evropske publike. Glasba, ki jo igrajo Thee Headcoats, ni revival sixties punka; tudi navadna garaža to ni; produkcija, ki je zanalasč diletantska in groba (in kdo danes še snema v mono tehniki in to potem izda na CD-ju?), predstavi trio s preprostim in učinkovitim rockom. Ta je tako dober ravno zaradi svoje preprostosti in iskrenosti. Brez nasnemavanj in brez efektov »efekt« je le groba produkcija sama) Thee Headcoats prav nič ne zakomplicirajo – njihova glasba je enaka dobri domači r'n'r zabavi; ko B. Childish odloži hreščavo kitaro s ploskanjem in hrapavim vokalom razširi glasbeno ponudbo svoje skupine, ki se preljuje v pristni sodobni folk: rock and roll s primesmi rhythm & bluesa. The Headcoats ne postavljajo nobenih novih standardov, raje obujajo stare in hkrati ne zapadejo v njihovo slepo ponavljanje; predvsem pa dokažejo, da se s kitaro, basom in bobni še vedno lahko naredi muzika, ki vabi prav zaradi hrapave neposrednosti in zato, ker je preprosto DOBRA.	ocena zgoščenke	Thee headcoats	Heavens to Murgatroyd, Even! It's Thee Headcoats! (Already) (zgoščenka)
DB	U2: How to Dismantle an Atomic Bomb	Štajerski tednik (57/50)	2004	32	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-CSSPW2ML	Bono, znan dobrotnik, ki se je dokazal s številnimi dobrodelnimi potezami, je tik pred izidom svežega albuma izvedel projekt 'Aids in Africa'. Kljub temu, da bi zlobni jeziki znali njegovo gostovanje v Afriki označiti kot marketinško potezo, s katero bi opozoril nase in izdajo novega albuma, pa je verjetno več tistih, ki zagovarjajo njegovo iskrenost in verjamejo v pristnost in nepokvarjenost njegovih odločitev. Če se How to dismantle an atomic bomb prodaja, se verjetno prodaja preprosto zato, ker je dober.	ocena zgoščenke	Bono	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Dekleva, Milan; J. Š. A.	Iskreno glasbeno sporočilo: plošča Mie Žnidarič	Delo (38/290)	1996	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-X8M4D19C	»Že dolgo nisem poslušal plošče, na kateri bi bila posneta tako iskrena, čista in lepa glasba,« je v sprememnem besedilu zapisal Milan Dekleva in dodal, da je ta plošča »obliž na rani histeričnega, popačenega sveta«. Na predstavitvi v jazz klubu Gajo pa je poudaril, da gre za eno »najlepših plošč, kar jih je v zadnjem času izšlo pri nas«. Njene pesmi so polne plemenite otožnosti, hrepenjenja in melanholije. Plošča je rezultat izjemno dobrega sodelovanja med posameznimi glasbeniki in očitno je, da so znali glasbeniki prisluhniti drug drugemu.	ocena zgoščenke	Žnidarič, Mia; Steve Klink trio	I wish I knew how... (zgoščenka)
Devetak, Danijel	»Bodite sol in luč!«	Novi glas (7/12)	2002	16	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-CEFE2HCQ	Tudi trenutek sprejema ikone so v veliki zbranosti prisotnih popestrile iskrene pesmi dveh slovenskih kantavtorjev, Saša in Robija, ki sta s svojima kitarama in pristno pričevalno močjo požela res velik uspeh pri vseh navzočih.	ostale publicistične prakse	Saša; Robi	/
Devetak, Danijel	Pesem vedre zvočnosti: zbor Hrast sklenil koncertno sezono SCGV Komel	Novi glas (3/14)	1998	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-QCAXML08	Sledile so slovenske skladbe, med temi kot prva Vrabec Rdeč zaton, znani Pahorjev Oče naš hlapca Jerneja na besedilo Ivana Cankarja, v madrigalističnem slogu, in tri skladbe Stanka Jericija: njegova zgodnja stvaritev Pesnikova molitev, impresionistična Maria, Mater gratiae in sodobnejša Moj greh, polna drznih prijemov in disonančnih akordov, ki izražajo skladateljevo iskreno trpkost in neposredno izpovednost. Naj še povemo, da je slednja naletela na lanskem tekmovanju v Mariboru na posebno zanimanje in je zboru tudi prinesla srečo. Sploh lahko ugotovimo, da je zbor Hrast eden redkih, ki ima poseben posluh za goriškega, verjetno premalo cenjenega skladatelja Jericija, ki je bil pred kratkim sprejet v Društvo slovenskih skladateljev in bo letos slavil 70-letnico svojega življenja.	ocena koncerta	Jericijo, Stanko	Moj greh
Dirnbek, Jernej – Dimek; Bašin, Igor	Kvaliteta prostega časa	Katedra: študentski list (5/6-7)	2010	34	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Q6ZRB0XS	Prihajate iz Rogatca, za katerega bi prej rekli, da je ruralno okolje kot urbano. – S tem vprašanjem se nisimo nikoli resno ukvarjali. Ne skušamo zavreči naših korenin. Že 18 let živim v Ljubljani in mislim sem, da govorim zelo lepo knjižno slovenščino, dokler se nisem slisal v intervjuju in ugotovil, da še vedno zavijam po rogaško (smeh). Naj tako tudi ostane! Z leti naša besedila in sporočila postajajo univerzalna, še vedno pa je na vsaki plošči vsaj kakšna skladba, ki govori o Rogatcu ali pripoveduje zgodbo o človeku iz tega okolja. V svojih tekstih in sporočilih želimo biti iskreni. To smo lahko le takrat, ko pripovedujemo zgodbe, ki smo jih doživeli na lastni koži ali smo jih izvedeli iz verodostojnega vira, ki mu zaupamo. Kot sem že neke rekel: ne morem pisati o ljubezni na jahti, če v življenju nisem bil na njej, lahko pa o pretepu za lokalnim šankom, ker sem to videli že večkrat iz neposredne bližine. Zaradi pisanja o lokalnih temah so nas skušali večkrat popredalčkati z izrazom »etno«, kar je zame povsem deplasirana trditev. S tem etnom imamo skupnega toliko, kot ga ima Big Foot Mama zaradi svoje ljubljansčine in zgodbo o mladini, ki se odpravlja na Metelkovo.	intervju (odgovor)	Mi2	/
DM	Naš dragi Wolfi!: Snovanja 2006: glasbeno-gledališka predstava	Novi glas (11/21)	2006	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-M73BGXFP	Med številnimi gojenci, ki so se zvrstili na odru, so nekateri že izurjeni izvajalci, drugi pa še malce negotovi. Vsi pa so uspešno izrazili uravnovane otroško živahnost Mozartovih skladb. Med večerom so prisotni lahko občutili njihovo iskreno veselje do glasbe. Prav otroška razigranost igra namreč pomembno vlogo v Mozartovi ustvarjalnosti. Zato je to veselje nedvomno ustrezno počastilo velikega skladatelja.	ostale publicistične prakse	/	/
Dobrič, Zlatko	Ne Joči, Ančica	Tednik (43/4)	1990	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-9220UJ5L	Kaj pričakuješ od nove kasete? – Veliko. Zakaj? To je kaset, ki je namenjena vsem poslušalcem. Vsakdo, ki ima rad glasbo, bo v njej našel svojo uspešnico, pesem za svojo dušo. Brez dvoma je, da bo najbolj »vžgala« NE JOČI, ANČICA, ki je na mnogih radijskih postajah že velik hit. Upam, da bo tudi na Štajerskem. Nekaj pesmi je v morskomoediteranskem stilu, kot so: ZADNJIČ PEL BOM ZATE, OSTANI ŠE ZADNJO NOČ, SOLZE UPANJA ... Skladbe, ki so vedno dobrodošle in ki jih ljudje vedno radi poslušajo. Lepa je tudi naslovnica PIŠI MI, MARIE – za vse, ki so bolj čustveni ... Skratka za vsak okus. Najpomembnejše pa je to, da so vse skladbe dobre in da ni samo ena pesem uspešnica. V njih je polno iskrenosti in ljubezni do glasbe in tudi to ljudje čutijo.	intervju (odgovor)	Dobrič, Zlatko	Piši mi Marie (zvočna kaset)
Dobrila, Peter Tomaž	Postindustrijska družba se začne z rock'n'rollom	Katedra: študentski list (30/1)	1990	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-3CPC79RJ	Na žalost tudi v Velenju ni šlo brez zapletov in so zaradi težav z elektriko in ritem mašino morali, po prihodu na oder in kakšni minuti večkrat poskušane igranje, odpovedati zagrebški art rockerji Phantasmagoria, kar mi ni koncu koncev predstavljalo velikega udarca, saj so tokrat odlični LET 3 nadaljevali tam, kjer so Majke nehale. Odličen zvok in prijetna atmosfera sta bila idealna partnerja nastopu reške skupine, ki je od temnega vala prešla v nek heavy rap stila Faith No More. Čeprav so konceptualno delovali konfuzno in ponovno prikazali problem YU-rockerjev na razpotju, ko ob izčrpanju lastne primarne izraznosti tipajo, kam bi se ozrli in si za podlago najdejo enega od trenutno najpopularnejših in najaktualnejših svetovnih trendov, so z iskreno in energično izvedbo stopili na vrh velenjskega žura.	ocena koncerta	Let 3	/
Dobrila, Peter Tomaž	Postindustrijska družba se začne z rock'n'rollom	Katedra: študentski list (30/1)	1990	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-3CPC79RJ	Udar so napravili Epidemic Zone iz Žalca, katerim so sledile zelo dobre Majke iz Osijeka, pri katerih me je motilo le preveč iggypopovsko delovanje pevca, ki se je zgubljal med iskrenostjo in šablono rock'n'roll frontmana. Majke so odličen rock band, ki ga moramo čimprej videti v Mariboru.	ocena koncerta	Bare, Goran	/
Dolar, Mladen	If Music Be the Food of Love ...	Filozofija v operi	1993	73	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-O9ON2YSH	Tudi Così fan tutte se konča z aktom odpušcanja, tako kot Figaro, a zdaj bistveno premeščenim. Finale prvega dejanja je prinesel nekakšno parodijo milosti, ki sta jo obe dami naklonili fingiranima žrtvama, finale drugega pa je mogoče brati kot parodijo odpušcanja. V Figaru je ponižani grof prosil odpušcanja grofico preoblečeno v služabnico – akt odpušcanja je bil torej na strani ženske, ki je omogočila spravo skupnosti, tukaj pa obe ženski prosita odpušcanja moških, čeprav bi z vsemi razlogi moralo veljati tudi (ali predvsem) obratno. Trenutek odpušcanja izgubi sublimnost, postane dvoumno in dvomljivo odpušcanje, drži se ga nelagodje, ki se ga tudi sicer ta zatikajoči se in prelomljeni finale ne more otestiti (v njem je nič manj kot 16 menjav tempa in 48 fermat). Ni več utopije skupnosti, dvomljivo je, če bomo res »tutti contenti saremo così«. Odpušcanje terja ponižanje obojih, njegova iskrenost je prava le pod pogojem, da je ne preizkusimo: [...]. Preizkus bi brž razbil tisto, kar preizkuša.	strokovne in znanstvene prakse	Mozart, Wolfgang Amadeus	Così fan tutte (KV 588)

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Dolar, Mladen	If Music Be the Food of Love ...	Filozofija v operi	1993	71–72	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-O9ON2YSH	Odgovor Mozartove glasbe je nemara škandalozen in vzbuja nelagodje, a je po mojem enoznačen: vsa čustva so prava. Mozart sicer ponekod s prefinjeno dozo ironizira, toda bolečina slovesa je iskrena (spomnimo se na čudoviti tercet »Soave sia il vento« (I/10), kjer se tudi filozof, sicer iz drugih nagibov, ne more upreti bridkosti), obupno vztrajanje Fiordiligi pri zvestobi je pravo (sijajni rondo II/25), sreča novih zaljublencev je pristna (spomnimo se na oba zanesena dueta, II/23 in II/29) – ali pa je vse skupaj slepilo? – Od tod bi lahko v Così fan tutte videli svojevrstno utelešenje glasbenega paradoksa lažnivca: kjer je glasba »iskrena«, laže, kjer laže, je »iskrena«. Oboje je neločljivo vstavljeno eno v drugo. Kjer verjамemo, smo prevarani, kjer smo prevarani, verjамemo. Filozofov sklep je ta: ker sta pristnost in enkratnost tako ali tako izgubljeni, ker sta ljubezen in zvestoba tako ali tako sintetični »družbeni vezi«, je najbolje to priznati in pristati na sintetično vez institucije zakona, najboljše zaščite pred inherentno manjkavostjo človeške narave.	strokovne in znanstvene prakse	Mozart, Wolfgang Amadeus	Così fan tutte (KV 588)
Dolenc, Katja	Njeno igranje je kljub boleznim kot balzam za dušo	Gorenjski glas (55/59)	2002	15	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-KBWUTO0C	Najbolj pa ji je ostal v spominu nastop na koncertu Oliverja Dragojeviča 9. marca letos v dvoranah na Zlatem polju, ko je pred njegovim nastopom zaigrala tri skladbe. Pri zadnji, Oprosti mi pape, je na oder prišel tudi Oliver in zapel ob njeni spremljavi. Občinstvo v dvorani, ki je šlo vsaj tisoč petsto ljudi, je bilo vključno z Oliverjem navdušeno. Nič se ni zmotila, in ko je pela že vsa publika, je pesem zaigrala do konca, se spominja mama Mira. Skrbnost, napore in ljubezen, ki sta jih vložila v odraščanje, jima Stanka danes vrača stokratno z njeno iskrenostjo, poštenjem, dobrodušnostjo, dobro voljo in srčnostjo, ki jo premorejo le otroci in ljudje s posebnimi potrebami.	portret	Kuhar, Stanka	/
Dolinar, Jure; Lubej, Uroš	Nov začetek ali zadnja večerja?: Rock Otočec 2004	Park: novomeški mladinski časopis (7/7)	2004	18	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-I7HYW722	14. in 15. maja bo v Klubu LokalPatriot v Novem mestu potekal finalni izbor mladih, neujavljenih skupin, ki bodo nastopile na glavnem odru letošnjega festivala Rock Otočec. Težko in trmovo pot so in bodo prehodili nadobudni godci, da bi si prigarali nastop na tem eminentnem festivalu, saj se bodo morali uvrstiti v posamezni predizbor, zmagati na koncertu in še pomesti s konkurenco v finalu (»kaj, igramo, pa še plačano dobimo« fraza v tem primeru odpade). Skratka, veliko truda in glasbene iskrenosti ter inovativnosti za 20 minut nastopa na Rock Otočcu. Ni kaj, Rock Otočec je zakon!	ostale publicistične prakse	/	/
Dovič, Marijan	Marijan Kozina: zbornik tekstov	Park: novomeški mladinski časopis (6/5)	2003	19	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-JXFYJK26	So dogodki, od katerih na koncu ne ostane veliko. In so taki, ki odmevajo, pa jih vendar, kot vsako stvar, čas odnaša v pozabo. Izvedba operete Majda je nedvomno ostala v spominu mnogim Novomeščanom, ki so pridno napolnili športno dvorano in – tako verjamem – iskreno uživali ob poslušanju te lahkotne, a izredno duhovite glasbe. V spominu je gotovo ostala tudi glasbenikom Novomeškega simfoničnega orkestra, ki se je pod vodstvom ambicioznega dirigenta Zdravka Hribarja lotil te naloge, tako zahtevne za amaterski orkester, in mladim pevcem, solistom, ki že obvladajo svojo obrt, pa morda še iščejo svoje pravo mesto v svetu opernega petja.	ostale publicistične prakse	/	/
Dovjak, Krištof	Pok je prazen zvok	Gledališki list Slovenskega ljudskega gledališča Celje (54/6)	2002	9–10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-AU2OMVED	Chicago lahko razumemo ne samo kot glasbeni vodvil, temveč kot družbeno angažirano igrano, ki opozarja na izpraznjenost ljudi, ki ne znajo več bivati brez iluzij in vse primarno spreminjajo v umetno s pomočjo poživil. Ta poživila Chicago skuša do konca razgaliti. Čeprav ohranja formo maskarade, parade, revije, ekshibicionizma, ne pristaja na masko. Za izhodišče jemlje udarno iskrenost. Ne uporablja olepšav. Je natančen, grob, brutalen. Kot spoj različnih izraznih elementov razkriva vsesplošno manipulacijo vsega z vsem. Razkriva odnose med halucinacijo in ljudmi, ki halucinirajo. Izpostavlja »reči, ki so nam ljube in blizu«. Reči, ki degradirajo srce, njegov naravni ritem.	ostale publicistične prakse	Kander, John; Ebb, Fred	Chicago
Dragar, Toni; Vera	Tudi mi smo ponosni na vas, spoštovani godbeniki in godbenice!	Slamnik: glasilo občine Domžale (49/8)	2009	16	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-8JNNJ2IC	Ob koncu je godbi zaželel, da bi se tudi v prihodnje kvalitetno razvijala, da bi ljubezen do glasbe prenašala na mlajše rodove ter ostala iskreno povezana z vsemi ljubitelji glasbe.	ostale publicistične prakse	/	/
Erbezova, Josep D. – Joe; Dovič, Marijan	Josep D. Erbezova – Joe: po stezah ustvarjalne svobode	Park: novomeški mladinski časopis (3/4)	2000	17	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-6NVDB0K4	In kakšna se ti zdi slovenska glasbena, pa tudi glasbeno-kritična scena, je sploh vredna omembe? – To je res žalostno. Veliko neiskrene glasbe je. Težko govoriti o svoji stvari, ampak jaz sem glasbo vedno ustvarjal iz nekih ... Vsi delajo neko komercialno na silo. Vse skupaj je idejno šibko.	intervju (odgovor)	/	/
F. R.	Aimee Mann, I'm With Stupid (Geffen/BMG)	Delo (37/286)	1995	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-LJ3RA06C	Samostojno kariero je uspešno začela leta 1993 z odlično ploščo Whatever I Should Have Known. Na svoji drugi plošči je Aimee kruto iskrena in resnična, glasbeno pa ji je še vedno pri srcu neodvisni rock.	ocena zgoščenke	Mann, Aimee	I'm with Stupid (zgoščenka)
F. R.	Izbrani posnetki s 1200 nastopov	Delo (38/1)	1996	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-IL93821C	Plošča 1200 Curfews, ki jo imajo v ljubljanski trgovini Dots v atriju Plave lagune za Bežigradom, ima tudi nekaj prirerdb, in sicer Tangled Up In Blue Boba Dylana, Down By The River Neila Younga, prekrasen soul Midnight Train To Georgia, ki so jo pred desetletji proslavili Gladys Knight & The Pips, kot poseben dodatek pa sta uvrstili živo in studijsko različico klasične uporniške pesmi Bury My Heart At Wounded Knee indijanske avtorice Buffy Saint-Marie. Ob izumetničeni glasbi, ki vas oblega z vseh strani, se vam bo dvojna plošča v živo 1200 Curfews ameriškega dueta Indigo Girls zaradi svoje preproste iskrenosti izredno prilegla.	ocena zgoščenke	Indigo Girls	1200 Curfews (zgoščenka)
F. R.	Še ena mirovniška plošča: Stevie Wonder	Delo (37/192)	1995	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-UEMP17B1	Pred kratkim je Stevie izdal ploščo Conversation Peace, na kateri je 13 skladb in več kot 70 minut glasbe. Tudi ta plošča je narejena v njegovem preverjenem stilu osemdesetih let. Glasba je občasno prava zrela »wonderovska«, drugi pa zveni kot Michael Jackson, ki se mu nič ne da. Tudi tokrat je skoraj vse instrumente odigral Stevie sam, imel pa je tudi nekaj znamenitih gostov. Čeprav je njegov mirovniški projekt Conversation Peace nedvomno iskren, je vsekakor preveč neprepričljiv, da bi pustil globljo sled v zgodovini sodobne popularne glasbe. Tako je plošča Conversation Peace, ki jo imajo v ljubljanski trgovini Digitalia na Gregorčičevi 9, predvsem za tiste zanesenjake, ki brez novih plošč Stevieja Wonderja ne morejo živeti. Če pa koga zanima vpliv tega glasbenika na zgodovino sodobne popularne glasbe, naj si preskrbi nekaj njegovih najboljših plošč.	portret	Wonder, Stevie	Conversation Peace (zgoščenka)

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
F. R.	The Cramps, Flamejob (Creation/Sony)	Delo (37/139)	1995	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-BY5IBCJ4	Crampsi so si sami nadeli okove določenega glasbenega žanra, na srečo pa so si ga izmislili sami, tako da je vse, kar naredijo, v redu in pravilno. Razorožujoča preprostost bizarnih, duhovitih, vulgarnih in iskrenih besedil ob ravno taki glasbi pusti hladne le votle in gluhe porabnike sodobne popularne glasbe. Cramps nikakor ne skrivajo svoje ljubezni do rock'n'rolla in rockabilija in ju podobno kot njihovi soborci na sorodnih glasbenih poljanah (The Ramones, Iggy Pop, Eugene Chadbourne, David Thomas) in podobni iz starejše generacije rock'n'roll raztreščencev pogoltnejo, prežvečijo in izločijo v popolnoma popačeni, nekoliko drugačni obliki in še bolj drugačni, vendarle nekako iskreni vsebini.	ocena zgoščenke	The Cramps	Flamejob (zgoščenka)
Fabi, Karmen	Dunaj	Naša luč: mesečnik za Slovence na tujem (52/10)	2003	18	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-22EXO6N0	V nedeljo, 12. oktobra, se je naša cerkev krepko pomladila. Obiskal nas je mladinski pevski zbor Proteja iz Moravč. Zbor je pel pri maši, nato pa smo prisluhnili še kratkemu koncertu. Njihovo veselje je izzvenelo v iskrenih verzih: Tebi poklanjam mojo pesem, moj največji dar ...	ostale publicistične prakse	/	/
Fajdiga, Tanja	S Prijatelji v Rim	Klasje: časopis občanov Ivančne Gorice (16/7)	2010	15	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-LEJYPZ9I	Po ogledu bazilike smo se zbrali pri maši v eni izmed kapel. Iskreno in mogočno je spet zadonela slovenska pesem, ki nas je spremljala že vso pot iz Šentvida.	ostale publicistične prakse	Moški pevski zbor Prijatelji	/
Falk, Neca; Sušnik, Stane	Pesmi s šalom in kapo: Neca Falk, pevka	Sobotna priloga (38/283)	1996	39	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-TGRBQVNE	Kakšna je zgodovina pesmi na plošči? – Uvodna skladba »Takšna sem« – bala sem se, da ne bi zvenela nekoliko patetično, a mislim, da je pesem tako poštena, iskrena, da v njej ni laži. Res je najlepše, če greš nekam, kjer je samota, kjer je lepo in nikogar ne slišiš, razen živinic ...	intervju (odgovor)	Falk, Neca	Takšna sem
Falk, Neca; Sušnik, Stane	Pesmi s šalom in kapo: Neca Falk, pevka	Sobotna priloga (38/283)	1996	39	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-TGRBQVNE	Kakšne izkušnje ji je prineslo petje za otroke, čemur se je posvečala od začetka 80. let dalje? – Zame je bilo to pravo olajšanje, glede na vse zgodbe, ki sem jih doživela z odraslimi ... Ta iskrenost, ki je otroci ne znajo zaigrati ... Oni so preprosto tu. Okroglo te gledajo; če boš še kaj zanimivega rekel, te bodo še bolj gledali. Če jim boš zapel kakšno zgodbo, ki jo bodo razumeli in ji bodo še kaj dodali – tudi prav.	intervju (odgovor)	/	/
Frith, Simon	Performans	Časopis za kritiko znanosti (35/227)	2007	136	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-GH0S1Y8V	V devetem poglavju sem trdil, da je pomen popa v pomenu pop zvezd, izvajalcev s telesi in osebnostmi; za uživanje v popu je bistveno uživanje v glasu, zvoku kot telesu, zvoku kot osebnosti. Osrednja pop gesta, odpeti ton, počiva na isti napetosti med notranjim in zunanjim kot umetniški performans: glas uporablja kot najbolj samoumevno indikacijo osebnosti – kot poroka za koherentnost subjekta. Glas pa uporablja tudi kot nekaj umetnega, kot nekaj, kar je stvar poze, pri čemer je njegov zvok določen z glasbo. Zato zvezdniški glas (in seveda zvezdniško telo) delujeta kot oznaka subjektivnosti in objektivnosti, svobode in omejitve, nadzora in odsotnosti nadzora. Tehnologija, električno snemanje, pa je povečala ta učinek, s tem ko je vokalno izvedbo naredila intimnejšo, bolj samorazodevajočo in (tehnološko) trdnjšo. Avtentičnost ali »iskrenost« glasu postane ponavljajoče se vprašanje popa: Ona to resnično misli?	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Frith, Simon	Performans	Časopis za kritiko znanosti (35/227)	2007	140	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-GH0S1Y8V	Veliki pop performerji (bodisi Judy Garland ali Shirley Bassey, Mick Jagger ali Prince) ne uprizarjajo toliko čustvenih vlog, ampak v večji meri držijo svoje uprizoritve v fragmetih pred nami, da lahko občudujemo obliko same geste. Ni naključje, da so takšni performerji camp idoli, da so priljubljeni (če sledimo Susan Sonntag) v smislu »spretnosti, stilizacije«. Zdi se, da so takšni performerji zapopadli bistvo campa: da je resničnost občutka estetska, ne pa moralna resničnost; ocenjujemo jo lahko le formalno, kot stvar ljubkosti gest. »Iskrenosti«, skratka, ne moremo presojati z iskanjem tistega, kar leži za nastopom; če nas performer gani, nas gani tisto, kar neposredno vidimo in slišimo.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Frith, Simon	Performans	Časopis za kritiko znanosti (35/227)	2007	142	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-GH0S1Y8V	Ko ocenjujemo, ali je nastop nekoga drugega iskren ali nepristen, namenjamo posebno pozornost »potezam nastopa, na katere ni mogoče vplivati brez težav«, kot opaža Erving Goffman. Če je nanje mogoče vplivati, se počutimo še posebej ogoljufane.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Fürst, Jože; Peček, Andreja	Za šalo, pa tudi zares: sedemdeset in petdeset let APZ Toneta Tomšiča	Delo (38/118)	1996	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ADXSJPHH	Premnogo je vtisov, nepozabnih trenutkov, iskrenih glasbenih doživetij in poustvaritev; pa tudi napornih vaj in trenutkov, ki jih raje hitro pozabiš. Ostane le tisto lepo, prijetno, tudi evforično, kot je bilo navdušenje in želja pevca Pepija po zmagi v francoskem Toursu, ko smo za veliko nagrado prejeli tudi žig tekmovalca in je kar planil »Tu na čelo mi ga fitisni ...«	ostale publicistične prakse	Akademski pevski zbor Tone Tomšič Univerze v Ljubljani	/
Gabrijelčič, Marijan	Invokacija	Delo (33/49)	1991	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-UPIN0KOR	Osebo sem se veselil ponovnega srečanja s Stravinskega izvirnim kompozicijskim dosežkom, kakršnih ni (ravno) mnogo v našem stoletju. Izvirnosti v tem delu ne pomenijo zgolj kompozicijsko-tehnične iznajdbe na tem ali onem segmentu, čeprav le-te v tej kompoziciji obstajajo, temveč bolj skladateljev pristop k tekstu Davidovih psalmov. In ta je v dovršeni enostavnosti, duhovni preprostosti ter človeški iskrenosti.	ocena koncerta	Stravinski, Igor	Simfonija psalmov
Gabrijelčič, Marijan	Jubilej Huga Wolfa	Delo (32/84)	1990	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-IGV3VCWO	Menim, da je poglavitnejša druga stran Wolfove veličine. Da je namreč prvovrsten skladatelj samospeva, te izjemno žlahtne glasbene zvrsti. Zakaj izjemnost samospeva? Preprosto zato, ker se skozi njegovo glasbeno tkanje, prek njega dá komunicirati z vso izpovedno iskrenostjo. V samospevni snovi ni prostora za najmanjše odstopanje od avtorjeve notranje podobe. In še vrsto drugih lastnosti vsebuje samospjev, toda o tem drugič.	ocena koncerta	Wolf, Hugo	/
Gadžijev, Aljoša	Laibach – »zvoki naše govornice« (nekateri filozofski in sociološki vidiki sodobne glasbeno-umetniške ustvarjalnosti)	Anthropos: časopis za psihologijo in filozofijo ter za sodelovanje humanističnih ved (35/1–4)	2003	298	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-9IWQLPV7	Če poslušas Laibach, vidiš, da je v tem posebno »iskren«. Prav njihova nejasnost (oz. neenostavnost) v » odgovorih« (na novinarska vprašanja, ...) oz. skrivnostna provokativnost njihovih izjav (in celostnega pojavljanja njihove podobe), nas same opozarja na ta problem. Ampak zdi se, kot da bi nas to motilo. Zakaj?	strokovne in znanstvene prakse	Laibach	/
Galičič, Janja	Grafika poje	Delo (33/90)	1991	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-E37APNAO	Zborovodja »Grafike« Jože Jesenovec je zahtevno vlogo vodje zbora, ki ga sestavljajo predvsem starejši pevci, izvrstno opravil. Zbor je pod njegovim zanesljivim vodstvom zapel dovolj ubrano, predvsem pa so pevci navdušili z velikim ljubiteljskim elanom ter predanim in iskrenim podajanjem izbranih pesmi.	ocena koncerta	Moški pevski zbor Grafika; Jesenovec, Jože	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Galičič, Janja	Jubilej Stefana Milenkovića	Delo (32/77)	1990	3	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-O8D7DVKA	Partitura odraža živo neposrednost glasbene govornice in lepoto tem, obenem pa je polna tehničnih in muzikalnih zahtev za resnično dobro izurjene violiniste. Stefan Milenković je te zahteve zavidljivo obvladal, njegova interpretacija je bila zrela, a vendarle otroško neposredna in iskrena. Igro mladega, izjemno nadarjenega violinista je odlikovala tehnična izdelanost, čista in natančna intonacija, odličen spomin (koncert je brezhibno zaigral na pamet), fizična zdržljivost, lahkotnost podajanja in velika muzikalnost, izražena v logično vodenih spevnih melodičnih frazah. Z izvedbo zahtevnega pozornomantičnega koncerta je Stefan Milenković na najlepši način proslavil deset let nastopanja, uspehov in aplavzov, pa tudi trdega dela in odrekanja.	ocena koncerta	Milenković, Stefan	/
Galičič, Janja	Malo potemmel blišč opere	Dolenjski list (46/8)	1995	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-QFVA5JLN	Zorica Fatur Fingušt in Emil Baronik sta kočevskemu občinstvu posredovala repertoar, s katerim se v domači operni hiši najbolj uspešno predstavljata. Njune pevsko-govorne stvaritve, songi, arije in govorjeni dialogi, so izvenele temperamentno in iskreno, njuna odlična odrska igra je nemalokrat zakrila in zgladila občasne manjše glasovne pomanjkljivosti (še posebno pri pevki). Prijeten in uglajen nastop je v ne ravno polno dvorano Šeškovega doma za hip prinesel blišč operne hiše.	ocena koncerta	Fingušt Fatur, Zorica; Baronik, Emil	/
Galičič, Janja	Mladi mladim	Delo (32/256)	1990	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-SGT8BHSN	V primerno izbranem programu pianista Jerneja Gregoriča so po dinamični, tonski in oblikovni temperamentnosti izvedbe izstopale skladbe Berkovića, Debussyja in Šivica, violinistka Monika Redenšek pa je bila prepričljiva v Mozartovem koncertnem stavku. Mlada, perspektivna glasbenika sta številno, predvsem mlado publiko navdušila z iskrenostjo poustvarjanja, nenazadnje pa sta dokazala, da sta s precejšnjo mero talenta in še večjim deležem pridnosti trdno na poti k uspehu.	ocena koncerta	Gregorič, Jernej; Redenšek, Monika	/
Galičič, Janja	Odlična flavtistka	Delo (32/41)	1990	3	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-EW39B8FM	Naslednja skladba je bila Sonata op. 94 (št. 2) za flavto in klavir velikega klasika 20. stoletja Sergeja Prokofjeva (nastala 1943). V štirih razpoložensko kontrastnih stavkih izvenevajo vse glavne poteze skladateljeve ustvarjalne individualnosti – preprosta, iskrena, široko razpeta in dominirajoča melodika (1. in 3. stavek), zaostren ritem s priokusom šaljivosti (2. stavek), skladba pa zaključuje strumno, v smislu koračnice. Velik melodik Prokofjev pa tudi ritmično koncipirane, hitre stavke prekinja s sproščajočimi liričnimi odseki, kar daje »Sonati« še dodatno izvajalsko in slušno svežino.	ocena koncerta	Prokofjev, Sergej	Sonata za flavto in klavir v D-duru (op. 94)
Gartside, Green; Milosavljevič, Marko	»Navaden mulec iz velške doline«: Green Gartside, pevec skupine Scritti Politti	Sobotna priloga (41/193)	1999	37	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-LHDL1880	Oba sva imela dovolj promocije, skakanja po svetu in nastopov na raznih jutranjih televizijah, kjer te sprašujejo neumnosti, ki nimajo nikakršne zveze s tvojo glasbo. To so ljudje, ki jim ti ne pomeniš nič, oni tebi ne pomenijo nič, nastane torej bizarna in neiskrena izmenjava.	intervju (odgovor)	/	/
Gojković, Duško; Javornik, Sonja	Jazz legenda v Ljubljani: Duško Gojković	Delo (38/11)	1996	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-DDHEYQHY	Izraze, kot so mainstream, swing, be bop, so si izmislili novinarji ali producenti, ki se laže orientirajo, če je vse po predalčkih. Če glasbenika vprašaš, katero zvrst igra, bo rekel: Jaz sem glasbenik. Jazz glasbenik. Spomnim se neke anekdote. Ko je bil Miles Davis še živ, sva se večkrat videla in imel sem srečo, da sem mu bil simpatičen. Peljal me je na koncerte. Nekoč sva stala za barom in zanimalo so me podrobnosti z njegovega zadnjega snemanja, kako je nekaj odigral. Dejal mi je, da ni pomembno, kaj igraš, ampak kako igraš. Potreboval sem šest mesecev, preden sem spoznal, kaj mi je hotel povedati. Ni pomembno, katero skladbo ali stil igraš, pač pa kako to odigraš. Ali ima tvoje igranje kakšno vrednost. Ali ljudi zabavaš. Pred letom dni, ko sem nastopal v Ljubljani, je bilo nekaj ljudi, ki so ostali prav do konca nastopa. Torej so se imeli dobro. Pa čeprav ne delam nobenih komercialnih kompromisov. Kot glasbenik poskušam odigrati skladbo najboljše, najbolj iskreno. To se sliši in vidi. Goljufanja ni!	intervju (odgovor)	Gojković, Duško	/
Golič, Janez	Nirvana: MTV Unplugged in New York: Geffen 1994	Tribuna: študentski časopis (44/6-7)	1995	49	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-V9938FIS	Nekatere skupine so boljše kot druge. Čar popularne glasbe je v iskrenem podajanju občutij, ki jih je ta forma kljub enostavni govorici zmožna prenesti z izvajalca na poslušalca. A zakaj so bili The Beatles ali Rolling Stones popularnejši (in vplivnejši) od podobnih skupin tistega časa? In zakaj so iz kopice bandov iz Seattle najdlje prišli ravno Nirvana?	ocena zgoščenke	/	/
Golič, Janez	Reading '94	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (25/1)	1994	18	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-HMAWBVRJ	Kontroveržno morda, a osebno me je najbolj prepričal nastop povratnikov na festival Lemonheads. Kakorkoli so Evan Dando in njegovi v zadnjih letih omilili svojo glasbo, pa izvedba in iskreno podajanje občutij prekrije predsodke.	ocena koncerta	The Lemonheads; Dando, Evan	/
Golič, Janez	Simon Bonney: Forever (Mute)	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (23/2)	1992	20–21	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-2YV0HZS6	Razpad Crime And The City Solution ni naletel na niti približno tak odmev, kot se je to zgodilo pred desetletjem z razhodom Birthday Party. Nick Cave je skozi 80. uspel ohraniti na svoji strani tako staro občestvo, kot pridobiti novo s pravo mero iskrenosti in držo. Simon Bonney je svoj razhod s Crime And The City Solution zastavil veliko bolj radikalno. Od stare postave ga sedaj spremlja le življenjska sopotnica Bronwyn Adams na violini, vsi ostali pa so manj znani studijski glasbeniki. Kaj več Simon Bonney po novem ne potrebuje. Zavezujoče angažma na ploščah Crime And The City Solution ga je očitno izčrpal, teme eksistencialnih bojov posameznika, vrženega v velike družbene in zgodovinske spremembe, je zamenjal za preprosta čustva zavezanosti eni osebi.	ocena zgoščenke	Cave, Nick	/
Golič, Janez	Smooth Sounds of the Tindersticks	Tribuna: študentski časopis (45/5)	1995	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-84FA2OT	Splošni izraz Tindersticks nima nič skupnega z zvokom devetdesetih pa kar koli si pod tem predstavljamo. Iskrenost in nepretencioznost sta ključni oznaki, s katerima se lahko navezujemo na približne vplive. Aranžerski vpadi kličejo v spomin žametni pol Velvet Underground, pripovedni slog mnogo tega dolguje Leonardu Cohenu, zvočna slika se opira na Bad Seeds ...	portret	Tindersticks	/
Golubov, Suzana	Glasba, najlepši spomenik ljubezni: Josipa Lisac	Vikend magazin (113)	1992	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-O8C7JH2V	Ker karkoli bo, bo poskušala sprejeti s pozitivne plati. To je dolžna sebi in svojemu delu, Karlu. Kajti le v stiku s sabo je zmožna dati največ. S tem se namreč hranita njena iskrenost in neposrednost, le z notranjim mirom lahko izvabi iz sebe energijo, tisto najlepšo, nepogrešljivo za ljubezen skozi vsakdan. Z odprtostjo dopušča snidenja, druženja, katerih posledice so nemalokrat presenečenja za vse nas.	portret	Lisac, Josipa	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Gombač, Marija	Seizmografični odtisi Kosovelove pesniške izpovedi v Merkujevem notnem zapisu	Annales: anali Koprškega primorja in bližnjih pokrajin (5/4)	1994	255	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-K0SES9HC	Tu se moramo vprašati, ali je ta Ukmarjeva skladba tudi prva uglasbitev Kosovelovega besedila sploh? Dosegljivi podatki navajajo na sklep, da je res tako. Samospev »Starka za vasjo« za bariton in klavir je Ukmar napisal še kot študent v letu 1927, torej leto po Kosovelovi smrti in v letu Merkujevega rojstva. Priljubljen je Kosovelovi poeziji trpke bolečine in temnih slutenj. Ukmar je ponovno segel po istem besedilu še leta 1982, ko je po naročilu festivala »Revolucija in glasba« napisal ekspresionistično kantato za bariton solo, triglasni mladinski zbor in orkester »Starka za vasjo«. Skladatelj je ponovno prepričalo baladno razpoloženje, ki se prepleta z idealističnim vizionarstvom: nasprotje med surovo resničnostjo otroške lakote in sanjami. Kakor za Kosovela tako je tudi za Ukmarja značilna iskrena prizadetost nad tedanjim svetom. Merku jima nedvomno stoji ob boku!	strokovne in znanstvene prakse	Ukmar, Vilko; Merku, Pavle; Kosovel, Srečko	/
Gostiša, Janez	Odmevi odprtih src	Logaške novice: glasilo občine Logatec (38/10)	2007	14	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-LZ1PH10C	Štirje nastopi s približno enakim programom so se odvijali precej različno. Vsak je bil dogodek zase. Ne samo zaradi različnih prostorov, tudi zaradi odzivnosti poslušalk in poslušalcev ter zaradi spontanosti dodatkov. Petje in recitiranje so poslušalci povsod naklonjeno sprejeli. Naklonjenosti sicer ni mogoče meriti z močjo aplavza. Zaslutiti jo je mogoče s posameznimi vzkliki, tudi vzdihji, s solzo ali prikritim nasmehom utrujenih ustnic. To so bili nastopi, kjer pevci zares v polnosti lahko dajemo poslušalcem čisto vse, kar imamo dobrega v sebi, kar moremo in kar želimo poslušalcem dati. Tu ni odtokov izvedbenih mojstrstev, so le odsevi odprtih src. Takšni nastopi – se mi zdi – bi mogli biti merilo izpovedne iskrenosti in sposobnosti slehernega zbora. Če te iskrenosti ni, tudi ni stika s poslušalci. Zato so taki nastopi visoka sola izpovedne moči.	ostale publicistične prakse	Obtrniški mešani pevski zbor Notranjska	/
Gradišek, Drago; Kalčič Mirtič, Marija	Kot opera bi morala delovati naša kultura. In kot orkester! Gradišek Drago	Posavski obzornik (23)	2007	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-M3CDPYR3	Seveda ljudje potrebujejo tudi zabavo in nimam nič proti nobeni vrstni glasbe. Še zlasti ne, kot sem bil včasih narobe razumljen, proti ljudskim pevcem, saj se mi zdi, da opravljajo izjemno veliko poslanstvo, da ohranijo to naše prekrasno narodno blago. Ampak zgrajena je na drugih temeljih in tudi toliko ne stane, ni vezana na tako visoko stroko. Ljudski pevci lahko pojejo drugače, na drug način, druga iskrenost se kaže pri njih. Navsezadnje ima tudi pogrebna koračnica svoj namen in sodi tam, kamor je namenjena.	ostale publicistične prakse	/	/
Grafenauer, Irena; Radovič, Petra	Veličina glasbene eksotike: Irena Grafenauer	Zasave (8/11)	1998	15	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-H8ONJAZA	Kaj vas osrečuje in kaj žalosti? – Iskrenost me osrečuje. Žalosti me pa, kadar ljudje vidijo le slavo, denar. Ne zanimam se pretirano za ljudi, ampak če mi povedo, da glasbo gledajo le skozi denar, potem mi ni vseeno in jim povem svoje. No, naj še povem, da mi je odprst ljudi zelo važna, da človek pove, kaj mu je všeč in kaj ga moti; to me navduši.	intervju (odgovor)	/	/
Grča, Dušan	Iz anonimnosti je Antonio Tarsia vzniknil ob 350. rojstnem dnevu	Delo (39/196)	1997	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-M99FHIR7	Delo človeka, ki je bil poročen in imel z ženo Ottavio štiri otroke, je ostalo mnogo let anonimno. Bil je odličen praktik, ki je ustvarjal v lokalnem okolju in se ni mogel razviti v pomembnega skladatelja evropskega baroka, zato pa je ustvarjal dobro iskreno glasbo v svojem okolju. Od rojstva do smrti je vztrajal in delal v domačem kraju. Njegovo ime je bilo med krajevnim prebivalstvom dobro znano in zapisano, kaj več pa ne. In kot pravi že nekajkrat omenjeni Höfler, je po več kot treh stoletjih mogoče reči, da njegova glasbena zapuščina zasluži več kot krajevno vrednotenje.	portret	Tarsia, Antonio	/
Grčar, Metoda	Bil je čudovit in nepozaben umetniški večer	Delo (34/140)	1992	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-8Q87OZW5	Ne bom se spuščala v strokovno oceno Pasijona po sv. Mateju, rada pa bi povedala svoje mnenje kot poslušalka. Menim, da izvedba ni izzvenela monotono in ni dolgočasila poslušalcev. Po izvedbi Pasijona po sv. Mateju sem se med odmorom pogovarjala z več poslušalci. Bili smo očarani nad nesluteno lepoto izvedbe zahtevnega dela. Tudi v drugem, lahkotnejšem delu koncerta nismo pogrešali pevske topline. Za nas poslušalce je bil koncert občuteno izveden. To smo tudi iskreno dokazovali med nastopom in po njem. Z burnim, spontanim ploskanjem smo nagradili jubilate.	ostale publicistične prakse	/	/
Grčar, Metoda	Bil je čudovit in nepozaben umetniški večer	Delo (34/140)	1992	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-8Q87OZW5	Od vseh, kar nas je bilo v dvorani (bilo nas je veliko!), jih je morda dvajset zapustilo dvorano po končanem koncertu. Večina pa nas je ostala v dvorani, kajti ujeti smo bili v medsebojno intimo in razumevanje po lepem doživetju. Tudi pevci so čutili, da se še ne moremo ločiti. Na naše navdušeno ploskanje so se še večkrat vrnili na oder in nam ponovno peli. Koncert je bil nepozaben. Pevci nas s svojim iskrenim in toplino polnim petjem nikakor niso razočarali. Za večino poslušalcev je bil to čudovit in nepozaben umetniški večer. Namen je bil dosežen, saj je bil koncert namenjen njim.	ostale publicistične prakse	Ljubljanski oktet	/
Gregorc, Janez	Borut Lesjak	Delo (37/200)	1995	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-VZOB3BTU	Ob delavnosti, za katero je rekel, da mu jo je dala Akademija za glasbo (končal je študij klavirja pri prof. Antonu Trostu), do točnosti, ki je po njegovem izvirala iz lenobe in iskrene ljubezni do glasbe, se je razvil v glasbenika, ki je vse svoje aktivno življenje prebil na glasbeni sceni. Vedno smo bili prepričani, da bi moral človek njegovega znanja in širine želeli in doseči več. On pa je bil nevsiljiv in zadržan.	portret	Lesjak, Borut	/
Gregorič, Nuša	Čarobno in preprosto obenem: sonate na Soči v izvedbi pianista Ivana Skrta	Primorski dnevnik (65/205)	2009	22	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-2VBA707M	Doživeti klavirski recital v naravnem okolju ob slikovitem ozadju, kjer se Soča srečuje s Kanalc, je namreč prav gotovo nova dimenzija v ustvarjanju in sprejemanju glasbe. Skrt se je izredno domiselno lotil projekta: klavirske sonate F. Liszta (h-mol), F. Chopina (št. 2 v b-molu) in A. Skrjabina (št. 9) je skrbno in premišljeno odel z barvnimi lučmi. Ko se je modro-zelena Soča spremenila v skrivnostno črno reko, je iz nje vzniknila igra barv. Skalnatu obrežje je spregovorilo v spremenljivem soju barvitih senc, na belem splavu sredi oljne črtnice pa je sloki pianist iz osvetljene klaviature izvajal glasbene zgodbe. Prepričljivo, iskreno, lepo, čarobno ter preprosto obenem. Trenutki, ki se zvočno in vizualno globoko zarišejo v spomin. Pianist Ivan Skrt igra z vase zazrtim zvokom, ki ne želi vzbujati čustvenih vznosenosti. Bliže kot neposredno mu je meditativno izražanje. Njegovo branje Lisztove Sonate v h-molu je sicer mestoma motilo ozvočenje, ki je nagomililo basovski register in zadušilo briljanco diskanta. Barvne luči so lovile svoje glasbene protagoniste. Mefistovo temo (v sonati se programsko dogodi Faustova zgodba) je pospremila rdeča svetloba, a pravih prehodov je zmanjkalo in malce nespretno so bili speljani. Veliko bolj uravnoteženo v sočasnost so se barve zlele z glasbo v Chopinovi Sonati. V barkarolnem gibanju so v soju luči vzvalovile tudi skale in iz skal zrasla pročelja hiš, modro-zeleni odsev reke pa se je na njih odel v Chopinovo melanholijo. Slavna Marche funebre pa je s svojo neposrednostjo zagotovila stik umetnika s publiko in višek muzikalnega doživetja večera: ko barv ne vidiš več, jih samo še čutiš, ko zvezd ne gledaš več, a se jih zavedaš, ko mimobežni hrup vlaka slišiš in mu pustiš oditi.	ocena koncerta	Skr, Ivan	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Gregorič, Tatjana	Dovršena Zimska potovanja z baritonistom Matjažem Robavsom in pianistko Andrejo Kosmač: četrti abonmajski koncert v novogoriškem Kulturnem domu	Primorski dnevnik (66/20)	2010	30	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ZN91QYJM	Novogoriška izvedba Matjaža Robavsja je z nežnostjo odstirala različne razpoloženske odtenke – od jeze do obupa, od žalosti do trenutnih prebliskov optimizma in veselja, v osrčju celotne izpovedi pa sta vendar ostala hrepenenje in vdanost v neizbežno usodo (smrt). Robavsove interpretacije so bile skrbno pripravljene, dramatične momente je gradil neizumetničeno, na preprost in iskren način je podajal izpovedne vrhunce v maniri klasicističnega sloga, ki pa je že napovedoval romanticizem. Vokalno linijo je vodil s prefinjenim občutkom do besedila. Njegova izvedba je bila poglobljena in brez vseh »dodatkov« patosa ali zanosa ob turobni vsebini pesmi. Lahkotno in sproščeno je interpret pristopil k optimističnim vsebinam, ki so kakor topel žarek zasijale znotraj zimskega popotovanja, a so hkrati ohranjale grenak priokus žalosti.	ocena koncerta	Robavs, Matjaž	/
Gregorič, Tatjana	Klasična uravnoteženost: Hitove muze – 40 let umetniškega dela Tria Lorenz	Delo (40/53)	1998	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-FOE9N68R	Tako kot so avstrijskega klasicističnega mojstra imenovali »očeta instrumentalne glasbe« in »očeta godalnega kvarteta«, bi lahko Trio Lorenz imenovali »očeta slovenske komorne igre«. In tako kot je bil »papa Haydn« človek ljudstva, ki je s svojo glasbo razširjal vredino, optimizem, ljubeznivost, blago naravo in umetniško poštenost, so tudi pianist Primož, violinist Tomaž in violončelist Matija na našem glasbenem prizorišču sinonim za vzorno glasbeno prijateljstvo, vzajemno spoštovanje in nesebičnost, so dragulj slovenske komorne poudarjalnosti, ki z najvišjo umetniško kreativnostjo ohranjajo dostojanstvo in iskrenost glasbene izpovedi. Svetovni glasbeni »popotniki«, ki so koncertirali v tako pomembnih glasbenih središčih, kot so Salzburg, Dunaj, Berlin, Pariz, Bruselj, Madrid, København, New York ..., so kljub slavi ostali preprosti in zvesti svojemu poslanstvu: tudi na najmanjšem koncertnem odru na obrobju so v podajanju vrhunski in dosledni interpreti.	ocena koncerta	Trio Lorenz	/
Gregorič, Tatjana	Koncert ob 25-letnici glasbene in gledališke sezone: Tolmin – Zveza kulturnih društev	Primorski dnevnik (65/297)	2009	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-491NCPA2	Čeprav je tolminsko Kinogledališče za večje sestave preveč utesnjeno in akustično povsem neprimerno (slednje je morebiti še najbolj obubožalo izvedbo Čopijeve skladbe), pa so prijetno presenetili tudi mladi tolminski pevci v očarljivi izvedbi kantate Skok čez rob sveta (na besedilo Milana Dekleve). Levji delež je pri tej radoživ in duhoviti Kumarjevi mojstrovini opravila zborovodkinja Barbara Kovačič, ki je za slavnostni dogodek združila dva zbora (Pueri Cantores in zbor OŠ Tolmin) in z nastopom vnovič dokazala, da sijajno dela. Jasna izgovorjava, doživeto podajanje, ubrani glasovi so se zgledno prelivali z igro orkestra in dirigentu Marku Munihu je uspel še en projekt občudujočega povezovanja ljubiteljskih in profesionalnih glasbenikov, projekt, v katerem se tli moč ideje in predanost glasbi sami ... Praznično vzdrušje je tako bilo popolno, v čarobni idilični odmaknjenosti (Tolminske) so vnovič zazvenele iskrene, iskrive in radostne melodije in harmonije glasbenikov, ki še dihaajo s svojim prostorom. Na odru se je namreč zvrstilo veliko število mladih in »... če v mlade zaseješ ljubezen do glasbe, je to praznik, sploh v današnjem času, ko zborovsko petje ni visoka vrednota« (B. Kovačič).	ocena koncerta	Munih, Marko; Kovačič, Barbara; Dekliški pevski zbor Pueri cantores; Mladinski pevski zbor OŠ Tolmin; Rogelja, Božo; Kovačič, Petra; Camerata Labacensis	/
Gregorič, Tatjana	Nenavadna vesoljska energija: koncert v Novi Gorici	Delo (37/285)	1995	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-F28KU8R6	Delo je zasnovano v znani izvorni kompozicijski govorici skladatelja in v treh stavkih vnovič razkriva osebnost, ki se z ustvarjalnimi in življenjskimi koraki približuje spoznanju o izviru nenavadne energije vesolja. Meditirani-komponirani pomeni sproščati to ustvarjalno energijo, energijo, ki je prosta vsake razdvojenosti, miselnega nemira ... in nastane čista instrumentalna glasba. Ob vsej zvočni abstrakciji nastaja čista glasba, glasba, ki odseva notranjo svobodo skladatelja, njegovo urejenost in njegov veliki čut in dar, da se glasbeno izrazi. Primož Ramovš ostaja na najvišjem in svetlem piedestalu slovenskega kompozicijskega snovanja in četudi njegov Trojni koncert za oboo, klarinet, fagot in orkester v novogoriški koncertni dvorani ni uspel zazveneti v vsem zvočnem razkošju (dvorana je vendar premajhna), nas skladateljeva iskrenost glasbene pripovedi ni razočarala.	ocena koncerta	Ramovš, Primož	Trojni koncert za oboo, klarinet, fagot in orkester
Gregorič, Tatjana	Princesa lirike in vitez ognja: Aleksandra Pavlovič in Oleg Bugaev	Primorski dnevnik (65/119)	2009	14	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-H74FV1VR	Njuna 'romanca' spretno, intenzivno, poglobljeno, radostno, vzneseeno in ognjevito oživlja svetle, barvite in mogočne zvoke Sonate, op. 119 S. Prokofjeva, prebujajo romantično nihanje čustev v Fantasiestücke, op. 73 R. Schumannja, nas vabi v koketno elegantni svet Mozartovih oper z Variacijami v Es-duru na temo iz opere Čarobna piščal L. van Beethovna in nam odstira glasbene slike ruske diaspore v Ameriki kot jih je v štiri skladbe pod skupnim naslovom Pesmi in plesi, op. 84 (Gruzinska pesem, Tatarski ples, Ruska pesem, Kozaški ples) duhovito povezal rusko-ameriški skladatelj, pianist in teoretik Aleksander Čerepnin. Iskrena in neposredna je njuna pripoved, in ko za dodatek zaigrata še Vocalice S. Rahmaninova, v tebi vtrepeta belo hrepenenje ... po nikoli odigrani glasbeni zgodbi.	ocena koncerta	Bugaev, Oleg; Pavlovič, Aleksandra	/
Gregorič, Tatjana	Sočno in sončno	Primorski dnevnik (65/296)	2009	30	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-XJW9SDBT	Ko se združijo mladi glasbeniki, ki iskreno ljubijo svoje poslanstvo, lahko tudi občinstvo okusi slast in bistvo glasbene umetnosti. Lev Pupis, že uveljavljen slovenski saksofonist in eden glavnih protagonistov, ki so Novi Gorici vrsto let dajali pečat mesta saksofona (na poletnih šolah), je za svoj vnovični nastop pred novogoriškim občinstvom (na tretjem abonmajskem koncertu) zelo premišljeno in posrečeno izbral tako glasbenike kot tudi sam program. V Komornem godalnem orkestru sv. Jurija je odkril neomejeno možnost muziciranja in idealno priložnost, da s sestavom izvrstnih mladih srbskih godalcev oblikuje enkratno glasbeno »avanturo«. [...] Da se dvajset srbskih glasbenikov z iskrenostjo Malega princa na koncertnem odru prepušča trenutnemu navdihu, smo lahko občutili (in slišali) tudi v briljantni izvedbi zaključne skladbe, v znameniti Serenadi za godala Čajkovskega. Komorni godalni orkester svetega Jurija je tudi najbolj zagrizenega skeptika omehčal in mu »spregovoril« o šarmu sestava, v katerem je vsak član koncertni mojster, o sestavi, ki nastopa brez dirigenta (od leta 2006 ga sicer vodi violinist in umetnik mednarodnega slovesa Gordan Nikolić), o izjemno sinhroni glasbeni družini, ki očara in osvaja publiko brez uporabe popularnih in spektakularnih elementov.	ocena koncerta	Komorni godalni orkester sv. Jurija; Pupis, Lev	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Gregorič, Tatjana	Ubranst z glasovi narave: Godalni kvartet Tartini v Pilonovi galeriji	Primorski dnevnik (65/83)	2009	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-5Y8ANVSO	Z občudujočo medsebojno komunikacijo glasbeniki ustvarjajo dražljiv glasbeni utrip, ki zaživi kot naravna spontanost, tista, ki vrže plamen občutenju posrečene privlačnosti glasbene umetnine. In to, brez dvoma, v svoji biti je Schubertov Kvartet v d-molu, v katerem se Kvartet Tartini počuti domače in ga zato lahko poustvari z ekspresivnostjo, ob kateri zastaja dih. Glasbena pripoved se, kljub svoji introvertiranosti, še kako dotakne duše vsakega poslušalca, vanjo vnese skrivnostna razpoloženja, občutke strahu, tožee vzdihne in bolečino ... a brez vsakršnega pridihla patetičnosti ali zlagane iskrenosti. Schubertova skladba, v kateri Godalni kvartet Tartini smelo stopnjuje notranjo razvnetost, tako postane poligon (in priložnost) za soočanje s svetostjo narave in njeno ubranostjo.	ocena koncerta	Schubert, Franz	Godalni kvartet št. 14 v d-molu (D. 810)
Grum, Matjaž; Božič, Rasto	Grum Matjaž: portret	Park: novomeški mladinski časopis (10-11/10-1)	2007	51	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-doc-N8N9BLNL	Skozi moje oči se je izrisala takšna Matjaževa podoba, a da ne bi kdo mislil, da je neke vrste duhovna oseba, ki hodi po vodni gladini in spi nad oblaki. »Ne maram new agea, nakladanja, patosa. Pritegne me le iskren izraz.« Skozi ta vodila je skušal oblikovati Gogin glasbeni program. Pogosto smo zanj v šali dejali, da je kreativni direktor, kar je sprejemal z nasmehom. Pravzaprav sem ravno sedaj ugotovil, da ta portret postaja čedalje bolj podoben nekrologu. Pa saj se Matjaž ne poslavlja!	portret	/	/
Gubenšek, Taja J.	Muzejsko društvo Domžale: pomladni občni zbor	Slamnik: glasilo občine Domžale (44/7)	2005	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ESDDEEYI	In tega smo prav pristržno zaključili z izvirnim glasbenim duetom Leonz Minko. Med člane društva, ki smo se prvič družili v takem številu, je vpel nenavadno glasbeno iskrenost igrivega muziciranja dveh nadvse zanimivih godev ljudske godbe in avtorskih songov. O iskrenosti, s katero sta nas prevzela in je tako redka za današnji čas, pa v naslednji številki Slamnika.	ostale publicistične prakse	Leonz Minko	/
Habe, Tomaž	O povezovanju glasbe in poezije z vidika ritma, vsebine in poustvarjanja	Otrok in knjiga: revija za vprašanja mladinske književnosti, književne vzgoje in s knjigo povezanih medijev (37/78-79)	2010	100	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-OR6IWA68	Na obeh področjih pa v času duhovne krize, v času, ko modne usmeritve in tržna naravnost, predvsem pa tržno naravnana produkcija izriva otroško in mladinsko glasbo oz. ustvarjalnost v geto, postaja ustvarjanje prepogosto šablona oz. potrošno blago. Odsev tega je tudi to, da se mnogi pop glasbeniki preusmerijo v dopadljivejšo in donosnejšo otroško glasbo, z bogatim zvočnim spektrom mehanske sintetike, ki ne dopušča otroku iskrenega doživljanja, ampak ga sili v mehansko gibanje. Starši si ne vzamejo časa, da bi zapeli z otrokom, ampak ga raje odpeljejo na pop koncert popularne najstniške skupine ali mu izberejo glasbo in pesmi po svojem, pod vplivom medijev že spremenjenim okusom.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Haberl, Ditka; Pušenjak, Dejan	Od tod naprej je življenje moje: Ditka Haberl, pevka	Sobotna priloga (37/120)	1995	43	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-OGDWW4ST	Zdi se mi nenavadno, da ste dosegli cilj h kateremu stremi velika večina ljudi: biti znan in priljubljen, uspešen, obkrožen z ljudmi v središču pozornosti oziroma na odru, ko mu ploska množica ljudi. Vi ste bili včasih, čemur pravimo zvezda, danes pa govorite o molku, tišini in svojevrstni odmaknjenosti, ki napolnjuje vaše življenje. Kaj se mora zgoditi pri nekom, ki je šel skozi zvezdniško obdobje, da začne bolj ceniti nekaj, kar je popolnoma drugačno od zvezdnštva? – Zvezdnštvo mi nikoli ni pomenilo, ne bom rekla nič, ampak veliko. Predstavljalo mi je neko zelo resno delo, posel, s katerim sem se pred dvajsetimi leti začela ukvarjati. Glasba je res stik z množico. Poješ pesmi in tako daješ sporočila ljudem, ne poješ le zase. Če si iskren s seboj in do sebe, ta iskrenost in lepota prehajata na ljudi in ljudje to čutijo. Zato ni važno, kakšno vrsto glasbe poješ. Pomembno je pretakanje energije, ki se ti vrača. Res sem bila v množici ljudi, vendar sem se kasneje zelo rada umaknila v bolj intimno okolje. Zmeraj sem bila najsrečnejša v manjšem krogu domačih, s prijatelji, sama s seboj.	intervju (odgovor)	Haberl, Ditka	/
Haliti, Željko; Pezdir, Slavko	Glasba terja polno iskrenost	Delo (36/178)	1994	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-R8ZVW045	V glasbi morate biti odkriti in predati se ji morate v celoti. Glasbeno izšolani ali povsem neizobraženi poslušalci hitro začutijo, ali izvajate glasbo iskreno, ali ne. Če uspete vzpostaviti poln stik z občinstvom, je koncert uspešen, brez tega pa glasbe ni.	intervju (odgovor)	Haliti, Željko; Winther, Elena	/
Hedl, Dušan	Samostojni rock	Tednik (45/27)	1992	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-01ZWMHIZU	Beerbusters so odprli žur z razsutim, a energičnim nastopom. Njihov trash je seveda začetniški, a zelo iskreno dajanje energije. Rajanje pod odrom se je pričelo in ni pojenjalo do konca koncerta. Milk so pokazali nivo tehničnega pristopa in odžagali rock and roll trash metal v dobri maniri urbanih in strastnih rockerjev. Tudi za njih velja skrajna iskrenost, kar je pri vsem skupaj najpomembnejše. Milk so že pripravljeni za večje odre, z rednim delom imajo vse možnosti naredili skok iz lokalne scene.	ocena koncerta	Beerbusters; Milk	/
Herman, Bogdana; Podbrežnik, Slavko	Pevka, ki se dotika davnin: Bogdana Herman	Delo (38/128)	1996	16	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-CX2ZC735	Pojete pesmi, ki so zelo lepe. A kaj hitro bi se lahko pojavil nekdo, ki bi jih razumel predvsem kot »slovenske« in manj kot lepe. – Na vso srečo zame nacionalni interes ni bil nikoli izkazan. Vsaj jaz bi se temu znala upreti. Nisem institucija. Nisem nekaj, kar bi se vodilo naokrog na verigi in kazalo doma in po svetu, češ to je pa slovenskost. Na moje koncerte ne pridejo ljudje zato, ker se spodobi. Seveda je treba iti tudi tja, kjer je vse odlično, kjer gre za odlične mojstre, a morda se tja spodobiti iti prav zato: za določen sloj ljudi. Meni se še nikoli ni zgodilo, še nikoli nisem slišala: Na vaš koncert je pa treba priti. Ne. Če že to pride do mene, se temu reče: Zanima me, mogoče kaj poznam od tega, slišim, da se dobro poslušajo vaše pesmi. Veste, to so vse drugačne formulacije. Če ni iskrenosti v tem, kar človek dela, če ni silne privrženosti glasbi, ne moreš ustvarjati. To je lahko tako plehko, tako banalno. Pesmi, ki jih pojem, so pesmi na petih tonih, včasih na treh, ki imajo eno in isto gradacijo, petindvajset kitic. Ampak v tem je že čarovnjija, vse začne drhteti, vse začne begati.	intervju (odgovor)	Herman, Bogdana	/
Höfler, Janez	Življenje in delo Antonia Tarsia	Muzikološki zbornik (30)	1994	20	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-doc-58Q6QPEW	Antonia Tarsia kot skladatelja lahko brez zadržkov ocenimo kot odličnega praktika, ustvarjajočega v določenem, po izvajalskih možnostih gotovo ne vrhunskem okolju. Format njegovih del so narekovala potrebe obredja in zasedbene možnosti, kjer poleg solističnih pevcev in morebiti zbora ter omejenega instrumentalnega korpusa (godala, orgle) verjetno ni bilo pihal in trobil. Tako se kljub nedvomni nadarjenosti ni mogel razviti v pomembnega skladatelja evropskega baroka. Vendar je znal v omejenih možnostih in v okviru konvencionalnega sloga ustvariti bolj ali manj dobro in iskreno glasbo. Četudi mu je usoda namenila le vlogo lokalnega ustvarjalca, pa lahko zdaj, po treh stoletjih, presodimo, da njegova glasbena zapuščina zasluži več kot samo lokalno vrednotenje.	strokovne in znanstvene prakse	Tarsia, Antonio	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Horak, Marina	Spet razmišljanje o nekem tekmovanju: ob 40. tekmovalcu mladim pianistov v Münchnu, ki ga organizira Pianohaus Lang	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (26/4)	1996	17	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-UHIG03SF	Naj se namreč člani žirije še tako trudijo, da bi bili »objektivni«, jim to enostavno ne more uspeti. Preveč je različnih gledanj in osebnih – včasih že kar okorelih – mnenj. Ni dvoma, da tudi osebna poznanstva med profesorji in žirijo delujejo kot pozitiven ali negativen filter pri presojanju, čeprav nezavedno. Vse to je pač človeško – a postane nečloveško, ko mladi ljudje v svojem zagonu, v iskanju lastnega izražanja in izrazne iskrenosti dobijo klofuto in začno po nepotrebnem dvomiti o sebi. Pri tem pa jim ušesa ob poslušanju nagrajenih kolegov pravijo, da ni vse dobro. Še posebej hudo je tako razočaranje za majhne otroke, ki naj bi se resnično veselili glasbe in se z njo igrali, namesto da v strahu pričakujejo, kako jih bodo ocenili tuji odrasli.	ostale publicistične prakse	/	/
Horak, Marina; Šivic, Kaja	Intenzivna nega: ob Menuhinovi osemdesetletnici	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (26/7-8)	1996	33	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-XJRX4T4QO	Sta se srečala tudi čisto »glasbeno«? – Večkrat sem nastopila s člani Camerate Lysy, v Menuhin School of Music pa tudi s Simonom Nicholom, ki je tam učil klavir. Še danes se mi zdi posnetek Pomladnega obredja Igorja Stravinskega za klavir štiriročno eden mojih največjih dosežkov, in to ne nazadnje tudi zato, ker je bilo ozračje v tej šoli tako pristrčno. Vsi ti izjemno nadarjeni, na pol »čudežni otroci«, so se znali tako iskreno navdušiti, da sem se počutila bolje kot v marsikateri ugledni koncertni dvorani.	intervju (odgovor)	/	/
Horvat, Boris	Glasbena prireditel Musicora: Paris, Grand Palais, 25.–29. aprila 1990	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (20/7-8)	1990	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Q2OATNZU	Ob agencijah, ki se ukvarjajo s kulturnimi potovanji, so tudi take, ki nudijo kulturno-glasbene počitnice. Te so največkrat organizirane na kakšnem od številnih francoskih gradov ali v mnogih nepokvarjenih srednjeveških mestecih v najlepših predelih Francije. Na takšnih počitnicah so potem organizirane aktivnosti, ki se jih lahko udeležujejo posamezni člani ali pa tudi cele družine: tečaji za različne instrumente s poudarkom predvsem na skupnem muziciranju, tečaji za renesančne in baročne ples, seveda koncerti in gledališke predstave, ki jih naštudirajo udeleženci, ob tem pa športne aktivnosti za popestritev. Na glasbenih počitnicah se da glasbo spoznavati na najbolj neprisljilen način ter jo ob tem iskreno vzljubiti in privzeti za del našega življenja; glasba postane sredstvo, ki nam življenje predvsem bogati in nas osrečuje, ne pa cilj, kateremu bi bilo podvrženo vse naše delovanje in kar bi nam preprečilo vsakršno radost in uživanje v glasbi.	ostale publicistične prakse	/	/
IK	Božični koncert zbora Lojze Bratuž	Novi glas (14/1)	2009	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-RQ2YKOOH	Pod vodstvom zborovodje Bogdana Kralja, ki je po pozdravnih mislih župnika g. Marijana Markežiča še sam spregovoril nekaj besed in izrazil najlepša voščila za novo leto, je zbor v prvem delu večera, ob orgelski spremljavi Mirjam Furlan, izvajal kantato za soliste, zbor in orgle Matije Tomca, Slovenski božič, ki je pri nas že dolgo ni imel na programu noben zbor. Pevci so z glasovno ubranostjo, a tudi s pravo mero čustvenega nadiha in z iskrenim srcem v blagoglasnih Tomčevih spevih podoživljali veliko čudo, ki se je zgodilo v tisti davni, tihi noči, ko se je Božje Dete rodilo iz Device Marije, da bi odrešilo svet.	ostale publicistične prakse	Mešani pevski zbor Lojze Bratuž	/
Info ZKD Grosuplje	Napovedujemo: Seviq Brežice	Grosupeljski odmevi: glasilo prebivalcev občine Grosuplje (6)	2007	34	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-681E5CUY	Nizozemka Lidewij van der Voort, solistka in koncertna mojstrica, je predstavnica nadarjenih, iščočih, delovnih, predanih mladih glasbenikov, ki so nadarjenost negovali na najvišji ravni in jo zdaj nadaljujejo v okolju, ki jih odprto sprejema. Bachova glasba, ki je tako polna povednosti, življenjske izkušnosti, duhovnosti in genialne urejenosti, skozi iskrenost in talent interpretira prisije vedno znova. Violinistka Lidewij se posveča komorni glasbi s poudarkom na repertoarju 17. in 18. stoletja, z baročno specializacijo uporablja danes aktualen način iskanja zgodovinske avtentičnosti izvedbe. Polja tišine, beline in prostora za dušo so bolj na gosto posejana kot v izvedbi s sodobno violino.	ostale publicistične prakse	/	/
IS	Večer z Mio Žnidarič	Novi tednik NT&RC (54/15)	2000	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-BTKDS4SJ	Mia bo celjskemu občinstvu predstavila svoje najbolj priljubljene pesmi, ob živi glasbeni spremljavi, seveda. Miki Asič (sax), Steve Klink (klavir), Aleš Rendel (bobni) in Jožef Sečnik (bas) bodo poskrbeli, da bodo njene interpretacije – iskrene, čiste in lepe brez vsakršnega sprenevedanja in ponovljivosti – še bolj polno zazvenele. »Moč njenega petja je v oblikovanju zvoka, v trepetu grla, čutnosti izvedbe, ki daje poudarek posebnemu načinu izrekanja besedila in melodičnih fraz, v katerih je skrit navdih trenutka, izvir improvizacije in neponovljivosti,« vabijo v Plesnem forumu Celje na sobotni večer.	ostale publicistične prakse	Žnidarič, Mia	/
J. B.	»Domača glasba ustreza merilom srca«: festival v Števerjanju	Novi list (40/1797)	1991	5	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-SDEJCP59	Najbrž je edini, ki v domači glasbi lahko argumentirano razpravlja o plagiatstvu v vseh svojih pojavnih oblikah, sam začetnik te bleščeče epopeje valčkov in polk, sloviti Slavko Avsenik. Vsi nasledniki, posnemovalci, iskreni občudovalci pa tudi priložnostni zaslužkarji so z obema rokama segli po njegovih vzorcih. Domala vsi so se zgledovali po pevsko instrumentalni zasedbi, nadeli so si prav take noše, celo na odru so se razporedili enako, od trobente na levi do baritona na skrajni desni, pa še marsikaj drugega so povzeli od Avsenika. Kje se potem začne plagiatstvo? Morda tam, kjer si začetniki izberejo stilno preveč izstopajočega vzornika in ga skušajo presaditi na domačo gredico.	ostale publicistične prakse	/	/
J. W.	Ste b'li?: Cosmic psychos	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (20/2-3)	1990	35	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-YYLSWQOF	Avstralski COSMIC PSYCHOS so v Ljubljano prinesli dokaj posrečeno nalepko »avstralski Stooges«. Nekateri navezave so mogoče res opazne, toda Cosmic Psychos se s svojo glasbo naslanjajo še na kak drug fenomen rockendrolla. Predvsem pa šibajo svojo glasbo, kjer je kitara dominantna, da bi drvenje bobnov in basovskih linij ob hripavem vokalu puščalo vtis klasike iskrenega rocka, kjer je očitna energija brez lepnotnih začimb, nastop pa brez sence maske na obrazu. To je bil soliden nastop (sobota. 21. 10. 89 v K4) avstralskih rokerjev, ki ni ponujal nič manjšega glasbenega vznurjenja kot vrsta bolj razvpitih ameriških skupin.	ocena koncerta	Cosmic Psychos	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Janež, Jože	Na robu svojega imena	Idrijski razgledi (47/1)	2002	193	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-HBYA020I	Danes smo že dolgo v nekem širokem prostoru, v katerem spet »ni nič resnično in je vse dovoljeno«. Zablujena generacija je to stanje čudovito »fotografirala« že v svojem imenu. Nekaj podobnega je uspelo dvajset let nazaj verjetno le še skupini Otroci socializma. Posrečeno poimenovanje je očitno odraz tudi drugače kvalitetne splošnosti z duhom časa in prostora. Skupina, tudi če preigrava punk vzorce, ni več punk skupina (v smislu ponavljanja zgodovine kot farse in kot tragedije). Je svojevrsten hommage izvornemu idrijskemu punku (po dvajsetih letih ga je moč slišati tudi na najbolj komercialnih radijskih postajah – približno dvajset let je očitno potrebno, da neke prvotno subverzivne, »grde« umetniške prakse »tiho pridejo in postanejo legendarne«), s sabo nosi tudi določene izrazito idrijske lastnosti in posebnosti, zdi se mi da je najbolj značilna »antizateženost«, svojevrsten smisel za nedirekten humor, ki najbrž raste iz korenin knapovskega humorja. Torej v poplavi zvoka še vedno prepoznaven glasbeni izraz, ki je lahko nastal samo v Idriji. Da nosijo s sabo veliko pozitivno ustvarjalno energijo je opaziti v živo, pa tudi iz za mlado skupino že kar obsežne diskografije: Fajht (Vinylmania Records, 1997), Pank zabloda (Vinylmania Records, 1998), Ultra lahko (Vinylmania Records, 2000), Pozitiv vabrejšan (Menart, 2001). Slednja je bila v letu 2001 že izrazito komercialna. Zablujena generacija, ta simpatična glasbena skupina iz Swenaka, se torej nahaja (kot se vedno znova mi vsi) na robu avtentičnega, iskrenega, na robu svojega imena. Vso srečo!	portret	Zablujena generacija	/
Jantol, Lili	Ute Lemper: City of Strangers (Decca, 1995)	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (26/3)	1996	27	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-UZONRDNW	Izbor nemških pesmi na plošči sodi v obdobje največjega razcveta berlinskega kabareta, v čas po prvi svetovni vojni, ko je bil program mestnih zabavišč bogat in izvir, socialna kritika in politična vizija pa močnejši kot kdajkoli prej ali pozneje. Dela Hollaenderja, Tucholskega, Colpeta, Schultzeja, Leipa in Waxmana so še danes izrazno tako močna in iskrena, da poslušalec kar težko verjame, da niso delo kakšnega sodobnega avtorja. »Nekatere pesmi moramo postaviti v sedanjost in razkriti njihov pravi pomen«, meni Lemperjeva v spremni besedi k plošči. To je tudi eden od vzrokov, da je posnela svojo različico razvpite Lili Marlen, katere sklepni del je dopolnila s pomenljivimi verzi Čelanove Fuge smrti in tako pesem označila za himno vojne, ki je povsod tam, kjer so jo prepevali, puščala mlake krvi. Čeprav so vse pesmi za Litino novo ploščo nastale pred več desetletji, zvenijo sveže in izvirno. Pri tem ima največ zaslug prav Lemperjeva, saj je dala pesmim osebni pečat. Tudi glasba, perfekcionistično aranžirana skoraj do zadnjega tona, ne izgublja pridiha naravnosti in spontanosti izvirnih izvedb.	ocena zgoščenke	Hollaender, Friedrich; Tucholsky, Kurt; Colpet, Max; Schultze, Norbert; Leip, Hans; Waxman, Franz	/
Jantol, Lili	Ute Lemper: City of Strangers (Decca, 1995)	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (26/3)	1996	27	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-UZONRDNW	Ker se je Lemperjeva odločila, da bo osrednja tematika izbranih pesmi čutnost, osamljenost in anonimnost življenja v sodobnem mestu, je večino besedil našla v bogati zakladnici Jacquesa Preverta, francoskega poeta, ki je v svoje pesmi pogosto vnašal čutno in tudi intelektualno razpoloženje Pariza petdesetih let. Podobno iskrenost anarhičnega sveta je čutili tudi v delih Američana Stephena Sondheima, enega največjih broadwayskih piscev, čigar odrska glasbena dela so po eni strani tenkočutne gledališke zgodbe, po drugi pa ostre satire sodobne družbe.	ocena zgoščenke	Prévert, Jacques; Sondheim, Stephen	/
Javornik, Sonja	Jazz legenda v Ljubljani: Duško Gojković	Delo (38/11)	1996	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-DDHEYQHY	Kakšno vrednost pa ima igranje nekoga, ki igra iskreno, ki daje čustva, vendar tehnično ni na vrhunski ravni?	intervju (vprašanje)	/	/
Jelen, Matjaž; Špegel, Bojana	»Iskrenost v glasbi in odnos do publike sta formula uspeha«	Naš čas (43/51)	2007	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-DU33TYQL	Kako vam uspeva, da vas pozna tako širok krog ljudi? – Prepričani smo, da je naša glasba in iskrenost do publike – do konca damo vse od sebe – tisti recept, ki da odgovor na to vprašanje. Smo kvaliteten band. Nikoli se ne sprenevedamo, vedno damo publiki pod odrom maksimum. To prepoznavo tako najstniki kot 50-letniki.	intervju (odgovor)	Šank rock	/
Jenšterle, Marko	Ne z vojsko, ampak s polko od Avstrije do Mehike	Gorenjski glas (52/52)	1999	15	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-FBZIDT3Z	Nevarnost, ki obstaja, je predvsem v vedno večjem odtujevanju glasbe od publike. To se je v bistvu začelo že tedaj, ko so tehniki v snemalnih studijih začeli dobivati večjo vlogo od izvajalcev. Danes tako ni več noben problem posneti odlične skladbe in z njo zadovoljiti okus množice poslušalcev. Povsem drugače pa je, kadar je treba isto stvar ponoviti pred publiko, v živo in brez pomoči »play backa«. Zaradi tega koncerti še naprej ostajajo tista pomembna točka, na kateri se preverja dvoje stvari. Najprej iskrenost glasbenikov, nato pa tudi zavezanost in zvestoba same publike. Samo v sožitju obojega namreč lahko nastane odličen koncert.	ostale publicistične prakse	/	/
Jereb, Andrejka	Pesmi	Idrijski razgledi (51/2)	2007	60	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-WWFQIZBD	Prazen list čaka, da ga popišem, bel in odprt bo sprejel dotik mojega peresa, se zlepil z njim in za vedno zapel himno izpolnitvi. Besede tega prostora, minute tega časa, v notnem zapisu izpisane, bodo igrale iskreno melodijo srca.	umetnostne prakse (poezija)	/	/
Jež, Jakob	Glasne tožbe vzdih	Živela sem za pesem: uglasbene pesmi Makse Samsa skladatelja Bojana Glavine	2004	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NXJBKZ18	Prve izvedbe skladb in ponovitve bodo pokazale doživljajske učinke glasbenih zasnov. Če je v njih tudi kaj pomembne estetske in razvojne vrednosti ter bolj ali manj zadetih umetniških kreacij, bodo presodili po občinstvu lahko še kritiki in muzikologi. Sicer pa ne kaže meriti upoštevanja vrednega dela Bojana Glavine za proslavitev spomina na preveč pozabljeno pesnico ob 100-letnici njenega rojstva samo z merili ožje stroke. Povejmo, kako prav je, da doživijo njene pesmi tako rekoč ponovno rojstvo s polno podporo glasbe. Neprecenljivo z mnogimi ponavljanji fraz, besed, misli in tonskih sklopov si bodo zbori resnično in najgloblje vtisnili v doživljajski spomin pesnično sporočilo. Lepo da se bo to zgodilo najprej v domačem okolišu, kjer so se tolikanj žalobne in iskrene pesmi večinoma tudi porodile. Potem pa naj jih le sprejmejo in preizkusijo tudi drugod.	strokovne in znanstvene prakse	Samsa, Maksa	/
Jian, Cui; Eckhardt, Maren; Bedjanič, Peter	Ni tako, kot bi ne razumel: Cui Jianova rock glasba kot zrcalo mestne mladine v Ljudski republiki Kitajski	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (24/8)	1994	15	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-JM29WOCU	Zakaj Cui Jian v svojih pesmih tako dobro zadene bistvo časa, razloži takole: »S svojo glasbo sem skušal izraziti lastne emocije in probleme. Slučajno so ti bili enaki, kot jih ima večina moje generacije«. Odkritosrčnost in odprtost njegovih besedil je včasih mnogim poslušalcem. O svojih privržencih pravi: »Radi imajo moja dela, ker sem iskren. Če bi lagal, bi me spregledali in me ne bi več podpirali«. Druga značilnost njegovih besedil je ta, da puščajo veliko interpretacijske in identifikacijske svobode.	ostale publicistične prakse	Jian, Cui	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Jizah	Kongres slovenskih glasbenikov v hramu domače kulture	Tribuna: študentski časopis (51/8)	2010	4-5	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-PUZSH3LT	No, pogledimo si zahteve društva. V prvi vrsti forum zahteva 50 % slovenske glasbe na radijskih postajah. Slovenija je poleg Francije, kjer gre predvsem za podporo drugačnim glasbenikom in ne po šodrovrju elitistične scene, edina država, ki sploh ima predpisane kvote širše v Evropi. Te niso zgolj opustošile slovenske glasbe, ampak jo tudi ustrezno redefinirale. Borci za uveljavitev kvot očitno sploh ne poslušajo komercialnih radijskih postaj, saj bi ugotovil, da se še nikdar nismo naposlušali tako pocenskega zvočnega enoumja in smetenja. Podpopvprečneži, skriti za kvotami, svoj denar služijo v nočnem terminu, zdaj pa kao poskušajo braniti čast navidezne iskrenosti, drznosti, drugačnosti in ustvarjalnosti. Male glasbenike z več jajci in idejami, pa naj gre za metalce, punkerje, elektroničarje ali raperje, so izbrisali za kvotami štrleči podpopvprečneži. Večina publike tako na koncertih kot na radijih glavnine trenutno predvajanih izvajalcev sploh noče slišati – za to so krivi radiji, ki jih vrtijo non stop, kajne? Komercialcev v prvi vrsti ne zanima kvaliteta, ampak poslušalci, ki jih živijo, in pika. Za kaj drugega tu ni prostora.	ostale publicistične prakse	/	/
Jones, Steve; Potokar, Jure	Tehnologija in glasbenik	Časopis za kritiko znanosti (24/178)	1996	204	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-DJDKX24V	Glasbeniki so se vedno zanimali za zvočne sposobnosti tehnoloških predmetov. Nova tehnologija je glasbenikom omogočila ustvarjanje zvokov, ki jih prej niso mogli ustvariti, in to z jasnostjo, ki prej ni bila mogoča. Toda ker je glasbena tehnologija postala kompleksnejša, je njeno obvladovanje za skladbo in realizacijo glasbe postalo enako pomembno kot glasbeno znanje. Čeprav človeku ni treba poznati operacijskega sistema sintetizatorja, da bi bil z njim sposoben ustvarjati glasbo, ga mora razumeti, če hoče z njim ustvarjati različne barve zvoka. Trenutno se razvija razredni sistem s tremi kategorijami: izvajalec, programer in izvajalec-programer. Izvajalci igrajo na sintetizator, programerji z njim ustvarjajo zvoke, izvajalci programerji pa delajo oboje. Razredni sistem je prinesel stratifikacijo, ideje in ideali, ki prodirajo v popularno glasbo, pa prodirajo tudi v tehnologijo. Predstave o avtentičnosti, poštenosti in iskrenosti, ki so jih dolgo uporabljali oboževalci in kritiki, pa so se prepletle v mrežo glasbe in tehnologije ter v tkivo snemanja samega.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Jurič, Rok	Willem Breuker Kollektief: Heibel (Bvhaast, 1995)	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (26/4)	1996	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-UHIG03SF	Kmalu bo iskrena navdušenost, ki se je pojavila ob novodobnih bigbandovskih posnetkih, omagala. Zdi se, da je v novih časih, ki so organizatorsko in finančno še bolj neusmiljeni kot nekdanji, takih bigbandov vse več. In veliko med njimi jih ni niti približno slabih. Kot da bi se končala era plesnih orkestrrov, ko so ometuljkani pozerji prišli na oder in pod zaspanimi zamahi šefa strežbe odšpilali svojo kopalniško muziko ter bili pozabljeni še tisti hip, ko je izvenela zadnja harmonija. Tako pa nastaja ali pa se iz pozabe ponovno vrača kar nekaj odličnih zasedb, ki se s svojo glasbo naslanjajo na sodobne smeri improviziranih godb od minimalizma, impro muzik, fuzije do lirike, ambientalnosti in celo resno-glasbenih manir, hkrati pa je v njih zar, igrivost in vznesenost, ki se jih lahko spomnimo iz časov, ko so še obstajali Duke, Satchmo, Fletcher ...	ocena zgoščenke	/	/
Juvančič, Katarina	O (ne)moči izvirnega: resonance avtentičnosti v poustvarjanju slovenskega ljudskoglasbenega izročila	Glasnik Slovenskega etnološkega društva (44/2)	2004	18	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-8N6FIUZX	Odpor in distanciranje do potrdjenosti in popačenja avtentičnega ljudskega glasbenega izročila, ki ga je posebejljala narodno-zabavna glasba in s tem posledično zavračanje znanstvene obravnave tega množičnega popularno-glasbenega fenomena, se je potrjeval v številnih družbeno-kulturnih diskurzih. Predvsem od poznih 70. in v 80. letih so ga ostro kritizirali slovenski folkloristi, saj so ga kot otroka »amerikanizacije, evropeizacije in modernizacije« in »sredstvo brezbrizja, potrošništva in materializma« smatrali za največjega potencialnega sovražnika izginjajoče ustne, spontane, pristne, resnične, ustvarjalne ljudske glasbene dediščine, ki je umirala na okopih tehnično posredovane, pasivne, ponarejene, neustvarjalne in vsebinsko izpraznjene, neiskrene, tekstovno nesmiselne, prazne, stereotipne, solzave, veseljaške, umetno sproducirane popularne narodno-zabavne glasbe.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Kastelic, Michael; Štader, Terens	The Cynics: rock'n'roll: življenje brez pretenzij	Katedra: študentski list (32/2)	1992	17	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-47Y7K64P	Ali po tvojem obstaja kakšna razlika med ameriško in evropsko publiko? – Ne, približno enaka je, odvisno pač od mesta. Nekatera mesta v Ameriki so v redu, nekatera ne. Za nas je nekaj mest prav odličnih: Philadelphia, Chicago, NYC, Washington, Seattle je prav nor, ravno tako kot zahodna Kanada. V Evropi Madrid in Ženeva. V Franciji je bilo izvrstno. Francija je moja najljubša dežela, nora je. Mularija je zelo iskrena, poštena, kar se tiče okusa.	intervju (odgovor)	/	/
Katona, Jerneja; Pintarič, Drago	Boj za moralno preživetje: srbsko poletje '96	Delo (38/203)	1996	4	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-M9ELEKF5	Vendar o srbskem stanju duha in humorja nastaja vtis, da v njem ni takšne nastrojenosti, ki bi prinašala razbremenitev. V ušesa bije neka rezka destruktivnost in pretirana objestnost in v tem smislu je mogoče razumeti tudi nadvse »nenavadno« zadnjo ploščo Ramba Amadeusa, za katero celo na Radiu Student šele razmišljajo, ali naj jo sploh vrtijo. Njen slog je tako radikalno iskren, da se približuje neki skrajnosti, ki se je že oprijemlje nadih nerazumljivosti. Vse to pa je najbrž odsev duhovnega stanja družbe, ki se je izčrpana in izpraznjena znašla v usodnem trenutku bolečega soočenja s svojo zablodo.	ostale publicistične prakse	Amadeus, Rambo	Mikroorganizmi (zgoščenka)
Kavčič, Grega	Platin, Stay forever, 2004	Štajerski tednik (57/27)	2004	21	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-SXLU0ZRL	Album Stay forever bo vseh otrokom in publiki v starejših letih. Dovolj širok krog publike in predvsem tista ciljna skupina, ki CD-jev praktično ne peče. Tudi zato bo prodaja uspešna. Simon pa si kot založnik mane roke tudi zato, ker sta album izdala kar pri lastni založbi in bodo cekini padli v žep njima. Imata pač srečo, kot je številni ostali izvajalci, katerim ves dobiček pobere založnik, nimajo. Čestitke pa zaslužita tudi zaradi svoje iskrenosti. Sta med redkimi v Sloveniji, ki brez skrivalic povesta svojo ceno. Če še ne veste, znaša med 1000 in 1500 evrov. Pošteno. In prav nič zvezdniško se ne obnašata. Tako da sta simpatična tudi za tiste, ki njune zvrsti glasbe ne samo ne poslušajo, ampak morajo zaradi osladnosti kar najhitreje na stranišče.	ocena zgoščenke	Platin	/
Kelemen, Mira; Šukalo, Marija	Glasba očisti dušo in telo: glasbena pedagoginja Mira Kelemen iz Mozirja	Savinjske novice (32/7)	2000	15	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-FWNZ214D	Iz vrst učencev glasbene delavnice Osminka izhaja izjemno nadarjen in obetaven glasbenik, pianist in skladatelj Gregor Deleja, katerega sem poučevala deset let. Star komaj petnajst let je napisal prvo večje vokalno instrumentalno delo La operetta simplica. Njegov opus obsega vrsto priredb za mali orkester ter suito »Gimnazija« za violončelo, mezzosopran ter orkester 1. Gimnazije v Celju. Opus mladega skladatelja kaže duh sodobne glasbene ustvarjalnosti, je dokaz skladateljeve mladostne moči in sile njegovega umetniškega izražanja. Njegova misel je umirjena in iskrena. V suiti »Gimnazija« se kaže vzdušje prekipeljavajočega humorja, mladostne razigranosti, tu in tam pa se oglasijo podzavestne Zalosti.	intervju (odgovor)	Deleja, Gregor	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Kesovija, Tereza; Šolimič, Simona	»Moja zveza s Slovenijo bo ostala večna«	Novi tednik NT&RC (62/101)	2007	18	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-WBAAIOXV	Kaj je danes recept, da nekdo postane uspešen glasbenik? – Recept je le – imeti dušo! Ne razmišljati, koliko stane neka pesem, ampak koliko stane življenje, radost! In to radost dati ljudem. Če ljudem daješ dobro, ljubezen, energijo, iskrenost, ti to vračajo. Tak je moj odnos do publike, predvsem slovenske. Zakaj je tako? Ker jaz verjamem v to, kar pojem, živim svoje tekste, živim zgodbo, ki jo pojem. Tudi ljudje se v tej zgodbi najdejo. Ta iskrenost je nagrajena z iskrenostjo. Uživam v tem.	intervju (odgovor)	Kesovija, Tereza	/
Klančar, Branko; Moljk, Fanči	Iztekajoče se leto vodi razmišljanju: Branko Klančar, akademski slikar in fotograf	Zasavc (4/51)	1994	38	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-BIXDSS58	V letošnjem letu sta na področju kulture izstopali dve prireditvi. Nastop MoPZ Svobode I. ob 70-letnici je izrazil veliko veselje do petja. Cenim njihovo iskrenost pri delu.	ostale publicistične prakse	Moški pevski zbor Svoboda I.	/
Klarič, Davor; Špegel, Bojana	»Iskrenost v glasbi in odnos do publike sta formula uspeha«	Naš čas (43/51)	2007	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-DU33TYQL	Ste skupina, ki je zaznamovala prejšnje in tudi začetek novega tisočletja. Kot kaže, imate idej še veliko, v ustvarjanju glasbe pa še vedno uživata. Bomo praznovali tudi 30- in večletnico Šank rocka? – Mislim, da si to želimo vsi v skupini. Če bomo še naprej poštene in iskreni do glasbe, ki jo ustvarjamo in je del nas, ni nič nemogoče.	intervju (odgovor)	Šank rock	/
Klarič, Davor; Špegel, Bojana	»Iskrenost v glasbi in odnos do publike sta formula uspeha«	Naš čas (43/51)	2007	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-DU33TYQL	V čem je formula glasbenega preživetja na pregovorno premajhni slovenski glasbeni sceni? – Če si pošten do stvari, ki jo delaš, ter iskreno vztrajaš na svoji poti, se možnosti za uspeh, ne glede na velikost prostora, znatno povečajo. Po tem rabiš samo še nekaj sreče, kot temu radi rečemo. Biti moraš v pravem trenutku na pravem mestu, s pravimi nameni.	intervju (odgovor)	/	/
Klašnja, Nikola	Adi Smolar: Saj te prime, pa te mine (Helidon)	Tribuna: študentski časopis (47/1)	1997	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-N4LWVR37	Priljubljeni pevec za vse generacije ADI SMOLAR je pred kratkim izdal že svoj četrti album s tipičnim naslovom SAJ TE PRIME, PA TE MINE. Na njej je dvanajst novih, pa vendar povsem klasičnih Smolarjevih pesmi. Kdor tega iskrenega poeta malo bolje pozna, bo lahko že ob prvem poslušanju uganil, kako se bo vsak naslednji verz odvil in končal. Smolar se bo pač za vekomaj držal svojega značilnega, prepoznavnega stila, tako kot se dobra znamka drži svojega logotipa. Kaj pravzaprav loči Smolarja (in poleg njega morda le še Pengova) od ostalih, na prvi pogled glasbeno precej podobnih, dejansko pa precej bedastih kvazi kantavtorjev Šiferjevega in Domiceljvega kova, ki lahko prepevajo le na kaki vaški ali pa otroški veselici? V prvi vrsti je to občutek, tisti človeški občutek, iz katerega se kar sama od sebe izlije prikupna, spевна in domiselna melodija. Podobno je pri besedilih. Smolar vsakdanje življenjske situacije na izviran način prelije v duhovite in odlično rimajoče se tekste, v katerih smo se že vsi spoznali. Kljub temu, da se njegova tematika bolj ali manj ne oddaljuje od žensk in alkohola, njegov humor, iskrenost in čustvenost izžarevajo moč, ki ljudi pritegne, da prislunkejo njegovim besedam ter zabavnim, podalpskim, mediteranskim ali pa sibirsko stepskim melodijam. Smolar je navkljub svoji avantgardnosti in neprilagojenosti v očeh omejenih poslušalcev med Slovenci zelo dobro znan. Dejstvo, ki ga navsezadnje dokazuje tudi prodaja njegovih plošč in vedno polni koncerti.	ocena zgoščenke	Smolar, Adi	/
Klemenčič, Ivan	Glasbeni prispevek slovenskemu narodnemu prebujanju: vloga čitalnic med Trstom, Ljubljano in Mariborom (1848–1872)	Muzikološke razprave: in memoriam Danilo Pokom	2004	103	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-SL8C0SX2	Tako je bil v glasbi sprva osrednja osebnost narodnoubuditeljskega gibanja Jurij Fleišman, skladatelj iskrenih domoljubnih čustev, ki so potisnila v ozadje njegovo skromnejše kompozicijskotehnično znanje, avtor pristrčnih in zanosnih pesmi, ki so v tem času nadomestile umetniške ambicije in v katerih je razvil izhodiščno klasicistično oblikovano glasbeno misel do zgodnjjeromantične občutenosti. Bile so klasičen primer spoja budniškega, domoljubnega besedila s prikupno melodiko v preprosti pesemski obliki in s kitično zasnovo, in ker so bile blizu ljudem, so nekatere ponarodele.	strokovne in znanstvene prakse	Flajšman, Jurij	/
Klemenčič, Ivan	Ljudska glasba znotraj umetne	Traditiones: zbornik Inštituta za slovensko narodopisje (28/2)	1999	271	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-ETQOCUEX	Marij Kogoj je v svoji nacionalni usmerjenosti najprej demokratično dopuščal obe možnosti: »Ali naj bo narodna pesem izhodišče za našo muziko ali le človek sam, to mora vsak ustvarjalec zase določiti sam.« Tako je prišel kot skladatelj duhovnega izraza in ekspresionistični ustvarjalec, a tudi neposredno po naravi stvari same, do poglobitvega stališča: »Treba bi bilo, da težijo komponisti za izrazom in se ne zadovoljijo s tem, da glasba zadovolji njih ušesa. Treba je priti do golega izraza, se pravi, priti do svoje osebnosti, in če to napravijo vsi – in to je edina naloga – čemu vsa skrb, da se ustvari nacionalno karakteristična muzika?« Od tod je tudi danes nesporno, da če je skladatelj zrasel s svojim narodom in če se je polno izrazil, ni mogel, da ne bi izrazil nacionalnega duha svojega naroda. Ali je pri tem uporabil ljudsko pesem, ni več bistveno, odločilen je postal izraz, njegova izpovedna iskrenost. In če je bil kot človek velik in prepričljiv, ni mogel, da ne bi izrazil svoje občeložnosti, se pravi se internacionalne sestavine.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Klemenčič, Ivan	Marjan Kozina	Slovenski skladatelji akademiki	2003	66	https://www.sazu.si/clani/marjan-kozina	Ker se kompozicijsko ni prilagajal zahtevam ideološkega časa, teče od medvojnega Ekvinkcija do povojne Simfonije ista naravna pot, spreminja se le tematika. Prav ta je bila oblasti potrebna, zato se je je polščala, kot se je polastila slovenskega naroda. Vendar se sprašujemo, ali ni tudi skladatelj sam stal tedanji stvarnosti preblizu, premalo kritično? Ali se je, ko je umetniško iskreno, brez ideoloških konotacij v svojih simfoničnih in vokalnih delih doživel optimizem pričakovanja svobode slovenskega naroda in napovedano pravičnejšo družbo, zavedal pravih ciljev komunističnega vodstva z revolucijo in iz nje izšlo totalitarno državo? Se je zavedal, da sodelovanje s totalitarizmom tega omogoča, mu daje legitimnost? Sodeč po polemiki pisca teh vrstic s skladateljevim sinom Juretom Kozino (nastali ob besedilu v zborniku in razstavi Temna stran meseca, Ljubljana 1998; gl. Delo, 4. julija in odgovor 8. avgusta 1998) vsekakor ne gre dvomiti, tudi s sinovim pojasnilom, o skladateljevem povojnem razočaranju. Povezano je bilo s potrebo po pogovorih s prijateljem Edvardom Kocbekom v času, ko je postalo družjenje z njim tvegano. Sklepamo lahko, da je bil Kozina naiven, kot še marsikdo, in prav to je v njegovi glasbi moglo presegati zamejenost časa.	strokovne in znanstvene prakse	Kozina, Marjan	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Klemenčič, Ivan	Marjan Kozina	Slovenski skladatelji akademiki	2003	65–66	https://www.sazu.si/clani/marjan-kozina	V svojem sicer ne velikem opusu ne velja za zahtevnega, težko dostopnega skladatelja. Prizadeval si je k razumljivosti tonalne govornice in se živo odzival z neposrednim, prvinskim čustvovanjem, ki ga je izrazil v dognani obliki, zato je postal širše sprejemljiv in priljubljen. Slogovno je koreninil predvsem v novi romantiki z realističnimi in naturalističnimi sestavinami, kar pomeni, da je sprejeto izhodišče zlasti harmonsko nekoliko posodobil. Čeprav se je torej izrazno oziral nazaj, je nove vsebine osmislił s pristnim in iskrenim doživetjem, s tisto ustvarjalno iskro, s katero jim je vdihnil življenje in omogočil preživetje. To velja še predvsem za opero Ekvinokcij, ki jo je dokončiral v letih med drugo vojno (1940–1943) in s katero je ustvaril eno najtehtnejših slovenskih del te vrste. Iz časa kmalu po vojni ga značilno predstavljajo štiri simfonične pesnitve z obravnavo vojnega obdobja, zatem povezane v Simfonijo (1946–1949). Med njimi izstopa s svojo muzikalno živostjo in zanosom scherzo Bela krajina (1946), Kozinovo najpopularnejše simfonično delo, v katerem je s poetičnim in idealiziranim pogledom upodobil idilo sredi vojnih strahot, kot jo je sam neposredno, iskreno doživel, in kar je oblast sprejela za svoje legitimiranje.	strokovne in znanstvene prakse	Kozina, Marjan	Ekvinokcij
Klemenčič, Ivan	Slovenska glasba med evropskim in izvirnim	Muzikološki zbornik (39/1-2)	2003	97	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-HYRIT076	Šestdeseta leta 20. stoletja začne tako označevati novo razmerje med totalitarno družbo in umetnostjo, ki ga nacionalsocializem več ne pozna. Oblast je ohranila model predmodernistične totalitarne države, kar je pomenilo nasilje nad resnico, hkrati pa dopuščala modernizem in avantgardo. Bila je to nova neiskrenost in obenem premišljena prilagodljivost, da si poskuša za ceno ideološke doslednosti pridobiti doma in v svetu nekaj »demokratske« legitimnosti. Prav tako je ta novi čas šestdesetih let omogočil starejši generaciji, da bodisi iz notranjega eksila romantične ekspresije ali iz neoklasicizma seže v zmernejše oblike ekspresionizma z atonalnostjo ali dodekafonijo, kar je omogočilo oblikovanje novega avtentičnega izraza skladateljem Vilku Ukmarju, Bravničarju, Lipovšku, svobodnejše Kreku in še komu.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Klinc, Miro; Klobasekov Pepi; Naraglav, D.	Klobasekov Pepi poroča	Utrip Savinjske doline (7/4)	2005	25	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-PA0SOP8I	Glasbenik Miro Klinc je s tem koncertom dobil priznanje za svoje dosedanje uspešno delo na glasbenem področju ter za izvirni in uspešen lik Klobasekovega Pepija. »Se v sanjah nisem pomislil, da se bom kdaj ukvarjal s humorjem do te mere in na takšen način. V prvi vrsti sem še vedno zaprisežen glasbenik, vendar pa sem vesel, da je Pepi segel v srca ljudi in jim s svojo iskrenostjo, hudomušnostjo in izvirnostjo kdaj popestri življenje. Današnja koncerta sta to nedvomno potrdila in zato se bom ob svojem glasbenem ustvarjanju trudil lik Klobasekovega Pepija ohranjati tudi v prihodnje,« je ob zaključku prireditve dejal Miro Klinc.	ostale publicistične prakse	Klobasekov Pepi	/
Klobas Pečnik, Palmira	/	Klasični skladatelji	2008	108	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-doc-UJQH7FVK	Z Aido je Verdi ustvaril delo, ki izraža vso njegovo genialnost in iskreno ljudsko toplino. Čeprav je po svoji glasbeni govorici izvirno italijansko delo, je blizu umetniškemu izrazu vsega sveta. Nekateri so zato v njej videli močan vpliv Wagnerjeve glasbene drame z mračno severnjaško mistiko in simboliko.	portret	Verdi, Giuseppe	Aida
Komljenovič, Branko; Vodušek, Nada	Ste b'li?: The Strangers	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (20/7-8)	1990	32	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Q2OATNZU	Nič novega ni, da je Zagreb že nekaj časa naravnost idealno zatočišče za odcvetele zvezde rock'n'rolla. Kljub temu pa je bilo nekoliko nerealno pričakovati, da bo ravno koncert nekdanjih punk herojev s konca sedemdesetih let, sedaj že postaranih šopačev The Strangers, izzval tolikšno zanimanje in vzbudil toliko iskrenega navdušenja. Pa se je spet enkrat izkazalo, da je ljudi najlažje pritegniti s formulo nostalgije, zapakirane v idilično zgodbo o rockovskem uporništvu kot estetskem izhodišču in ultimativni čistilnici idej. Vse to Strangersi že dolgo niso več, zato je bilo tem bolj zanimivo opazovati množico ljudi, ki je tistega večera napolnila Dom sportova: polovico, ki je ob njihovem prvem obisku v Zagrebu (leta 1987) najbrž ravno začela hoditi v šolo, in drugo polovico, ki Stranglerse še zmeraj doživlja v njihovi retardirani obliki — take, kakršni so bili leta 1978.	ocena koncerta	The Strangers	/
Kompare, Franc; Gregorič, Alberto; Bohte, Rok; Bertok, Vili; Atelšek, Margareta	Iz srca do srca	Mengšan: glasilo KS Mengeš (4/31)	1996	25	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-30EEUZK7	Ni ga moč kupiti, izprostiti, izposoditi ali kupiti, ker ima VREDNOTO samo, KADAR SE GA PODARJA. To misel iskreno nosijo v sebi tudi glasbeni umetniki: svetovno znani trobentač iz Mengša Franc Kompare, priljubljeni pevec Alberto Gregorič in orglar Rok Bohte, ki s svojo pesmijo pričarajo poslušalcem širom po svetu nasmeh na obraz, pa tudi marsikatero solzo ganjenosti v oko. Povsod, kjer se pojavijo, začutijo veselje ljudi, hkrati pa žalost in tesnobo ob misli, da med prisotnimi ni tistih, katerim bi s svojo pesmijo želeli sporočiti, da jih imajo radi. To so predvsem ostareli, ki preživljajo svoja življenja v domovih za starejše občane in invalidne osebe, ki se v različnih domovih in institucijah vključujejo v organizirane oblike dela in življenja. Franc Kompare in Vili Bertok sta se odločila oblikovati glasbeno skupino, ki bo obiskala te ljudi in prinesla trenutke veselja v njihov vsakdan. Za pomoč in podporo pri tej akciji so prosili Sekcijo za razvedrilo pri Slovenskih krščanskih demokratih, saj so že dolgo vedeli, da prav njim ni vseeno, kaj se dogaja z ljudmi, ki jih ne srečujemo vsak dan, pa vendar so med nami in pričakujejo, da jim bomo dali priznanje za vse tisto, kar so storili za nas, jim povedali, da so enako pomembni in da jih imamo radi. Pri tem so včasih besede okorne in nerodne in ne najdejo poti do srca. Pesem to zmore. Odločitev o akciji, s katero želi slovenska krščanska demokracija ljudem po domovih dokazati, da misli nanje in da želi vnesti v njihovo življenje nekaj dodatne vedrine in topline slovenske pesmi, se je izkazala kot zelo pozitivna. Ni naključje, da se akcija obiskovanja in razveseljevanja ostarelih in invalidnih oseb imenuje: Iz srca do srca. S tem geslom želijo organizator in izvajalci prenesti iskrenost svojih srčnih občutenj preko pesmi v srca poslušalcev.	ostale publicistične prakse	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Koncilija, Tomaž	Končno zmagovalna barva Dneva D?	Rast: revija za literaturo, kulturo in družbeno vprašanja (15/2)	2004	259–260	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-F7912C0	Pozorni obiskovalci koncertov so v zadnjem času že lahko zaznali določene spremembe v zvoku skupine, prej naravnane v zgolj kitarski čvrsti rock, zdaj nadgrajenem z različnimi sintetizatorskimi zvoki, ki so še prispevali k ustvarjanju že tako trdne zvočne kulise. Ta je kot homogen frekvenčni zid podpirala izjemni Jovanovičev vokal, kot celota pa je bend deloval sodobneje. Težnje po modernejšem glasbenem izrazu je v zametih sicer moč opaziti že na prejšnjem albumu, bolj izraženo npr. v uvodnih taktih skladbe Polna luna, na pričujoči plošči pa omenjena težnja postane pravzaprav princip in pravilo. Levji delež pri tem verjetno odpade na producenta Žareta Paka (mimogrede lahko omenimo, da je zakrivil tudi zvočno podobo Siddhartinega Rh-), ki mu je uspelo iz v osnovi precej neizstopajočih, na trenutke celo povprečnih skladb napraviti presežek in s tem več kot poslušljiv glasbeni izdelek. Da. Skupina Dan D, ki je to postala po preimenovanju iz Mercedes banda, si je več kot zaslužila končno res vrhunsko produkcijo, potem ko je njen sloves ene najboljših, predvsem pa najpristnejših in najbolj iskrenih rockovskih skupin dosegel domala vse slovenske pokrajine, sami dandajevci pa razen moralnega zadoščenja od tega niso imeli pretiranih praktičnih koristi. Vprašanje je le, ali niso trdna in prepoznavna založba, medijska podpora, vrhunska produkcija in vse, kar še spada zraven, prišli na nek način prepozno, ko glavnina skupine, ki že koraka proti štiridesetim, počasi, a vztrajno – kljub temu, da se še ne da kar tako – izgublja stik z mlajšimi generacijami. In te so – roko na srce – glavni konzumenti popularne kulture, še zlasti rockovske glasbe.	ocena zgoščenke	Dan D	/
Kopač, Andreja	Zvezdice, ki (malčkom) rišejo nasmehe: Bepop	Park: novomeški mladinski časopis (7/4)	2003	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-RV1A3ZSH	Slovenija je po hranljivem McDonaldsu, šoping centru BTC in hramu zabave Koloseju očitno postala zrela za še eno tujo komercialno potezo, ki je pri nas naletela na več kot plodna tla. Komerciala ne izbira. Preži na vse mlajše žrtve, ki si ne morejo in ne znajo pomagati. Najmlajši, po besedah cinika Crnkoviča, še nikoli niso imeli tako malo izbire, starši pa še nikoli tako malo vpliva na to, kaj si njihovi otroci želijo. In vseh so jim Bepopki. Vsem, od prvega do zadnjega. Ravno Bepopki so tisti ponedeljek napolnili dvorano Marof in naredili Športnika leta za dogodek. Namreč, pripeljali so publiko. Najbolj hvaležno in najbolj iskreno. Otrke.	intervju (uvod)	/	/
Koradin, Kevin; MZ	TIDE izdali tretji studijski album	Štajerski tednik (62/87)	2009	18	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ZHJJPSQO	Nova plošča, ki je bila v celoti narejena na Nizozemskem, je še bolj drzna, drugačna in predvsem moderna, avtor glasbe in besedil, pevec in ustanovni član skupine TIDE Kevin Koradin pa je mnenja, da je Regeneration najbolj osebni album doslej. »Rdeča nit plošče je zrelost, iskrenost, spremembe in želja po nečem novem, s pogledom v prihodnost,« dodaja Kevin.	portret	Tide	Regeneration (zgoščenka)
Kornhauser, Pavle	Usodna bolezen, ki je prežgodaj prekinila glasbeno ustvarjalnost Huga Wolfa in dr. Josipa Ipavca: potek luetične progresivne paralize pri dveh skladateljih rojenih na naših tleh	Bilten Slovenskega muzikološkega društva (22)	2005	37	https://smd.splet.arnes.si/files/2019/09/Bilten_22.pdf	Nekaj besed še o njegovi skladateljski poti. Že kot gimnazijec v Celju in kot študent v Gradcu je skladal več pesmi ob spremljavi klavirja in nekaj komornih del. Obenem je dirigiral na zborovskih nastopih in tudi godalnim orkestrom. Na teh prireditvah je – tako si predstavljamo – moralo prevladovati iskreno »čitalniško vzdusje«.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Korošec, Ladko; Godec, Ivan	Ladko Korošec (1920–1995)	Rast: revija za literaturo, kulturo in družbeno vprašanja (6/1-2)	1995	48	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-KYWNBTJ8	Mnogokrat ste bili na odru, pred kamerami in mikrofoni. Kako občutite stik z gledalci in poslušalci? Ali pri vas obstaja kakšna razlika med nastopom v živo z nastopom zgolj z uporabo tehničnih sredstev? – Velikokrat sem nastopil na različnih odrih, koncertih, pred kamerami in mikrofoni. Vedno sem iskal neposreden stik z občinstvom. Smem reči, da mi je to v veliki meri uspelo. Gledalci in poslušalci vedno občutijo, če z odra dobijo doživeto in iskreno predstavitev, tako pri igri kot pri petju.	intervju (odgovor)	Korošec, Ladko	/
Korošec, Ladko; Godec, Ivan	Ladko Korošec (1920–1995)	Rast: revija za literaturo, kulturo in družbeno vprašanja (6/1-2)	1995	48	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-KYWNBTJ8	Ste eden od botrov šentviških nastopov pevskih zborov. Kolikor vem, ostajate zvesti ideji o letnem srečanju slovenskih pevcev. Vi ste v življenju ustvarjali vrhunske individualne pevske vloge. Tu, v Šentvidu pa gre za množičnost. Kaj želite doseči s svojo popolno podporo tej ideji? – Od časa, ko sem v Šentvidu poslušal prvi tabor, sem vseskozi delal v odboru za pripravo vseh taborov pevskih zborov do danes. Z veseljem sodelujem in pomagam. Seveda vem, da ti nastopi niso vrhunski, imajo pa veliko prednost, da so množični, iskreni in domači. Poteg tega se tu rojevajo pevci, ki pojejo naše lepe narodne in umetne pesmi. Taboru rečem slovenski, domač in naš. Srečanje takšnega števila pevcev, »ki v sru zlo ne mislijo«, je tudi svojevrsten upor proti nasilju vseh vrst. Če bi vsi ljudje bolj spoštovali in peli svoje domače pesmi in tudi pesmi drugih narodov, bi bilo manj vojnih strahot in uničevanja kulturnih dobrin, ki jih človeštvo žal še vedno doživlja.	intervju (odgovor)	/	/
Koršič, Iva	Zmagoslavje mladostne ustvarjalne svežine: Kulturni center Lojze Bratuž: spevoigra Kovačev študent	Novi glas (7/39)	2002	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-C3668S3L	Zaljubljeno Nežko, ki hrepeni po svojem Janezu in doživi grenko razočaranje na Dunaju, a mu velikodušno odpusti, je posebila sopranistka Alessandra Schettino. Z iskreno čutnostjo je med drugim odpela samospev Srce človeško na besedilo Simona Gregorčiča, ki ga je Lavrenčič lirčno vtikal kot enega izmed glasbenih dodatkov.	ocena predstave	Schettino, Alessandra	/
Koršič, Iva	Žlahten poklon »goriškemu slavčku«: Goriška Mohorjeva družba / Kulturni center Lojze Bratuž	Novi glas (11/4)	2006	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-GKCA2HS6	Žlahtni sok Gregorčičeve poezije je napojil poslušalce, ko so v liričnem epilogu večera njegovi stihii zažuboreli na odrskih deskah iz ust recitatorja Jana Leopolijskega in iz očarljivih sopranskih glasilk Alessandre Schettino. Prvi je s kultiviranim glasom zrecital pesmi Pastir in Znamenje, druga pa je, ob klavirski spremljavi Neve Klanjšček, s svojim toplim, polnim, do visokih leg lahkotno vzpenjajočim se zvonečim glasom, s srcem in iskrenimi občutji zapela šest samospevov na Gregorčičeva besedila.	ostale publicistične prakse	Schettino, Alessandra	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Kos, Božidar, Jež, Jakob	»Vse izkušnje postanejo pomemben del naše eksistence«: pogovor s slovenskim skladateljem Božidarjem Kosom, ki živi in dela v Avstraliji	Rast: revija za literaturo, kulturo in družbena vprašanja (11/2)	2000	183	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-RD4BX5P8	Se imate za srečnega človeka v svojem nenehnem skladateljskem iskanju? – Ne vem, če sem do danes srečal skladatelja ali kakršnegakoli umetnika, ki je bil popolnoma srečen in zadovoljen sam s seboj in s svojim uspehom. Vsak skladatelj, ki je iskren, ve, da bi mogel včasih to ali ono boljše narediti. Nekateri se vračajo in večno korigirajo že napisane skladbe, drugi pa se raje učijo na svojih napakah in poskušajo napraviti boljše v naslednjem delu. Vsekakor je najbolj zabavno in zanimivo, ker se vedno najdemo v neznanem svetu, ki poraja nove in nove probleme. Zadovoljiva rešitev teh problemov nas vedno razveseli. Če ima potem kakšna skladba tudi uspeh, je še posebej razveseljivo. Nemir, ki nas potiska vedno naprej k nečemu novemu in nepoznanemu, nam ne pusti doseči popolne sreče in zadovoljstva. Če bi to enkrat dosegli, bi verjetno pomenilo konec našega skladateljskega življenja. Človeška narava pa je tudi taka, da smo sicer zadovoljni z uspehi, ki jih imamo, a bi bilo lepo, če bi ti uspehi bili bolj sproščujoči. To je tako kot s premoženjem. Siromašen človek si želi, da bi bil bogat, bogataš pa si želi, da bi bil še bogatejši. Ljudje so danes redko popolnoma zadovoljni s svojimi uspehi. Jaz sem precej zadovoljen, posebno še, če pomislim, da sem začel resno študirati glasbo in komponirati zelo pozno.	intervju (odgovor)	/	/
Kos, Saša	Novoletni koncert 2001	Slamnik: glasilo občine Domžale (41/1)	2002	15	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-8NVORJCY	Novoletni koncert Simfoničnega orkestra Domžale – Kamnik je dogodek, ki ga vedno znova z veseljem pričakujemo in je postal stalnica dogajanja v času, ki je za marsikoga najlepši del koledarskega leta. Harmonija zvokov, ki jo pričarajo nastopajoči, je izjemna priložnost globljega in iskrenjšega doživljanja čarobnosti ter lepote božičnega in novoletnega obdobja, ko se naša srca odpirajo bolj kot sicer, misli in besede pa so namenjene izrekanju množice prijetnih, iskrenih ter najlepših želja.	ostale publicistične prakse	Simfonični orkester Domžale–Kamnik	/
Kostelnik, Branko	Od ekskluzije do inkluzije: procesi, ki omogočajo manjšinski skupini doseči družbeno priznanje (primera najpomembnejših poganjkov ameriške in hrvaške rock kulture devetdesetih: Nirvana in Majke)	Časopis za kritiko znanosti (25/185)	1997	91	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-DGQ8N0QP	Posebno poglavje sta leaderja, peveda in tekstopisca Kurt in Bare. Oba sta doživela najbolj neposredne izkušnje s heroinom, iz objema katerega se na žalost nista uspela izviti niti Kurt niti Baretova žena Mirjana, kar se je še kako čutilo v besedilih njunih pesmi, pa tudi v iskreni in nadvse prepričljivi vokalni interpretaciji. Zagotovo bi se lahko z občutljivo in zapleteno osebnostno strukturo enega in drugega pozabavali psihiatri, a to bi bila že neka druga zgodba. S sociološkega vidika ju je zanimivo analizirati glede na tisto, kar Mike Brake imenuje soodnos mladinskih podkultur in njihovo povezovanje s širšimi problemi strukture, posebej s problemi družbenega razreda.	strokovne in znanstvene prakse	Bare, Goran; Cobain, Kurt	/
Kostelnik, Branko	Od ekskluzije do inkluzije: procesi, ki omogočajo manjšinski skupini doseči družbeno priznanje (primera najpomembnejših poganjkov ameriške in hrvaške rock kulture devetdesetih: Nirvana in Majke)	Časopis za kritiko znanosti (25/185)	1997	89–90	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-DGQ8N0QP	Kolovodja celega vala novih hrvaških rockerskih sil, pa tudi najmočnejši in najrelevantnejši dejavnik, je skupina Majke. S svojim rockerskim izrazom spravljajo stare in mlade generacije rockerjev in mladine, ki ni zasičena zgolj s plastično konfekcijsko pop pesmijo hrvaškega dancea zadnjih nekaj let. Uporniški diskurz rockerskih Majk se povsem ujema z uporom novih najstnikov dozorelih v sivini vojne in povojnega obdobja. Anarhične in uporniške pesmi, kot so »Vrijeme je da se krene«, »Izazivajmo nered« ali »Mene ne zanima«, naletavajo na plodna tla pri nezaposleni mladini, razočaranih povratnikih s prve bojne črte in novih generacijah študentov. Bare pa je človek, ki mu je mogoče verjeti. In mu verjamejo. Ko se je na protestnem shodu zaradi odvzemanja koncesije najpopularnejšemu zagrebškemu radiu 101 na osrednjem mestnem trgu Bana Jelačića novembra lani zbralo več kot 120.000 ljudi, je bila pesem, ki je bila glavni leitmotiv celotne fešte in pesem – poziv v etru popularnega radia, »Vrijeme je da se krene« Baretovih Majk. Če namreč upoštevamo podatek, da ima rock med Hrvati bogato tradicijo [...], potem je najmanj kontriktorno in čudno, da skupina, kot so Majke, ki uporabljajo nekakšen bazičen, klasičen obrazec rhythm and bluesa z vsemi variacijami na podano temo, postane nova in vodilna stvar v rocku druge polovice devetdesetih. Pravzaprav bi bilo povsem normalno in naravno, da bi takšna skupina, če upoštevamo njeno že zdavnaj izpričano moč in kvaliteto, zavzela mesto, ki ji pripada – neke povsem blizu new wavu v času, ko se je pojavil –, v zgodnjih osemdesetih, če take skupine na žalost ni bilo že v sedemdesetih. Kajti njena poetika, pa naj bo še tako prvinska, iskrena in brezkompromisna, se vendarle naslanja na populistični diskurz klasičnih rock zasedb in nadaljuje tradicijo velikih rock and roll skupin v bivši državi, kot so Azra (če za sedaj zanemarimo Štuličeva pesniška besedila), Riblja čorba in Bijelo dugme.	strokovne in znanstvene prakse	Majke	/
Košan, Marko	Ali sme biti proslava umetniški dogodek?	Odsevanja: časopis za leposlovje in kulturna vprašanja (16/30)	1998	4	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-HO2LU6DX	Stedil je učinkovit »vstop« glasbene skupine, ki je na svež in povsem izviren način zaigrala obvezno Zdravljico. Publikla je zamenjala, saj se ni in ni mogla odločiti, ali bi nekonvencionalno izvedbo posvojila kot himno in ji izkazala dolžno spoštovanje. Dilema pa je le navidezna in odseva vso krčevito nesproščenost, ki je zaščitni znak domorodca s sončne strani Alp. Seveda je bila himna, in sicer imenitna: zaigrana s tolikšno mero pozitivnega (patriotskega?) čustva, kot ga ne zmoro nobena, še tako tehnično izpolnjena godba na pihala. Ampak očitno nam je ljubša intonacija, ki nas privzdigne v topoumno strmenje predse, po katerem znova brezizrazno otrpnemo v sedeči položaj. Amerikanci (pa ne samo oni) svojo himno vsleje posprejmo s huronskim navdušenjem, ki je nedvoumni izraz iskrene patriotične emocije in zanosu!	ostale publicistične prakse	/	/
Koter, Darja	Mešani mladinski pevski zbor Srednješolskega centra Ptuj skozi deset let	Zbornik ob 125-letnici ptujске gimnazije	1994	234	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-KF4YAEDK	Jeseni leta 1984 sem ptujsko srednješolsko mladino začela vabiti v novo pevsko skupino, želela sem ustanoviti mešani zbor. Srednješolski center je takrat združeval okrog dva tisoč dijakov zelo različnih usmeritev in bilo je popolnoma naravno, da smo mentorji krožkov ob sebi zbirali učence vseh šol. V svoji mladostni zagnanosti sem trkala na vrata posameznih razredov in vabila k petju. Nemalo razočaranj, bridkih trenutkov pa tudi zabavnih anekdot me spominja na tisti čas. Dekleta so se odzivala v velikem številu in izbirala sem lahko med najboljšimi. Fantje pa so se ob vabilu celo zmrdovali ali nemo strmeli predse. Tisti redki iskreni ljubitelji petja so se prijavili v zbor skorajda naskrivaj. Na začetku nas je bilo malo. Toda proti zimi smo že prepevali; sprva dvoglasno ali triglasno, po nekajmesečnem krepkem delu pa že štiriglasno. Postal smo pravi Mešani mladinski pevski zbor, ki je počasi, a vztrajno pridobil nove pevce. V tistem času je bilo tovrstnih zborov na Slovenskem komajda za pol ducata.	strokovne in znanstvene prakse	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Kotnik, Vlado	Nosi opera v sebi simptom smrti?	Anthropos: časopis za psihologijo in filozofijo ter za sodelovanje humanističnih ved (32/1-2)	2000	164	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-2JU6P07E	Brecht predlaga, da bi lahko operi bil dober vzor razvoj modernega teatra. Medtem ko je Ernst Krenek, dunajski skladatelj prve tretjine 20. stoletja, nadaljnji obstoj opere videl v njeni modernizaciji, ki bi zadevala, zgolj in samo, glasbo. Taka nova glasba bi morala doseči superlativno stopnjo iskrenosti in resnice ob vrhunski moči izraznosti, smelosti in logične konsistence glasbene strukture. Hkrati naj bi bila izredno spiritualizirana, s čimer bi neposredno nasprotovala tendencam zunanjega sveta. To novo glasbo je prepoznal v Schönbergovi atonalni glasbi.	strokovne in znanstvene prakse	Schönberg, Arnold	/
Kovač, Alenka	Iskreli soul se vrača: Macy Gray; Cherokee; Meshell Ndegeocello	Delo (41/241)	1999	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-L7DKGSQF	Iskreli soul se vrača. Večina temnopolte glasbe ob koncu devetdesetih je površinske in prostaške. Temu so se letos nasproti postavile tri nekonvencionalne in pogumne temnopolte Američanke v poznih dvajsetih letih. Imajo lasten način razmišljanja in čutno srce, navdih pa črpajo iz starega soula, R&B, funka in jazza, same napišejo besedila in po možnosti tudi same producirajo. Predstavljamo vam jih.	portret	Gray, Macy; Cherokee; Ndegeocello, Meshell	/
Kovač, Alenka	Zakaj tako boli: Whitney Houston vrača udarec	Delo (41/175)	1999	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-0R54K1M1	»Čeprav dobim nešteto ponudb, da bi odpela kakšno pesem, jih zavrnem, če se moja takratna čustva ne skladajo z vsebino.« je nekoč izjavila temnopolta pop diva Whitney Houston. Slavni pisec solzavih uspešnic Babyface je tako zanjo že leta 1993 napisal pesem Zakaj tako boli?, a je ni hotela odpeti. Dve leti kasneje jo zaradi zakonskih težav je. Zdaj, po problematičnem obdobju v njenem zakonu, je veselje slišati, da na svojem novem albumu My Love is Your Love tako iskreno poje Ni prav, ampak je že v redu ..., spakiraj kovčke in pojdi.	portret	Houston, Whitney	My Love Is Your Love (zgoščenka)
Kovač, Iztok; Koen Van Daele; Zabukovec, Dušanka	Kako sem okusil steno	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (26/2)	1995	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-YRMZSEAD	Na začetku pogovora si rekel, da so plesalci prihodnost plesa. Vrnimo se torej k improvizaciji. V devetdesetih letih se je improvizacija očitno vrnila k bistvu, k plesalcem. Tvoj pristop se ujema s takim tolmačenjem. – Ne vem. Zame je preprosto: kriv je bil John Zorn. Njegova demonska energija in vse, ob čemer je jasno prišla do izraza. To je bilo očitno glavno. Bil je iskren, oblika mi je ugajala, bistveno je bilo vse, kar se je dogajalo v zvezi s koncertom Naked City v Ljubljani leta 1992. Bila je celota. Zorn je vedel, kako je treba ustvarjati glasbo in delati z ansamblom. Pred tistim koncertom me sploh ni zanimala taka ... Pravzaprav prej sploh nisem poslušal jazza. Ko pa sem ga slišal, me je začel zanimati. Ko sem šel v New York, da bi se dogovorila o glasbi za Razširi krila, še nisem vedel, kaj pomeni v svetu glasbe. Čutil sem samo nekašno energijo, silovito moč, ki me je privlačila kakor magnet. Med pogovorom z njim nisem imel trdnih argumentov, vendar je bil zame prelomen. Improvizacija se je torej zame rodila iz energije Johna Zorna.	intervju (odgovor)	Zorn, John	/
Kovač, Iztok; Koen Van Daele; Zabukovec, Dušanka	Kako sem okusil steno	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (26/2)	1995	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-YRMZSEAD	Dodatni element improvizacije je užitek, zabava. Pri tem se pokaže pristnost. Očitno je tako tudi pri Zornu. Njegovi koncerti ne prinašajo užitka samo občinstvu, temveč še prej glasbenikom. Če po drugi strani umetniki zapadejo v posnemanje, to ne more biti preveč zabavno. – [...] Primerjava z glasbo je zopet zelo težka. Zorn je nadarjen: koncert, celo aranžirane skladbe, pripravi tako, da imaš vedno občutek, kako dobro se obnese improvizacija, opaziš jo. Jaz jo jasno čutim, zelo iskrena je. Take »predstave« mi nudijo veliko užitka in informacij.	intervju (odgovor)	Zorn, John	/
Kovač, Tinkara; Arh-Sevšek, Majda	»Ne, ni res!« je rekla in zmagala!	SavaGlas: časopis za širšo posavsko deželo (1/23)	2001	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-6K6ZU7RJ	Kaj pa meniš o naši novi zmagovalki? – Nuša je odlična pevka in prepričana sem, da se bo dobro odrezala. Vendar sem iskrena in ti povem, da bi jaz raje na Evrovizijo poslala Andraža Hribarja. V njegovih očeh je bilo videti iskrenost. To mi je bilo, poleg skladbe, ki je izjemna, pri njem zelo všeč. Nušina skladba mi ni tako všeč, predvsem zato ne, ker je v dance stilu, kar ni po mojem okusu. Vendar verjamem v izbor publike in žirij, tako da Nuši od srca želim vse najboljše!	intervju (odgovor)	Kovač, Tinkara; Hribar, Andraž	/
Kovačič, Alenka	Venček slovenskih MPZ Rakitna	Naš časopis: izhaja za občine Vrhnika, Borovnica, Dobrova-Horjul-Polhov Gradec in Brezovica (25/235)	1997	22	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-RCVKOD8H	Tako smo na sobotnem koncertu, ki ga je s svojim sodelovanjem oplemenitil harmonikarski prvak Miha Debevec, ki je z zborom že nastopil na svojem samostojnem koncertu v domačem kraju leta 1995, doživeli večer, poln ljudskega izročila, upesnenih čustev ljubezni in vezanosti na rodno grudo. Topla, iskrena ljudska beseda ogreje človekovo srce in ga napolni z ljubeznijo. Prav zato so vsi obiskovalci in poslušalci čutili, kaj pomeni lepa slovenska pesem ali beseda.	ostale publicistične prakse	Mešani pevski zbor Rakitna	/
Kovšca, David – Buda; Bašin, Igor	Takšno je pač življenje!	Katedra: študentski list (5/3)	2010	26	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-FG5I9DQ7	Igrate vlogo zabavljačev. – Zabavljači!?! Takšni smo, drugače ne znamo. Že kot mulci smo si želeli igrati, in to iskreno. Vem, da se čudno sliši, ampak muziko igramo iskreno. Smo takšni, kakršni smo v zasebnem življenju. Na odru se nam samo še malo bolj odpiči.	intervju (odgovor)	Elvis Jackson	/
Kovšca, David – Buda; Bašin, Igor	Takšno je pač življenje!	Katedra: študentski list (5/3)	2010	26	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-FG5I9DQ7	Koliko vplivajo na vas družbene razmere, krize in podobne stvari? Jih premagujete z glasbo ali jih odrivate od sebe? – Vsekakor vplivajo na nas. Nočemo preveč politizirati in se usmerjati v politične debate. Seveda se dotaknemo določenih tem, vendar se nočemo pretirano vpletati. Ne mislim, da je to brez veze, ampak da so določeni ljudje in instance, ki se s tem profesionalno ukvarjajo. Če bi se že ukvarjali s tem, potem bi se ukvarjali raje samo s tem. Mi smo se posvetili glasbeni skupini. Ni nam vseeno, kaj se dogaja okoli nas, vpliva pa ravno toliko, kot vpliva na naše zasebno življenje. Dotakne se benda tako, kot se dotakne mene, tebe, njega. Včasih smo veliko igrali na dobrodelnih koncertih, vendar nikoli nismo bili prepričani, ali smo resnično kaj prispevali oziroma naredili kaj dobrega ali ne. Še največ dobrega narediš z iskrenim koncertom. Po enem koncertu je prišel k nam starejši mož, sredi štiridesetih let, in nam rekel: »Fantje, pomladili ste me za deset let!« Počutil sem se super, da sem komu lahko dal kaj takega. Gre za malenkosti.	intervju (odgovor)	Elvis Jackson	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Kovšca, David – Buda; Bašin, Igor	Takšno je pač življenje!	Katedra: študentski list (5/3)	2010	26	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-FG5I9DQ7	Pot vas je zanesla tudi na vzhod. Po nastopih po Balkanu oziroma nekdanji Jugoslaviji ste ravno kot predskupina Faith No More nastopili še globlje na jugovzhodu Evrope, kjer ste celo dočakali izid zadnje plošče. Pokazali ste, da ni treba gledati samo na zahod, ampak tudi na vzhod. – Gre za iskanje dobre energije. Po nekdanji Jugi smo našli super energijo. Ljudje so nas zelo lepo sprejeli, zato se zelo radi vračamo tja. Nekdanja Jugoslavija, sploh pa še preostala jugovzhodna Evropa, je velik potencial. Mislim, da bodo bendi vedno več hodili tja. Ljudem tam preprosto manjka takšne muzike. Ne vem, kaj je bilo popularno v Bolgariji – Skid Row, Saxon? So za časom, in ko slišijo en takšen bend, jim je preprosto nekaj novega. Ljudje si želijo takšnih koncertov in to se zelo pozna na odzivu, ki je zelo drugačen, veliko bolj vroč in iskren. Na drugem koncu Evrope je pa vsega preveč, zato moraš veliko več narediti. To vidim zdaj, ko delamo promocijo ob izidu plošče v Skandinaviji, Angliji in na Irskem. Veliko je sodelovanja s piar agencijami in drugih promocijskih zadev in obveznosti. Ne moremo si več privoščiti načina dela kot nekoč, ko smo poklicali in se najavili za naslednji teden, ko nas je dočakal poln klub.	intervju (odgovor)	/	/
Krajncan, Alojz; Nograšek, Milena	Sodobni slovenski skladatelji: knjižna noviteta avtorjev muzikologa Franca Križnarja in fotografa Tihomirja Pinterja	Loški razgledi (44/1)	1997	228	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-QKVLNF1D	Za nekatere slovenske skladatelje velja, da v njihovih delih »glasbena in jezikovna folklor« predstavlja navdih, opazni izziv za nastanek njihovih del. [...] Alojz Krajncan, ki deluje v jazzovskih vrstah, pa pravi na primer takole: »Glasba je univerzalni jezik, ki ga razumejo vsi narodi sveta, pa vendar ima vsak narod v tej univerzalni govorici svoj prepoznavni »dialekt«. Če je glasbenik iskren, ne more skriti, od kod prihaja.«	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Kralj, Ivo; Gregori, Igor	Vsaka pesem je lepa, če je lepo zapeta: Ivo Kralj	Novi glas (13/29)	2008	3	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-2TJVNUKD	Kakšno vlogo je imela radovednost pri vaši zborovodski in pevski ter godbeni dejavnosti? – Bolj kot radovednost me je gnala iskrena ljubezen do glasbe v najširšem pomenu besede. Ljubezen me je vedno vodila k prepričanju, da so bili vsi naši nastopi pomembni, največje zadoščenje pa je zame bilo, če je zbor pesem dostojno zapel. Včasih se ubranost glasov ni posrečila, truda pa nismo nikdar 'šparali'. Vedno smo skušali dojeti, kakšno publiko imamo pred sabo, komu pojemo: iskali smo zato način, da bi vsako občinstvo zadovoljili.	intervju (odgovor)	Kralj, Ivo	/
Kralj, Katja	Achucarrov poklon Albenizovemu opusu: Koncertno društvo	Primorski dnevnik (66/45)	2010	27	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-5IQ2RLY5	Ostala je seveda muzikalnost, ostal je okus, ki zna igro prilagajati različnim atmosferam, kot je mojster dokazal v prvem delu koncerta, ki je bil v celoti posvečen španskemu, točneje katalonskemu skladatelju Isaacu Albenizu. Stoletnica smrti, ki je potekala lani, ni občutno povečala zanimanja za komponista, čigar snovanje je zelo tesno vezano na nacionalno glasbo; Albeniz je bil zelo razgledan umetnik in nemiren duh, ki se je oplajal ob najzanimivejših novostih evropske glasbe, iskren navdih pa je našel predvsem v domači glasbeni tradiciji. Achucarro je sestavil prijetno lepljenko, ki je črpala predvsem iz zajetne klavirske zbirke Iberia: Sevilla, Evocation, nato Tango v D-duru v priredbi Leopolda Godowskega, pa spet barvite španske slike kot El puerto, El Albacin in Navarra so poslušalca omrežile z bogato raznolikostjo španskega melosa in ritmike, toda interpret vanje ni vžil vroče poustvarjalne strasti, ki bi jo od mojstra pričakovali.	ocena koncerta	Albéniz, Isaac	/
Kralj, Katja	Mešanica sodobnega in polpreteklega se posrečeno preliva z Gounodovo glasbo	Primorski dnevnik (66/43)	2010	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ZCJMGCHW	Za naslovni vlogi je vodstvo gledališča stavilo na dvojico, ki je v zadnjih časih dokaj stalen gost tržaške operne hiše: sopranistka Silvia Dalla Benetta, tehnično zelo zanesljiva in odrsko sproščena, in tenorist Antonino Siragusa, čigar glas žal ne premore zlahkne barve, je pa izredno zanesljiv in nikoli ne zataji, kar je v naporni in zahtevni vlogi Romea nezanemarljiva prednost. Siragusa je poskrbel tudi za nekaj sekund panike, ko je v prvem dejanju zakasnil svoj prihod na oder, a Mercutio Gagliardo se je takoj znašel in zelo prisebno ponovil stavek, na katerega je Roméo v drugo pravočasno reagiral. Oba protagonista sta torej razpolagala s pomembnimi aduti, toda pogrešali smo magični vzvod, ki spremeni odrsko fikcijo v intimno resnico: arije sopranistke so ostale lepi in tudi pohvalni koloraturni podvigi, tenor je atletsko zdržal vse visoke note, tudi v ključnih trenutkih pa strune srca niso zadržale z ganljivo iskrenostjo.	ocena predstave	/	/
Kralj, Katja	Prijetno glasbeno slovo od starega leta 2008: na silvestrovo	Primorski dnevnik (65/1)	2009	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-H65MSTIX	Daniela Dessi in Fabio Armiliato sta že nekaj let umetniška in življenjska sopotnika, kar daje njuni interpretaciji dodatno živost in utrip iskrenosti, loči pa ju različen pristop do pevske umetnosti: tenorist je tipičen predstavnik stare vročerkne šole italijanske tradicije, ki se naslanja predvsem na jakost in blišč visokih leg, sopranistka pa je v svojem podajanju vseskozi nežna, trepetajoča in ganljiva.	ocena koncerta	Dessi, Daniela; Armiliato, Fabio	/
Kras	Ljubezen je več kot samo beseda: ob koncertnem večeru Pusti soncu v srce v logaškem Narodnem domu 28. decembra	Logaške novice: glasilo občine Logatec (36/1-2)	2005	19	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-DDZ4RP44	O naslovni temi so nas ne le prepričevali, marveč prepričali s pesmijo, z iskrenim nastopom in veseljem do življenja in tega, kar delajo. In besedilo, ki ga je pripravila Branka Novak, je bilo interpretacija tudi »naše mladosti«; v resnici pa misel teh naših mladih, ki so na odru na tako poseben način zaželeli srečo v novem letu, da vtis še danes živi v spominu vseh, ki so dodobra napolnili veliko dvorano logaškega Narodnega doma. [...] Tega večera so nam mladi srce odklenili. S ključem iskrenosti in ljubezni, ki odklepa tudi njihova srca, v katera smo prav tako vstopili vsi. Simbolično so nam ta stik ponazorili z drobnimi darili, ki so jih tokrat mladi dali nam, odraslim v dvorani.	ostale publicistične prakse	Mladinski pevski zbor OŠ Tabor; Novak, Zdravko	/
Krašovec, Jure	Oče in sin pred zboroma v Laškem	Novi tednik NT&RC (49/24)	1995	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-53RCS2J0	Koncert ni bil vpet v kakšne obvezne tekmovalne propozicije, kjer se navadno križata pričakovani občinstva in žirije. Zbora sta se mogla bolj posvetiti »duši občinstva«. Seveda sta si s tem prislužila toliko iskrenejša in burnejša priznanja. In da o pristrčnosti odrskega srečanja, tandemoma tega večera: očeta in sina (slednji je z zborom prišel hkrati čestitat očetu za 75 letnico), ne pišemo.	ocena koncerta	/	/
Kravitz, Lenny	Rok, ženske in vera	Delo (40/218)	1998	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-SZCVTN49	Zase pravi, da ga zanima vse, kar je brezčasno. »Recimo analogni toni v kombinaciji s psihedeličnimi, pa digitalni zvoki in podobna tehnologija. Toda kar mene najbolj dviga gor, so pesmi. To je moj trik. To je nekaj humanega, nekaj, kar prihaja iz srca in ne iz stroja. Če sem iskren, je tisto, kar se v glasbi v tem trenutku ponuja, stoodstotni bullshit. To ni humano!«	portret	Kravitz, Lenny	/
Križaj, Antonija H.	Pevski zbor Lubnik	Loški razgledi (47/1)	2000	325	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-G0S7S537	Leto 1999 je bilo jubilejno leto. Z resnim delom, iskrenim prizadevanjem in dobro voljo uresničujemo naše obsežne načrte. V maju 1999 smo na povabilo zbora iz Ciampina pri Rimu sodelovali na njihovi tradicionalni reviji. Program smo ponovili tudi za domačo publiko. Obenem smo izdali zgoščenko kot delni prikaz dvajsetletnega dela (ob petnajsti obletnici smo izdali dve kaseti). V Trentu v Italiji smo nastopili na prireditvi Trentsko poletje v mesecu juliju. V septembru smo gostili zbor iz Italije.	strokovne in znanstvene prakse	Mešani pevski zbor Lubnik	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Križnar, Franc	Ob 60-letnici smrti skladatelja Oskarja Deva (1868–1932): prispevek k Devovi monografiji (biografiji in bibliografiji) in fragment skladateljevega dela ter življenja v Škofji Loki (1905–1911)	Loški razgledi (39/1)	1992	110	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-HLKIBX5Y	Zapisi o Devu so skladatelja, zborovodjo in sodnika ohranili v spominu kot »odličnega sodnika in revnega uradnika«. Bil pa je iskren rodoljub, ki svojih nagnjenj do Slovenstva ni pred nikomer skrival. Zato ni čudno, da so ga zaradi iskrenega nastopa in držanja cenili celo nasprotniki. Cenili in upoštevali so ga celo mariborski Nemci.	strokovne in znanstvene prakse	Dev, Oskar	/
Krnel, Leon	Skladatelj Leopold Cvek	Idrijski razgledi (44/1)	1999	57–58	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-0WIR5Q3Z	Pomembno je tudi njegovo glasbeno delo, od pedagoškega do skladateljskega. Več skladb je napisal za cerkvene zборе krajev, v katerih je deloval kot učitelj in organist. Podatki tudi kažejo na njegovo trdno vpetost v tedanji skladateljski krog glasbenikov na Slovenskem in njegov pomemben delež v glasbenem življenju devetnajstega stoletja. Cvekova pesem nas še danes objema z iskričastostjo in iskrenostjo duše, ki preko praga smrti prosi zase.	strokovne in znanstvene prakse	Cvek, Leopold	/
Kunšič, Mihael	American Music Club: Mercury (Virgin)	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (23/8)	1993	20	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-BX0K8AGC	Za American Music Club lahko rečem, da je eden najboljših in obenem najbolj preztirnih skupin iz novega ameriškega rocka, ki je na sledi tragičnim, melanholičnim in nihilističnim figuram iz zgodovine rocka (Nickom Drakom, Timom Buckleyem, lanom Curtisom ...). Osrednja oseba pri AMC – Mark Eitzel piše prav tako žalostne pesmi, ampak piše jih zato, ker je večina ljudi res takih, čutijo prekleto nemoč in imajo zaješana življenja. Prav majhen človek igra v pesmih Marka osrednjo vlogo, poistovetenje z njim prinaša bolečino, a tudi očiščenje. Če se spomnimo prejšnje plošče Everclear, kjer AMC prav živo in pretresljivo nizajo zgodbo o umiranju prijateljstva, osamljenosti, izgubljeni ljubezni ..., skratka o občutkih, ki se mojstrsko prelivajo z glasbo, so odlike starih in novih AMC. Prav v samem glasbenem izrazu so AMC šli korak naprej, saj se ta na Mercury izrazi resnično inovativno, sveže in dovolj raznoliko (črpa tako iz countryja, folka, kraut rocka ...), da s teksti zaokroži celoto silovite iskrenosti in melanholičnosti. AMC so z ploščo Mercury svojim sopotnikom Green On Red, Thin White Rope, Giant Sand ..., ponudili res velik izživ, prav tako pa vam, dragi bralci.	ocena zgoščenke	American Music Club	Mercury (zgoščenka)
Kuštrin, Tanja; Paljk, Jurij	Pester glasbeni program: intervju / Tanja Kuštrin	Novi glas (7/38)	2002	16	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-TFELW0HQ	Ob projektu Jazz'n'freedom so našo ustanovo obiskali poslušalci iz občine Romans d'Isonzo in tedaj sem spoznala nekatere zagnane občinske delavce. Iskrena glasbena in sploh kulturna hotenja so nas povezala, tako da skupaj snujemo nove načrte.	intervju (odgovor)	/	/
Lah, Špela	Julius Ohm-Januschowsky in njegovo kritično delo v Ljubljani	Muzikološki zbornik (43/1)	2007	133–134	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-62YI0ZPE	O 'značaju' domače publike je pisal večkrat, iz njegovih poročil pa je razvidno, kako se je ta spreminjala. V njegovih očeh se je največkrat pokazala kot dobra publika. Ob premiernem večeru opere Der Bajazza je pokazala iskreno navdušenost nad izvedbo in samim delom, saj je, »kjer je bila dovoljena vstopna pavza, v auditoriju izbruhnili velik aplavz in pripravil delu po zaključku dejanja navdušen sprejem, kakršnega pri nemških predstavah še nismo doživeli«. Tudi Humperdinckova noviteta Hansel und Gretel naj bi pokazala, da je ljubljansko občinstvo dovzetno za novosti in da ima občutek za umetnost.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Lavrenčič, Hilarij; DD	Jubilej naše zborovske ustvarjalnosti: 40. revija Cecilijanka 1998	Novi glas (3/45)	1998	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-A1D4XNIO	Prof. Jericijo je njeno generacijo in šolsko mladino navdušil za polifonijo, slovenske ljudske in umetne pesmi ter za nabožno glasbo; tako je »globoko zaoral v glasbeno njivo in zapustil neizbrisne sledove«. Nekaj analitičnih ugotovitev o značilnostih glasbene govornice jubilanta je potem navedel zborovodja mešanega zbora Hrast iz Doberdoba Hilarij Lavrenčič. Kot najbolj pristne je označil Jericijeve umetne skladbe, v katerih »najbolj zaživi iskrenost avtorjeve izpovedi«.	ostale publicistične prakse	Jericijo, Stanko	/
Leban, Nevenka	Očarljivi nastop pianista Blaža Puciharja	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (22/6)	1992	3	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-HWFM3P6V	Mladi pianist je trenutno učenec profesorja Janeza Lovšeta na SGBŠ v Ljubljani. Od številnih Haydnovih koncertov, se jih je ohranilo v železnem repertoarju žal le nekaj. Žal zato, ker je dolga leta veljala premisa, da Haydn, za razliko od Mozarta, ni bil virtuos in da na nobenem instrumentu ni dosegel posebne tehnične spretnosti. Ob poslušanju mladega talentiranega pianista pa smo spet lahko z začudenjem ugotavljali neutemeljeno zapostavljanje Haydnove koncertantne glasbe, ki v vseh pogledih, vključno z bogato virtuosnostjo in s pravim razkošjem glasbenih idej nudi solistu možnost učinkovite uveljavitve, tako glede virtuosnosti kot glede muzikalne interpretacije. Pianist Blaž Pucihar je s svojim iskrenim, mladostnim poletom odprl pravzaprav najlepše strani Haydnove glasbe – čisto lepoto melodične linije v drugem stavku in živahen temperament in briljantno virtuosnost prvega in tretjega stavka. Če je bil tempo sklepnega Rondvoja – all' Ungharese nekoliko prehitro, to pač lahko pripišemo samo iskrivi mladostni zagnanosti, ki jo bo sčasoma, skupaj z nekaterimi tehničnimi problemi, gotovo še izbrusil. Bolj občudovanja vredni sta spretnost in muzikalnost mladega solista v soigri z orkestrom, ki mu je tenkočutno sledil.	ocena koncerta	Pucihar, Blaž	/
Leban, Nevenka	Očarljivi nastop pianista Blaža Puciharja	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (22/6)	1992	3	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-HWFM3P6V	Še sreča, da je v tem našem, včasih prav nasičenem glasbenem življenju našel pot na koncertni oder mlad, nadebud talent, ki je s svojo iskreno muzikalnostjo pomenil prav prijetno osvežitev.	ocena koncerta	Pucihar, Blaž	/
Leban, Nevenka	Pianistična umetnost Tatjana Ognjanovič in Sonje Pahor Torre	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (25/1)	1994	19	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-HMAWBVRJ	Občudovali smo velikansko tehnično spretnost, s katero Pahorjeva premosti najtežja mesta, vendar je njena igra v veliki razširjeni Sonati v h-molu Frederica Chopina, ki pravzaprav premore največje globine človeške tragike, drame in tudi poezije, nekoliko preveč površinska, s premalo izrazne moči in poetičnosti. Zato pa je v uvodni skladbi – Otroških prizorih, op. 15 Roberta Schumanna, podala nekaj iskreno podoživljenih, okusno in lepo izpeljanih miniaturnih ter pokazala smisel tudi za romantično občuteno niansiranje glasbene snovi.	ocena koncerta	Pahor Torre, Sonja; Schumann, Robert	Otroški prizori (op. 15)

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Lebar, Marija	Kdor poje, ne misli slabo	Savinjske novice (39/20)	2007	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-BNT2FS4B	Drugi glasbeni dogodek pa je bil nastop Slovenskega okteta v Bočni na prireditvi Pesem pomladi. Osmerica najzlahtnejših glasov je dvignila dvorano na noge in ovacije so bile spontane. Osmero pevcev, ki so sproti sestavljali program, ga sami napovedovali in sami odpeli. Osmero glasov, ki so prevzeli poslušalstvo s svojo iskrenostjo in energijo. Slovenske pesmi, zapete brez nepotrebne koreografije, golote, blišča, pirotehničnih pomagal. Osem ljudi, ki pojejo brez mikrofонов. Pojejo iz veselja do petja in se razdajajo publiki. Njim gre mojih dvanajst točk!	ostale publicistične prakse	Slovenski oktet	/
Leben, Gusti; Tod, Andrej	Let the gay music play	Revolver: revija za kulturna in politična vprašanja (5)	1992	27	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-WIZ9JF69	V letih med vojnama je opazen vzpon posebne zvrsti, takrat poimenovane 'race records' ali 'race series'. Blues, ta iskrena črna folk glasba, je vse bolj in bolj privlačevala belo publiko, vsebovala pa je tudi zavirljiv obseg 'hemoralnosti'.	ostale publicistične prakse	/	/
Lekič, Ksenija	Babica klati zvezde z neba	Novi tednik NT&RC (53/2)	1999	15	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-B1MYI3AV	Kot tekstopiska je bila uspešna in je prejela več nagrad. Zadnja leta je pisala tudi za otroke, ki so njene pesmi izvajali na otroških festivalih. Pri otrocih je črpala energijo, razveseljevali so jo in poživljali, ker so izvirni, polni domislje, tako neposredni in iskreni. Neiskrenosti, je prepričana Brigita Kobe, se naučijo šele pozneje, ko zapustijo svet otroštva. Pisanje besedil za odrasle je obsedila na klin in se posvetila ustvarjanju za otroke. Bila je že babica.	portret	/	/
Lekič, Ksenija	Babica klati zvezde z neba: Celjanka Brigita Kobe je opustila pisanje besedil za glasbenike in seglo v otroško dušo	Novi tednik NT&RC (53/2)	1999	15	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-B1MYI3AV	Brigita, ki je veliko besedil napisala za narodnjake, uživa v povsem drugačni glasbi, najbolj v iskrenem glasbenem ustvarjanju. Navdušena je nad Adijem Smolarjem – predvsem nad njegovimi besedili – in nad s čustvi nabito cigansko glasbo.	portret	Smolar, Adi	/
Lipnik, Branko	Kič naš vsakdanji	Sobotna priloga (41/77)	1999	47	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-EKNPQ3BH	Že v 19. stoletju je kič dušil kritično zavest, kasneje si za propagandne namene kapital in oblast pomagata celo s psihologi. Ti služijo tako avtoritarnim režimom kot demokratičnim potrošniškim družbam. Delujejo v dveh smereh: vulgarni kič (od vrtnega palčka iz mavca do množične popularne glasbe) izdelujejo za preprostega, iskrenega odjemalca, drugega za snoba, ki kič zbira na višjem nivoju. Ta se navidezno bori proti kiču, opre se na znana imena ali modno strujo, ne da bi vedel zakaj. Izbral je skriti kič. Danes je opaziti, da se je tema skupinama pridružila še tretja. Njihova umetnost je šokantna v vseh pogledih. Vse je dovoljeno, vse je moderno, vse je umetnost! Da je prišlo do tega pojava, je tudi razumljivo, če pravimo, da je umetnost ogledalo družbe. V nasprotju s skritim bi ta kič kaosa lahko imenovali odkriti ali izzivalni kič. In kaj imajo skupnega? S trikom speljati ljudi na limanice in zaslužiti. Morda so tehnično večje ustvarjeni, a brez umetnostne inovativnosti, pa tudi globljim, intimnim človeškim problemom se izogibajo.	ostale publicistične prakse	/	/
Lisac, Josipa; Frelj, Dominik	Kranjčani so vroče občinstvo	Gorenjski glas (58/91)	2005	2	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-4ELT80RF	Dnevnik jedne ljubavi je klasika. Kaj potrebuje človek, da ustvari take hite? – Ljubezen, iskrenost, vero v svoje delo in sebe, to kar si. Brez kombinacij, koristljubja in komerciala. Včasih so ljudje umirali za dobre ideje.	intervju (odgovor)	Lisac, Josipa	/
Lisac, Josipa; Grabrijan, Tanja	Josipa Lisac za vse generacije	SavaGlas: časopis za širšo posavsko deželo (4/90)	2003	16	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-YK4DFP1Q	Redki so glasbeniki, ki jih tako spoštujemo kot vas. Obdržali ste starejšo občinstvo, na vaše koncerte pa prihajajo tudi mlajše generacije. Kako vam uspe obdržati tako širok krog poslušalcev? – Mislim, da je tu pomembna iskrenost. Jaz sem iskrena, iskreni so tudi ljudje, ki me pridejo poslušat. Tako se najdemo podobni. Prepleta nas podobna energija. Imam 53 let, ampak kaj je to? Leta niso pomembna. Pomembna je energija, kako se počutite v srcu, kako razmišljate. Jaz imam rada spremembe. Rada sem nova, izzivalna. Izzivam sama sebe in s tem tudi vas.	intervju (odgovor)	Lisac, Josipa	/
Lisac, Josipa; Mešič, Emina	»Od življenja ne zahtevam veliko, od glasbe pa ogromno«	Utrip Savinjske doline (7/2)	2005	16	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-70NOPZRN	Je težko biti glasnik prihodnosti s svojo lastno glasbeno vizijo? – Meni se to zdi pri glasbeniku najpomembnejše, da skozi svoje delo nosi določeno vizijo, ki mora biti iskrena, resnična in neponarejena. To pa lahko dosežeš samo na ta način, da verjameš v tisto, kar nosiš v sebi in stojš za tem. Brez kakršnih koli kalkulacij in kombinacij. To občinstvo takoj zazna. Globoko verjamem, da to iskreno sporočilo, ta vizija, pride do srca publike. To je zame največja nagrada, da moja vizija, moje sporočilo pride do srca mojega občinstva.	intervju (odgovor)	Lisac, Josipa	/
Lisac, Josipa; Mešič, Emina	»Od življenja ne zahtevam veliko, od glasbe pa ogromno«	Utrip Savinjske doline (7/2)	2005	16	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-70NOPZRN	Kaj lahko pričakujemo na vašem koncertu ob materinskem dnevu v Domu II. slovenskega tabora v Žalcu? – Lepo bo, nič ne skrbite in se pustite presenetiti. Kušala bom uresničiti to, kar publika od mene pričakuje. Zame ne obstajajo mali in veliki koncerti. Do vsakega koncerta je potrebno imeti iskren in profesionalen odnos ter vnesti in prezentirati sebe s stilom. Ker živim glasbo, ne pa jo delam, bo seveda koncert izveden na določenem nivoju.	intervju (odgovor)	Lisac, Josipa	/
Lorber, Danica	Glasba hoče biti luč	Majšperčan: glasilo občine Majšperk (68)	2009	25	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-CAP5M92T	Pevci OPZ in MPZ pa so predstavili glasove v zboru in njihovo kvaliteto. Tudi za to, da podarjeni dar petja razvijajo in negujejo, je potrebno trenirati. Otroci bi morali veliko peti. Žal pa so naši pevci povedali, da čas pravemu, iskrenemu petju ni naklonjen, kot da se ljudje ne bi želeli umiriti, ampak marsikdaj v divji glasbi iščejo identiteto svoje nemirne in razrvane duše, kot da se bojijo postati in prisluhniti lepoti.	ostale publicistične prakse	/	/
Losić, Saša; Milek, Vesna	V peep showu ste, bralci Sobotne: Saša Lošić, pevec, Plavi orkestar	Sobotna priloga (41/258)	1999	39	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-B6HW3PQZ	Toda Plavi orkestar gre v korak s tehnologijo. Menda namesto običajnega koncerta pripravljate pravi multimedijški spektakel? – Vsa ta zgodba okrog Plavega orkestra, da naredimo iz nas virtualna bitja, je moj poskus, da vse, kar je umazano in neiskreno, prepustimo virtualnim bitjem. Naj ona odgovarjajo na vsa ta vprašanja, naj bodo ona izpostavljena na ovitkih plošč in v videospoth. Vse to, kar govorimo, je izumetničeno, lažno. Utrudil sem se. Zdaj sva v peep showu in vsi bralci Sobotne priloge, ki so se ustavili na tej strani, so vsak v svoji kabini pričal intimnemu razgovoru na intimnem kosilu. To bo odsljed delal virtualni Loša. Hočem ohraniti to čisto emocijo, ker je emocija vse, kar imam. To je moja edina moč, moj kapital, edino, česar mi nihče ne more odvzeti.	intervju (odgovor)	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Lumpert, Igor; Božič, Rasto	Glasbe ne igraš, glasbo izražaš: Igor Lumpert	Park: novomeški mladinski časopis (7/9-10)	2004	35	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NCBIWTUD	Kako drugače na splošno ocenjuješ stanje jazza v svetovnem merilu? – Po mojem je pravo to, da greš na koncert in se odlično počutiš, si brez besed in greš domov in ti je lepo. Ko sem prišel v New York, sem videl, da te glasbe še zdaleč ni konec in se izredno razvija. Pri glasbi je pomembna iskrenost. Če je zadeva iskrena, najde tudi poslušalca. Če ne misliš biti iskren, je boljše, da se glasbe sploh ne lotiš. Iskrenost mora seči do srca in tega po navadi pri lokalnih glasbenikih ne občutiš. Saj ni važno, da je ravno jazz, gre na splošno za glasbo.	intervju (odgovor)	/	/
Lumpert, Igor; Božič, Rasto	Glasbe ne igraš, glasbo izražaš: Igor Lumpert	Park: novomeški mladinski časopis (7/9-10)	2004	35	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NCBIWTUD	Kakšna bi bila po tvojem mnenju primerjava med Ljubljano in Novim mestom, kjer se zadnja leta le nekaj premika. Dokaz je tudi tvoja plošča. Fantje se precej trudijo, izšla je vrsta jazzovskih plošč, nastal je jazz festivalček, skušajo ustvariti pravo publiko? – Tako je treba. Če se tega ne bi bilo ... tega je potrebno čim več. Večkrat sem nastopal na Ptuj, ves čas imajo koncerte in nenehno se nekaj dogaja. Zagotovo je v teh manjših krajih boljša publika, sicer maloštevilna, ampak bolj iskrena.	intervju (odgovor)	/	/
M. B.	Očetov dom...: zadnja kaseta in CD Nika Zajca	Slamnik: glasilo občine Domžale (37/10)	1998	17	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-N9TRYYPK	Te melodije ostajajo za njim in so zgovorne, kot more biti zgovorno kako od sporočil: kakšen je bil človek, ki jih je ustvaril. Nika Zajca ni več! So le spomini nanj in glasba je, ki ostaja in bo za njim slovenskemu človeku ostala tudi v prihodnje čase: lepa, domača, v srce segajoča; predvsem zato, ker je bila iskrena in ker je bila ljubezen ustvarjalca položena vanjo.	portret	Zajc, Niko	/
Majcen, Rihard; Radovič, Petra	Petje je sreča, če poješ iz srca: Rihard Majcen	Zasavc (12/24)	2002	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-PX6TRQMQ	Pa vendar so kriteriji pri poslušanju glasbe različni, kajne? – Strinjam se, da so kriteriji poslušanja glasbe različni. Iz izkušenj lahko rečem, da so za tisto vrhunstvo pri zborovskem petju tudi kriteriji zahtevnejši. In takšni glasbi rad prisluhnem tudi v prostem času. Vendar naj ne izzveni vse skupaj tako, kot da pri glasbi spoštujem le vrhunske glasbenike. Veliko mi pomeni tudi tisto iskreno veselje ljudi za petje. Rad vidim upokojence, ki se pri osemdesetih letih zberejo skupaj, da bi prepevali. To me povsem prevzame, ko začutim tisto nenarejenost pri petju, s katero izražajo veselje in navdušenje pri petju. Kajti v glasbi ne gre vedno za prestižnost, marveč je glasba kot ogledalo, v katerem se kažejo družbena trenja in ki odseva človekova čustva, ki so bodisi površna in prevzetna bodisi odkrita in iskrena.	intervju (odgovor)	/	/
MAL	Jutranja zarja najsvetleje sijala zvečer: Kulturni dom Moravče	Slamnik: glasilo občine Domžale (36/10)	1997	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-DKBOFEPU	Drugi del koncerta je prikazoval življenje v zambijski vasi in obredje ob pomembnih življenjskih prelomnicah. Nastopajoči so v pesmi in plesu uživali. To so dokazali z neverjetno živahnostjo in iskrenostjo, kot bi nosili svojo dušo na dlani. Tudi enajstletni deček je pokazal vse svoje plesno znanje in talent. Sledilo je še petje slovenskih cerkvenih popevk in učenje publike pesmi v zambijskem jeziku. Kako uspešna je bila učiteljica (ena od pevk), je težko oceniti, zaslužila pa si je bučen aplavz za čudovito spodbudo: Še enkrat! (v slovenščini!!!)	ostale publicistične prakse	Abana bastella	/
Marcos González, Juan de; Sierra maestra; Porle, Sonja	Kuba je ženska in son igra v moji duši: Sierra maestra	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (26/7-8)	1996	44	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-XJRX14QQ	Kako bo to vplivalo na glasbo, ki jo igrate na Kubi? – Če bi na Kubi vrteli afriško glasbo, bi to lahko učinkovalo zelo pozitivno. Z nacionalnim radiem se dogovarjam za prvo oddajo svetovne glasbe. Upam, da bo načrt tudi uresničen. Predvajati želim Oumou, Salifa, Maala, N'Dourja in tistega malijskega kitarista, Alija. Prepričan sem, da bi bil učinek zelo dober. Vem, ker imam doma otroke, in ko jim zavrtim afriško glasbo, zares uživajo. Otroci so iskreni, ne znajo se pretvarjati.	intervju (odgovor)	/	/
Marussi, Martin	Misijonska prireditve v znamenju mladih: dve glasbeni skupini v Štandrežu	Novi glas (5/40)	2000	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-FVZ1KVLJ	Vokalna skupina Gloria ni profesionalna skupina, zato so njene pesmi toliko bolj pristne in izražajo vsakdanje trenutke našega življenja. Pesmi, kot Človek sem, Angeli, Podaj mi roko, Sanje, s preprostostjo, spontanostjo in iskrenostjo govorijo o vsem tem, kar človek čuti v odnosu do Boga: trenutke veselja, žalosti, obupa, sanj.	ostale publicistične prakse	Vokalna skupina Gloria	Človek sem; Angeli; Podaj mi roko; Sanje
Matičič, Janez; Stefaniya, Leon	Prešernova nagrada: skladatelj in pianist Janez Matičič: za življenjsko delo na področju glasbene ustvarjalnosti	Prešernov sklad 2007	2007	[4]	https://www.gov.si/teme/presernovi-nagrajenci-in-nagrajenke/#e144077	Sčasoma sem spoznal, da je prav formalni pristop pri delu tisti, ki omogoča jasno predstavo o skladateljevih hotenjih. Glasbene ideje so se množile, tudi po zaslugi spodbud, ki so prihajale od mojih glasbenih spremljevalcev tistega časa: Igorja Ozima, Hilde Horak, Ljubljanskega godalnega kvarteta, Orkestra Slovenske filharmonije in seveda številnih drugih. Tedanje znanje – znanje dvajsetletnika, intuicija, visoke zahteve do sebe, iskrenost – vsi dejavniki so botrovali temu, da sem se uspešno loteval »komponiranja« čedalje obsežnejših formalnih struktur.	portret	Matičič, Janez	/
Matič, Maja	Celota zgodb, izrazov in značajev	Pogledi: umetnost, kultura, družba (1/10-11)	2010	36	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-YEF11SG5	Deklevov Klavirski opus po slogu ne predstavlja posebne inovativnosti, saj črpa iz različnih slogovnih obdobj in jih sestavlja v mozaično strukturo. Plošček bi tako lahko poslušali kot šolski primer eklekticizma, a vendarle se njegovo bistvo zgodi v iskrenem muzikalnem izrazu, v razvoju čustvovanja od otroško preprostega do nedoumljivega. Album je tako nedvomno več kot le opus, saj zgradi zaokroženo in integrirano celoto zgodb, izrazov in značajev, ki jasno zahtajata skladateljev osebni slog. Slednji je razpoznaven bolj v nekaterih skladbah in manj v drugih, a nedvomno zaznamuje celoto.	ocena zgoščenke	Dekleva, Igor	Klavirski opus (zgoščenka)
Matkovič, Dijana	Edo Maajka: No sikiriki, Menart 2004	Park: novomeški mladinski časopis (7/9-10)	2004	39	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NCBIWTUD	V poplavi hip hop zgoščenk, ki so velikokrat dolg samospev o pomembnosti izvajalca, so še kako dobrodošle zgodbe, katerih oporna točka ni diskusija o barvi spodnjih hlačk izvoljene. Edo Maajka ima povedati vse kaj drugega. Na novem CD-ju se v komadu Dragi moj Vlado, »loteva« hrvaških politikov in precej ostro obsoja sistem, ki ne zagotavlja služb. Kliše je razmišljanje o neiskrenosti med ljudmi in vsesplošnim povzdigovanjem materialnih dobrin nad duhovne vrednote. Komad No sikiriki je poskus gledanja na življenje z bolj pozitivnimi očmi, kljub temu da obstajajo situacije, ki ga močno žalostijo.	ocena zgoščenke	/	/
Matoz, Zdenko	Iskrenost počenega glasu: Joe Cocker v Ljubljani	Delo (34/161)	1992	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ZKS1G856	Iskrenost počenega glasu: Joe Cocker v Ljubljani. [...] Joe Cocker je uspel predvsem zaradi svojega glasu in načina petja, ki je pravzaprav popolno razdajanje. Posnel je sedemnajst plošč, med njimi najmanj devet uspešnic, sodeloval je pri dveh filmih, za šest filmov pa je prispeval svoje pesmi. Joe Cocker mogoče res ni pretirano lep, vendar je iskrenost tista, na katero uspešno stavi.	portret	Cocker, Joe	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Matoz, Zdenko	Poulični pridigarji in teroristi generacij	Vikend magazin (90)	1992	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NSZBSRUG	Britansko glasbeno časopisje se je ob izidu plošče »Generation Terrorists« kar na široko razpisalo o skupini Manic Street Preachers. Nedvomno gre pri njihovi glasbi za energično sodobno glasbo, ki je verjetno še najbolj vseč najstniškim ušesom. Energija, podedovana od punka, ukradeni riffi in heavy metal šablone, začinjene z upornimi teksti v dokaj spevnih melodijah, je njihov recept za uspeh. »Generation Terrorists« je sicer prva plošča skupine, vendar je neverjetno zrela in ne dopušča dvoma o iskrenosti glasbenega izraza skupine.	ocena zgoščenke	Manic Street Preachers	Generation terrorists (zgoščenka)
Mavsar, Maruša	Vsaka nova pesem se v soncu lesketa	Posavski obzornik (8/81)	2004	17	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-H9ZMIRYY	Ljubezenska tematika je najbolj pogosto glasbeno vodilo. Iskrenost kantavtorja dopolni kitara, poslušalci se zlahka identificirajo. Ravno zato služi njegova neposrednost – kot vez z občinstvom. Čeprav se ljubezenska tematika kaže kot njegova najljubša, kot polje, kjer je najmočnejši, pa so mene presenetila predvsem besedila, ki se oddaljuje od otroških rim k simboliki. Tukaj govori predvsem o življenju in smislu. Pri tem upoštevam, da je prejšnja tematika gotovo lahkotnejša in lažja tudi za izvedbo, pri teh verzih pa lahko za trenutek obstaneš in jim dovoliš puščanje sledi.	ostale publicistične prakse	Dirnbek, Peter	/
Mavsar, Silvester	O fraitonerica in violinah	Posavski obzornik (6/61)	2002	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-MGJZXYJ2	Glasba je najbrž res najbolj univerzalna reč na tem svetu. Na žalost njenih avtorjev in izvajalcev pričakovanja, želje in celo zahteve publike niso zmeraj takšne, kot so prepričani ali bi jih vsaj želeli ponuditi v svojih repertoarjih, zamišljenih v ozkih krogih estetskih elit in glasbenih izobražencev. A tistemu, ki uspe ugotoviti povprečje glasbenega okusa različnih generacij in socialnih slojev, če zna ob tem prisluniti tudi posameznim sladokuscem med njimi in jim za povrh nameniti nekaj trenutkov svoje iskrene pozornosti, tistemu ni težko napolniti dvorane in ne požeti aplavza.	ostale publicistične prakse	/	/
Meh, Srečko	Nenad Firšt: mali Miha je pomagal luščit kikiriki ...	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (25/1)	1994	25	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-HMAWBVRJ	Najprej naj bi bil to intervju ob krstni izvedbi njegove skladbe. Pa se je pogovor zasukal drugače in ni hotel nuditi pravega, zvezdniskega kalupa za njegove besede. Resnično iskreno je zvenela želja, da naj se z njim ne ubadam. Če je nekdo skladatelj ali pisatelj je to njegova privatna stvar. Mogoče bi od tega lahko tudi živel, pa ne tako, da bi imel službo, kjer bi skladal. Sklada pač zato, ker je to njegov način življenja, ker ga edino to v življenju do konca veseli. In komponira ne glede na okoliščine, kot je recimo služba, kjer ne komponira, ampak organizira koncertno življenje v Celju. Kot diplomirani violinist bi lahko delal v glasbeni šoli, pa ga ne bi pretirano veselilo. Zapisovanja glasbe, kot sam resno pravi svojemu skladateljevanju, nikakor ne jemlje preveč resno, sploh pa ne eksistencialno resno. Bolj kot pisanje, komponiranje, je to zapisovanje že ustvarjenega. Ne more si izmišljati glasbe, lahko le zapiše že obstoječo glasbo, ali nariše že obstoječo sliko. To bi počel, tudi če bi bil reven ali bogat. Če bi bil zelo bogat ...	portret	Firšt, Nenad	/
Mejač, Vera	Spominjamo se mož: stilni koncert Prvega slovenskega pevskega društva Lira	Kamniški občan (39/12)	2000	5	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-T537GXH	Njegov skladateljski opus sega v leto 1938, ko je Lira na svojem koncertu zapela dve njegovi prireditvi ljudskih pesmi. Med drugo svetovno vojno so bila razpuščena vsa slovenska društva, slovenska pesem v javnosti pa prepovedana. Morda je prav ta utesnjenost botrovala njegovi skladateljski sili, da je izbruhnil v svoji bogati ustvarjalnosti. Kot skladatelj – samouk je s prirojenim talentom in izkušnjami pri delu z zborom študijsko oblikoval zakonitosti svojega kompozicijskega stavka. Vse to ga je oblikovalo v zglednega ustvarjalca ali kot je bilo že neke zapisano: »bil je skladatelj s prirojenim darom za pravo mero, jasnosti in zaokroženosti oblike ter s čutom za logično in hkrati pevno izpeljano melodično linijo, kar kaže na pristnega in iskrenega muzika.« Opus skladatelja Cirila Vremšaka po doslej ugotovljenih in zbranih podatkih šteje 137 del: od tega 75 posvetnih in 62 cerkvenih skladb. V pripravi je natis notne zbirke njegovih del, ki bo širšemu krogu omogočila vpogled v ves njegov opus.	ostale publicistične prakse	Vremšak, Ciril	/
Menart, Mojca	Dve simfoniji, dva svetova	Pogledi: umetnost, kultura, družba (1/16)	2010	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-XCNIOJWK	Pred izvedbama bi si težko predstavljala, da bosta to dva tako različna svetova. Nikakor ju ne bi mogla vrednostno rangirati. Villaume me je v Peti presenetil s povsem nenavadnimi tempi, neustaljeno agogiko, zastajanjem in pohitevanji zlasti v prvem stavku in Adagiettu, nekakšno nemahlerjevsko zvočno mehko, ki sem jo pripisala njegovi francoski uglajenosti in izpostavljanjem nekaterih tematskih poudarkov, ki jih redko slišimo. Simfonijo mi je pokazal v novi luči, izvedba me ni popeljala v tisti znani svet večno odtujenega Srednjeevropejca, ki se kot Čeh v Avstriji in Jud, tragično išče umetnik še v trenutkih uspeha, slave in ljubezni ne počuti varno. A Villaume mi je drugačnega Mahlerja, četudi se s tako interpretacijo ne bi strinjala, pokazal prepričljivo, iskreno in silovito, tako da sem njemu in glasbenikom oprostila tudi napake, saj, če se izrazim po Mahlerjevo: »Kar je najboljšega v glasbi – tega ne najdemo v notah.«	ocena koncerta	Villaume, Emmanuel; Simfonični orkester Slovenske filharmonije	/
Mešani pevski zbor Lisca iz Sevnice	Solza za Blanko	Dolenjski list (47/1)	1996	15	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-QRO0QM9Z	Trenutek se ni dal preslepiti: moj bog, pred nekaj meseci je končala srednjo šolo! Blanka. Sopranistka. In smo ji rekli: ker se, žal, res ne izide, da bi še naprej ostala pri nas, vključi se tam, kamor pač greš, v kak zbor. Saj ni pomembno, kje človek poje, da le poje! Pesem vedno vrača. Tudi kadar se zdi, da je zgolj pribražališče ali pa odlagališče usedin in prekipevanj. In bilo bi škoda zanemariti glas. Ravno mediti je začel, dobivati pravo barvo, moč, gibkost, iskrenost in pesem ga je imela rada, čeprav mu ni mogla več uiti v višine. Ali pa ravno zato. Razumeš, Blanka? Poj in pridi nas obiskat!	ostale publicistične prakse	/	/
MF	Dve soboti – dve lepi glasbeni doživetji: na sedežu Fantov izpod Grmade v Devinu	Novi glas (9/21)	2004	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Q3SCAXJW	Povedati je treba, da je bil predstavljeni program tehnično in muzikalično zahteven, duo pa je suvereno in povsem prepričljivo nastopil. Bila je to ura res lepega muziciranja in kdor ima rad komorno igro, je lahko doživel nekaj lepih in iskrenih trenutkov dobre glasbe.	ostale publicistične prakse	Kotar, Helena; Kosem Kotar, Helena	/
MG	Druženje s slovensko pesmijo in glasbo: med ljudskimi pevci in godci na Radiu Ptuj	Štajerski tednik (63/40)	2010	4	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-MFUBQM0D	S polko in valčkom so na koncu vžgali ljudski pevci Podgorci, ki že devet let nastopajo doma in v tujini, še posebej dobro pa se počutijo povsod, kjer se dobro je in pije, saj so tam tudi oni; so bili hudomušni. Morda pa so za to svojo iskrenost in poskočno glasbo dobili priložnost še za en nastop in na najlepši možni način zaključili tretjo javno radijsko oddajo Med ljudskimi pevci in godci na Radiu Ptuj, ki bo zagotovo tudi na 22. razstavi Dobrote slovenskih kmetij v letu 2011 pritegnila veliko število tistih, ki spoštujejo vse, ki negujejo in ohranjajo tradicijo kot del narodove identitete.	ostale publicistične prakse	Podgorci	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Mič	Kaj počnejo, govorijo, lažejo, ponujajo, obljublajo, ljubijo ...	Naš čas (35/18)	1999	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-SF0HQ7KD	Nova plošča pomeni korak naprej v glasbenem ustvarjanju skupine, ki sodi med vodilne predstavnike hip hop glasbe. Z njo želi skupina postaviti nove smernice v tej glasbeni zvrsti, a hkrati ostaja prepoznavna po svoji iskrenosti. »Vse o čemer pojemo, tudi občutimo«, pravijo člani skupine, ki ostajajo zvesti inovativnosti, kreativnosti, ostrini in vsestranskosti.	ostale publicistične prakse	Naughty by Nature	/
Mič	Lauryn Hill	Naš čas (35/11)	1999	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-72DOBYGT	Svoj nesporen talent, intelekt, čustnost in življenjske izkušnje, s katerimi jo je obogatilo življenje v ne ravno prijaznem okolju, je znala združiti v enkratni izdelek, ki ga je navezadnje velikodušno nagradila tudi kritika. Mlada avtorica, ki je sama tudi producentka svojega prvenca, je v glasbeno areno vstopila brez strahu, prijemajoč se stvari, ki so blizu njenemu srcu. Čeprav je njen smisel za humor prikrit in v svojih skladbah hkrati jasno izraža bolečino in jezo, v resnici iz nje ne veje grenkoba. Svoje občutke jasno izraža v skladbah, ki so odraz njenih trenutnih življenjskih izkušenj. In ravno ta iskrenost je verjetno razlog za njen velik uspeh. Lauryn Hill prav gotovo ni pevk, katere ime bo čez noč izginilo, saj je že s svojim debitantskim albumom vrezala svoje ime tako globoko v svet glasbe, da bo ostalo vidno še precej časa.	portret	Hill, Lauryn	/
Mič	Naturalna mistika	Naš čas (32/47)	1996	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-4RG19YAR	Reggaeja ni lahko igrati. Tehnično sama zvrst glasbe sicer ni posebej zapletena, zahteva pa izreden občutek za tovrstni ritem in predvsem celo dušo izvajalcev. Brez tega pravega reggaeja ni. Lahko sicer odigrate po notah in sprogramirate ritem, toda to ni to. Reggae je glasba z dušo in glede na to, da je pravzaprav rasel v revnih jamajških slumih, si je težko predstavljati, da bi lahko kdo v glasbi ponovil občutenja zatiranih in izkoriščanih jamajških domorodcev. Naturalni Mistiki to dobro uspeva. Predvsem zaradi izjemnih glasovnih sposobnosti njihovega pevca in pevke ter seveda vseh ostalih članov, ki z odličnimi back vokali ustvarjajo enkratno zvočno kuliso. Tako so številne znane reggae skladbe Boba Marleya, Petra Toshia, Johnnija Nasha in drugih zvenele kot s plošče. »One Love«, »Get Up, Stand Up«, »Natural Mystic«, »Rudy« pa tudi njihova izvedba Hendrixove »Hey Joe« in še mnoge druge skladbe je publika sprejela z velikim navdušenjem in odobravanjem. Takoj je namreč začutila iskrenost nastopa in čistost duha nastopajočih, ki pri publiki, ki zna prepoznati prave vrednosti, vedno naletita na dober sprejem.	ocena koncerta	Naturalna mistika	/
Mihalek, Dušan	Dušan Stular: ob devetdesetem rojstnem dnevu	Muzikološki zbornik (26)	1990	40	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-doc-JTYNGID	Od Stularjevih improvizacij so bile na njenem programu Moja dežela, Fantastični ptič, Primitivni ples, Igra valov, Romantično, Novi šal, Leggiero (Allegro capriccioso), Notturmo romantico za levo roko (1936) in Listje na vetru (1937). Le zadnji dve sta bili pozneje notirani, Moja dežela (Koreografska poema) in Leggiero (Allegro capriccioso) pa sta bili šele mnogo kasneje (1975) posneta v studiu Radia Novi Sad (po prizadevanju Stularjevega učenca, skladatelja Ivana Kovača). Iz njih je razvidno, kar je zaznala tudi kritika tistega časa, tako npr. bolonjski kritik, ki je trdil: »Stularjeve kompozicije so tako napisane, da morajo ugajati«. So namreč daleč od eksperimentalnih iskanj tedanje evropske glasbe, daleč od ekspresionizma, dodekafonije (izjema je Fantastični ptič) in neoklasicizma. Romantično vzdusje diskretno osvežujejo impresionistične harmonije in pedalizacija, včasih so prisotni elementi jazza ali celo lahke glasbe. Za poslušalca je to užitna, iskrena in sprejemljiva glasba – za pianiste pa so to zahtevne kompozicije, v katerih morajo pokazati briljantno tehniko polno čustvovanja. Listje na vetru kaže tudi posrečene in okusne deskriptivne elemente, temno razpoloženje Notturna pa izhaja iz osnovne inspiracije (ob smrti Stularjevega prijatelja Giannija Parisija na abesinski fronti, čemur tudi ustreza globoki register klavirja, ki v kompoziciji prevladuje).	strokovne in znanstvene prakse	Stular, Dušan	Moja dežela; Fantastični ptič; Primitivni ples; Igra valov; Romantično; Novi šal; Leggiero (Allegro capriccioso); Notturmo romantico za levo roko; Listje na vetru
Mihelčič, Pavel	Iz starega se hrani novo	Delo (41/189)	1999	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-USE0SLCV	Glasba iz obdobja renesanse torej ne more biti »stara«, je pa drugačna, nastajala je za čas, v katerem so se harmonske in kontrapunktične vrednote medsebojno plemenitile, ker so iskale svojo prepoznavno podobo, svoj stil, svojo identiteto. Identiteta je pomembna tudi za današnjega skladatelja. Po njej presojamo, če se glasba poraja iz znanja, sposobnosti in (čustvene) iskrenosti, če nastaja kot projekcija duha in pameti.	ocena koncerta	/	/
Mihelčič, Pavel	Pevci takšni in drugačni: La bohème v Mariboru	Delo (34/274)	1992	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-9INYIZNU	Zgodba je gotovo zastarela, poudarki so ganljivi, a le na videz. V resnici gre za prastaro čustvo ljubezni, za naključna srečanja, za bežne trenutke iskrenosti, ki se jih skoraj vedno zavemo prepozno. V resničnem slikanju bežnih trenutkov iskrenosti je Puccini nenadkriljiv. V prvem dejanju se rodi ljubezen, v drugem se razplamti ljubosumje, v tretjem zagori upanje, v četrtem se zgodba iz pariških podstrešij konča s smrtjo.	ocena predstave	Puccini, Giacomo	La bohème
Mihelčič, Pavel	Večer sakralnih zborov: APZ Tone Tomšič v jubilejni sezoni	Delo (38/75)	1996	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-JG01N7A2	Ambrož Čopi (1973) se je na jubilejnem koncertu Akademskega pevskega zbora predstavil s precejšnjim delom svojega zborovskega opusa. Kot mlad skladatelj, čigar umetniška predanost je iskrena in polnokrvna, dosegla opazno vokalno spretnost, slogovno homogenost in občutljivost (izsanjanega) trenutka. Harmonsko čisti, prosojni sta obe skladbi za ženski zbor – Ave Maria in Pater noster, združeni pod naslovom Due pezzi sacri. Tudi Totus tuus za moški zbor iz cikla Da Maria Virgine je skladba, ki v strogo tonalnem okviru ponazarja lepoto melodične linije in harmonsko čistost. Oba dela mešanega pevskega zbora, ženski (z dvema skladbama) in moški zbor sta Čopijeve skladbe izvajala z dopadljivo sozvočnostjo in intonirano zlitostjo. Med tremi skladbami dajem po interpretaciji in tudi po kompozicijski zaokroženosti prednost prvi: Ave Maria.	ocena koncerta	Čopi, Ambrož	/
Miklavc, Branko	O starem teatru, starih igralcih in pevcih ...	Dokumenti Slovenskega gledališkega muzeja (37/76-77)	2001	181	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-048DFRHP	Ko je čez leta minila moja operna blaznost, so se mi tudi tiste strašne operne usode zdele prismuknjene, operne melodije, ki so me opajale do neskončno lepih, vzvišenih ekstaz, pa bolj ringaraja valčki kot resna izpoved človeškega bitja in njegove usode. Trideset let nisem poslušal nobene opere več. Sele sedaj, ko se staram, se ponovno vračam k njim, ki so poleg športa, lahkotletike, smučanja, plavanja dale najbolj čudovite ure moji mladosti, ki so bile poleg mojega panteističnega predajanja naravi, modrini neba, oblakom, morju, travam, drevesom in hrepenenju po ženski lepoti in idealizirani ženski duši vsa sreča moje prekipajoče mladosti. Pogosto otročje naivna, neumna vsebina oper me ne moti več, ne sledim ji, poslušam zvoke, melodije, ki so navkljub svoji preprostosti bolj iskrene, bolj pristne kot marsikatera globokoumna glasbena stvaritev.	umetnostne prakse (proza)	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Miletič, Nenad	Med Paganinijem in »novim Paganinijem«	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (20/2-3)	1990	44	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-YYSLSWQF	Klasični virtuoz niso posebno večji komunicirana z večjim avditorijem, torej gre predvsem za kompliment. Uto Ughi očitno ve, kaj si ljudje želijo in jim to daje iskreno, iz srca. Če je ključ za razumevanje uspeha Franka Sinatre, kot je nekdo dejal, v tem, da stoji za vsako besedo, ki jo zapoje, potem gre pri Ughiju za to, da stoji za vsakim bisom, ki ga izvede v izbruhu splošnega navdušenja. Vsa čast sonatam Tartinija (slišali smo tudi boljše), Bacha (skoraj brezhibno) in Beethovna (na meji sprejemljivosti), a bistvo je v dodatkih: takšne izvedbe klasičnih hitov (iz Beethovnove Pomladne), takšnega Kreislerja ali Fantazije Carmen (Sarasate) gotovo še dolgo ne bomo slišali. Uto Ughi v teh skladbah oživlja vse mitsko, spodbuja nostalgичno domišljijo in se na umetniškem obzorju kaže kot veliki goslarški bard našega časa.	ocena koncerta	Ughi, Uto	/
Milosavljevič, Marko	David Bowie: portret tedna	Sobotna priloga (38/33)	1996	27	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-LT0A2ZIB	V sedemdesetih letih se je v Bowiejevem ustvarjanju Dioniz spopadal z Apolonom. Telesni užitki, iracionalnost in nered so se spopadali z razumom, lepoto, redom ter moralno in politično angažiranostjo. Iz tega spopada je nastalo nekaj najboljših plošč vseh časov (Hunky Dory, Ziggy Stardust, Low, Heroes), a tudi od kokaina scvrta možgani, poskusi samomorov in neskončne depresije. Vprašanje avtentičnosti in pristnosti, sicer tako pomembno v sodobni družbi in pri zvezdnikih, je zavrgel in pristal na kampovski pozni nenehne igranja. Pristal je tudi na tezo Susan Sontag, da je iskrenost lahko ozkosrčna in intelektualno omejena. Toda zato je nenehno moral poslušati očitke, da je hladen in preračunljiv, da mu manjkata nedolžnost in realnost ter da je narcisoiden. Ničesar od tega ni zanikal. Trdil je samo to, da njegovo delo ni intelektualno, ampak instinktivno. Pristal je na postavko, da je pop industrija. Užival je v njegovi množičnosti in zabavnosti, hkrati pa vanj vnašal čudnost in drugačnost. Ko se je leta 1980 odločil, da naredi konec eksperimentiranju s seboj, je iz svojega ustvarjanja zbrisal to nenavadnost in drugačnost. Oblekel se je v Armanijeve obleke in pozval k plesu. Postal je le še eden od zabavljacev. Ko se je nasmejal, je pokazal zobe, poravnane z lepoto operacijo. Nekaj let kasneje se je poročil z bivšo manekenko Iman, ki si je – kajpak z operacijo – dala povečati prsi. Apolon je dokončno prevladal, Bowie pa je izgubil svojo intriganost.	portret	Bowie, David	/
Mlakar Baldasin, Polona	Zadnji pravi trubadur	Razvedrilo: priloga Gorenjskega Glasa (59/32)	2006	2	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-VYNYKTOB	Na sredinem večeru škofjeloškega Grajskega vitraža se je predstavil angleški pevec in kitarist Allan Taylor (na naslovnic). Preprost, iskren in zabaven možakar, ki se rad pošali na svoj račun, je skozi slabi dve uri dolg koncert prepeval zgodbe o ljudeh, ki jih je srečeval na svojih potovanjih po svetu. Kot pravi, so mu jih pripovedovali prebivalci tamkajšnjih krajev, posamezniki, ki so se lažje zaupali tujcu kot svoji družini. Odličen vokal, ki rahlo spominja na glas Marka Knopflerja, glasba pa mešanica Townesa van Zandta, s pridihom countryja in pripovedništvom Boba Dylana. V grajski kapeli je zbrani družini občudovalcev in prijateljev pričaral odlično vzdušje in jih prepričal, da so z njim peli refrene, saj pravi, da je občutek, ko te publika spremlja in diha s teboj, nekaj najlepšega. Med koncertom je celo dobil navdih za novo pesem.	ocena koncerta	Taylor, Allan	/
MM	Delovna skupina CRPOV Podlipa-Smrčje	Naš časopis: izhaja za občine Vrhnika, Borovnica, Dobrova-Horjul-Polhov Gradec in Brezovica (25/232)	1997	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-2LTZD5J7	Tako smo na velikonočno nedeljo zvečer organizirali koncert Adija Smolarja. Veseli smo bili njegovega gostovanja, še toliko bolj, ker je prav na predvečer koncerta v Podlipi osvojil viktorja za glasbenika leta. Kulturna dvorana gasilskega doma je bila premajhna za vse, ki so ga želeli videti in slišati, zato so ga morali žal nekateri poslušati kar s stopnišča. Vzdušje je bilo enkratno, saj zna Adi s svojo iskrenostjo in poučnostjo, da ne omenjamo ostre kritike, poslušalcu seči v dno srca. Vsake lepe stvari pa je enkrat konec.	ostale publicistične prakse	Smolar, Adi	/
Močnik, Damijan; Debeljak, Jana	Nedeljski klepet ob kavi	Gorenjski glas (50/19)	1997	19	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ME3U9J3N	Najljubša mi je tista iskrenost v glasbi, ki izraža najgloblje in najintimnejše človekove občutke. To velja za katerega koli skladatelja, v katerem koli obdobju.	ostale publicistične prakse	/	/
Mrak, Marjana; Mejač, Vera	Nepozabni operni glas: razstava o življenju in delu Valerije Heybal	Kamniški občan (35/4)	1996	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-CSWMIRZM	Naši rojakinji, sopranistki Valeriji Heybal, je bilo dano vse, kar operni oder zahteva od umetnika. Imela je lepo, svetlo barvo glasu, bila je muzikalna in izrazito bogata osebnost, z očarljivo pojavo je izžarevala v avditorij toplino in iskrenost. Nič čudnega, da je postala idol mnogim obiskovalcem opernih gledališč, da je imela svojo publiko in da so jo kritiki vzporejali s svetovno znanimi pevkami. Valerija Heybal si je s temi odlikami zagotovila mednarodni ugled. Njen repertoar je slogovno zelo raznolik. Oddolžila se je tudi ustvarjalnosti naših skladateljev, katerih dela je interpretirala s prav tako odgovornostjo kot svetovno operno literaturo. Umetniški poklic je tesno povezovala z življenjem. Dandanes jo najbolj poznamo po primadonskih vlogah. Njeno veličino kot umetnice in osebnosti pa stopnjuje še vedenje, da je ostala odru zvesta še potem, ko je prešla primadonski zenit, ko je v poznejših letih pela epizodne vloge, ko so »njene« vloge prevzele mlajše pevske kolegice.	portret	Heybal, Valerija	/
Muck, Kristijan	Imena igre	Literatura (4/18)	1992	33	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-OTFMIEAE	Obe se z nekaj ponovitvami svojih stavkov ubereta v glasbeno skladje. Iz njiju zazveni iskrenost; verjamemo jima. Kot že prej se z nekoliko slovesnim tonom, za katerega ne vemo povsem, ali ni tudi ironičen, oglasi – ON: Kam? Kam položiti ljušten? Kako z njo umeriti obraz sveta?	umetnostne prakse (dramatika)	/	/
Muršič, Rajko	Besedila punk rock skupin iz Slovenskih goric: legitimacijski odsev lokalne mladinske podkulture z globalnimi razsežnostmi	Traditiones: zbornik Inštituta za slovensko narodopisje (24/1)	1995	347	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-doc-2JO79HJW	Pisci besedil so od začetka uporabljali tako domače narečje kot dodatne posebnosti pankovskega slenga. Prve pesmi, ki so jih peli najstniški pankerji v gornjih Slovenskih gorica, so izražale predvsem to, kar je bilo pomembno za lokalne razmere (ne glede na to, da so bila besedila izrazito generacijska in da so sledila mitologiji takratnega rocka). Kot orožje kritike »dominantnega« sveta so uporabljali govor tega sveta, tako vsakdanji govor staršev in okolice kot govor oblasti. Na ta način so obenem govorili o iskrenem doživljanju danega trenutka (in, podobno kot ljudski pevci, odsliskovali dogajanje v svojem okolju) in se odmikali od tega koda.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Muršič, Rajko	Besedila punk rock skupin iz Slovenskih goric: legitimacijski odsev lokalne mladinske podkulture z globalnimi razsežnostmi	Traditiones: zbornik Inštituta za slovensko narodopisje (24/1)	1995	350	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-doc-2JO79HJW	Cilj rokavske dejavnosti pa ni niti spreminjanje sveta niti njegovo reflektiranje. Rock je slep. Ni pa gluhi. Bistvena za rokavsko »čago« je spontanost. Iskrenost. Iskren pa si lahko le, če si nepreklicno samosvoj. Izbira vsebine izpovedi pri tem sploh ni bistvena. Bistvena je drža. Drža ustvarjanja. Čisti presežni užitek. Čutnost in razkroj jaza v uživanju. Naj bo besedilo rokavskega komada ljubezensko, politično ali nesmiselno. Dinamit je v zvoku. Hrupu. In tega dinamita se je še kako zavedala takratna oblast in »moralna večina«.	strokovne in znanstvene prakse	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Muršič, Rajko	Dolga zgodba o ljudski godbi na Drugi godbi: ob desetletnici	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (24/7)	1994	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-DCTN06N7	Povsem jasno je, da je Druga godba izjemno dejavno vplivala na dogajanje na slovenski revitalizirani ljudskoglasbeni sceni. Prav Druga godba se lahko pohvali, da je »odkrila« Beltinško bando veliko prej, preden je zahvaljujoč (iskreno afirmativnemu) angažmaju Vlada Kreslina postala vseslovenski fenomen.	ostale publicistične prakse	Kreslin, Vlado	/
Muršič, Rajko	Ritam nereda: Nikog nema, Ghost House	Katedra: študentski list (32/1)	1992	17	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-47Y7K64P	Oster punk-hardcore iz Odžakov (kje je sploh to? Ali ni neke v 'krizni coni?'). Energična in adrenalinska zadeva, vendar zaokus devetdesetih preprosto zastarela – kljub nesporni punkovski iskrenosti hrupnega kvarteta. Skladbe so sicer zelo melodične, toda preveč nabite z neko zastarelo silo, ki je iz rockovskega voza izstopila že pred leti, le tu in tam napravijo kakšno osvežilno premeno, pa tudi kakšen bolj sodobno zvoneč komad. Vzpodbudno, vendar še vedno predvsem za prave ljubitelje.	ocena zgoščenke	Ritam nereda	/
Muršič, Rajko	Trije primeri sodobnega ekstatičnega zvočenja: Killing Joke, Psychic TV in Iggy Pop	Katedra: študentski list (30/5)	1991	19	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-FYT0KBQB	Glede na bolj komercialno usmerjene, mlačne in brezizrazne produkte, ki so jih novi Killing Joke lansirali v zadnjem času, je bil koncert prav prijetno presenečenje – še posebej zato, ker so uspeli utrpati pozabi vsaj nekaj značilnih poganskih arhetipskih občutij. Skratka: ničesar zares presenetljivega ali šokantnega, vendarle sedem let prepozno, a kljub temu iskreno, brezkompromisno in zrelo zlitje hrupnega rocka in »telesno« tenzične elektronike.	ocena koncerta	Killing Joke	/
Musica; Feguš, Robert; Cafuta, Staša	Umetniški vodja Robert Feguš o ansamblu Musica	Ptujčan: glasilo mestne občine Ptuj (15/5)	2009	27	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-KSKKHZ6D	Na koncertih lahko gledalci in poslušalci opazimo, da ima vaša skupina dober stik s publiko. Kako vam to uspeva? – Zavedamo se, da je iskren glasbeni izraz nujen za vzpostavitev harmonije s poslušalci. To dosežemo z izražanjem samozvestne obrazne in telesne mimike, s katero izražamo, da vemo, kaj in o čem pojemo. Velikokrat se zgodi, da nekateri zbori tega stika ne uspejo vzpostaviti. Nam so v preteklosti očitali, da smo tehnični zbor, ki izvaja občudovanja vredno vokalno tehniko, manjka pa mu muzikalnosti v smislu mehke, čustev. Zato zdaj veliko časa posvečamo prav slednjemu.	intervju (odgovor)	Vokalni ansambel Musica	/
Mužič, Neva; Stanonik, Marija	Slovstvena folklor kot terminološko vprašanje	Traditiones: zbornik Inštituta za slovensko narodopisje (21/1)	1992	53	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-M0UPFR82	Pri tej pesmi bi še najlažje dejali, da se približuje tisti zvrsti, »ki bi jo označili za preprosto, iskreno izpoved, ki se bliža izvorom šansona, trubadurske pesmi ali pesmi narodnih pevcev, skratka folklori v najlahtnejšem pomenu besede«.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
MZ	Čist en mejn radio z albuma Tropicana klub	Štajerski tednik (62/22)	2009	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-SKEQ7OE7	Kingstoni tudi tokrat stavijo na energijo, spevno melodijo in zabavno besedilo. Ne odkrivajo tople vode, skušajo pa svojo pozitivno energijo prenašati na svoje občinstvo, poslušalce in obiskovalce koncertov. Kljub polnim dvoranam, odličnim nastopom in kakovostni glasbi o njih pravzaprav ne vemo dosti, saj niso pogosti gostje trač rubrik, kar pa jih pravzaprav ne moti. Po njihovem mnenju je za poslušalce pomembna le kakovostna izvedba in iskrenost glasbenega izvajalca.	ostale publicistične prakse	Kingston	/
N'toko; Božič, Rasto	N'toko: glasbo dojemam likovno	Park: novomeški mladinski časopis (8/8)	2005	18	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-74DIVI46	Kako vidiš skozi to prizmo pomen rapa. Od njegove prvotne sporočilnosti je danes ostalo zelo malo? – Rap je glasbena oblika, ki je ob potrošništvu od vseh vrst mogoče celo najhitreje kapitulirala. Mogoče je, ker je relativno mlada, zelo hitro podlegla težnjam potrošništva. Danes je rap v zelo neugodni fazi, ne smemo pa stvari posploševati. To ne pomeni, da znotraj množične hip-hop kulture, kot jo vidimo na televiziji, ne obstaja ničesar kakovostnega. Gre za veliko število in bogat ustvarjalni spekter različnih ljudi, ki temu nasprotujejo in delajo glasbo na mestu. Je pa res, da nekemu povprečnemu poslušalcu to ostaja skrito. Sam se moraš potruditi in poiskati. Ostalim ostaja le to, kar je na površju, to me precej ježi. [...] Imamo na drugi strani tudi nekaj zelo kakovostnih raperjev. Recimo Boris se zelo trudi, gre za visoka nivoja lirčnosti in kritike v tekstih in je gotovo na mednarodnem nivoju. Tehnično, po flowu in raziskovanju z lastnim vokalom mi je zelo všeč Valterp. Po svojih sposobnostih je zelo impresiven. Še nekaj bi se jih našlo. Bil sem navdušen nad obema ploščama Aliena. Še celo Klemen Klemen ima trenutke iskrenosti, človek z ulice pripoveduje svojo zgodbo in ne blefira. Je pa zaskrbljujoče, da so to vsi ljudje »starejše« generacije, okoli 24 in 25 let ter višje. Ni podmladka. Ljudje pri založbah so dobesedno zgroženi nad kakovostjo demo posnetkov, ki prihajajo na njihov naslov. To je vpliv te površinske medijske MTV slike hip-hopa, ki ne izobražuje novih generacij. Ne daje jim izziva, tudi naši mediji, celo osrednji, niso dosti boljši.	intervju (odgovor)	Klemen, Klemen	/
N'toko; Jerič, Andraž	N'toko: Slovenec sem, Slovenec nisem	Tribuna: študentski časopis (51/10)	2010	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NODQFDHN	»Problem pravzaprav vseh glasbenih trgov je prav ta, da so trgi. Že ta beseda predpostavlja neko poslovanje, marketing, predvideva prodajanje artiklov – tako so avtomatsko vpleteni v ta kapitalistični mehanizem. Ta odnos je prisoten povsod; tako pri mainstreamu, ki je najbolj neposreden in pravzaprav kar marketing sam po sebi, kot tudi pri 'alternativi', ki se po navadi zanaša na institucionalno oz. državno podporo. Še največ prvinskosti vidim v neki bendovski sceni, ki se zaveda, da sama sebe ne more preživeti in se zato bolj zanaša na solidarnost publike in iskrenost glasbe same. Prav zaradi tega jim je publika verjetno tudi zvesta, ker jim lahko zaupa in sliši resnico v njihovi glasbi, a je vsa ta scena verjetno zaradi teh istih razlogov na žalost tudi potisnjena ob rob. K temu pripomore tudi SAZAS, ki je s svojim privilegiranjem 'poslušljivejših glasbenikov' en bolj destruktivnih oblikovalcev tega dela scene.« Ta iskrenost me zares zanima, koliko se avtorjem še spleča biti iskren, koliko obstaja kritične publike, ki bi si takih avtorjev sploh še zaslužila? »Taka publika zagotovo še obstaja, vendar je problem kompleksnejši, kot se zdi. Ravno ta obrobnost in medijska nepozornost sta kriva, da takšna glasba ne pride do zahtevnejših poslušalcev, zato tisti, ki se ne motivirajo povsem sami, posledično poslušajo le tisto, kar jim je na voljo. V takšnem cikličnem vzorcu torej prihaja do nekega osipa, ko se ljudje obstoja določenega spektra glasbe niti ne zavedajo, ker so pač zasuti s tistim, kar SAZAS postavlja med oglasne bloke na radijskih valovih. Neka apatičen poslušalec je torej pomemben dejavnik, a je treba izpostaviti, da si zanj niso povsem sami krivi – še vedno znajo (tudi znotraj mainstreama) ločiti med tistim, kar je dobro in slabo.«	intervju (odgovor)	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
N'toko; Jerič, Andraž	N'toko: Slovenec sem, Slovenec nisem	Tribuna: študentski časopis (51/10)	2010	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-NQDQFDHN	Po tem foucaultovskem premiku tako žalostno ugotoviva, da naš krasni novi svet temelji prav na človekovem individualizmu – žalostno ne, ker bi bilo z njim kaj posebnega narobe, razen tega, da se največkrat kaže kot čisto navaden egoizem. »Prav zaradi take naravnosti ne znamo (ker nam ni treba!) več razmišljati v okviru družbe, kakršnegakoli razumevanja drugih, kaj šele kakšne iskrene solidarnosti.« Štekmam torej, zakaj pravi, da mu grejo individualisti na kurac, a zakaj individualizem označi za novo čredništvo? Potpežljivo mi razloži: »Prav zaradi tega, ker to vsi delajo, seveda! Vsak misli, da je nekakšen individuum, a ne vidi, da je identičnih misli tudi tisti, ki poleg njega vzporedno z ramo ob rami strumno koraka proti naši individualizirani bodočnosti. Bolj se poistovetijo s to lažno samopodobo, kot bi se lahko poistovetili s celotno družbo, lahko tudi z družino ali v končni fazi parom.« S tem se nekako ciklično vračava k prejšnjemu vprašanju: je takšen odmik k introvertirani samozadostnosti res toliko naraven ali nam je bolj priučen, če ne celo vsiljen? Težko bi bilo namreč preprosto zanemariti, da se je zunaj tega polja individualizma danes pravzaprav težko znajti. Smo torej ujeli med svoje egoistične želje in umetne okvire, znotraj katerih lahko sploh funkcioniramo v skladu s sistemom?	intervju (odgovor)	/	/
N'toko; Jerič, Andraž	N'toko: Slovenec sem, Slovenec nisem	Tribuna: študentski časopis (51/10)	2010	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-NQDQFDHN	Pravi, da je vesel, da je specifičen krog njegovih poslušalcev nekoliko manjši, ker se prej začuti, da na njegove koncerte hodijo s srcem. A vendar ga ni nič strah te naraščajoče apatije? Da se ni mogoče malo naveličal že tudi sam, ga malo dregnem v smeri avtorskega premika, ki ga je naredil z novo ploščo. »Ne obremenjujem se preveč s tem, kaj bi naj bilo ljudem všeč, tako da bodo prej poslušalci obupali nad mano kot obratno.« Bo obupal nad Slovenijo? V rimejku svojega najbolj znanega komada jezno pravi Slovenec nisem. »Ne zdi se mi, da bi lahko obupal, o Sloveniji pa govorim, ker sem pač Slovenec in se me ti problemi tudi neposredno tičejo. Tudi druge imajo težave, ki so enako hude ali še hujše, a o njih ne morem odkrito in iskreno soditi. Morda sem res malo bolj jezen, a je tudi situacija slabša, kot je bila pred nekaj leti. Res me nervira ta apatičnost, jaz recimo zvečer ne morem pogledati poročil in iti mirne vesti spat. Zato o tem pač repam in upam, da koga dosežem.« Kasneje sem se spomnil, da sem ga hotel vprašati, če je kdaj razmišljal o vstopu v politiko, a v nekem drugem intervjuju je izrecno povedal, da ga to sploh ne zanima. Smo Slovenci bolj kot za kapitaliste torej še vedno »rojeni« za fevdalce, se delimo na tiste, ki vladajo, in one, ki služimo? »V resnici je situacija že kar sužnjelastniška, ljudje več od anonimnih komentarjev pravzaprav niso pripravljeni storiti, medtem ko v Franciji zažigajo bencinske postaje.« N'toko nas je opisal kot zombije, ki namesto možganov iščejo vrečke čipsa. »Vsega mam dost,« pravi, a na koncu sem se še vedno spraševal, če s tem misli, da mu stvari ne manjka, ali da jih ima preveč.	intervju (odgovor)	/	/
N'toko; Martinčič, Katja	Intervju: N'toko (Miha Blažič)	Park: novomeški mladinski časopis (13/11)	2010	27	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-EGLUO9QV	In nazaj k undergroundu. Podzemlje podzemlju daje moč? Koliko časa bo underground resničen? Kdaj bo postal isto kot to, kar že imamo? – Meni se zdi prav, da sodeluje čim več ljudi, ker edino tako lahko zaživi. Nekaj, kar je izolirano od javnosti, ne prinese sodelovanja in dialoga. Underground pa mora biti v stiku z okoljem, drugače nima vpliva in je to zgolj stvar 10 ljudi, ki forsirajo nekaj svojega. Hitro postane omejeno. Dokler prihajajo novi mladi ljudje in vnašajo svojo energijo, se mi zdi to dobro in nujno na neki način. Problem bo nastal v trenutku, ko bodo notri prišli denar in politični interesi. [...] Ja, ko bo prišlo do tega, takrat bomo spet na istem. Za zdaj pa ni v tem nič, razen želje in volje, kar je oboje iskreno, tisto kar žene sceno naprej. Takoj ko bo nastal dobiček, se bodo našli ljudje, ki si ga bodo hoteli razdeliti. Potem postaneta glasba in kultura zadnja stvar v pogovoru.	intervju (odgovor)	/	/
Nagode, Aleš; Čufar, France; Prevč, Megušar, Ana	Josip Levičnik in pesmi Franciškovde devetdnevnice	Železne niti: zbornik Selške doline (5)	2008	303–304	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-FPSB7C4L	V Levičnikovem skladateljskem repertoarju je največ (44) svetniških pesmi. Med svetniki sta bila najbolj opevana sv. Anton Puščavnik, zavetnik glavne cerkve v Železnikih, in sv. Frančišek Ksaverij, zavetnik baročne cerkve na pokopališču. V ta sklop spadajo tudi pesmi t. i. Franciškovde devetdnevnice. Devet dni pred praznikom sv. Frančiška (3. decembra) so se ljudje zbirali v cerkvi pri devetdnevnici. Za vsak dan je Josip Levičnik napisal svojo »Franciškovko« pesem in jo tudi uglasbil. Slovenski muzikolog Aleš Nagode njihovo glasbeno podobo označuje: »ciklus obsega devet kratkih skladb, ki nas tudi danes osvojijo s svojo preprostostjo in iskrenostjo. Poudarjena spevnost Levičnikovih melodij jasno kaže izjemen vpliv, ki ga je na skladatelja imel Gregor Rihar«.	strokovne in znanstvene prakse	Levičnik, Josip	Frančiškove pesmi
Napo	Wu-Tang Clan: Ain't Nothing Ta F' Wit	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (26/2)	1995	21	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-YRMZSEAD	K obsedenemu »flingu« na ploščah pa, jasno, velik delež prispevajo tudi vokalisti. Zvočna ikonografija, sneta iz nizkoporačunskih kung fu filmov, orientalska filozofija (ki se zadnje čase močno meša z latinskimi pogrutavščinami tipa »la costra nostra«), je nadgrajena z močnim in iskrenim rapanjem, ki zveni naravno kot dihanje. Vsak izmed osmih klepetočev si je ustvaril specifičen slog, izstopajo pa Method Man s svojim travarskim poučevanjem, požiranjem zlogov in s polnimi usti sline, Ol' Dirty Bastard z maničnim tuljenjem in govorno napako ter Raekwon, ki je od vseh najbolj racionalen in razumljiv. Teme, ki se jih lotevajo, in način, na katerega se jih lotevajo, pa so vseskozi na meji genialnosti in nečesa, čemur Američani pravijo »verbal illness & mental madness«.	portret	Wu-Tang Clan	/
Narat, Boštjan	Ljudsko izročilo in sodobna (po)ustvarjalnost: (z)godba za 3 min in 12 sek	Traditiones: zbornik Inštituta za slovensko narodopisje (34/1)	2005	201	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-EF4RFIPU	Razumevanje ljudske glasbe kot posledice ljudske ustvarjalnosti skriva v sebi past poenostavljanja in idealizacije. Predstava o nekakšni iskreni nepokvarjenosti ljudskega godbenega in literarnega izročila je stara toliko, kolikor je star interes za ljudsko dediščino. Ljudska pesem je vedno znova vir fascinacije tudi kot medij kolektivnih idej in predstav, kot taka pa vedno vsebuje tudi nacionalno konotacijo. Vendar pa je treba povezavo med dejansko anonimnostjo avtorstva ljudskih pesmi in prepričanjem, da gre pri ljudskem ustvarjanju za kolektivni akt kreacije, premisliti bolj natančno. Dejstvo je, da nam avtorji ljudskega materiala niso znani. Vendar pa to ne pomeni, da ne obstajajo oziroma da niso obstajali. Ontološko gledano je ljudska pesem nujno plod kreativnega dejanja posameznika, ki je ne glede na svojo anonimnost njen avtor. S tega zornega kota se ljudska kreativnost na noben način ne razlikuje od tako imenovane umetne produkcije. Kar pa se tiče vpetosti v kolektiv in družbeni kontekst, je le-ta določujoča za obe v opozicijo postavljeni obliki ustvarjalnosti. Noben ustvarjalec, pa naj bo poznan ali anonimen, ne more izstopiti iz socialnega konteksta, v katerem se nahaja. Nujno je vpet v neki družbeni in kreativni okvir, ki posredno določa njegovo početje.	strokovne in znanstvene prakse	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Novak, Boris A.	Ljubezen iz daljave: o Trubadurskem kultu ljubezni	Sodobnost (67/9)	2003	1072	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-W65HL81	Poleg Rudelsa je najpomembnejši predstavnik tega slogovnega toka Bernard de Ventadorn (izg. fonetična), bolj znan po francoski različici imena Bernard de Ventadour, ki je v nasprotju z Guilhemom in Rudelsom izviral iz ljudstva: njegov oče je bil pek na gradu Ventadorn. Velja za najmanj konvencionalnega, najbolj čustvenega in iskrenega staroprovansalskega trubadurja. Ena izmed njegovih najbolj pretrpetljivih pesmi Can vei la lauzeta mover (izg.: Kan vei la lauzeta mover) upesnjuje boleče slovo od ljubljene gospe, ki jo v tornadi (sklepni kritici) imenuje Tristan.	strokovne in znanstvene prakse	Ventadorn, Bernard de	/
Novak, Boris A.	Trubadurski kult oblike kot jezikovnega ekvivalenta ljubezni	Primerjalna književnost (21/2)	1998	33	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Y6LNSVS9	Primer za trobar leu je ustvarjalnost Bernarta de Ventadorna, trubadurja, ki zaradi svoje iskrenosti izstopa iz konvencionalne produkcije večine trubadurjev. Njegova pesem Ni čudno, če zapojem ... (Non es meravella s'eu chan ...), pri kateri je ohranjena tudi lepa melodija, vzpostavlja direktno zvezo med pesnjenjem in ljubeznijo. Kot pravi Patrick Michael Thomas v članku The Vowel Music in the Cansos of Bernart de Ventadorn, je za tega trubadurja »pesem zaklinjanje (incantation), ponavljanje določenih zvočnih vzorcev pa poslušalca zaziba in hipnotizira«.	strokovne in znanstvene prakse	Ventadorn, Bernard de	/
O'Connor, Gerry; Kreč, Zlato	Magija irske tradicionalne glasbe: Lá Lugh	Delo (38/179)	1996	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-16910PQ5	Želiš povedati še kaj za konec? – Navdušen sem nad vašo gostoljubnostjo. Menim, da imata obe naši majhni deželi za seboj težko zgodovino, tako da se zlahka identificiramo. Radi bi se še kdaj vrnili. Veliko obiskovalcev koncerta je kupilo naše plošče, zato menim, da bo to ohranjalo zanimanje za nas. Mi bomo še naprej igrali iskreno in pošteno glasbo. Če bodo tako o naši glasbi čutili tudi poslušalci, se bomo zagotovo še srečali.	intervju (odgovor)	Lá Lugh	/
O'Loughlin, Niall	/	Novejša glasba v Sloveniji: osebnosti in razvoj	2000	75	/	Rijavec je pokazal, da je ustaljeno prepričanje o nezrelosti Osterčevih predpraških del v najboljšem primeru zavajajoče, v najslabšem pa popolnoma napačno. Čeprav v teh skladbah »ritem nima posebnega pomena«, kažejo odločen premik k novemu harmonskemu jeziku z uporabo akordov z dodanimi toni in neustaljenih harmonskih zaporedij. Slednje, pa tudi uporaba določenih paralelnih akordov kaže, da je tradicionalna tonalnost postala nebitvena za Osterčevo glasbeno mišljenje že na tej stopnji skladateljeve kompozicijske poti. Natisnjeni samospeli so iz iste zgodbe, saj odlično dopolnjujejo oznako smeri, v katero se je skladatelj gibal. Pesem Zvečer iz leta 1923 v enostavni trodelni obliki je preprosta in iskrena. Harmonsko vsebuje nekaj paralelnih akordov in premik dominantnega septakorda iz G na B.	strokovne in znanstvene prakse	Osterc, Slavko	Zvečer
Obradnino, Dušan – Obra; Božič, Rasto	Izkrcanje v Domu kulture: Dan D	Park: novomeški mladinski časopis (8/3)	2004	18	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-LE5WCJ9Q	Kako je potem prišlo do Dan D? – Ustanovila sva ga s Tokcem, vokalistom in idejnim vodjem skupine. Tomislav Jovanović je po materini strani Novomešan. Med hrvaško vojno se je, tako kot več hrvaških glasbenikov, iz Karlovca zatekel v Novo mesto, skupaj smo potem sestavili Mercedes Band. Tokac je po vojni ostal tukaj, ostali člani so se vrnili domov, nadomestili so jih novomeški glasbeniki, ostala je le prvotna iskrena sredinska rock-blues usmeritev, ki je v naši glasbi prisotna še danes.	intervju (odgovor)	Mercedes Band; Dan D	/
Obradnino, Dušan – Obra; Otočec, Rok	Dušan Obradnino – Obra: veteran novomeške rokenrol scene	Park: novomeški mladinski časopis (3/9-10)	2000	19	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-YKUPE9LQ	S to izpostavljenostjo imaš vpliv na ljudi, lahko oblikuješ njihov odnos do muzike, se zavedaš tega? – Seveda. Na ljudi in svet okoli sebe poskušam vplivati s pozitivno energijo, čeprav nobenemu ne vsiljujem svoje filozofije. Vsak si mora izbrati svojo pot in pri tem ostati čimbolj iskren. Včasih je potrebno delati kompromise, vendar vseeno, osnova je iskrenost. Ljudem pravim, ne glejte me, ampak poslušajte mojo, našo glasbo. K meni prihaja veliko mladincev, ki si želijo igrati, bobnat. To mi je zelo všeč. Ne zaradi mojega egotripa, ker pač prihajajo k meni, ampak zato, ker sam ob glasbi pozabljam na vse negativnosti, ki se dogajajo na svetu. In to povem tudi vsakemu izmed njih. Igraj, zabavaj se, delaj kar te veseli. Meni glasba pomeni polnjenje s pozitivnimi mislimi, energijo ...	intervju (odgovor)	Obradnino, Dušan – Obra	/
P. R.	Briljantna začetnica	Delo (37/59)	1995	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-7FL7C2TF	Po glasbeni plati njena plošča Tuesday Night Music Club temelji na klasičnem pristupu k rocku, tekstovno pa je neposredno iskrena in opeva neodvisnost, česar pred pojavom Madonne običajno ni bilo zaslediti v ženskem popu. Ko je Sheryl začela svojo glasbeno pot po številnih pisarnah gramofonskih založb, so jo vztrajno hoteli prodati glasbenemu občinstvu kot disko plesno divo, ne pa kot avtorico in pevko. »To so bili časi, ko so založbe poudarjale pevke, kot sta Paula Abdul in Lisa Lisa,« se spominja Sheryl in dodaja: »Vse to je bilo nekako lahkotno. Ni bilo bolj trdih žensk.«	portret	Crow, Sheryl	Tuesday Night Music Club (zgoščenka)
P. R.	Pomaranča, Takoj se dava dol (Panika Records)	Delo (37/240)	1995	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-FCKBM4Y1	Glasbeno je Pomaranča še vedno v poudarjenem arhaičnem hard rocku, vendar to počne s tolikšno iskrenostjo in zavzetostjo, da ni več nikakršnega dvoma, da je (ostala) največja slovenska hard in heavy skupina. Res pa je treba priznati, da konkurenca na tem področju ni velika. Pevec Boris Krmac, kitarist Mijo Popović, bobnar Franc Teropšič-Boba in basist Marko Herak tvorijo sedanjo zasedbo. Besedilno je plošča Takoj se dava dol korak nazaj, če seveda vzamemo, da so družbenokritična besedila tisto, kar je napredno in pozitivno. Po besedilih se preganjajo satan, hudič, erotika, seks v pisanih različicah in podobne, običajno tabuizirane teme. Besedila so najšibkejša točka v celotni glasbeni podobi nove plošče skupine Pomaranča. [...] S ploščo Takoj se dava dol bo Pomaranča ugotovila, kolikšno zanimanje je zanj in tovrstno glasbo. Vsekakor pa skupina tudi po tej plošči velja za najboljšo svoje vrste pri nas.	ocena zgoščenke	Pomaranča	Takoj se dava dol (zgoščenka)
P. R.	Pravi country odpadnik	Delo (37/77)	1995	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-WUL35LBY	Waylon Jennings je bil eden izmed tistih, ki se je znal upreti mogočnejšem v Nashvillu in je sam nadzoroval svoje umetniško ustvarjanje, kar je pripomoglo k nastanku številnim iskrenim pesmim. Čeprav se on in nekaj njegovih kolegov ponašajo z nazivom odpadnikov, pa je bil zagotovo Jerry Lee Lewis veliko bolj uporniški kot vsi nashvilovski uporniki skupaj.	portret	Jennings, Waylon	/
P. R.	Različni, The Original Cajun Classics, C'Est Fun (Pickwick)	Delo (37/163)	1995	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-SFEUASFV	Ker je bilo življenje takratnih kolonistov težko, so se čustveno sproščali med drugim tudi z glasbo in plesom. Cajuni so razvili svoj glasbeni slog predvsem pri igranju na harmoniki in violini ob domačem ognjišču in na plesih (fais-dodos). Izvirni zvok glasbe cajun je veliko bolj opazen v počasnih valčkih kot pa v živahnih, čedalje bolj popularnih polkah. Sčasoma je glasba cajun postala popularna po vsem svetu, kot ena najbolj iskrenih, veseljaških in plesnih glasbenih zvrsti.	ocena zgoščenke	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
P. R.	The Breetles, Pop Go! The Breetles (Shuss Systems/No Fault)	Delo (38/144)	1996	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-G7CQ0DOQ	Na albumu Pop Go! The Breetles, ki je izšel pri ameriški neodvisni založbi Shuss Systems/No Fault [...], je 17 neodkritih in nekoliko nedodelanih diamantov popa, ki jih je v svojem domačem studiu brusil Chris in jih posnel na 8-kanalni kasetofon. Kar težko je verjeti, da poleg obilice abotne glasbe, ki jo velike založbe izdajajo dan za dnem, ne premorejo nekaj izvirnega duha in se ne lotijo izdajanja nekoliko bizarnega popa. Najsvetlejši trenutki plošče Pop Go! The Breetles so gotovo The Restless Years, (Cassandra), Camp Surprise, I Believe In My Love ter Two Millions Leaques Under The Sea. Če ste si kdaj želeli, da bi Frank Zappa igral poslušljivi pop in ostal zvest sebi, potem je temu še najbližje plošča Pop Go! The Breetles. Najbolj iskren pop trenutno na tržišču.	ocena zgoščenke	The Breetles; Breetveld, Chris	Pop Go! The Breetles (zgoščenka)
P. R.	Vse Pollyjine ljubezni	Delo (37/198)	1995	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-941073R0	Že na svoji prvi plošči Dry je napisala skoraj vse pesmi. Na njej je pela in igrala kitaro in violino, doslej pa se je izpopolnila še v drugih instrumentih, predvsem različnih klaviaturah. Tudi na novi plošči To Bring You My Love, na kateri je deset pesmi, je Polly avtorica vseh skladb, na večini posnetkov pa izvaja tudi večino glasbe. Njena glasba je še vedno neke na sledi Patti Smith, cepljene z novejšim britanskim alternativnim rockom. Polly pravi, da ni feministka in da te besede sploh ni v njenem slovarju. Feminizem se ji ne zdi najbolj primeren način urejanja odnosov med spoloma, ker je preveč izključujoč. O pisanju pesmi pravi, da se trudi v besedila vnesti tudi humor, kar pa ji vedno ne uspe. Znana je namreč predvsem po pesimističnih, temačnih, raziskujočih in resnih besedilih, ki so običajno nekaj svetlobnih let od humorja. Njena iskrenost se vleče skozi vse njene plošče, saj se je že na debitantski plošči Dry dobesedno razgalila, tako v pesmih kot na ovitku.	portret	Harvey, Polly Jean	/
P. R.	Zaželite si glasbe z Victory	Zasavc (10/17)	2000	30	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-8180QH7A	Štirje CD-ji in iz koncerta na koncert perspektivnejše pesmi, s katerimi vabijo ne le oboževalke, ampak na splošno poslušalce, ki spremljajo slovensko popularno glasbo, ji prisluhnejo in zapojejo z njimi. In glasba ansambla VICTORY je tudi zelo plesna, vendar pravijo, da so v pesmih zgolj odkriti, iskreni in zabavni.	intervju (uvod)	Victory	/
PAL	Zbor Gallus na openskih glasbenih srečanjih in na zgoščenki: ob 35-letnici smrti Ivana Šteka	Novi glas (13/1)	2008	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-AZHKPOED	Koncert, ki sledi nujnemu poglobljanju snemalnega dela, ponuja vedno jamstvo solidnega obvladovanja literature in izpiljenih izvedb, zato se je številna publika lahko mirno prepustila ubranemu petju mladih in odraslih pevcev ter prisrčni toplini melodij, ki dobijo navdih v preprostih izrazih ljudske tradicije, naivnega in iskreno doživetega opazovanja božične skrivnosti. Take so božične skladbe, v katerih je Ivan Šček dal melodiji vodilno vlogo, a je pri vsaki dodal tudi umetniški pečat bolj osebnega izraza.	ostale publicistične prakse	Šček, Ivan	/
Papler, Drago	Občutek Marjana Stareta za slovensko pesem	Gorenjski glas (46/60)	1993	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-SIJGG5OD	Pri pisanju besedil mu je prav prišla slavistična izobrazba s poznavanjem metrike in dvanajstletna šola klavirja. Melodijo komponista preigravam na klavirju in porodi se pesem. Želi, da so verj spontani, s prispodobami, govorijo o poštenosti, iskrenosti in seveda o ljubezni pa do ekoloških tem.	portret	Stare, Marjan	/
Pavdler, Niko (Vlado Repnik)	Lepe dame	Šaleški ibidem I.: antologija malega šaleškega pesništva	1990	241	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-FVQEAQCPX	Lepe dame naučile ste se biti lepe in v gležnarjih z visoko peto udarjati v polnočni tlak (tlak tlak tlak). Naučile ste se pozibavati v bokih, a le od kod je čudni vam sijaj v očeh? Povejte mi, ve lepe, lažne dame, svoje duše iskreno melodijo igrati se spomnite še kdaj?	umetnostne prakse (poezija)	/	/
Pavkovič, Srečko	Ansambel Sicer	SavaGlas: časopis za širšo posavsko deželo (1/22)	2001	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-LDZTSUPM	Ansambel igra tako narodno zabavno kot zabavno glasbo. Prednost pa dajejo domačim narodnozabavnim tonom. V lanskem letu so se udeležili tudi nekaj festivalov narodnozabavne glasbe, med največji dosežek pa štejejo nagrado občinstva na lanskem festivalu v Cerkvenjaku. Lansko leto je bilo za mladi ansambel kar v celoti uspešno, piko na i pa so dodali s svojim glasbenim prvenecem. Njihove skladbe prinašajo ljubezen, potepanje, veselje in iskrenost. Glasbo jim pišejo Simon Cerar, Franci Lipičnik, Primož Kosec in Marjan Ogrin. Večino besedil jim je napisal Jože Brojan, ki je tudi njihov vodja, dve Ivan Sivec in eno Janez Hvale. Tako kot pravijo v svoji naslovni skladbi »Življenje je veselje«, je čutiti pridih mladosti in svežine na glasbenem področju. Sicer pa verjamem, da ansambel ne bo muha enodnevnica. Prav njihova zagnanost in tudi glasbena podkovanost sta možnost za uspeh. Treba bo le delati in delati. Po vseh letih njihovega trdega in zagnanega dela je to zelo blizu.	portret	Ansambel Sicer	Življenje je veselje
Pavkovič, Srečko	Tri ljubezni Tonija Sotoška	SavaGlas: časopis za širšo posavsko deželo (1/16)	2000	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-AU6CJRRH	Novi posnetki so precej življenjski, tako kot Štoklja, ki prinaša novo življenje. Toni Sotošek pa ostaja isti, iskren in skromen, v prepričanju, da je potrebno poslušalcem ponuditi dobro pesem, ki jo začutijo, ne samo ob prvem poslušanju, temveč šele potem, ko jo večkrat slišijo. In ravno zato je Ansambel Tonija Sotoška nekomercialen. Igrajo za dušo in z dušo. Ni jim pomembno, koliko pesmi posnamejo, temveč kakšna je njihova kakovost.	portret	Sotošek, Toni; Ansambel Tonija Sotoška	/
Pavkovič, Srečko	Tri ljubezni Tonija Sotoška	SavaGlas: časopis za širšo posavsko deželo (1/16)	2000	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-AU6CJRRH	Toni zelo težko ocenjuje svoj ansambel, ve pa, da je dober, tako instrumentalno kot vokalno. S skromnostjo, ki jo nosi v srcu, nima niti posebnih želja. Prijateljstvo glasbenikov in iskrenost mu pomenita največ. Ob koncu pa naj le še razkrijem Tonijeve tri ljubezni. Harmonika, glasba in družina.	portret	Sotošek, Toni	/
Peršin, Anže	Mladostna moč: Sfiltrom	Delo (41/282)	1999	14	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-3BUQGE4E	Sfiltrom imajo vsekakor izjemen glasbeni potencial. Kar je opazil tudi mladi režiser Jurij Meden in jih povabil, naj z glasbo opremijo njegovo kratkometražo Zadnji poljub. Kinoteka, ki rada popestuje filmsko-glasbene projekte, je bila pred slabim letom na dotični premieri nabit polna. Starejši mladinci so takrat pojamarili, da vsem kreativcem večera zavidajo mladostno moč – ki njim menda žalostno upada –, čeprav rezultat ni popoln. Je pa vsaj iskren. Podobne iskrenosti si želimo tudi na Sfiltromovem prvenecu Otroci bogov, ki izide decembra in bo kronika starih let skupnega igranja. Odlična prilžnost za vse, ki so na koncu zadnje tonske polomije z zmedenimi obrazi in napol krvavečimi bobniči stali ob kuforskem šanku in še dolgo v noč kontemplirali slišano.	ocena koncerta	Sfiltrom	/
Petra; Karmen	Pojte s srcem	Salezijanski vestnik: glasilo salezijanske družine (75/2)	2002	19	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-317FCBEW	Narava, lučke, prijatelji, zvoki kitar ..., besede, ki me spominjajo na Uskovnico, kraj prežet s pesmijo, veseljem in prijateljstvom. Ponavadi dobro razpoloženje prebudi pesem, na Uskovnici pa pesem sama privre iz srca. In samo iskrena glasba je tista, ki jo lahko podarimo Bogu. Njega lahko začutimo preko energičnosti in glasbenega ritma, ki preplavlja množico ... Prepričana sem, da tudi Bog nas začuti.	ostale publicistične prakse	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Pieri, Luka	Janis Ian: otrok, ki je prebijal molk družbe	Narobe: revija, kjer je vse prav (4/13)	2010	41	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-P7QSEBYB	Zaradi spleta okoliščin in delno lastnih odločitev, nenazadnje pa tudi zato, ker je bila kot kantavtorica od vsega začetka predana iskrenosti in se nikoli ni odpovedala integriteti, morda ni dosegla slave, ki bi si jo zaslužila, je pa zato danes srečno (ne)poročena babica (dva vnuka je dobila od Patine hčere), ki še vedno uspešno nastopa po svetu in počne, kar ji paše.	portret	Ian, Janis	/
Pinterič, Alenka; Gusti G.	Alenka Pinterič: prva domača gay ikona	Revolver: revija za kulturna in politična vprašanja (11)	1994	18	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-3R16LRXE	Zakaj si morala publiki na koncu povedati, da ti ploskajo zato, ker govoriš točno to, kar oni mislijo? – Seveda. Poslušaj, rabiš enega trotla, da ti pove natančno to. Recimo, da mi ti rečeš, Alenka, ti si butec. Zdaj, če zmoreš to korajžo, jaz kot takšna, ti bom hvaležna. Jaz to cenim in ljudje so to cenili, ker masa ljudi vedno ceni, če nekaj iskreno misliš. To ni zvezdnitvo. Zvezdnitvo je v bistvu glamour in sprenevanje. Tako sem na koncu prišla do imenovalca, ki ga najbolj ljubim: bodi iskren in bodi ti. Kot mi je moja mati nekoč govorila: kakršnakoli, magari zanič, ampak bodi nepotvorjena ti. Tako je in amen!	intervju (odgovor)	Pinterič, Alenka	/
Plestenjak, Jan; Brglez, Simona	Zgrabilo me je in potegnilo vase: tako pravi za svoje ukvarjanje z glasbo Jan Plestenjak	Novi tednik NT&RC (52/2)	1997	35	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ZEWKI9WA	Skladbo Pogrešal te bom si namenil svojemu očetu. – Ta skladba je res namenjena mojemu očetu, sicer pa sem tudi CD naslovil po skladbi Pogrešal te bom. Pesmi, ki so na tem produktu, so prave, iskrene. To je bil moj nameni. Odločil sem se, da bom delal pesmi, za katerimi stojim in ne pesmi, ki bi bile mogoče učinkovite ali komercialne.	intervju (odgovor)	Plestenjak, Jan	Pogrešal te bom (zgoščenka)
Plestenjak, Jan; Mencinger, Lea	Umetnost v slikah, glasbi – in letenju: Glasove preje v škofjeloški Kašči	Gorenjski glas (49/53)	1996	16	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-S26Y7AIA	Za tvojo zvrst glasbe – lepa zvrst glasbe – je treba veliko znanja in še česa morda? – Bistvena je iskrenost, in da verjameš v to, kar delaš. V glasbi se to vedno dobro čuti. Tudi narodnozabavna glasba mora biti iskrena in takrat je lahko dobra. Poznam te glasbenike, spoštujem jih, to glasbo res ustvarjajo s srcem.	intervju (odgovor)	Plestenjak, Jan	/
Plestenjak, Jan; P. R.	Visok, a preprost in šarmanten: Jan Plestenjak	Zasavc (12/2)	2002	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ZA9R3MT7	Kaj vas navdihuje pri pisanju glasbe? – Navdihuje me povsem vsakdanje stvari oziroma življenje, ki ga živim. In z glasbo se najbolj iskreno izražam o svojih željah, čustvih in sploh o vsem.	intervju (odgovor)	Plestenjak, Jan	/
Podbrežnik, Slavko	Pevka, ki se dotika davnin: Bogdana Herman	Delo (38/128)	1996	16	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-CX2ZC735	Pred tem pogovorom sem Bogdano Herman slišal na nastupu v Caffè teatru. Predstavljal je svojo kompaktno ploščo Stare ljudske, pravzaprav njen ponatis. Po tem sem se počutil bogatega. Bogdana zna peti res iz srca. Besede, ki jih poje, so v njenem občutenju natančne in globoke. Nastop ni kulturni dogodek, ki bi mu lahko dali predznak komornosti. S svojo iskrenostjo in iskrivostjo ga ves čas razbija, kot bi hotela poslušalcem povedati: pojem, ker čutim življenje in se ga veselim.	intervju (uvod)	Herman, Bogdana	/
Podgoršek Horžen, Marjetka; Jenko Sunčič, Natja	Največ mojih učencev in učenek je bilo s podeželja, kjer se, hvala bogu, še vedno poje: Marjetka Podgoršek Horžen	Posavski obzornik (11/23)	2007	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-M3CDPVR3	Po sedanjem raziskovanju ugotavljam, da je bilo največ mojih učencev in učenek s podeželja, kjer se, hvala bogu, še vedno poje. In zato smo še vedno močni. Jaz sem, na primer, tudi iz vasi, tam se je vse začelo, doma pri moji mami. Stara mama je bila vodilna sopranistka, to je šlo na mamo in iz mame na mene. V glasbeno šolo sem šla pozno, v 5. razredu. Vprašate, kako usmerjati? Ni skupne formule. Vsak je posameznik, glasbeni svet zase in pride s tem, kar je. Pri delu, učenju moraš biti psiholog, velikokrat mama, v bistvu prijatelj, kateremu učenec zaupa, zato smo – pri meni – vsi na »ti«. Zaupati se mi mora tako, da se pokaže v vsej svoji luči. Mora se odpreti. Če pesmi ne čuti, je ne more peti. Čuti se, če je izpoved iskrena. Ves čas je treba delati z ogromnim potrpljenjem. Zgodi se, da se komu odpre že v drugem letu učenja, nekaterim šele v četrtem. Zato še enkrat poudarjam – pomembno je, da vzbudiš ljubezen do petja.	ostale publicistične prakse	/	/
Pokorn, Danilo	Murnova lirika v stvaritvah slovenskih skladateljev	Delo (32/92)	1990	14	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-11XD6DWW	Razmeroma močno sled pa je Murnova lirika zapustila v ustvarjanju Marija Kogoj, vodilnega predstavnika glasbenega ekspresionizma pri nas. Leta 1914, v četrti – predzadnji – številki trinajstega – zadnjega – letnika Novih akordov je izšel njegov mešani zbor »Trenutek«. Na kratko, z nostalgичno melanholijo nadahnjeno Murnovo pesem, zasnovano na drobnem domisleku s primerjavo med neznano kam v daljavi se spuščajočo ptico in bežno minljivostjo vsega lepega v človekovem življenju, je dvaindvajsetletni Kogoj ustvaril umetnino, o kateri je zapisano, da je zasejala seme glasbenega ekspresionizma na slovenskih tleh. Značilnih potez tega sloga ta vsega devetindvajset taktov obsegajoča kompozicija v tonaliteti d-mola pač še nima, z odklikom od periodizacijskih modelov, oblikovanjem motivike ne glede na taktne, spreminjanjem metrike in z mestoma zaostreno harmonijo pa je gotovo eden od mejnikov v slovenski glasbeni literaturi 20. stoletja. Gajmira Kreka, ki je nekoč zatrdil, da kot urednik Novih akordov ne bo odpiral vrat revije novemu glasbenemu toku, je »Trenutek« osvojil z iskrenostjo in globino izraza. V svesti pa si je seveda bil tudi njegove novosti v slovenskem glasbenem življenju in je zapisal, da bodi v isti številki revije objavljeni zborček Karla Adamiča »šibkejšim zborom v odškodnino za Kogojev atentat na njihova s starodavnimi načeli okopljena prasa«.	strokovne in znanstvene prakse	Kogoj, Marij	Trenutek
Pompe, Gregor	Nekaj nastavkov za razumevanje postmodernizma kot slogovne usmeritve	Muzikološki zbornik (38)	2002	33–34	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-260E1M3F	Za modernistično glasbo naj bi bila najpomembnejša zavrnitev vseh slogovnih karakteristik, ki so dominirale v 19. stoletju – zgodovina nove glasbe je hkrati zgodovina razpada tradicionalnega glasbenega »jezika«. Modernisti naj bi tako zavrgli tonalnost, razpoznavno ritmično regularnost, tradicionalno instrumentacijo in orkestracijo, velike, povečane forme (npr. simfonična), ukinjena pa je tudi distinkcija med hrupom in »glasbo«. »Modernizem je zahteval razbijanje pričakovanj, konvencij, kategorij, mej in omejitev, prav tako pa tudi empirično eksperimentiranje (po vzoru znanosti) in drzno raziskovanje novega«. V ospredju je totalno subjektivna izkušnja umetnika, ki ne zaupa več ničemu drugemu kot imanenci lastne zavesti. Zato se distancira od norm, ki so do sedaj določevale lepoto, ljubezen, moralnost, dobro. Namesto tega postane odločen intelekt (v glasbi se to kaže v strogi dodekafoniji in kasnejšem serializmu) ali njegovo popolno nasprotje: gola strast (B. K. Etter ponazarja to opozicijo s Schönbergovo atonalnostjo in primarno animaličnostjo Pomladnega obredja Stravinskkega). Nasprotno obvladujejo celotni modernizem močno kontrastna nasprotja; če modernisti zaradi kolapsa moralnega reda in iz Nietzscheja izvirajočega nihilizma zavrnejo lepoto, pa želijo po drugi strani občinstvu vendarle sugerirati etični karakter prave glasbene umetnosti – nastrojeni so proti masovni kulturni industriji in zatonu vseh standardov (torej proti konvencijam, a za visoko umetniško dovršenost). Modernizem se obrne proč od konvencionalnega pojmovanja lepote, ki ga zamenja etičnost; le-te pa ne določa več stara transcendenca, temveč umetnikova lastna subjektivnost in zavezanost iskrenemu iskateljstvu.	strokovne in znanstvene prakse	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Pompe, Gregor	Pledoaje za veliki vokalno-instrumentalni umetnini	Bilten Slovenskega muzikološkega društva (22)	2005	11–13	https://smd.spletni.net/files/2019/09/Bilten_22.pdf	Leonard Bernstein, sicer jud, je svojo katoliško Mašo napisal leta 1971 za otvoritev Kennedyjevega centra za uprizoritvene umetnosti. Delo je tako zamišljeno kot vsesplošni amalgam: združeno je scensko in glasbeno, mešajo se veroizpovedi, največji preskoki pa se odvijajo na nivoju glasbenega stavka, ki prehaja od modernistično kvadrofono nasnetih trakov, »klasične« harmonsko razvezane govorice 20. stoletja, do etno vložkov, jazza, bluesa, prostega jazzovskega improviziranja, koralnega petja. Na prvi pogled gre torej za močno heterogeno delo brez rdeče niti. Ampak v Bernsteinovi Maši postajata prav takšna nesočasnost in nekompatibilnost glavni odliki! V tem je ugledati nekaj »mahlerjanskega« duha – v veliki naivnosti skuša Bernstein nagovarjati kar najširše občinstvo. Njegova maša v dobi »flower-power« hipijev skuša biti rockovska, pa vendar ne za vsako ceno. Glavne notranje vsebine maše, oplemeniti še z mnogimi drugimi sporočili, ki jih ni mogoče razumeti drugače kot direktno politično: [...]. V središču maše je celebrant, ki potuje mimo osnovnih delov konvencionalne maše, a se vedno znova zapleta v konflikte, ki jih prinaša z izkušnjami iz vsakodnevnega sveta, dokler malo pred koncem ne doživi popolnega zloma, ki ga lahko razreši le sklepní koral, v katerem se v tišem petju združijo vsi glasbeniki in nastopajoči. Gre torej za isto krizo vere in iskanje poti iz nje, kakršna zaznamuje že vse tri Bernsteinove simfonije – tu je le razširjena: zdaj ne gre več za posameznikovo krizo, temveč za krizo družbe in sveta. V tem je Bernsteinova Maša univerzalna in zato išče svojo pot do »verníkov« prek različnih zvrsti: rocka, jazza, bluesa, sodobnega modernizma. Bernstein hoče dosegati občinstvo, a ne zato, da bi se »prodajal«, temveč, da bi posredoval kozmopolitski nauk. Ideja je seveda utopična in kot je pokazal čas neuresničljiva. Pa vendar kaže nova izvedba, ki jo je za založbo Harmonia mundi posnel Kent Nagano z Nemškim simfoničnim orkestrom iz Berlina, pevskim ansamblom Pacific Mozart, Radijskim zborom iz Berlina in Berlinskimi državnimi in katedralnim deškimi zborom, da gre očitno še vedno za aktualno tematiko. Nagano kot Bernsteinov učenec je očitno začutil potrebo, da je čas za nov posnetek – doslej je bil na nosilcih zvoka že dosegljiv studijski posnetek z zasedbo s premiere. Vendar pa je vprašanje, če je novi posnetek na umetniški ravni sploh primerljiv z Bernsteinovim. Nova izdaja prihaja v varianti SACD, ki premore prostorski zvok, kar prinaša idealne rešitve za realna razmerja med posnetim trakom in orkestrom deležem, sploh pa postaja zares »dvoranski« kvadrofoní začetek. 24-bitni zvočni zapis prinaša seveda veliko več transparentnosti tudi v rockovski jazzovski odseki, v katerih je mogoče slušno razločevati med ritmično sekcijo, vokali in harmonsko-melodično osnovo, vendar pa studijskemu posnetku manjka prave atmosfere. Največja pomanjkljivost je povezana z glavnim protagonistom – celebranta poje na novem posnetku tenorist Jerry Hadley. Pretolči se mora skozi zares zahtevno vlogo, ki zahteva nenavadne višine (npr. Oče naš), slogovno prilagodljivost (operno petje, rockovsko petje, dramsko igranje ipd.) in predvsem velik dramski razpon – vloga celebranta je pravzaprav operna vloga. Hadleyu bi lahko očitali, da je njegov glas v višinah že močno utrujen, a to ni glavni problem: ta se skriva v linearnosti, puščbnosti in nečvrstosti. Hadleyu težko verjamemo, da se je zapletel v mreže dvoma, iz katerih išče izhod. Nekaj podobnega velja tudi za Naganovo taktirko. Zvok je sicer »spoliran«, igranje orkestra je razkošno, razmerje med »klasičnim« in »rockovskim« smiselno odmerjeno, a prav zares dirigent veliko preveč truda vpenja v preseganje razlik, namesto, da bi jih razkrival. Prav iz njih namreč raste glavna sporočilnost skladbe. Tako je posnetek verjetno nastal v želji po ponovni vzbuditvi zanimanja za to Bernsteinovo iskreno postmodernistično mojstrovino, končni produkt pa vendarle prinaša le lepo zvočno embalažo, ki delu verjetno ne bo pripomogla pri iskanju zasluženega mesta v standardnem repertoarju.	strokovne in znanstvene prakse	Bernstein, Leonard	Maša
Porle, Sonja	Ali Farka Toure/Ry Cooder: Talking Timbuktu (World Circuit, 1994)	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (24/7)	1994	21	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-DCTN06N7	Ry Cooder si prav tako zasluži pohvalo. Prvič zato, ker je pomagal Toureju izpolniti njegovo glasbeno vizijo. Talking Timbuktu je predvsem Tourejeva glasba: dobra, enostavna, neposredna in malenkost »čudna«. In drugič zato, ker je pokazal, da ne namerava ustvarjati novih »Grasslandov«. Tega smo se morda po vesteh o njegovem sodelovanju z afriškim glasbenikom najbolj bali. Samo potrdil je, da je njegov dolgoletni status glasbenega samotarja in samosvojega iskalca iskreno zaslužen. Talking Timbuktu verjetno ne bo nagrajena z Grammyjem, tako kot njegova prejšnja plošča Meeting by the River, posneta z indijskim glasbenikom V. M. Bhattom; jo bomo pa zato poslušali dlje časa in jo težko pozabili.	ocena zgoščenke	Cooder, Ry	/
Porle, Sonja	Askia Modibo: Wass Reggae (Stern's Africa, 1996)	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (26/6)	1996	26	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-LULE7GBD	Tudi Askia Modibo verjetno ne bo razvel poslušalec izven rodneja Malija in se preselil v reggae nebesa, a je njegovemu iskrenemu poizkusu Wass Reggae vendarle vredno in prijetno prisluhniti. Modibo je songajsko-bamberskega porekla, njegove korenine zatorej povezujejo dve prevladujoči in razkošni malijski kulturni tradiciji. Za profesionalnega glasbenika se je izučil pri skupinah Le Super Tentenba (poganek znamenitih Les Ambassadeurs) in Alpha Blondy. S ploščama Allah Akbar in Wally Moussou pa je pričel razvijati samosvoj wassoulouski reggae zvok, dokler ga ni dobil v roke uveljavljeni producent Ibrahim Sylla in rezultat je album Wass Reggae posnet v Parizu. Z besedili Askia Modibo piha na dušo razočarani afriški mladeži. Pritožuje se nad korupcijo, devalvacijo afriške demokracije in devalvacijo afriškega denarja, nad perversnim nakupovanjem orožja v času suš in lakote ter nad zametki verske nestrpnosti in tako dalje, saj si lahko mislite, da mu ne primanjkuje »zanimivih« tem. V skladbi »Orli« pa nekaj le veselo pohvali – uvrstitev malijske nogometne reprezentance v četrtfinale Pokala afriških narodov leta 1994. Wassoulouske melodije zna prijetno potegniti čez reggae vzorce, ki so očitno njegova prva ljubezen. A je glasba na plošči Wass Reggae vendarle najboljša, ker je dovolj nenavadna takrat, kadar »wass« prevlada reggae.	ocena zgoščenke	Modibo, Askia	Wass Reggae (zgoščenka)
Pošttrak, Milko	Fugazi: Steady diet of nothing: Dischord	Katedra: študentski list (31/2)	1991	18	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Y32BIV6O	Krog ustvarjalcev oz. protagonistov scene si je poskušal ustvariti paralelni svet in samosvoj način življenja, ob čemer je propagiral – in to še vedno počne – življenje, zgrajeno na čimbolj pristnih in iskrenih medsebojnih odnosih, na ustvarjalnem odnosu do sveta in podobnem. Zato ne preseneča, če se je krog okoli založbe odzival tudi na družbena in politična dogajanja v Washingtonu in drugod po svetu. Takšno je bilo početje skupine Minor Threat, iz katere je prišel MacKaye in ki je ves čas poskušala ponuditi samosvoj način življenja za mladostnike, takšno pa je tudi že vseskozi početje skupine Fugazi.	ocena zgoščenke	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Potokar, Jure	Boris Kovač: Ritual nova I & II (Recommended, 1994)	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (25/6)	1995	25	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-116IUQTH	Ko sem namreč razmišljal o tem, kako vidim ali bolje slišim ploščo Ritual nova I & II, ki je razdeljena na dva dela: Sanje o izvoru in Izvor sanj, sem nemudoma ugotovil, da se moj odnos do večine glasbe z nje v petih letih ni v ničemer spremenil. V tem očarljivem konglomeratu konkretnih zvokov, citatov iz liturgične in etnične glasbe okolja, v katerem je Kovač živel in delal, med vplivi, ki jih je nanj naredila kultura tega okolja, in med tistimi, ki jih je zaradi svojih afinitet napaberkoval po vsem svetu, je najbolj razveseljivo to, da je Kovačeva glasba izčiščena, preprosta in iskrena. Seveda je glasbo še vedno mogoče spraviti v koordinate časa in prostora, v katerem je nastajala, in že po zasnovi je to pač izdelek, ki spada v konec osemdesetih let ter v srednjeevropski kulturni prostor. Toda Kovač na srečo ni zavezan eksperimentiranju zaradi eksperimentiranja samega, kar je seveda več kot dobrodošlo. Namesto tega je Kovač zavezan samemu zvoku, torej osnovni materiji glasbe. In ker ga zvoki ne prestando tako ali drugače fascinirajo, po eni strani z enopomenskostjo, po drugi strani pa z razpršenostjo pomenov, vedno znova očaran obstane in prisluškuje. Zato je njegova glasba radoživa, polna igrivosti, melodičnosti, rada se navezuje na bogato izročilo etnično pisanega prostora Panonske nižine in včasih celo na skoraj pozabljene otroške viže (sanje), a tudi melanholična in disonantna (izvor), kot je pač prostor, v katerem je nastala. Predvsem pa je nemara še bolj poslušljiva, kot je bila pred petimi leti. Česar za podobno glasbo ne bi mogel zelo pogosto trditi.	ocena zgoščenke	Kovač, Boris	Ritual nova I & II (zgoščenka)
Potokar, Jure	Etta James: Mystery Lady: Songs of Billie Holiday (Private Music, 1994)	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (25/5)	1995	26	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-OIM0U1UZ	Etta James se je zavedala, da brežasnih interpretacij Billie Holiday ni mogoče preseči. Skladbam lahko daš samo novo, osebno dimenzijo. In prav na ta način se je njena ekipa lotila dela. Producent John Snyder je poskrbel za brezhiben zvok, pianist Cedar Walton za sveže, sodobno zvoneče aranžmaje, ki se ne oddaljujejo preveč od originalov, šestčlanska zasedba za učinkovito in ustrezno zadržano spremljavo, Etta James pa za interpretacije, ki se precej razlikujejo od originalov, zato pa jih je mogoče po prepričljivosti in iskrenosti z njimi primerjati. Mystery Lady je plošča, ki kljub elegantnemu zvoku nemudoma vzpostavi vzdušje zakajenega jazzovskega kluba, v katerem se obiskovalci – predvsem pa seveda pevka sama – ves čas predajajo nekoliko otožnemu premišljevanju o življenju in še bolj o ljubezni, ki je samo še bolj ali manj boleč spomin. Tri desetletja so bila potrebna, da je Etta James posnela glasbo, ki jo je vedno najbolj ljubila. Toda ob poslušanju albuma Mystery Lady je takoj jasno, da je bilo vredno čakati. Tako zrele, osebno izpovedne in interpretativno močne izvedbe skladb Billie Holiday le redko slišimo, Etta James pa se bo – vsaj upam – zaradi njih navsezadnje vendarle prebila iz polanonimnosti, v kateri dela že več kot dve desetletji.	ocena zgoščenke	James, Etta; Holiday, Billie	Mystery lady: songs of Billie Holiday (zgoščenka)
Power Dancers; Radović, Petra	Zvezde kažejo na Power Dancers	Zasavc (11/13)	2001	32	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-D33IH7SL	In katere vrline spoštujete pri drugih? – Od vrlin spoštujemo iskrenost, odkritost in ljubeznivost. Pri delu in pri ljudeh pa moraš biti iskren oziroma vse moraš početi z iskrenostjo.	intervju (odgovor)	/	/
Prinčič, Luka; Kumerdej, Mojca	Posadka s kvalitetno geografsko pozicijo: Laibach	Sobotna priloga (40/79)	1998	41	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-AVECXHWY	Kaj pomeni Laibach generaciji, ki je stara toliko kot sama skupina? Dvajsetletni Luka Prinčič alias DJ-Nova vidi eno od značilnosti sicer precej heterogene generacije, ki ji po letih pripada, zlasti v tem, da je odrasla z zavestjo, da je na svetu na tisoče različnih stvari. Ob srednjih večerih v K4 vrti electro break beat (Prodigy, Chemical Brothers ipd.) in si podobno kot še nekaj njegovih vrstnikov tako s klubskimi večeri kot spletnimi stranmi na internetu [...] prizadeva povezati sceno najstnikov in dvajsetletnikov, ki se poleg interneta in računalništva individualno ukvarjajo z ustvarjanjem elektronske »intro« glasbe na domačih računalnikih, videom, oblikovanjem, slikarstvom itd. »Delovanje Laibacha in NSK,« pravi, »je bilo v osemdesetih zelo smiselna oblika upora, danes, se mi zdi, pa postajajo ikona brez pravega smisla. Osebo mi je sicer všeč njihov album Kapital, tudi kak komad s singel plošče War, včasih zavrtim Petra Parcelsusa (plošča Petra Mlakarja, op. p.), ki se mi zdi glasbeno zanimiv izdelek, vendar pa ta glasba v moji sceni, kjer je poudarek na človeškosti, iskrenosti in individualnem doživljanju, ne pride skozi.«	portret	/	/
Pristovnik, Darja	Bruce Springsteen: The Rising	Tednik (55/36)	2002	24	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-1QKWXUJQ	Povod, da se je Bruce ponovno podal v studio, je bil teroristični napad na World Trade Centre v New Yorku lanskega 11. septembra. Človek bi utegnil pomisliti, da so Bruce in njegova ekipa odlično izkoristili okoliščine in izdali glasbeni izdelek posnet na najbolj odmevno temo, okoli katere se prah še dolgo ne bo polegel, in so na podlagi tega računali na neizogiben uspeh. Pa vendar lahko vsak povprečni poslušalec ugotovi, da ni tako. Prizvok žalosti in zavest o človeški minljivosti in krhkosti, ki veje tako iz same glasbe, kot tudi iz besedil, v kali zatre vsak dvom o iskrenosti avtorja. Album ponuja najbolj grenek glasbeni komentar na tragedijo 11. septembra doslej. Težko se je odločiti, kaj daje posameznim skladbam večjo težo, glasba ali besedila. Oboje je Bruce 'obtežil' z lastnim doživljanjem, ki ne more biti zaigrano, temveč pristno do zadnje pike. Glasbo prežema čutnost, v določenih skladbah so prisotni tudi zborovski vokali. Besedila v The Rising so bila napisana, ko je tragedija pronicala v praktično vsako noto Springsteenovega ustvarjanja. Svojega doživljanja in pretvorbe občutkov v besede pa Bruce ne bi mogel zaznamovati bolje, kot mu je to uspelo na tej plošči. Postavlja namreč zelo slikovito ločnico med dvema skupinama avtorjev. V prvi so dobri. Ti naredijo pesem prijetno za poslušanje, material, ki se takoj zasidra v glavi poslušalca in besedilo, kjer so rime zložene po sistemu, da si jih je mogoče zapomniti po hitrem postopku. V drugi skupini so najboljši. Ti pa znajo vsemu temu dodati še 'tisto nekaj', kar poslušalca 'premakne', ga strezni ali omami – odvisno od namena avtorja. Predvsem pa znajo doseči, da skladba tiho pronic do globljih čustev in tam tudi ostane. In Bruce Springsteen nedvomno sodi med najboljše. The Rising je zmes elegije in klica k življenju, preporodu, kjer je tudi v najtežjih trenutkih še vedno opcija, da računamo na čudež.	ocena zgoščenke	Springsteen, Bruce	/
Ptujski nonet; Bećirović, Dženana	Ptujski nonet napolnil dvorano ptujskega gradu: koncert ob izidu zgoščenke	Štajerski tednik (60/80)	2007	14	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-2HEFDQGI	Vajam namenjajo nedeljske popoldneve, ki so edini termin, ko se lahko srečujejo v polni zasedbi in nekaj ur neumorno pilijo izbrani program. »Naša strast je tako iskrena, da nam naši bližnji odpustijo vsakotedensko odsotnost na gospodov dan. Vsaj enkrat na leto se podamo tudi na večdnevne intenzivne vaje izven Ptuj, ki so nenadomestljiva priložnosti za tkanje še finjših medosebnih vezi, za medsebojno uglaševanje, za vzdrževanje pevske kondicije in za spoznavanje ter povezovanje s sorodnimi ljudmi,« še dodajajo člani Ptujskega noneta.	portret	Ptujski nonet	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
R. R.	Tomove divje rože	Delo (37/30)	1995	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-5UCX90X	Vsekakor je Tomu Pettyju uspelo na tako občutljivem trgu, kot je rock'n'roll, predvsem zaradi svoje iskrenosti in nepretencioznega rocka z dobrimi refreni. Je najbolj trajen in zanesljiv glasbenik, kar jih je Amerika dala zadnjih nekaj let.	portret	Petty, Tom	/
R. R.	Zbirka različne izštekanosti	Delo (37/53)	1995	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-95FG98BA	Akustični nastop Paula McCartneyja je gotovo eden najbolj iskrenih in neposrednih v celi seriji Unplugged. Paul je celo sedel za bobne in odbojal pesem Ain't No Sunshine, pri pesmi We Can Work It Out, ki je tudi na tej kompilaciji, pa se je zapletel v uvodu.	ostale publicistične prakse	McCartney, Paul	MTV Unplugged (oddaja)
R. R.	Zbirka različne izštekanosti	Delo (37/53)	1995	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-95FG98BA	Na tej kompilaciji gre za prave bisere, katerih vrednost je večkratna. Poleg dokumentarnosti in neponovljivosti je tu še neposrednost in iskrenost, kar naredi te pesmi za nekaj posebnega. Vsekakor je plošča The Unplugged Collection Volume One, ki jo imajo v Plečnikovi knjigarni na Šubičevi 1 v Ljubljani, izjemna zbirka za zanesene zbiralce izjemnosti v sodobni popularni glasbi, pa tudi za tiste bolj površne, ki hočejo imeti na eni plošči več različnih uspešnic.	ostale publicistične prakse	/	The Unplugged Collection, Volume One (zgoščenka)
R. R.	Zbirka različne izštekanosti	Delo (37/53)	1995	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-95FG98BA	Sprva naj bi na teh akustičnih nastopih igrali različni glasbeniki, ki bi nato skupaj s takratnim vodjem oddaje Julesom Shearom končali v velikem jam sessionu. Vse naj bi bilo nekako manj resno, iskreno in neobvezno. Vendar pa je oddaja Unplugged v petih letih postala tako odmevna in pomembna, da je akustični nastop glasbenika ali skupine na MTV lahko odločilnega pomena za njihovo kariero.	ostale publicistične prakse	Shear, Jules	MTV Unplugged (oddaja)
Radovič, Petra	Ogledalo: Tanja Medvešek	Zasavc (10/20)	2000	20	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-4LO389LO	Slehermo šolsko leto se pevskega zboru pridružijo novinci, s katerimi začenja od začetka, kar ji je postalo v spodbudo, saj se tudi glasba venomer razvija in terja novejših pristopov. S pevskim zborom se udeležujejo tudi občinskih revij OPZ in pravi, da vsakršen nastop zahteva ogromno vaje, veliko truda in časa. Za tisto največ, pri petju in tudi nasploh, pa šteje iskrenost. »Moraš biti iskren ne le do sebe, tudi do sopevcev, do dirigenta in do glasbe, če jo izvajaš ali poslušaš,« je dejala, »saj z iskrenostjo v pesmi poveš največ in sežeš najbližje k človeku«.	portret	Medvešek, Tanja	/
Radovič, Petra	Slavni skozi življenje: anketa	Zasavc (7/10)	1997	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Y5PBT9U1	Slehernik stremi po pomembnosti, čeprav pravijo, da marsikomu ugaja slava le zaradi drugih. Za nekatere torej povsem stvar rutine oziroma ustaljena šablona, s katero se izkažejo, pokažejo, dokažejo, da se na novo priljubijo ali pa sploh ne zahtevajo, da jih publika vzljubi, marveč enostavno furajo svoje. Mozartu so sicer rekli, da je ljubljeneц bogov, Greto Garbo so smatrali za karizmatično osebnost, za Elvisa Presleya so dejali, da je v svoji slavi neponovljiv ... In četudi s slavo povezujejo neiskrene odnose, pa vendarle večini slava kar dobro dě.	ostale publicistične prakse	/	/
Rakar, Pavle; Šivic, Kaja	Enzo Fabiani, kdo je že to?	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (22/1)	1991	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-QNNSSMCK	Na kakšen način pridete do skladb, ki so vam nato všeč, kot praviš? – Smo generacija MTVja, videospotov in občutek imam, da bo klasična koncertna publika počasi izumrla. Mi sami si želimo imeti kontakt predvsem s svojimi vrstniki. Ista generacija smo, vemo, kaj imamo radi. Repertoar izbiramo tako, da hodimo v NUK, gledamo partiture, poslušamo ogromno plošč, v tujini in doma, kjerkoli so dostopne ... Nato se odločimo za tisto glasbo, ki nas že ob prvem poslušanju »nagovori«. Tudi publika namreč komad sliši običajno samo enkrat, in če glasba nas ne nagovori, ampak je treba iskati njen pomen, skrito simboliko ..., potem vemo, da bo šla pri publiku prav gotovo mimo. Seveda ne počnemo tega na račun dopadljivosti za vsako ceno. Skušamo biti iskreni in se odločati za tisto, kar nam je po duši. Vsi se pogovarjamo med seboj, nihče ni vodja, kar pomeni, da za dogovarjanje potrebujemo nekoliko več časa, a zato je efekt boljši. Ogromno poslušamo, veliko vadimo, pravzaprav celo preveč za to število koncertov, ki ga trenutno imamo. Navadili smo se na določen način življenja, vsak dan – služba pa vaja, služba pa vaja ...	intervju (odgovor)	Enzo Fabiani	/
Ramovš, Klemen; Šivic, Kaja	Gostovanje v Sovjetski zvezi	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (20/2-3)	1990	45	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-YYSLSWQF	»Turneja je bila izredno prijetna, doživeli nismo nobenih neprijetnih zapletov. Dvorane so bile akustične, lepe in dobro vzdrževane, publika pa sicer majhna, a iskrena, pripravljena poslušati staro glasbo,« pravi Klemen Ramovš, ki je bil tokrat tretjič na turneji v Sovjetski zvezi in je zato lahko ne le opazoval, ampak tudi primerjal. »Občutek imam, da je bila tokrat publika bolj osveščena, da ni prišla na koncerte le zato, da bi slišala ansambel iz Jugoslavije, iz radovednosti, ampak predvsem zato, da bi poslušala baročno glasbo. Bilo je tisto pravo komorno ozračje, ki ga ta glasba potrebuje. Tudi sami organizatorji so bili pristopnejši, pripravljeni so se bili prilagoditi našim željam, prvič se je tudi zgodilo, da so poslušalci po koncertu spraševali, se z nami pogovarjali, da so bili veseli komentarja, ki v prejšnjih časih ni bil zaželen. Seveda pa negovanje stare glasbene tradicije še vedno ni na zahodnoevropski ravni«.	ostale publicistične prakse	/	/
Rauch, Tomaž	Koncert v grajskem hodniku in ob svečah	Delo (33/182)	1991	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-0S6OUP1W	Nedeljski koncert skupine Kecsksés je preprčil z iskrenostjo podajanja, neposrednim in naravnim zvokom glasbil in glasov, nenazadnje pa tudi z zanimivo glasbo iz sedemnajstega stoletja, v kateri so očitni vplivi starejše glasbe, pa tudi ljudske tradicije prostora, na katerem so zapisi nastali. Rekonstrukcije skladb v izvedbah ansambla Kecsksés so precej svobodne, vendar pa tako glede zasedbe kot načina uporabe glasbil (viola da gamba, baročna violina, rebek, lutnje, zvončki ...) ne odstopajo od avtentične uporabe. Članom ansambla gre za sluzga, da so v neposrednem stiku z občinstvom glasbo uspešno približali in navdušili.	ocena koncerta	Kecsksés	/
Rauch, Tomaž	Nove avtorske plošče	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (20/2-3)	1990	28	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-YYSLSWQF	Balet Orion temelji — kot pričakujemo že po naslovu — na mitološki zgodbi. Občutje je sicer prilagojeno vsebini, vendar pa Štatkic v glasbi preseže naivno univerzalnost in se usmeri v lasten izraz. V delu uporablja tudi elektroniko, vendar ne v osrednjih delih, temveč le v uvodnih in sklepnih ustvarjanjih vzdušja. Glasba se ves čas giblje nekje med ambientalnim barvanjem, občutenim lirizmom in ritmično razgibanim dogajanjem, ki za osnovo uporablja enostavne predloge ljudske melodike in že znane tonske nize. Štatkic v svojem delu nima nobene želje po uvajanju novosti, temveč se zadovolji z iskrenim podajanjem okolja za dogajanje. V skladbi slišimo veliko že znanega, vendar dograjenega in dopolnjenega na Štatkicu lasten način. Glasba je zato iskrena, prepričljiva in celo poslušljiva. Ravno zaradi odsotnosti želje po izvirnosti za vsako ceno, deluje delo kot nedeljiva celota; posamezni stavki se dopolnjujejo in nikakor ne izločujejo.	ocena zgoščenke	Štatkic, Miroslav	Orion

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Rauch, Tomaž	Nove avtorske plošče	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (20/2-3)	1990	28	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-YYSLSWQF	Skladba In modo rustico je Orionu v marsičem sorodna. Predvsem po iskrenosti izraza, ki prehaja iz nežno izpovednega do mogočno udarnega v skoraj neopaznih prehodih. Arhaičen zvok je v skladbi stalno prisoten, vendar ga jasno razdela in dopolni elektronika, ki skladbi daje le nov prizvok ter siceršnjo ritmiko in melodiko obogati, ni pa vsiljiva ali nasilna.	ocena zgoščenke	Štatič, Miroslav	In modo rustico
Rebolj, Aljoša; Igor K.	Slon v studiu ali »v živo« je iskreno: Aljoša Rebolj, televizijski voditelj	Gorenjski glas (50/33)	1997	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-M8Y32D79	Praviš realizirati vsebino na drugačen način, kot običajno. Tudi band, ki v studiu igra v živo. Je nekaj drugega. – Band v studiu je popolnoma moja ideja, prav tako pa sem se tudi sam odločil za izbor glasbenikov. Zadeva sicer izhaja že iz nekajletnih projektov v preteklosti, še iz mladinske redakcije. Ker ne priznavam televizijske laži, to pomeni, da tudi ne priznavam tega, da hodijo neki polprodukti prepevat na playback. Tako smo z Matjažem Ambrožičem, ki je glasbeni opremljevalec oddaje, izbrali način proizvodnje iskrene žive glasbe. Sicer pa je živa glasba vzorec talk show form, ta je v velikih ameriških produkcijah namenjena temu, da tisti hip, ko band zaigra in zamoti živo publiko v studiu, na televizijah vrtijo EPP. Pri nas pa je band predvsem v funkciji razvedrilnega. To je kvalitetna jazz funk fusion glasba, ki zadovoljuje intelektualno zahtevnejšo publiko. Namreč, estrade in poceni popa, sproducirane predelane polka techno produkcije je povsod ogromno. Zakaj torej ne bi publike s kvalitetno glasbo vzgajali tudi v glasbenem smislu.	intervju (odgovor)	/	/
Res Nullius; Štader, Terens	Brezizhodna kriza ali povratek h koreninam?: odgovarjajo nastopajoči	Katedra: študentski list (32/1)	1992	19	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-47Y7K64P	Samim skupinam je najtežje opisati glasbo, ki jo igrajo, kako bi vi opisali svojo? – To je Res Nullius glasba, celotna forma, koncept. Saj vidiš, da je originalna. To je eden od najbolj iskrenih bendov.	intervju (odgovor)	Res Nullius	/
Resnik, Vili; Hafnar, Darja	Pop Design: vaš intervju	Nove novice z ribniško-kočevskega konca (17)	1992	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-GGEE7X0L	Imate kakšno čarobno formulo uspeha oz. kako si vi razlagate vaš uspeh? – Osnovno merilo uspeha je obisk na nastopih. Najbolj važno je, da so ljudje z nami. Delaj vedno le tisto, kar čutiš, in verjemi v to, kar delaš, pa rezultat gotovo ne bo izostal. Ljudje sami najbolje ocenijo, kdo je iskren do njih.	intervju (odgovor)	Pop Design	/
Resnik, Vili; Hafnar, Darja	Pop Design: vaš intervju	Nove novice z ribniško-kočevskega konca (17)	1992	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-GGEE7X0L	Kako pa je z nastopi? Imate kakšen poseben kriterij glede tega, kje boste nastopili? – Vedno gremo tja, kamor nas povabijo. Zabava je spontana in vse se dogaja v trenutku. Nastopa vnaprej ne moreš predvideti, spontanost je na nastopih ena važnejših stvari. In iskrenost v vsakem trenutku. Brez tega ni dobrega nastopa, saj je poslušalce težko preslepiti.	intervju (odgovor)	Pop Design	/
Rizmal, Franc; Sambolič, Dominika	Dirigiranje je magija	Glas Savinjske (2/37)	1996	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-LN8J1KHH	Kaj pa sodobna klasična glasba? – Ne zavračam je v celoti, vendar mislim, da je postal problem ustvariti nekaj novega. Kot da smo izgubljeni in se poskušamo najti, v tem iskanju pa se nekaterim uspe dobro izraziti oziroma ustvariti dobro glasbo, v kateri je neko iskreno sporočilo. Preveč je umskega iskanja, glasba, in nasploh umetnost, pa mora prihajati iz srca.	intervju (odgovor)	/	/
Robavs, Matjaž; Ravnikar, Rok	Matjaž Robavs in vse njegove najlepše rožice	Slamnik: glasilo občine Domžale (40/3)	2001	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-NDG1LLP4	Seveda podpiram idejo, da bi se v vsaki hiši več prepevalo ter da bi si vzeli več časa drug za drugega. Vemo, da nas današnji čas priganja, vedno bolj smo v stresu, računalniki nam vzamejo tisti čas, ki smo ga včasih namenjali druženju, prijazni besedi ter izletom v naravo. Moja zgoščenka je gotovo namenjena tudi temu, da bi po hišah oživela slovenska pesem, slovenska kultura, ki narod ohranja, vedno znova napaja ter preživlja v tej veliki evropski družini narodov različnih kultur. To je moja velika želja, želja umetnika in študenta, živečega v tujini že osmo leto, da bi v nas ohranjali in vedno znova odkrivali to preprosto, plemenito in tako iskreno kulturo našega ljubega slovenskega naroda – kulturo, ki krepi srce in ohranja plemenitega duha. Le tako se nam ni bati za našo prihodnost.	intervju (odgovor)	/	/
ROP	Prva izvedba festivala Vivaldi: projekt tržaškega ansambla Terg Antiqua	Primorski dnevnik (64/307)	2008	4	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-YH7E7VQK	Program prvega srečanja je obsegal sonate, simfonije in koncerte za razne zasedbe, med katerimi so bili variacije na znano temo La Follia, dopadljiv koncert z dramatično oznako v g-molu, koncert v d-duru za flavto in godala in motet In furore iustissimae irae. Zagnani izvajalci so svoje iskreno navdušenje znali posredovati z ubranim, živim izvajanjem, prijazno medsebojno komunikacijo, ki se je prijetno prenašala tudi na poslušalce.	ostale publicistične prakse	Terg Antiqua	/
ROP	Prvi večer božičnih pesmi s slovenskimi zbori: Nativitas – pod okriljem ZSKD	Primorski dnevnik (65/297)	2009	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-491NCPA2	Za žensko pevsko skupino Stu ledi je bil nastop na reviji Nativitas mali debi, saj so pevke prvič nastopile s programom ljudskih božičnih, koledniških in trikaljevskih pesmi. Prirčne melodije, ki jih je Ubald Vrabec priredil v svoji zbirki ljudskih nabožnih pesmi, so v izvedbah skupine dobile prepričljivost pristnega ljudskega značaja in so sporočilno zvenele s toplino iskrenega pevskega objema.	ostale publicistične prakse	Stu ledi; Ubald Vrabec	Ljudske nabožne
Ropac, Iva	Nemirmi bizoni	Delo (36/235)	1994	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-LJ6XL5B1	Dramatiki, ki izhaja iz na prvi pogled resigniranih besedil (v sebi skrivajo tiho upornišvo), pa Grant Lee Buffalo postavljajo nasproti liričnemu melodije, ki ji še posebej prizanaša uporaba akustične kitare (včasih tudi klavirja). Skratka, Fuzzy je glasbeni izdelek z nekaj manj kot petdeset minut iskrene in subtilne izpovedne lirike, umirjene in napete hkrati, ki je vredna večje pozornosti.	ocena zgoščenke	Grant Lee Buffalo	Fuzzy (zgoščenka)
Rotovnik, Barbara	Era navideznosti ali Platon versus kozmetična kirurgija	Odsevanja: časopis za leposlovje in kulturna vprašanja (20/45-46)	2002	39	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-FW8C3G42	Cher pred javnostjo izpostavlja svojo individualnost, iskrenost, proaktivnost in upor normam. V očeh mnogih predstavlja žensko moč, drznost in nekonvencionalnost. Toda če mimo teh »sporočil« za javnost pogledamo Cherino podobo, opazimo, da so vse operacije »popravile« njeno etno podobo tako, da je sedaj bolj simetrična, delikatna, konvencionalna (anglo-saksonska) ter v skladu z zahtevo po vedno sveži ženski lepoti. Cher si je uredila prsi, nos, poravnala zobe, oblikovala zadnjico, odstranila rebro, dvignila ličnice ... Po Foucaultu se je Cher normalizirala (normirala, uskladila po normi) in njena (normalna) podoba zdaj podpira obstoječo normo lepote, glede na katero se bodo popravile oz. normalizirale še mnoge druge ženske.	strokovne in znanstvene prakse	Cher	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Roy, Arundhati	Bog majhnih stvari	Delo (41/286)	1999	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-O2GAEO7F	V oddaji Najboljše pri Donahueju je studijsko občinstvo gledalo izsek iz filma, v katerem je črnpolt potujoč glasbenik pel Somewhere Over the Rainbow na postaji podzemске železnice. Pel je iskreno, kakor da je besedilo pesmi zanj suho zlato. Baby Kočamma mu je pripevala, njen tanki, tresoči glas je bil golten zaradi kikirikjevega namaza. Nasmihala se je, ko so ji verzi sproti oživljali v spominu. Koču Maria je Baby Kočammo gledala, kakor da bi se ji skisalo. Pevec je vrغل glavo nazaj, ko je prešel na visoke tone (where pri somewhere) in rebrasto, rožnato nebo njegovih ust je prekrilo televizijski ekran. Bil je razmršen kot kakšna rockovska zvezda, vendar so škrbine med njegovimi zobmi in njegova nezdravo bleđa polt zgovorno pričali o življenju sredi pomanjkanja in obupa. Vsakič ko je pripeljal ali pa odpeljal vlak, kar je bilo pogosto, je moral svoje petje prekiniti.	umetnostne prakse (proza)	/	/
Rupčić, Hrvoje; Potočnik, Dominika	Prihod na oder kot vzpon na drugi svet: Cubismo	Park: novomeški mladinski časopis (5/5)	2002	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-IJY67JLY	So občutja enaka tudi pred slovenskim občinstvom? – Prvi veliki samostojni koncert v Sloveniji, ki je bil junija v Križankah, je neverjetno uspel. Mislim, da je bila to ljubezen na prvi pogled. Prišli smo na oder, igrali smo iskreno in ljudje so nam to začeli vračati. To je to. Na naših koncertih ni pomembno, da ljudje poznajo pesmi. Hiti niso potrebni. Glasba jih enostavno odnese. V Križankah smo več kot štirideset minut igrali skoraj samo instrumentalni latino-jazz, pa so nas ljudje kljub temu sprejeli z navdušenjem. Največja nagrada za nas je, če ljudje v naši glasbi iskreno uživajo. Sicer pa se na odru hočemo najprej zabavati sami. Zato se tudi energija, ki se ustvarja med nami, prenese na občinstvo. Meni koncert ne pomeni nič, če se sam ne zabavam. Podobno vzdúže je tudi v naših prostorih, kjer vadimo. Tako nikoli ne potrebujemo dodatnih vaj, kako nastopiti v živo. To nastane spontano. Pretvarjanje je namreč zelo hitro prepoznano.	intervju (odgovor)	Cubismo	/
Rustja, Matjaž	Udeležba potolkla vse rekorde: revija Pesem mladih v kulturnem domu	Novi glas (5/13)	2000	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-SCNCDQOM	Rekordna udeležba ni postala sinonim za dolgočasje, vse prej kot to. Kako pa bi se občinstvo dolgočasil, ko je bil vsak zbor novo doživetje. Otroci so pač otroci, kot temu pravijo odrasli, nikoli se jih ne navečamo, ker nas vsakič presenečajo. Igrivost, razposajenost in iskrenost jim dahnejo nepredvidljivosti, ki razveselijo tudi najbolj temne obraze. Prihodi in odhodi zborov na oder, namigovanje domačim v dvorani, doživeto petje in kup kretanj, ki jih premore samo otroško srce, so tako razgibali popoldan, da je bila zadnja skupna pesem res najprimernejši pozdrav jubilejni reviji Pesem mladih.	ostale publicistične prakse	/	/
S. P.	Večer poezije Jerneje Kolar	Delo (34/11)	1992	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-KKTZUA2J	Kakovost izvirnega glasbenega in odrskega dogodka je bila v generacijski iskrenosti poezije, v njenih neposnovovalskih uglasbitvah in zelo skrbnih solističnih in zborovskih interpretacijah ter v zavestnem iskanju lastnega, nestandardiziranega odrskega izraza.	ostale publicistične prakse	Kolar, Jernej	/
Sark, Primož	Srečni dan: ob 10-letnici Mešanega pevskaaega zbora Adoramus	Logaške novice: glasilo občine Logatec (28/10)	1997	5	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-FJX9VDQA	In ADORAMUS ne obožuje le Najvišjega, kot pojasnjuje z izbiro svojega imena. Zaljubljen je v glasbo, torej v Lepo. V tem smo z njim vsi, ki ljubimo iskrenost.	ocena koncerta	Mešani pevski zbor Adoramus	/
Seghizzi, Cecilia; Paliaga, Rossana	Sto ustvarjalnih let Cecilie Seghizzi	Primorski dnevnik (65/6)	2009	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-C0XCJSVA	Vaša umetniška kariera se je odvijala na vzporednih poteh glasbe in slikarstva. Kaj vas je pritegnilo in vodilo v dvojno smer? – V primeru glasbe je bila naravna posledica življenja v glasbenem ambientu. Začela sem igrati, z malo violino, ki je bila edino glasbilo na razpolago v času prve svetovne vojne v avstrijskem begunskem taborišču, kjer so internirali mojega očeta. Po končani vojni pa sem začela z resnim študijem glasbe. Ljubezen do slikarstva se je razvila kasneje, spontano. Glasba in slikarstvo imata iste potrebe po ravnovesju, poštenosti, izrazni iskrenosti. Velika razlika pa je v tem, da sliko vidiš, medtem ko glasba ne obstaja brez zvokov, je prepuščena izvajalcu, posluhu in kulturi poslušalca.	intervju (odgovor)	/	/
Semprimožnik, Viktor – Viki; Stopar, Ciril M.	30 let ansambla Vikis: intervju z vodjo ansambla Vikis	Slovensko glasilo (2/5)	2003	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-GJKIAQDH	»Vse skladbe sem napisal z mislijo na moj dom, na svojo domovino. Gre za iskrena čustva, ki so v daljni tujini privrela kar sama na dan,« prizna Viki.	intervju (odgovor)	Semprimožnik, Viktor – Viki	/
Sfiligoi, Vojko; Javornik, Sonja	Don Juan je spet doma	Delo (37/151)	1995	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-7KRXACY5	Glasba na novi plošči je zelo raznolika. Kam pa bo šel Don Juan naprej? – V zadnjih letih je glasba pri nas naredila velik premik in ker se premika še vedno, je prenačljeno napovedovati, kam bo šla. Mi bomo glasbo še vedno delali iskreno. Še vedno bomo veliko pozornosti posvečali aranžmajem in produkciji.	intervju (odgovor)	Don Juan	/
Sivec, Jože	Začetki uprizarjanja Bellinijevih oper v Ljubljani	Muzikološke razprave: in memoriam Danilo Pokorn	2004	92	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-SL8C0SX2	La sonnambula je edina med Bellinijevimi operami, ki izkazuje vse od svoje praižvedbe naprej povsem neprekinjeno tradicijo uprizarjanja ne le v Italiji, ampak po vsej Evropi in celo v Ameriki. To je prva Bellinijeva zrela stvaritev, kjer je avtor v celoti uveljavil svojo individualnost. Če se že kdaj pojavi kako šibkejšje mesto, to ne pokvari temeljne umetniške linije in ne poruši izrazne kontinuitete. Zdaj se je Bellinijev slog dokončno izkristaliziral kot sinteza čustveno iskrene melodije, izrazne deklamacije in kolorature, iz katere je izginil sleherni rossinijevski hedonizem. Tako kolorature nikoli niso namen samemu sebi, ampak so integrirane v teme arij in duetov. Recitativi vse bolj prevzemajo spevnost arije in se stapljajo z obsežnejšimi in bolj zaokroženimi oblikami. Znatn dramski napredek je dosežen tudi tako, da v solistovo arijo ponekod posegajo drugi solisti oziroma da ta vključuje zbor. Z besedilom, ki ga je po Scribovi baletni pantomimi La sonnambula, ou L' arrivée d' un nouveau seigneur napisal F. Romani, je dobil skladatelj na voljo snov, ki je bila sila primerna njegovi nežni in melanholični naravi. Strastnih izbruhov kot v operah Il pirata, La straniera ali Norma tu ni. Prevladovanje mehkih in ljudskih občutij pa ustvarja enovitost sloga in razpoloženja, kar ni bržkone tako očitno v nobeni drugi mojstrovni operi. Bellini je k Romanijevemu besedilu nedvomno ustvaril glasbo, ki se odlično sklada z idiličnim bistvom tu nastopajočega naivnega in nepokvarjenega ljudstva. La straniera je ljubka idila, ki nas spravlja v smeh, a tudi globoko gane s svojimi otožnimi kantilenami. Prav v tem je edinstvena. Zato se Rossini ni zmotil, ko je dejal, da je glasba te opere brez vzora in posnemalcev.	strokovne in znanstvene prakse	Bellini, Vincenzo	Mesečnica
Slavica	Ej!	Savinjske novice (29/23)	1997	25	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-1BR6X05G	G3 – Live in Concert je nova poslastica za ljubitelje instrumentalnega rocka. Delo treh kitarskih mojstrov. Joe Satriani, utemeljitelj instrumentalnega rocka osemdesetih, njegov učenec Steve Vai, ki je zelo raznolik interpret na kitari, in Eric Jonson, teksaški blues rocker, so s to ploščo na poti, da postanejo klasiki te zvrsti rocka. Pravo, iskreno igranje, polno virtuoznosti in zdrave energije je kot nalašč za prave fanatike, sicer pa ima dobro perspektivo tudi za ušesa naključnih poslušalcev. Presodite sami!	ocena zgoščenke	Satriani, Joe; Vai, Steve; Johnson, Eric	G3: Live in Concert (zgoščenka)

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Slavica	Ej!	Savinjske novice (29/23)	1997	25	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-1BR6X05G	Janet. Tako se od izida njenega albuma The Velvet Rope predstavlja Janet Jackson. Sedaj veš, kako moraš zakričati, če jo srečaš na poti v šolo. Ja, ta zvezda velikega formata je napravila spet nekaj dobrega. Z glasbo je izrazila svojo čutnost, ki meji že na erotične občutke. Prinaša kup globalnih sporočil in lahko rečemo, da je naredila najbolj iskreno in intimno ploščo. Pri svojih enaintridesetih se predstavlja v vlogi odprte in popolne ženske ustvarjalke. Njene nove pesmi so zahtevne, malo manj privlačne, toda kaj to njej mar. Glavno je, da so njene.	ocena zgoščenke	Jackson, Janet	The Velvet Rope (zgoščenka)
Smolar, Adi; P. R.	Ljubeznivost ga očara: Adi Smolar	Zasave (10/2)	2000	30	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-5T5VB2W5	Se dostikrat ukvarjate s tem, kako bi se kar najlažje prikupili publiki? – Oh, kje pa, saj so določene pesmi, v katerih sem dokaj kritičen. Menim pa, da ljudi zmeraj najbolj prevzame iskrenost, poštenje. Predvsem je pomembno, da se tega, o čemer pojem v svojih pesmih, tudi držim v svojem zasebnem življenju. Verjetno me imajo ljudje radi zaradi nesprenvedanja. Publika je raznolika in skušam ustreči manj in bolj zahtevnim poslušalcem.	intervju (odgovor)	Smolar, Adi	/
Smrekar, Borut	Prispevek Davorina Jenka k slovenskemu samospevu	Muzikološki zbornik (42/2)	2006	62	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-doc-HMRZE3DL	Jenko je v svojih slovenskih samospevih napravil precejšen skladateljski razvoj in pokazal, da se je zavedal funkcij različnih izraznih sredstev in jih je znal tudi uporabljati. V teh drobnih skladbah je izprihal več smisla za glasbeno dramatiko kot marsikateri njegov slovenski skladateljski kolega na področju glasbenega gledališča. Skladbe po večini odlikuje invencija in s svojo iskreno izpovedjo ne razodevajo le nadarjenega in »pravega« muzika, pač pa se še vedno lahko dotaknejo tudi poslušalca.	strokovne in znanstvene prakse	Jenko, Davorin	/
Smrekar, Borut	Prispevek Davorina Jenka k slovenskemu samospevu	Muzikološki zbornik (42/2)	2006	63	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-doc-HMRZE3DL	Menim, da je pomembnejša ugotovitev, da so slovenski samospevi Davorina Jenka niz navdihnenih in izpovedno iskrenih miniaturn, ki se v glasbenem izrazu zelo dobro ujemajo s tekstovno predlogo v novo kvaliteto. Takšne skladbe so še vedno lahko izziv umetniško zrelemu izvajalcu in v veselje občinstvu. In tega v naši zakladnici nimamo v preobilju.	strokovne in znanstvene prakse	Jenko, Davorin	/
Snoj, Jurij	Johann Sebastian Bach: ubesedljiva določnost glasboslovne sodbe in neubesedljiva veličina glasbe	Muzikološki zbornik (36)	2000	42	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-MTYQN686	Ali je Bachova glasba velika zato, ker je sinteza nemškega, italijanskega in francoskega in v tem smislu učinkovit spoj in združitev vsega tistega, kar je obstajalo v glasbi prve pol. 18. stol.? Ali pa je njena veličina v tem, da predstavlja kulminacijo dolgega predhodnega obdobja, katerega korenine segajo vsaj v začetek 17. stol., torej kulminacijo obdobja, ki ga tradicionalna umetnostnozgodovinska sistematika pojmuje kot barok? Ali je velika zato, ker je čist in iskren odraz nemškega protestantizma 17. in 18. stol., se pravi čist odraz religiozne države v kulturni zgodovini Evrope nespregljivega nemškega severa, ali pa morda zato, ker je izpoved globoko religioznega človeka, ki mu je prav njegova religioznost omogočala nenavadna, drugim nedostopna glasbena doživetja in videnja? Ali je veličina Bachove glasbe v tem, da izkazuje dosleden kompozicijski red, neizprosno glasbeno logiko, katere razumevanje je sicer dostopno zgolj glasbenemu intelektu, ki pa zaradi tega ni manj prepričljiva; z drugimi besedami: ali je Bachova glasba velika zaradi nespornega, neverjetnega kompozicijskega mojstrstva? Ali pa je njena veličina v tem, da na idealen način združuje dvojost, ki jo je tradicionalna estetika pojmovala kot dvojost oblike in vsebine: da idealno združuje obliko in vsebino v tem smislu, da v Bachovi glasbi oblika – način izpeljave kompozicije iz danega motivičnega ali tematskega gradiva – nikoli ne moti glasbene pripovedi, tako da jo poslušalec vedno razume kot logično in samoumevno, kot si tudi glasbena pripoved sama vedno izbira najprikladnejšo glasbenooblikovno izpeljavo?	strokovne in znanstvene prakse	Bach, Johann Sebastian	/
Srovin, Sebastjan	Iz Mercedesa Dan D	Dolenjski list (48/4)	1997	17	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-RJLS4WYS	Skupina igra glasbo, ki temelji na vrednotah rock and rolla, torej na kritičnem odnosu do družbe, svobodi izražanja, iskrenosti. Besedila govore o vsakdanjih problemih, s katerimi se srečuje mlad človek, glasba pa je energičen rock, ki ima svoje korenine v ameriškem rocku. V sami skupini se čuti, da so fantje že igrali skupaj v raznih zasedbah. Ujeli so stik drug z drugim, tako da se lahko vsak posameznik umetniško in ustvarjalno izraža. Energija članov benda izvira iz vrednot in spoznanj subkulture, ki jo predvsem mladi dobro razumejo in jo sprejemajo za svojo. Gre torej za izvirno skupino, ki poskuša s svojo glasbo spodbuditi v mladih kreativno energijo, ki jo nosimo v sebi.	portret	Dan D	/
SŠ	Angelski zvoki čiste ljubezni	Novi tednik NT&RC (53/51)	1999	36	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-1T0BERES	In dodajam, da je poslušanje njegove glasbe prijetno in zanimivo, saj ob uporabi elektronskih instrumentov ustvarja glasbo brez »sampilov« – vse klasične instrumente (klavir, flavto, harfo ...), ki jih podkrepi z raznimi kozmičnimi zvoki, odigra sam. Je namreč avtor vseh skladb, aranžer in producent, vse posname sam v svojem studiu, je tudi založnik. Prepričan je, da le tako lahko nastane popolna iskrena glasba, neobremenjena s komercializacijo in banalnostmi. A kaj, ko se komercializacija prične, ko je treba glasbo približati ljudem, jo prodati, razmišljati ob njegovih trditvah.	portret	Baškovič, Matjaž	/
STA	Jan Plestenjak in njegovih sedemnajst let ustvarjanja: koncert v Dvorani komunalnega centra	Primorski dnevnik (65/275)	2009	21	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-M59UUG69	Po dveh letih premora je sledil singel Lolita, ki je napovedal leta 2005 izdano ploščo v latinsko ritmični Do raja. Skladba iz pekla do raja je duet z Evo Moškon. Album je postregel z nekaj uspešnicami, kot so Jadra, Barka iz perja, Roža sredi Sahare. Iskrenost, s katero je že prepričal mnoge poslušalce, se je na plošči Do raja še nadgradila, so zapisali prireditelji.	portret	Plestenjak, Jan	Do raja (zgoščenka)
STA	Letošnja Ježkova nagradjena pisatelj Tone Partljič in pevec Adi Smolar	Primorski dnevnik (64/258)	2008	14	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-VGS2WOPF	Nagrada Franeta Milčinskega – Ježka RTV Slovenija vsako leto podeljuje za izvirne dosežke in opuse v zvrsteh radijske in televizijske ustvarjalnosti. Nagradjena Smolar in Partljič imata za sabo zajeten spisek uglasbenih in uprizorjenih del v RTV programih. Vsakič ko gostujeta na radiu ali televiziji, pomeni to praznik iskrivih misli, slovenske besede in iskrenosti, je žirija zapisala v obrazložitvi.	ostale publicistične prakse	Smolar, Adi	/
Stankovič, Peter	Že v Prešernovem srcu: Slovenija pod pankom	Sobotna priloga (39/55)	1997	39	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-MBDHNTEX	Z nekaj rezerve bi lahko rekli, da je za pank značilno nekaj, kar bom označil z zasilnim konceptom »vsebinskost«. Pankovski odnos do sveta po tej shemi določa vztrajanje na ključnih vsebinah ne glede na »formo«. Na primer: важно je, kakšen človek si, in ne, kako si oblečen, важно je iskreno prijateljstvo in ne korist, ki jo imaš od njega, важно je, da poveš, kaj si misliš, in ne vtis, ki ga s tem narediš, in tako dalje. Pank se v tej luči razkriva kot nostalgичno iskanje sveta iskrenih medčloveških odnosov, v času ko naša življenja določa družabna spretnost gibanja v svetu različnih socialnih etiket in visoko formaliziranih pravil.	ostale publicistične prakse	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Stefanija, Leon	Uroš Krek: ustvarjalna izhodišča in zapuščina	Muzikološki zbornik (44/2)	2008	11–12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-MMLGMJYN	Redkost je skladateljski opus, ki bi s tako vzvišeno preprostostjo že zarana postal in z vsakim novim delom ostal deležen iskrene hvaležnosti tako izvajalcev kot poslušalcev. Še večja redkost je opus, za katerega je kljub očitni ukoreninjenosti v preteklost, zlasti novoklasicizem in ljudsko glasbeno dušo, tako značilna vloga duhovne kreativnosti, ki je ni mogoče umestiti med pretekle prihodnosti, ker se upira staranju.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Stepančič, Lucija	Cvetka Bevc: Zgodbe iz somraka: Novo mesto: Goga (Literarna zbirka Goga), 2007	Sodobnost (72/3)	2008	461	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-LGCX1NK6	Avtorica je (začuda?) veliko boljša, kadar opisuje tehnično perfekcijo glasbe, kot pa takrat, ko v njej išče povečanje: [...]. Pretanjena sposobnost slediti jeziku glasbe in v njej prepoznavati najrahlejšje vzgibe je veliko bolj sveža in iskrena kot vsak poskus, da bi se skozi glasbo uveljavilo presežno. Njen odnos do glasbe pa najbolj prepriča, kadar skuša učinkovati kot posrednik (ali podaljšek) čutnega življenja.	strokovne in znanstvene prakse	Bevc, Cvetka	/
Stoschitzky, M.	30-letnica pevskega zbora KUD Janko Kersnik	Slamnik: glasilo občine Domžale (30/4)	1992	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NQJIZ0V9	Brez pesmi bi bilo žalostno na svetu; Pesem je govorica duše; Pojdi tja, kjer pojo; Kdor poje, trikrat moli; Kdor poje rad, ostaja mlad; Blagor hiši, kjer se petje sliši ... Še mnogo podobnih misli iz zakladnice ljudske modrosti kaže vznesenost in globino te najbolj iskrene, spontane, samo človeku dane govorice.	portret	/	/
Sušnik, Stane	Pesmi s šalom in kapo: Neca Falk, pevka	Sobotna priloga (38/283)	1996	39	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-TGRBOVNE	Ali je realno pričakovati v obdobju prevladujoče pop kulture, da bodo mladi prisluhnili takim drobnim, iskrenim izpovedim, ki odstopajo od norm pop glasbe?	intervju (vprašanje)	Falk, Neca	Portreti (zgoščenka)
Sýkora, Pavel	Notes on the style and spiritual categorisation of Moralia by Jacobus Handl Gallus	Muzikološki zbornik (44/2)	2008	38	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-T8JXSWRX	Proti koncu svojega življenja je Jacobus Handl Gallus (1550–1591), znameniti slovenski skladatelj, ki je deloval v Pragi, napisal okoli 100 latinskih madrigalov. Te skladbe so izšle v dveh zbirkah: Harmoniae morales (1589) in Moralia (1596, 1603). Razen moralizirajoče vsebine je latinščina povezovalni element obeh ciklusov, kar vsekakor ni značilnost madrigalnega stila. Gallus je uglasbil pesnitve antičnih, poznoantičnih in srednjeveških avtorjev, pri čemer je skušal povezati klasičen in srednjeveški verz. Kar zadeva moraliziranje, ki se pojavlja v večini pesnitev, se vsiljuje misel o tem, ali Gallus iskreno tako misli, ali pa je le-to samo pretveza za maniristično poigravanje.	strokovne in znanstvene prakse	Gallus, Jacobus	/
Szabo, Jozsef	Madžarski prispevek k devetim oskarjem: film Angleški bolnik uspešen v Evropi	Delo (39/88)	1997	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-0I5SL9BK	Vendar to še ni konec zgodbe o filmu Angleški bolnik. V njem »nastopa« še en Madžar oziroma Madžarka, ki je ni videti, vendar takoj začutimo njeno navzočnost. To je ženska s čudovitim glasom Marta Sebestyen, ki v filmu poje prelepo izvorno madžarsko narodno pesem Tavasz, tavazs (Pomlad, pomlad). Kako je prišla k filmu, ki je dobil oskarja tudi za glasbo? Odkrila sta jo člana belgijske skupine Deep Forest Eric Mouquett in Michel Sanchez in jo prosila, naj nastopa z njima. Privolila je in lani so za pesem Martha's Song dobili nagrado grammy. Martina pesem je čudovita iskrena melodija, ki je vsem všeč. Znani režiser Robert Altman je zahteval, da jo uporabljajo tudi v filmu Pred-A-Porter. Marta Sebestyen je postala na Madžarskem resnično priljubljena šele, ko je dobila grammyja, čeprav se z narodno glasbo ukvarja že 20 let. Dobro je, pravi ta vitka, nežna ženska z močnim glasom, da so ljudje končno spoznali silovito moč izvirne ljudske glasbe.	ostale publicistične prakse	Sebestyén, Márta; Deep forest	Martha's song
Šalej, Matjaž	Akulturacija in glasbeni učinek: Peta kolona	Naš čas (42/44)	2006	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-QUK8M79G	Avstrijski sociolog Blaukopf je bil mnenja, da iz takšne glasbene akulturacije lahko izhajata le dve posledici: takšna akulturacija, ki pelje v obubožanje in povzroči izgubo kulturne identitete, ali pa akulturacija, ki pomeni obogatitev. Pa vendar, karkoli se dogaja okoli glasbe, v posamičnih primerih na končni glasbenoestetski učinek lahko vpliva le izjemna pozitivna energija izvajalca ob dovršeni tehniki, zvočnosti in iskrenem glasbenem predvajanju. Šele visok nivo glasbene interpretacije lahko doseže pravi učinek na poslušalca. Poslušalci padamo, po domače, noter, če začutimo nekakšno vez in sinergijo z izvajalcem: in če gre pri tem še za zvrst glasbe iz sorodnega kulturnega okolja, se lahko res vzpostavi presežek in izjemna glasbena izkušnja. Ravno zato v glasbi na dolgi rok uspejo najboljši, najbolj neponarejeni in najbolj ponotranjeni in glasbeno iskreni izvajalci. Takšni, ki jim glasba pomeni več kot le zabavo in prihodek. Na pamet mi pade morda celo neposrečen primer siddhartovcev, ki so morda ravno zato boljši od recimo šankrokovcev, ker so v pomembnem delu glasbe – besedilih – pokazali še kaj več kot to, kar mlade zanima poleg piva, punc, šanka in zura ... Glede tehnične plati pa bi morda lahko trdili ravno obratno. Ampak tudi pri glasbi gre za notranjo identifikacijo, ki jo lahko dosežemo samo z resnim notranjim spoznanjem ...	ostale publicistične prakse	Siddharta	/
Šalej, Matjaž	Evropska glasbena dediščina na Velenjskem gradu: Peta kolona	Naš čas (46/27)	2010	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-YWS1H9KL	In kaj me ob vseh teh dogodkih najbolj preseneča znova in znova. Ob tej glasbi, sila enostavni, neposredni in iskreni, se znova in znova počutim tudi kot kulturni delavec, neposredno povezan z umetnostjo in kulturo. Kljub temu da večino koncertov preživim praktično na delovnem mestu, se mi za razliko od drugih trivialnih kulturnih dogodkov dogaja, da kljub delovni prisotnosti in formalni obvezi v glasbi in dogodku resnično uživam. Enostavno se lahko sprostim, ker vem, kaj lahko pričakujem. Kvaliteta je bila do sedaj vedno izkazana. Gostujoči umetniki svoje poslanstvo jemljejo zares, z dušo in svojo glasbo posredujejo neposredno, redkemu občinstvu, brez tiste vmesne bariere: »Mi nastopamo za vas, vi pa nas sprejmite ali pa ne«. In vsi ti nastopajoči (Basel Renaissance Winds /2008/, Concert De L'Hostel Dieu & Garlic Bread /2009/ ter letošnji Zefiro Torna), tri skupine iz treh držav, so poslušalcem pokazali in dokazali, da lahko z enostavno glasbo, omejenimi glasbenimi sredstvi v čisti akustiki avtentičnega ambienta, kot je naš čudoviti Velenjski grad, pričarajo čarobno vzdušje glasbe – vrhunec nematerialne umetnosti. Posebej je to pomembno pri glasbi, pri kateri smo vsi občutljivi na drugačnost, vsi imamo svoj glasbeni okus in tudi svoj glasbeni »prav«, o katerem se ne damo zlahka prepričati, ne glede na to, kako in s kakšnimi glasbenimi predispozicijami jo uživamo.	ostale publicistične prakse	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Šalej, Matjaž	Zborovski pogled od znotraj: Peta kolona	Naš čas (45/27)	2009	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-JCRJTYCT	No, letos se je z zmago na teh zahtevnih tekmovanjih uspešno uvrstiti kar dva slovenska zborovna na to tekmovanje; Ljubljanskemu Ave in Šaleškemu akademskemu pevskemu zboru Velenje. Morda je kakšno tekmovanje resnično kje in kdaj težje, zahtevnejše zaradi močnejše konkurence, vendar je rezultat splet okoliščin, prijav v posameznih sezonah in nenazadnje dobrega pevskega dneva – če že govorim o prgišču sreče. Ni pa sreča in naključje zborovodji pripraviti zanimiv (zgodovinsko) uravnotežen program, ga pevsko kvalitetno in tehnično postaviti na oder in kot pika na i – ga tudi avtentično, kot se za posamezno slogovno obdobje spodobi, muzikalno interpretirati. To je znak znanja, dela, muzikalnosti in predanosti. Recimo, da je ta cikel tekmovanj tako zahteven in zaokrožen med amaterskimi zbori ter ima takšno težo v zborovski kulturi, da ga lahko zelo banalno, po športno nogometno, primerjamo z uvrstitvijo v ligo prvakov. Pevsko znanje, glasbena iskrenost, poštenost in neponarejenost je znak uspeha. Velenjskemu zboru je uspel podvig, ki je lasten glasbenim skupinam, ki so prave institucije, univerzitetni zbori z močno logistiko. Tudi s tega stališča je domači uspeh podvig.	ostale publicistične prakse	Šaleški akademski pevski zbor; Komorni zbor Ave	/
Šank rock; Špegel, Bojana	»Iskrenost v glasbi in odnos do publike sta formula uspeha«	Naš čas (43/51)	2007	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-DU33TYQL	Iskrenost v glasbi in odnos do publike sta formula uspeha.	intervju (odgovor)	/	/
Šček, Jernej	Vlado Kreslin se z Drevoredom tradicionalno vrača v Cankarjev december: tenkočuten prekmurski glasbenik	Novi glas (15/45)	2010	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NGMGM8GC	Drevored je mehak, nežen, pozitivno melanholičen album, kot se za velikega beltinškega umetnika spodobi. Kreslin ostaja zvest preprostim, iskrenim besedilom in vduhu ljudskega folka, ki se izraža tako v kompozicijski strukturi pesmi, kot v izbiri instrumentov.	ocena zgoščenke	Kreslin, Vlado	Drevored (zgoščenka)
Šček, Jernej	Vlado Kreslin se z Drevoredom tradicionalno vrača v Cankarjev december: tenkočuten prekmurski glasbenik	Novi glas (15/45)	2010	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NGMGM8GC	Vlada Kreslina poznamo vsi, ne samo pikolovski glasbeniki in navdušeni poslušalski navijači. Kreslin je vsekakor pojem, ki marsikomu v slovenskem kulturnem prostoru veliko pove in pomeni. Naj bo zaradi neznanosti njegove melanholije, klobuka ali črne kitare, preproste prodornosti besed, zlizanega usnjeneja jopiča ali doživetega drhtenja glasilk, Kreslina ni težko spoštovati. Kljub več kot dvajsetletnemu življenju »na odru« ostaja iskren, predvsem pa tenkočuten prekmurski glasnik dobrote. Dobri nista samo njegova glasba in beseda, ta zimzelena kreslinovska naveza sporočilnosti, dober je tudi on sam.	ocena zgoščenke	Kreslin, Vlado	/
Šček, Matjaž; Gregori, Igor	»Glasbe se ne da uokviriti v številke«: Matjaž Šček	Novi glas (10/36)	2005	14	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-HJYRITSL	Kaj menite o nastopih tekmovalnega značaja? So ta pomembna ali se raje posvečate drugim načinom nastopanja? – V današnjem svetu je namreč pomembno le to, kar je tekmovalnega značaja. Danes moraš biti 'ali zlat ali srebrn ali pa bronast': oziroma samo zlato plaketo si moraš prislužiti. To je za umetnost prava katastrofa. Kdor si zamisli vrednotiti kvaliteto pevskega zborov samo na podlagi dosežkov na raznih tekmovanjih, je v veliki zablodi. Jaz se proti temu trdno borim, a kaj hočemo, navsezadnje sem tudi sam delavec na terenu. Vendar želim svoje delo početi z iskrenostjo in poštenostjo. Ko pa uprem pogled v pevce, ki so pred nastopi tako nestrpni, vedno pomislim na to, da bi šli raje vodit rokometno reprezentanco: v tistem položaju je treba zmagati! Kdo pa si upa povedati, da je bila ta interpretacija boljša od one. Isto bi bilo, kot da bi na odbojarski tekmi sodili po dresu posameznih ekip. To je čist nonsens! Glasbe se ne da uokviriti v številke. To je enostavno nemogoče. Amaterji smo pri vsem tem globoko prizadeti. Odločno zagovarjam dejstvo, da obstajajo druge oblike prepoznavnosti zborov. Zelo me žalosti.	intervju (odgovor)	/	/
Šivic, Pavel	Pikova dama P. I. Čajkovskega: premiera v ljubljanski Operi	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (24/8)	1994	2	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-JMZ9WQCU	Premiera Pikove dame je izzvala zelo različna mnenja. O uspešnosti nedavne premiere bodo lahko avtoritativno sodili tisti, ki so predstave Pikove dame gledali in poslušali drugod po svetu v novejši in najnovejši preobleki. Pri nas smo mnogi ugotovili, da so za njeno uprizoritev možne manj postavljajše, iskrenješe, čeprav skromnejše rešitve.	ocena predstave	Čajkovski, Peter Iljič	Pikova dama
Šivic, Pavel; Cvetko, Dragotin	/	Osebnost skladatelja Slavka Osterca	1993	185	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-BAUXOGJ1	Kljub prevladi intelektualnega Osterca ni mogel prikriti, da »mu njegova notranjost narekuje več topline in iskrenosti«, kar je izpričal v marsikateri svoji kompoziciji. Tako na primer v Overture classique, v Mouvement symphonique, v simfonični pesnitvi Mati, v Štirih Gradnikovih pesmih za kontraalt in godalni kvartet in morda še zlasti v izrazno prepričljivi Suti za orkester, za katero so nekateri menili, da je bila naključje. A ni bila, še posebno ne v njenem osrednjem stavku (Religioso).	strokovne in znanstvene prakse	Osterc, Slavko	Klasična uvertura; Mouvement symphonique; Mati: simfonična pesnitev; Štiri Gradnikove pesmi za kontraalt in godalni kvartet; Suita za orkester
Škerjanc, Brane	Center za dehumanizacijo: Etnološki oris rock skupine: Rajko Muršič	Časopis za kritiko znanosti (25/185)	1997	289	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-2W093SIC	Okvirno je izražena problematika razlikovanja med rock in pop kulturo, ki se preko številnih interpretacij ozira predvsem na ugotovitve Simona Friitha, ki je v svojih delih opozarjal na iskrenost in ustvarjalnost rockovske kulture in na drugi strani pop kulturo predstavlja kot območje medijskega, komercialnega delovanja, temelječega na profinitnih ambicijah in zadovoljevanju širokih množic. Rock vedno temelji na principu užitka, pop pa na principu ugodja, toda vprašati se moramo, ali so danes še mogoče takšne interpretacije, saj se s pojavom »virtualnih prisotnosti«, tu mislim predvsem na možnost spremljanja koncertov prek domačega računalnika in še pred tem na pojav MTV-ja, dodobra zamaja tudi mitološki prestol rock'n'rolla. Ob pojavu egocentričnega individualista, »sodobnega človeka«, katerega družabni in socializacijski moment se skrči na prostor računalniške tipkovnice, se izgublja občutek in potreba po kolektivizaciji, ki pa je bila pri rockovskih gibanjih vedno temelj občutka pripadnosti in eden izmed temeljnih smislov rocka samega. Kot nazoren primer se lahko izkaže ponoven izbruh punk gibanja v 90-ih letih, pri katerem oblačila, frizure in obnašanje, ki so bili včasih znak samoizražanja, ne pomenijo ničesar več drugega kot izkazovanje prestižne mode in pomanjkanje zdravega okusa za izvirnost.	strokovne in znanstvene prakse	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Škerjanc, Brane	Center za dehumanizacijo: Etnološki oris rock skupine: Rajko Muršič	Časopis za kritiko znanosti (25/185)	1997	290	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-2WO93SIC	Od zgoraj navedenih skupin je danes aktivna samo še ena in to je Center za dehumanizacijo. Nastanek, razvoj in opis vseh vidikov delovanja te skupine je tema četrtega poglavja. Izčrpen opis vaške rock skupine je bil mogoč le s pomočjo številnih pogovorov, ki jih je avtor opravil s člani skupine. Individualni posamezniki so s svojo ustvarjalnostjo prestopili meje lokalne, najstniške angažiranosti in s svojim izvirnim glasbenim izrazom dokazali, da pripadajo svetu rock glasbe. Njihova glasbena govorica se je z leti vse bolj izoblikovala, njihova besedila so postajala čedalje bolj izdelana in kritična, in čeprav govorijo le o preprostih ljudeh s področja Slovenskih gor, so del neizbrisne globalne rock scene, ki temelji na klubskem dogajanju, kjer se srečujejo zvesti privrženci tovrstnega načina življenja in po svoje oblikujejo svoje okolje v iskreno glasbeno doživetje. Temeljna izkušnja tega poglavja je prepletenost lokalnega in globalnega sveta, odnos med tradicijo in inovacijo, ki oblikuje celovito osebnost, katere temelj je toleranca in razumevanje za drugačnost in drugega.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Škulj, Edo	Brucknerjeve maše	Duhovno življenje: slovenska verska revija (63/3)	1996	78	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-7NV6SZDF	Zanimivo je, v kako kratkem času so nastale vse tri maše. Tretja maša — v f-molu — je nastala že leta 1867. V naslednjem letu je bila izvedena na Dunaju pod skladateljevim vodstvom v cerkvi sv. Avguština. Nekateri so jo imeli za najboljšo mašo po Beethovnovi Slovesni maši. Pri tej maši Bruckner uporabi vsa tedanja, predvsem harmonska in orkestrska sredstva poznega romantizma, pri vsem tem pa je ostala duhovno čista. Po sredstvih je romantična, po izrazu pa neverjetno iskrena in pobožna. Bruckner je pri tej maši pokazal, kako globoko je zasidrana njegova vernost in pobožnost. Človeka po eni strani prevzame sklesanost prvega stavka — gospod, hkrati pa zgradba slave s čudovito sklepno fugo. V veri kar naprej ponavlja klic: Credo!, kot da bi hotel potrditi svojo vernost v vsak stavek veroizpovedi. Svet je skrajšan na najmanj, v blagoslovljen pa edinkrat pravzaprav pride solist (sopran) do prave arije. Vsi drugi vstopi solistov so le v dvogovoru z zborom. V jagnje ponovi temo prvega stavka in s tem mašo motivično zaokroži.	strokovne in znanstvene prakse	Bruckner, Anton	Maša št. 3 v f-molu (WAB 28)
Škulj, Edo	Glasbeno delovanje Slovenske kulturne akcije	Zbornik Slovenske kulturne akcije: 1954–1994	1994	129	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-7S0VCBSW	Pod vidikom te razprave bi bilo zelo zanimivo razčleniti Geržiničeve skladbe. Vsekakor bi morali pri njem govoriti o iskrenosti in poštenju, nikakor pa ne o pretvarjanju in zavajanju. – Na drugi strani pa se človek, ki prebira Geržiničovo razpravo, čudi, koliko tekoče literature je imel pisatelj na voljo, in sicer v španskem prevodu. Še en dokaz, da je Buenos Aires najbolj evropsko mesto v vsej Južni Ameriki, čeprav smo bili o tem že nekdanj prepričani.	strokovne in znanstvene prakse	Geržinič, Alojzij	/
Škulj, Edo	Gounodove maše	Duhovno življenje: slovenska verska revija (63/4)	1996	108	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-V0K3VRLD	Skladba je v dokončnem seznamu postala Maša št. 2 v G-duru opus 1 za moški zbor in orgle. Skladba je bila zunanji izraz skladateljeve notranje želje, da bi vrnil bogoslužnega duha cerkveni glasbi. Skladatelj sam je leta 1852 v Parizu vodil prvo izvedbo, in sicer s tisto vero, ki more premikati gore. Maša, ki je strogega in blagega značaja hkrati, vsebuje čudovite stavke prave iskrenosti, prepričanja in vere. Gorečnost v Gospod prekine pobožna prošnja v Kristus. Po mladeniškem začetku slave je skladatelj globoko podčrtal vsako besedo. Vsa vera je ena sama izpoved vere, predvsem čustveno obarvan in se je učlovečil, dramatičen krik v bil je križan in skladateljeva žalost pri v grob položen, ki jo hoče deliti z vsem človeštvom. Svet je slovesen in veličasten. Jagnje je ponižna prošnja z upanjem, da bo prinesla večni mir vsem kristjanom.	strokovne in znanstvene prakse	Gounod, Charles	Maša št. 2 v G-duru (CG 71)
Šorli, Vinko	V glasbi in zunaj nje: srečanje pevskih zborov osnovnih šol kranjske občine	Gorenjski glas (47/32)	1994	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-RKRV60W6	Če je bilo pri nekaterih zborih slišati še neizdelan, mestoma grob zborovski zvok, pa so najmlajši navdušili s tekočo in izrazno bogato interpretacijo enoglasnih skladb, ki so bile posrečeno izbrane. Doživetost otroške zborovske poustvarjalnosti pogojuje tako glasba sama (Mozart, Gilliers, Krička, Rieddel, Alain, Hillier, Jež, Kupperjeva, Pahor, Mihelčič, Gregorc, ljudske pesmi) kot teksti skladb (Kosovel, Jakopinova, Maurerjeva, Levstik, Grafenauer). Pesmi kot celota so bile učencem učinkovita motivacija in kot posledica – iskreno in zavzeto muziciranje v zadoščenje prizadevnim glasbenim pedagogom ter staršem v ponos.	ostale publicistične prakse	/	/
Špegel, Stane	Grdi Jožek prvič na Gorenjskem: koncert bivših superzvezdnikov Ugly Kid Joe v Kranju	Novi tednik NT&RC (50/49)	1996	31	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-52OUCG70	Ugly Kid Joe so se odločili, da se bodo držali svoje osnovne usmeritve – ostri kitarski rifi, s funkyškimi prijemi popestrena ritem sekcija, nekaj novodobnih rap-rockovskih prijemov in agresiven groovy vokal. Založba Mercury je neubogljivce kaznovala z medlo medijsko podporo naslednjega albuma »Menace To Sobriety«. Ugly Kid Joe pa so z ostro brezkompromisno metalno godbo izgubili precej publike med najstniki, so pa zato s svojo iskrenostjo prepričali nekoliko zrelejšo ljubitelje te glasbene zvrsti. Letos so Ugly Kid Joe dokončno zapustili Mercury, pod svoje okrilje pa jih je vzela manjša californijska založba Evolution, ki jim je pustila popolno ustvarjalno svobodo.	portret	Ugly Kid Joe	/
Špegel, Stane	Odšel je samosvoj, iskren glasbeni umetnik: umrl je Jože Privšek, velikan slovenske popevke, jazz in simfonične glasbe	Novi tednik NT&RC (52/24)	1998	44	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-A10BNTXA	Zapustil nas je človek, brez katerega slovenska popevka tudi v najbolj zlatih časih ne bi bila, kar je bila. V njih bo za vselej z zlatimi črkami zapisano ime tega nadarjenega glasbenika, za katerega sta značilni dve duhovni prvini: na eni strani pokončna, ponosna drža slovenskega glasbenika, na drugi pa uglajeno, omikano svetovljanstvo. Oboje veje tudi iz njegovih del, še posebno zabavnih melodij, kot so »Zlati prah imaš v očeh«, »Mati bodiva prijatelj«, »Samo nasmeh je bolj grenak«, »Deček z ulice« ... Njegov opus je vsebinsko izjemno širok, od lirčnih, nežnih razpoloženj, pa tja do vedrih, radoživih, tudi humornih glasbenih tem. Privšek je bil iskren umetnik, zato je bila njegova glasbena govorica kristalno čista, njegov slog samosvoj, a razpoznaven vsem ljubiteljem zabavne glasbe. V njegovih vokalnih delih je bil vedno navzoč slovenski melos, obogaten s kozmopolitskim navdihom.	portret	Privšek, Jože	/
Špegel, Stane	Prijatelj za vedno: Caught in the Act lomijo srca najstnic	Novi tednik NT&RC (50/31)	1996	31	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-6S0VBGS5	Gre seveda za nizozemsko-angleško navezo Caught in the Act, ki je povzročila za naše kraje skoraj nepojmljive histerične izbruhe mladoletnic. Z neposrednostjo, neskončno predanostjo fanom, iskrenostjo in neprestanim koncertiranjem kanijo Bastiaan, Lee, Benjamin in Eloy zavzeti prazno mesto, ki ga je z odhodom z glasbene scene zapustila angleška superzvezdniška najstniška skupina Take That in na katero niso hoteli stopiti arogantni, a glasbeno precej bolj izdelani in zanimivi East 17.	portret	Caught in the Act	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Šporčič, Anamarija – Janis	Goldfrapp – Head First	Narobe: revija, kjer je vse prav (4/14)	2010	33	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-OBML6RJN	Redko se zgodi, da kakšen glasbeni izvajalec konsistentno nadgrajuje svoje ustvarjanje in je s prav vsakim albumom boljši. Tudi Goldfrapp sta morala slej ko prej pristati pred nalogo izboljšati svoje predhodno delo in to jima je uspelo le delno. Po komercialnem neuspehu sicer odličnega albuma The Seventh Tree se je duo iz nekajšnih psihedelično pop-folk voda vrnil k plesni elektroniki. Alison in Will sta vedno uspešno in z veliko občutka kradla, pardon, si izposojala glasbene elemente iz preteklosti in jih mojstrsko predelala v izjemno všečen in poslušljiv izdelek, ki je včasih zvenel varljivo izvirmo. Tokrat sta z naslanjanjem na osemdeseta morda le malček pretiravala, saj si ob poslušanju tega prikupno optimistično-abbastega ritmičnega disko-synth-pop ploščka nehotе začnete tupirati lase in po podstrešju iskati svojo jakno s podloženimi rameni. Izvedba kot vedno odlična, manjka pa malo več duše in iskrenega zanosa, da bi nam komadi ostali v ušesu tako kot njihova inspiracija – polakirani pop osemdesetih.	ocena zgoščenke	/	/
Šporčič, Anamarija – Janis	k.d. lang – Watershed	Narobe: revija, kjer je vse prav (3/9)	2009	31	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-2LSZAYBX	Watershed je njen prvi avtorski album po Invincible Summer iz leta 2000, odlična kombinacija več žanrov, nekakšen preplet najbolj plodnih let ustvarjanja te odlične kantavtorice. Morda res ne gre za vrnitev v velikem slogu, saj je plošča glasbeno pravzaprav zelo preprosta, brez nepotrebnega eksperimentiranja in posegov, vendar jo prav to naredi še posebej iskreno in poslušalcu prijazno. Za dolge poletne večere na plaži, road tripe in večerne kontemplacije ob kozarcu dobrega vina.	ocena zgoščenke	k.d. lang	Watershed (zgoščenka)
Šporčič, Anamarija – Janis	Svobodna radikalka	Narobe: revija, kjer je vse prav (1/4)	2007	32	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-F7AOV7NE	Xenia Jus je samosvoja Štajerka, vsestranska umetnica ter izvirna, družbeno angažirana in po krivici mnogokrat spregledana slovenska kantavtorica. Že več kot desetletje z nami deli svoje poglede na svet, svojo jezo in obup, svoje občutke in strahove. In glej ga zlomka, v nasprotju z vsemi umotvori, ki jih dnevno lahko spremljamo preko medijev, imamo tokrat opravka z nečim mnogo iskrenejšim, osebnim in hkrati družbeno relevantnim. Pravzaprav je kar neverjetno, da ob takšnem obsežnem in kvalitetnem opusu, tako rekoč kroniki našega časa, ta vsestranska ustvarjalka do sedaj ni prejela zaslužene pozornosti. V predgovoru k zbirki njenih pesmi, ki je pravkar izšla pod naslovom Svobodna radikalka, Jani Kovačič govori o svetu kot o nešteto nabojih, ki nam »švigajo okoli glave in telesa«. Morda pa je težava ravno v tem, da Xenijini naboji ne švigajo mimo, temveč kar prepogosto zadenejo. Brezkompromisno, odločno, in vedno prav tam, kjer najbolj boli. Resnica je očitno še vedno preveč radikalen koncept.	intervju (uvod)	Jus, Xenia	/
Štader, Terens	The Cynics: rock'n'roll: življenje brez pretenzij	Katedra: študentski list (32/1)	1992	17	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-47Y7K64P	The Cynics so ena od tistih skupin, ki ne namerava spreminjati sveta, ampak preprosto igra pošten in zdrav rock'n'roll. Tako kot Miracle Workers, The Cramps ali Fuzztones, tudi The Cynics jadrjo na nasledstvu tega, kar so jim zapustila bogata šestdeseta, in mu dodajajo poseben ameriški način pristopa h glasbi («killer instinct»). The Cynics je skupina, ki verjetno ne bo postala nikoli popularna (v »pop« smislu), vendar pa gre za iskren r'n'r bend, ki si gotovo zasluži veliko več pozornosti, kot je je deležen.	intervju (uvod)	The Cynics	/
Štefančič, Marcel	Zatorej, sosed ... dober dan: Tudi v pozdrav življenjski 60-letnici in 40-letnici žlahtnega glasbenega ustvarjanja Franca Pupisa – Njegova je znana narodnozabavna Te domače viže	Logaške novice: glasilo občine Logatec (41/10)	2010	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-FXTULRID	Po besedilih, namenjenih narodnozabavni glasbi, ki so jih vzpodbujali ljubezen, prijateljstvo, domovina, sosesde – iskrenost brez teženj k visoki poeziji, kakor sam pravi –, pa Franc ostaja intimno še naprej zapisan poeziji, ki vse bolj sega v avtorjevo osebno izpoved, tudi v klasično romanco. Vse to je Franc izpričal na decembrskem literarno-glasbenem recitalu Vonj romantike, ki je domiselno predstavil njegov pesniški in skladateljski opus.	portret	/	/
Štucin, Jože	Odlično petje mladih deklet: velik dogodek v Tolminu	Novi glas (7/16)	2002	15	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-JX2NT2PM	Mladost, nekakšen skupni imenovalc zbor, je seveda osnova za uspešno delovanje. Pevke pojejo iz iskrene želje po izražanju, tako rekoč iz srca, iz duše. Ob vsakem nastopu uživamo prav v svežini, iskrenosti in zvočni natančnosti njihovega izvajanja. Seveda pa bi bile zgolj mladost, nadarjenost in veselje do petja premalo, če vseh teh lastnosti ne bi v prepričljivo celoto združevalo pretanjeno in muzikalno vodenje zborovodkinje Klavdije Rot. Njen izostreni občutek za zborovsko delo ima nekaj značilnosti, zaradi katerih zbor kvalitativno presega podobne skupine. Na prvem mestu je tu delo s pevci na vajah. Le redkim dirigentom tako dobro uspeva prenos lastne vizije o glasbenem delu na izvajalca. Druga posebnost volčanskega zbora je bogat repertoar, ki skorajda nima mej, vsaj ne stilističnih, časovnih ali slogovnih. Merilo je zgolj pevsko navdušenje nad izbrano skladbo, kar z drugimi besedami pomeni, da je izbor skladb pester, barvit in raznorod, a izveden sproščeno in navdušeno. Pojejo praktično vse vrste zborovskih umetnin od preprostih priredb ljudskih pesmi iz obdobja čitalništva, prek avtorskih del domačih in tujih skladateljev do različnih priredb. Celo izrazno in interpretativno zahtevne črnske duhovne pesmi, ki marsikatega pevca postavijo na laž, saj brez popolne iskrenosti in srčne predanosti temu z emocijami prežetemu petju ni mogoče »ujeti« pravega vzdrušja, pri Volčankah zazvenijo polnokrvno in prepričljivo. Prijetnost nastopa pogosto popestrijo še z dodatnimi elementi, kot so preprosta instrumentalna spremljava, ritmično pulziranje s ploskanjem, gibanjem, scenografijo ipd. Nekako v maniri trenda, katerega najodličnejši promotor pri nas je Karmina Šilec.	ocena koncerta	Ženski pevski zbor Znamenje iz Volč; Rot, Klavdija	/
Štucin, Jože	Radovednost za nove zvočne poljane: Glasbena šola Tolmin / Pihalni kvintet študentov	Novi glas (12/39)	2007	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-CE3JREMP	Tudi Uroš Krek (Episodi concertanti), ki smo ga slišali pred to čudovito skladbo, je soočil pravo mero ekstremnih modernističnih prijemov s prijazno »klasiko« ter tako ustvaril skladbo, ki jo je užitek podživeti. Sploh, če jo izvajajo tako mladi glasbeniki, kjer sta še živo prisotni dve najpomembnejši učinkovini: iskrena predanost muziciranju in radovednost, s katero raziskujejo nove zvočne poljane. Glede tega so lahko vzor mnogim starejšim (profesionalno naveličanim) kolegom.	ocena koncerta	Pihalni kvintet študentov Akademije za glasbo	/
Štucin, Jože	Vitalna mavrica občutij: KD Nova Gorica / Koncert pevke Vite Mavrič	Novi glas (12/7)	2007	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-VLBARTIQ	Vita Mavrič je izvrstno izvedla svoj repertoar, spremljajoči glasbeniki pa so ji bili zanesljiva opora, še več, v nekaterih samostojnih točkah so se predstavili kot virtuoz in »ljudski godci« v najlahtnejšem pomenu besede. Ključ do uspeha je seveda iskrenost, pa tudi neizumetničenost izražanja, ki vedno najde pot do poslušalca. Skratka, valentin, ki sicer ima raje ljubezen, prijateljstvo in nežnost med ljudmi, je bil tokrat nekoliko otožno obarvan, a vseeno globoko življenjski – poslušalce je oplenil z vsebinami, zvočnim bogastvom in močjo judovskega »poetskega šanson«, ki svojo izrazno moč črpa iz realnosti spoznanja, da »je življenje obupno kratko«.	ocena koncerta	Mavrič, Vita; Kvartet Akord; Hladnik, Jure	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Štucin, Jožek	Harmonija disharmonije Primoža Ramovša: SCGV Emil Komel / šesto srečanje z glasbo 2000– 2001	Novi glas (6/2)	2001	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-VR42VZBR	Dokaj klasična kombinacija glasbil je tokrat zazvenela v vseh močnih skrajnostih. Ramovš se pri iskanju izraza, pri sestopanju v svet čiste umetnosti, nikoli ni pretirano zadrževal na milozvočju in splošni všečnosti. Od morebitne publike ni terjal prav nikakršnega konsenza, sploh ga ni zanimal zunanji videz, ki tudi v glasbi rad zazveni kičasto in pogrošno, nasprotno, iskal je svojo notranjost, svoj svet, svoje dileme, dialoge, monologe, burje in zime, strahove in strasti razvnete duše, da bi potem vse to prelil v zvok, ki bo zaobjel celoten prostor. In zanimivo, ta »tujost«, ta samota in »samozadostnost« mu je priskrbelo obilo občudovalcev. Tudi med preprostimi obiskovalci ljubljanskih cerkva, kjer je pogosto »vadil« in improviziral. Ob poslušanju v ospredje stopi skladateljeva iskrenost in popolna predanost zvočnemu svetu. Skladbe, kot so Inverzija I in II, Sintaksa, Korajža velja, Dovolj za zdaj ter že prej omenjena Viva Memoria, so koncertni večer zapolnile z umetniško sugestivnostjo (veliko zaslug za to ima tudi mladi violončelist Favento, ki je težavne parte in zapletene modernistične »izpade« izvajal perfektno), s harmonijo disharmonije, kot bi nemara lahko celoten Ramovšev opus opredelili.	ocena koncerta	Ramovš, Primož	/
Šukalo, Marija	Nabita s silovitim osebnim občutjem: igralka in šansonjerka Jerica Mrzel	Savinjske novice (34/18)	2002	20	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Q4SVU6Z4	Tako šansonjerska kot recitatorska interpretacija Jerice Mrzel je nabita s silovitim osebnim občutjem, z bolečino, radostjo, iskrenostjo. Njen nastop je od začetka do konca nenavadno izostren, hkrati pa zaznamovan z natančnim občutkom za poetične kvalitete posameznih besedil. Šansonjerka Jerica Mrzel se zaveda, da v današnjem norem življenjskem ritmu nimamo prav veliko časa za knjigo, poezijo, zato poezijo do naših ušes in src poskuša prenesti prav s takšnimi nastopi, kot je bil v gostišču Kozorog.	ostale publicistične prakse	Mrzel, Jerica	/
Šulič, Metka	Ljubki Šorli v poklon: Snovanja	Primorski dnevnik (66/159)	2010	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-J0P1POKB	To zahtevno delo sta izvedli zanesljivi pevki: sopranistka Erika Reguljova in altistka Mirjam Pahor. Dekliška vokalna skupina Bodeča neža je pripravila briljantno interpretacijo. Odlična sta bila tudi Godalni orkester Nova in dirigent Luigi Pistore. Dirigent, ki poučuje na centru Emil Komel, je tokrat prvič vodil orkester Nova. Vsi nastopajoči so se z vso iskrenostjo vživel v svoje vloge. Odkritosrčnost in enotnost sta kot najpomembnejša dejavnika v umetnino vlila potrebno življenje, ki so ga tudi poslušalci začutili.	ocena koncerta	Reguljova, Erika; Pahor, Mirjam; Dekliška vokalna skupina Bodeča Neža; Godalni orkester Nova; Pistore, Luigi	/
Šulič, Metka	Občuten koncert v poklon pesnici Ljubki Šorli: Snovanja 2010	Novi glas (15/25)	2010	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-QDXQYB7V	Izvedba je pokazala, da je bila zamisel dobra tudi zaradi briljantne izvedbe pevke sestava Bodeča neža. Vsi nastopajoči so se z vso iskrenostjo vživel v svoje vloge. Povezanost v eno in odkritosrčnost sta dve izmed najpomembnejših dejavnikov, ki nazadnje vlijejo v umetnino potrebno življenje, da jo poslušalci začutijo. V cerkvi sv. Ivana sta v izvedbi Pergolesijevga dela izstopale ravno te lastnosti.	ocena koncerta	Reguljova, Erika; Pahor, Mirjam; Dekliška vokalna skupina Bodeča Neža; Godalni orkester Nova; Pistore, Luigi	/
Šulič, Metka	Slovensko-ruska naveza, ki navdušuje: Nova Gorica / Kulturni dom	Novi glas (14/19)	2009	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-VS3IROH7	Igra glasbenikov je v vsakem primeru očarljiva, ker daje prostor obema, ne da bi se odpovedala svoji invenciji. Pred seboj imamo solista, ki služita glasbi, njenemu sporočilu, izrazu. Pa naj bo ali Prokofjeva virtuoza Sonata, op. 111 ali Schumannove razpoloženske Fantasiestücke, op. 73, Beethovne Variacije na temo iz opere Čarobna piščal in ljudsko obarvane Čerepinove Pesmi in plesi, op. 84, vedno je v njuni igri prisotna ljubezen do glasbe. Z glasbo izražata notranji svet, poln občutij in strasti. Glasba v rokah takšnih glasbenikov prevzema, ker prihaja iz srca in je iskrena, kar zaznajo tudi poslušalci.	ocena koncerta	Bugaev, Oleg; Pavlovič, Aleksandra	/
Šutej Adamič, Jelka	To je, preprosto, Janez Bitenc	Delo (40/119)	1998	22	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ZUFGN2BL	Vinko Möderndorfer je podpisal scenarij in režijo oddaje o Janezu Bitencu z naslovom Simfonija za mamke, ki je bila rahločuten portret glasbenega ustvarjalca, zaljubljenega v otroke, njihovo živahnost, iskrenost in neposrednost.	ostale publicistične prakse	Bitenc, Janez	/
Talija M.	Grajske prireditve v Laškem	Glas Savinjske (2/35)	1996	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-KKBL32OI	Oba umetnika sta priznana tako doma kot v svetu, ta koncert Matičičevih violinskih in klavirskih skladb pa je bil le droben vpogled v skladateljevo delavnico, kjer so nastale kakovostne in umetniško iskrene stvaritve.	ostale publicistične prakse	Matičič, Janez	/
Tavčar, Marko	O ljubezni, iskrenosti in pevskih zborih	Novi glas (4/30)	1999	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NFUJ6VPV	V težkih časih je tudi pri pevskih zborih in pri njihovih dirigentih važna iskrenost. Pevci in pevovodje si morajo iskreno odgovoriti, kje so razlogi za težave in t. i. krize. Ko si iskreno priznamo vzroke in razloge, bomo lahko poiskali tudi izhod, če je v nas vsaj nekaj ljubezni do petja in tudi do skupine, do zbora, ki nas povezuje in v katerem s svojimi glasovi skušamo ustvariti čim bolj ubrano celoto. Če te ljubezni ni, pomeni, da nas nista v zbor povezala petje in veselje do skupnega muziciranja, ampak drugi razlogi. Vendar normalno je, da zbori navadno nastajajo iz ljubezni do petja, a včasih tudi zaradi dokazovanja ljubezni do kake osebe.	ostale publicistične prakse	/	/
Tavčar, Marko	O ljubezni, iskrenosti in pevskih zborih	Novi glas (4/30)	1999	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NFUJ6VPV	Zborovodje se torej lahko znajdejo v stanju, da je med člani zborov le malo tiste ljubezni, ki je vztrajna in »potrpljiva«, da parafraziramo velikega Pavla. Hočem reči, da se verjetno zavedajo, da je ljubezen do petja bolj na koncu razlogov, zaradi katerih se ljudje zbirajo v zboru. Mogoče pa se zborovodje v trenutku iskrenega pogleda vase zavejo, da je stanje slabo, in se začnejo spraševati o svojih delih in o trudu, ki so ga imeli pri njegovem izvrševanju; mislijo na lepe cilje, ki so si jih postavili, a jih pevci niso razumeli. Takrat se kaj rado zgodi, da se zbor spremeni v »muho enodnevnic«. Nekoč so potrpljenje, vztrajnost in zvestoba v malem veljale za vrednote. Danes ni tako. Škoda, ker se nam še vedno zdi točna trditev, da je boljši »živ pes ko mrtev lev,« da še enkrat navedemo Pridigarja. Kaj nam pomaga imeti zbor, ki zmaga na natečaju, a pevci ne znajo drugih pesmi kot tiste, ki so jih peli na tekmovanju, ki ne znajo v trenutku veselja zapeti iz srca niti najbolj preproste ljudske pesmice, ki jim ni pri srcu, da bi šli na pogreb sorodnika svojega sopevca in mu zapeli v slovo? Ko bi nekateri uspehi temeljili na trdnih temeljih, na resnem in široko zasnovanem delu, na doslednem utrjevanju vokalnega in vsebinskega znanja, bi se jih veselili; tako pa lahko le obžalujemo, da se tudi v zborovstvu stopa po poteh, ki so jih utrlj športniki. Vse je upravičeno za enkratni uspeh. Ni rešitev v najemanju Ronaldov, da bo tekma lepša!	ostale publicistične prakse	/	/
The Straits Times; Stefaniya, Leon	Nagrada Prešernovega sklada: sopranistka Sabina Cvilak Damjanovič	Prešernov sklad 2009	2009	[8–9]	https://www.gov.si teme/presernovi-nagrajenci-in-nagrajenke/#e144077	Gre za glasbenico, ki jo je Mitja Rotovnik opisal takole: »Slovenci smo v Sabini Cvilak Damjanovič dobili umetnico, ki gre po stopinjah naših velikih in mednarodno uveljavljenih opernih in koncertnih pevkv, kot sta Marijana Lipovšek in Bernarda Fink.« Vsa poročila in kritike nastopov Sabine Cvilak Damjanovič potrjujejo Rotovnikovo ugotovitev: The Straits Times, 11. 11. 2003: »... najbolj impresivna med vsemi pa je bila Sabina Cvilak, ki ni le pela ... z bogatim, čvrstim tonom in neverjetno kontrolirano dinamiko, temveč je nastopila s pristno prepričljivostjo operne drže, ki se odlikuje po iskrenosti emocije ...«	portret	Cvilak, Sabina	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Tomaž (Radio Morje)	Ben Harper – The Will to Live: LP tega tedna	Mandrač (8/232)	1997	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-S7H93A2W	THE WILL TO LIVE, ki pride na svet to poletje, predstavlja zrel projekt, nadaljnji korak k iskanju pravih pristnosti. 11 pesmi je nastalo med zadnjim dvoletnim potepanjem po svetovnih odrih. V njih je veliko energije, odigrane so v živo in posnete z analogno mašinerijo. Akustičnost se prepleta z električnostjo in različnimi ritmi, besedila pa ne predstavljajo odmika od predhodnih. Izvrsten projekt je požel ovacije in postal tudi komercialno uspešen. Prava, iskrena glasba za ušesa, s sporočili tudi v zvokih in ritmih.	ocena zgoščenke	Harper, Ben	The Will to Live (zgoščenka)
Tozon, Tomaž; AL	Zborovsko petje povezuje Slovence iz matice in zamejstva: GM Ljubljana	Novi glas (12/25)	2007	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-K3XWYMMW	Da ostaja popolnoma predan vokalni glasbi, je še sam potrdil z mislijo: »Rad bi bil vejica, da bi lahko podprl petje ptice.« Poudaril pa je še, da je »iskreno petje bližnjica k sreči«.	ostale publicistične prakse	/	/
Tozon, Tomaž; Mehle, Vera	Bi! je lep dan in še lepši večer: na obisku mešani pevski zbor Glasbene matice	Grosupeljski odmevi: glasilo prebivalcev občine Grosuplje (6)	2007	49	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-681E5CUY	»Delo, ki ga opravljam, mi res pomeni veliko življenjsko poslanstvo. Toda ocenil sem, da je to tisti pravi trenutek, ko človek v dobrem zapusti neko ekipo in prepusti možnost novim vzgibom mladih. Čas se spreminja, okus tudi, treba je ohraniti ravnotežje s stroko, izkušnjami, predvsem pa z mladostjo. Ohranil bom mentorsko delo, kot sem to počel do sedaj. Razmišljam o klicu gibanja, veselja do vseh generacij prijateljev pevcev, ki sem jih vsa ta leta spoznal. Vesel sem, da za menoj ostaja sled, predvsem pa, da stopa na mojo pot tudi sin, za katerega slutim, da razmišlja o podobnem poslanstvu, ki sem ga imel sam. Tudi zato morda smelo zrem v prihodnost naših zborov,« je povedal optimistično in po krajšem premisleku nadaljeval: »Če naredim bilanco, mislim, da smem biti zadovoljen, sodeč po prijaznih obrazih, ki jih srečujem in s katerimi sem v življenju sodeloval. To gotovo potrjuje moja tehtna ugotovitev, da je iskreno petje bližnjica k sreči, da vem, kaj je sreča, da pot do nje poznam, da sem vse življenje hodil po tej poti in da so jo mnogi z menoj prehodili ...« so iskrene besede odzvanjale v sobotni večer.	ostale publicistične prakse	/	/
Tozon, Tomaž; Žargi, Š.	Iskreno petje je bližnjica k sreči: pevce Zbora Lubnik družijo pesem in še marsikaj lepega	Gorenjski glas (50/9)	1997	5	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-HD2JWK1R	Se zbor udeležuje tudi pevskih tekmovanj? – Da, letos smo tekmovali na razvpitem mariborskem zborovskem tekmovanju »Naša pesem«, ki naj bi pomenil vrh preizkušnje posameznega zbora, in odnesli bronasto odličje. Ob tem lahko omenimo, da je prav zbor Lubnik z več kot 70 člani eden najštevilnejših zborov s tako dolgoletno tradicijo, v njem se oblikujejo številni zboristi in zborovodje, ki delujejo tudi z drugimi skupinami. Zanimiv je morda tudi pristop pri vključitvi: brez advicije, v zbor lahko vstopi vsak, ki je iskreno željan doživljati lepoto petja. Moj življenjski moto je: Iskreno petje je bližnjica k sreči.	intervju (odgovor)	/	/
Tvrtković, Ognjen	Izvirna čustva, močan temperament: Vlado Kreslin v Križankah	Delo (36/199)	1994	3	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-1CW673EN	Kreslin je pevec izvirne emocije, močnega temperamenta in eden tistih, ki znajo vsaki pesmi vdihniti svojo avtentičnost, iskrenost in ljudskost. Ni naklonjen velikim gestam, njegovi največji pevski dometi so v trenutkih, ko izpoveduje pridušeno vzdušje, in obvlada čustva, ko se umakne v intimne kotičke človeške notranjosti, ko z odličnimi glasbeniki Malih bogov izvaja pesmi klasične pop strukture in velikih melodijskih lokov, kot so Nekega jutra, ko se zdani, Čuden si bil že kot otrok ali Letos bo huda jesen. V njih pride do izraza vsa njegova nesporna pevška kvaliteta in sposobnost dramskih obratov. Dolg lastnim koreninam ni poplačan le s tem, da so na programu tudi nekatere že malo pozabljene prekmurske pesmi, pa naj so to stare popevke ali ljudske pesmi, ampak se je ta povezava s svojim krajem oplodila z globljim procesom. Kreslin v nekaterih svojih najboljših delih, na primer v pesmi Obrni, obrni, Joužek in drugih, izraža tisti občutek melanholičnosti, zasanjanosti, pravljčnosti, ki nas vedno prevzame, kadar se znajdemo v Prekmurju. Z drugimi besedami, Kreslin ni Prekmurec zaradi tega, ker nosi tako in tako obleko, ker omenja ta ali oni kraj, toponim ali človeka ali ker govori prekmursko narečje, to je pri njem veliko globlje in trajnejše.	ocena koncerta	Kreslin, Vlado	/
Tvrtković, Ognjen	Koncert za široko občinstvo: Big bandovih petdeset let	Delo (37/82)	1995	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-RCVE418M	Nato pa se je orkestru pridružil Toots Thielemans in koncert s svojim nastopom pripeljal do vrhunca. Za mnoge je ustna harmonika, čeprav je kromatična, oziroma orglice otroški instrument, ki ga človek nosi v žepu, vendar takrat, kadar nanj zaigra ta velikan sodobnega jazza, dejansko nastaja esencialno dobra glasba. Očitno se je v stiku z dobro razpoloženim orkestrom in v slovesnem ozračju, kakršno je vladalo na koncertu, naš veteran še posebej potrudil. Toots Thielemans se je odločil za znane melodije v virtuozijskih aranžmajih Jožeta Privška, pri tem pa na najboljši možni način pokazal, kaj pomeni izvirno poustvarjati teme, ki smo jih pred tem že nešteto krat poslušali. Predvsem je pokazal neskončno spoštovanje do melodij, ki imajo v sebi nekaj elegičnega, saj jih je spreminjal z ljubeznijo in globokim občutkom za njihove temeljne lastnosti. To velja tako za The Days of Vine and Roses Henrija Mancinija, skladbo Wave Antonia Carlosa Jobima, pa tudi za prekrasno Autumn Leaves Josepha Kosme, katere uvod je odigral z veliko mero melanholije in iskrenih čustev. Thielemans je romantik, njegov zvok ustne harmonike je prepoln nežnosti, njegove dolge melodije imajo nešteto nenavadnih fraz, ki pa so glasbeno globoko logične.	ocena koncerta	Thielemans, Toots	/
Učakar, Bogdan	»Dodatki«, ki to niso več: festival komorne glasbe v Grobljah	Delo (37/151)	1995	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-7KRXCAY5	Poslušali smo zelo zanimiv večer violinskih »dodatkov«, ki pa to že dolgo niso več, niti po Kreislerjevi umetniški violinski pisavi, še manj po odličnih interpretacijah violinista Andreasa Reinerja in pianista Acija Bertoncelja. Pravi dunajski večer z iskreno umetniško pozitivno vajejenih violinskih stereotipov.	ocena koncerta	Reiner, Andreas; Bertoncelj, Aci	/
Učakar, Bogdan	Bravure baročne glasbe: koncert ob simpoziju	Delo (36/246)	1994	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Y2UB1M8P	V drugem delu smo poslušali najprej dve zbirki baletov Janeza Krstnika Dolarja, zanimive harmonsko polne slikanice melodično bogatega baroka, ki mu tudi starinska patina ne jemlje izredne izpovedne iskrenosti. V transkripciji in v manjši zasedbi sta obe deli zazveneli še bolj zvočno bravurno, z dodatnim bobnom pa še bolj plesno izrazito. Obe izvedbi sta pomenili za zvočno in izpovedno ortografijo skoraj več, kot smo je vajeni z današnje zvočne dioptrije izvedb in iz posnetkov. Komorna izvedba je prekosila današnjo adaptacijo.	ocena koncerta	Dolar, Janez Krstnik	Balletti à 4; Balletti à 5

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Učakar, Bogdan	Brez akademske megle: Salierijev komorni orkester	Delo (35/171)	1993	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-SRM90C32	Vsebinska je seveda klasična, zanjo že od vsega začetka vemo, kako se bo ob vsej prisrčnosti zapletov razpletla, da bo na koncu vse na pravem mestu. Zelo značilna je Haydnova glasba, kjer čutimo simfonika s široko zvočno paletto, pa tudi iskrenega oblikovalca značajev, ki v odrski karakterizaciji že dobivajo predznake kasnejših Mozartovih oper. Teh novih odrskih oznak je veliko in jih kar ne gre naštevati, saj so pravi odrski kompandij tja do Don Juana, Così fan tutte pa morda še kaj. Haydnova melodika je iskrena, naravna, v nekaterih prizorih kar bukolčna in rustikalna. Glasba teče tekoče in spretno, arije, recitativi in skupinski prizori so logično in funkcionalno speti v celoto.	ocena koncerta	Haydn, Joseph	L'infedeltà delusa (Hob. 28/5)
Učakar, Bogdan	Brez prave pevske topline: jubilejni koncert	Delo (34/133)	1992	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-0BC6BYAC	V vseh izvedbah omenjenih zborov smo pogršali pevsko toplino, izrazito dikcijo in zgovornejši izraz. Kot da je Ljubljanskemu oktetu zmanjkalo (nova zasedba?) notranjih pobud in pevske zanesljivosti v skupnih izhodiščih, pa morda tudi vodstvenega moderatorstva. Interpretacije so bile ohlapne in hladno doživete. Tudi spored kakšne večje sproščenosti skoraj ni dopuščal, saj se je razpoloženje uklonilo boleznemu sentimentu, ki ni bil po meri okteta. Izvedbe se kar niso mogle razviti v odločnejšo in živahnejšo polno prepričljivost. Izvedbe so bile nekam »ponožene«, precej manj izrazite kot v najboljših letih uspešnosti Ljubljanskega okteta. Potrkan ples je morda »zasukal« drugačno in sočnejšo možnost uspeha. To so občutili tudi poslušalci (veliko jih je bilo!), ki so bolj iz vlnudnosti kot zares s potešeno iskrenostjo vendarle nagradili jubilate.	ocena koncerta	/	/
Učakar, Bogdan	Carmen Palaysa	Delo (32/236)	1990	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-S43EWC12	Žlahtno pevsko razpoloženje ob Glinki je skoraj prehitro poniknilo v splet znamenitih in priljubljenih italijanskih »kancon«, klasika te zvrsti Francesca Paola Tostija (1846–1916). Vorrei, vorrei morire, Malia in Tormento kažejo pevnega mojstra, ne brez verističnih opernih vplivov. Tudi za Tostija bi veljalo, da so meje med popularnostjo in iskrenostjo invencije v primerjavi z glasbeno umetnostjo vsekakor nepravilno preostro postavljene. Carmen Palaysa je v kanconah poiskala obilo različnega razpoloženja in izrazne figuracije.	ocena koncerta	Tosti, Francesco Paolo	Vorrei; Malia; Tormento
Učakar, Bogdan	Česka rapsodija v modrem: koncert na evropskem simpoziju	Delo (37/160)	1995	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-2Q33FNT5	Poslušalec je zelo navdušil dekliski pevski zbor Severaček iz Češke, ki ga vodi njihov družinski oče dirigent Milan Uherek. Zbor zveni glasovno izenačeno in pevsko gladko, predvsem pa zelo iskreno in spontano ob odlični dikciji in z nikjer pretiranimi dinamičnimi odenki. Vsekakor vrhunski dekliski zbor, ki se je predstavil z zborovskimi deli Dvoržaka, L. Janačka, Otmarja Mache in v dodatku Zdenka Lukaša. Njihove interpretacije so bile prava češka rapsodija z ljubeznivo iskrenostjo ter vzorno pevsko disciplino in znanjem. S slovensko narodno Jaz pa pojdem na Gorenjsko so tudi za naše pevce odkrili nova pevška pota. Nastop za najvišja mladinska odličja.	ocena koncerta	Dekliški pevski zbor Severaček; Uherek, Milan	/
Učakar, Bogdan	Daleč od anonimnosti	Delo (32/194)	1990	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-KTEF4MU5	To je obdobje, približno od 1550 do 1650, zelo različnih vokalnih oblik, ki so odraz sproščenega veselja ob novem naturalističnem duhovnem nazoru, ki že skoraj povsem presega »pitagorejsko« simbolično večfunkcionalnost in se tesno oklene »epikurejske«, kar hedonistične liberalizacije čutnosti, naivne erotičnosti in pastoralnosti, pa tudi elegantnih novih prepensitev besedil. Čudovita in polna vokalna glasba tega obdobja se vse bolj umika sferam anonimnosti in odmaknjenosti ter postaja danes, seveda ob odličnih vokalnih ansamblih, celo zelo aktualna, z iskrenostjo izraza blizu našemu občutju.	ocena koncerta	/	/
Učakar, Bogdan	Decentnost zvočnih barv: nastop Ljubljanskih madrigalistov	Delo (35/19)	1993	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ZZ94NFYO	Zvonka harmonska struktura, široko razpeta melodična linija in iskrenost občutij so odlike, ki ostajajo trajne v tej zvrsti našega ustvarjanja. Ščekova ekspresivnost se napaja ob v naš čas segajoči pvnosti novoromantik in morda tudi kakšni »francovski« meditativnosti, ki pa je zlita z osebnostnim ustvarjalnim pečatom. Skladateljev občutek za mero in razpostavljanje zborovskih odlomkov se proti koncu dvigne do resnično sferične decentnosti. Zbor madrigalistov je oblikoval celoto zelo pevsko toplo in smiselno v odtehtavanju izpovednih čustvenih izpostavljanj. Izvedba, ki je bila vredna takšne predstavitve skladatelja, ki je umrl mlad in je še veliko obetal.	ocena koncerta	Šček, Ivan	Slovenska maša Kristus je vstal za mešani zbor in orgle
Učakar, Bogdan	Dehteča Vrtnica	Delo (33/171)	1991	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-SUN16U1C	Toplo doživete izvedbe so ta spoznanja le utrdile. Tudi preostali del sporeda okteta Vrtnica se od te osnovne razpoloženske palete ni bistveno oddaljil. Izbor je pokazal, da slovensko zborovsko ustvarjanje še vedno živi v ekspresivnih podaljških te tradicije. Z veliko iskrenosti je oktet Vrtnica zapel Majsko Alda Kumarja, ki ji generacijska mladost avtorja nikakor ne jemlje imenitne pevske sodobnosti, ki jo prav lahko povzamejo v spored naši pevci oktetov.	ocena koncerta	Goriški oktet Vrtnica	/
Učakar, Bogdan	Dobro uglasene strune	Delo (37/198)	1995	5	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-941073R0	Po odmoru pa smo poslušali godalni kvartet v A-duru, op. 105 Antonona Dvoržaka. Zrelo delo skladatelja, ki bi ga morda lahko primerjali z zadnjimi deli Beethovna, tako dovršeno suveren je zvočni koncept. To velja za vse tri stavke, ki so polni iskrene invencije, slovanske zvočne lepote in intimnosti.	ocena koncerta	Dvořák, Antonín	Godalni kvartet št. 14 v As-duru (op. 105)
Učakar, Bogdan	Dogodek za šolske anale: Škrjančeve nagrade s koncertom	Delo (38/37)	1996	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-C3RNU6FD	Po odmoru je bila na sporedu najprej igriva in nagajivo naivna uvertura k Baletni suiti Marjana Kozine, ki je zazvenela iskreno in sproščeno, pa tudi za simfonični orkester povsod dosegljivo. Kar miniatura Bela krajina.	ocena koncerta	Kozina, Marjan; Simfonični orkester Srednje glasbene in baletne šole Ljubljana	Uvertura iz Baletne suite; Bela krajina
Učakar, Bogdan	Dovršena glasbena sintaksa: Arcadia trio	Delo (35/30)	1993	5	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-6X2CLD8Z	V drugem delu pa se je na umetniškem »štafelaju« Arcadia Tria znašel tudi znameniti romantični Trio v d-molu Felixa Mendelssohna. Še bolj kot prej so odlični glasbeniki prav v tej izvedbi dokazali, kako močna je še vedno komorno glasbena tradicija, če jo pogledamo s prave strani. Mendelssohnov veliki trio je nedvomno še vedno v samem središču velike romantične glasbe, pa naj gre za skladateljev oblikovni čistopis ali tudi za iskrenost inspiracije, ki se stopnjuje v vseh štirih stavkih tega prelepega dela. Široka dramatičnost prvega stavka, kar nekakšna »pesem brez besed« drugega, iskrivost skerca v tretjem stavku, pa finalna glasbena protuberanca zadnjega stavka so elementi, ki dajejo delu umetniško vrednost.	ocena koncerta	Mendelssohn, Felix	Klavirski trio v d-molu št. 1 (op. 49)
Učakar, Bogdan	Dvižni most za zgodnjo glasbo: festival Brežice '98	Delo (40/179)	1998	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-GYHLJVUG	Angleži so svoj umetniški pohod nadaljevali z nastopom skupine The Purcell Quartet. Z glasbo njihovega velikega rojaka in v njegovem imenu. Pa še glasbo Johna Blowa, Johna Weldona in Johna Ecclesa. Za velik angleški baročni »ground« in morda razširjeno umetniški »all around«, ki daje tej glasbi tako ljudsko plemenito barvo in iskrenost.	ocena koncerta	Purcell, Henry; Blow, John; Weldon, John; Eccles, John	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Učakar, Bogdan	Glasbena dediščina Slovenije: 44. mednarodni poletni festival	Delo (38/195)	1996	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-C94HP1IC	Antonio Tarsia, Bartolomeo Cordans, Giovanni Battista Gajani, Battista Giovanni Roselli, Jakob Frančišek Zupan, Jan Krtitel Vanhal in trije anonimni skladatelji (arhiv Koper) so liturgičnim besedilom svojih del dodajali veliko iskrene invencije, ki se ji tudi zamudništvo glasbene periferije ob vseh središčnih razvojnih spremembah v Evropi ni preveč poznalo. Slovensko glasbeno dediščino tudi v teh razmerjih ne gre preveč krčiti in stlačiti v en predal. Vsa dela kažejo iskreno inventivnost, mestoma sočasnih slogovnih miniaturnost kot tudi po meri Evrope oblikovanih daljših zvočnih sintezah. Tu je še posebno značilen Tarsia z južnjaško toplo melodiko in v instrumentalnem konceptu z italijanskim tipom pevskega koncerta grossa.	ocena koncerta	Tarsia, Antonio; Cordans, Bartolomeo; Gajani, Giovanni Battista; Roselli, Battista Giovanni; Zupan, Jakob Frančišek; Vanhal, Johann Baptist	/
Učakar, Bogdan	Grenkoba ob uspehu: posvečeno Gallusu	Delo (35/285)	1993	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-1G6EPVMS	Nastop je bil sproščena in neobvezna pevska tekmovalnost za zelo visoke uvrstitve. Širok zborovski kontinuum je kar sproti opozarjal na razkošje Gallusove zborovske umetnosti, različnost odnosov do njegovih zborovskih ubeseditvev, pevsko iskrenost, pa seveda tudi mojstrstvo homofonije, ki sta pri Gallusu v popolnem soglasju z izpovednostjo.	ocena koncerta	Gallus, Jacobus	/
Učakar, Bogdan	Haydn in Ryba	Delo (33/25)	1991	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-MUGTP6RI	Joseph Haydn je mašo Sv. Nikolaja napisal leta 1772. Uvrstimo jo lahko v vrst kratkih maš (missa brevis) po sicer doslednih pravilih mašnih delov, pa z lahkotnejšo kompozicijsko tehniko in bolj preprostimi izvedbenimi zahtevami. Iskrenost invencije pa seveda tudi v tem Haydnovem delu ni manjša. Čeprav preprosta po zasnovi je Haydnova maša Sv. Nikolaja zelo glasbeno iskrivo delo, ki kaže notranje ravnotežje odlomkov mašnih delov ter njihovih zborovskih in solističnih izpeljav. Čeprav z manjšo instrumentalno zasedbo (grajska cerkev v Esterhazu ni bila velika!) pa zveni maša polno, v invenciji kar ljudsko tudi v uporabi motivične in ritmične gradnje. Veliki koncertantni cerkveni slog je Haydn podredil kar bukolini lahkotnosti iskrivih izpeljav.	ocena koncerta	Haydn, Joseph	Maša sv. Nikolaja (Hob. XXII/6)
Učakar, Bogdan	Haydn in Ryba	Delo (33/25)	1991	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-MUGTP6RI	Offertorij je podoknica čeških muzikantov, temeljni graduale je češka polka, zadnji trije deli Sanctus, Benedictus, Agnus dei, ki izstopajo iz pretežno pastoralnega okvira, pa so prav ganljivi in iskreni v občečloveški želji za mirom. Pravzaprav je Češka Mše vanocni (Češka božična maša) tip ljudske »kirjamine« z izrazito scensko igrano glasbene intimne, ki je v tistem času še močno živela v ljudskem odnosu do bibličnega besedila. Za klasično glasbeno oblikovni perfekcionizem je Božična maša vsekakor dokaj skromno oblikovana. Delo ne kaže velikih umetniških dimenzij, zato pa zelo poučna spoznanja o pragmatičnosti takratne glasbene prakse, ki je velikokrat, če ne redno, živela v ožjem okviru izvedb. Resnično občudovali smo ob izvedbi skladateljevo drobno glasbeno montažo prizorov in slik, dopadljivo glasbeno ilustracijo, iskreno glasbeno miniaturo, predvsem pa ljudski duh glasbe, ki ostaja žlahten in sončen do današnjega dne. Predvsem pa preseneča skladateljeva pronicljivost v značilnosti instrumentalnega ozadja, ki ostaja poučno tudi za izvirni zven takratnih izvedb. Božična igra, zvočni scenarij in morda tudi kakšni likovni zvočni tipi te glasbeno skoraj marionetne igre so zanimivost, primerna tudi za raziskave v to zvrst liturgične ljudske umetnosti. Pastirska igra v zelo jasni izdelavi zamisli Jakuba Jana Rybe. Prezreti ne gre tudi, da je skladatelj dobro poznal scensko umetnost Mozarta, saj so vplivi mestoma dokaj očitni. Nič manj tudi nekatere baročne formalne in glasbene značilnosti. Iz ozkega okvira prakse je Jakub Jan Ryba ustvaril toplo in značilno delo.	ocena koncerta	Ryba, Jakub Jan	Češka božična maša
Učakar, Bogdan	Haydnova rosna kaplja: nedeljske matineje	Delo (35/296)	1993	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-DCHUP1A	Koncert za violino v C-duru št. 1 J. Haydna nam je na intimen način kar na novo odkrila violinistka Maja Cerar. Njen prijazno gladek in plemenit violinski ton, negovana intonacija, melodični violinski »soave«, ki se je lepo zlival z decentno izdelano tehnično artikulacijo, vse to se je združilo z ljubko iskrenostjo njene interpretacije. Če dodamo še violinistkino slogovno občutljivost, občutek za dinamično senčenje, pa tudi njeno kadenco (Haydn jih ni pisal), ki se je prilegala Haydnovemu rokopisu, potem kar lahko govorimo o novem odkritju manj znanega dela. Mlada violinistka si ob tolikšni umetniški razgledanosti že utira zanesljivo pot med pomembne umetnice.	ocena koncerta	Cerar, Maja	/
Učakar, Bogdan	Iskrena pevska prepričljivost: APZ: letni koncert z obletnicama	Delo (38/129)	1996	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-LGITJ99B	Zbor je v vseh delih pokazal sposobnost hitrega prilagajanja v izvedbah in iskreno pevsko prepričljivost. Pogledi so bili jasni, zborovodja Stojan Kuret pa pravi mož za suvereno in glasbeno občutljivo nakazovanje interpretacij.	ocena koncerta	Akademski pevski zbor Tone Tomšič Univerze v Ljubljani; Kuret, Stojan	/
Učakar, Bogdan	Iz Gallusove zakladnice: Vokalni abonma – Slovenski komorni zbor	Delo (40/29)	1998	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-0U372YON	V drugem delu sporeda pa smo poslušali mašo v C-duru madžarskega skladatelja G. Orbana, tudi z decentno instrumentalno spremljavo (flavta, oboa, kontrabas, tolkala, klavir). Zborovsko delo je komorno zasnovano, lepo pevno, naivno preprosto, čeprav ne manjka tudi kakšna sodobna harmonska sekvenca, ki pa ne zmoti celote z enostavnostjo zborovskih realizacij. Tudi v kombinaciji z instrumenti, ki s svojo barvo podpirajo nežno, otroško duhovno prozornost invencije. Maša, v kateri je dovolj dobre glasbe za iskreno invencijo skladatelja in predvsem širo praktičnost izvedb.	ocena koncerta	Orbán, György	Maša št. 1 v C-duru
Učakar, Bogdan	Koloraturna pevska ikebana: cikel Mojstri pevci	Delo (34/33)	1992	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-E05VN17V	V prvem delu smo poslušali koncertne arije Sartija, Pergolesija, Lottija, Händla in Mozarta, torej zelo značilna dela baročno-klasicističnega obdobja, v današnjem priključevanju bi lahko morda rekli koncertne samospelave tistega časa. Razpoloženski nizi prvega dela (sopranistka je dodala znamenito Tožbo Dido iz opere Dido in Enej H. Purcella!) so zablesteli predvsem v izredni, kar eterični melodični invenciji skladateljev (Sarti, Händel), pa spet pastoralni naivni iskrenosti (Pergolesi) in Mozartovi izbrušeni pevsko tehnični evokaciji (koncertna arija Vorrei a spiegarvi, Oh Dio, KV 418).	ocena koncerta	Pergolesi, Giovanni Battista	/
Učakar, Bogdan	Ksenija Vidali in njeni: koncert ob obletnici	Delo (35/292)	1993	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-2C84QPZ	Ob 80-letnici naše ugledne sopranistke in pevske pedagoginje Ksenije Vidali smo v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma poslušali koncertni večer opernih pevcev, ki so se zbrali, da skupaj proslavijo življenjsko in pevsko umetniško obletnico svoje mentorice, ki je z bogatimi pevske izkušnjami do danes prijazno stala ob njihovi in na njihovi strani. Veliko je med njimi takšnih, ki so nasvete in navodila Ksenije Vidali upoštevali in vgradili te izkušnje in pevski instinkt slavjenke med tiste uspehe, ki jih že dosegajo na svetovnih opernih in koncertnih odrih. V Gallusovi dvorani je bilo zato slavnostno, kot že dolgo ne, navdušeni poslušalci pa slavjenke kar niso spustili z odra, njene tople besede pa so zvenele kot operne arije z vso iskrenostjo človeške in umetniške pristnosti.	ocena koncerta	Vidali, Ksenija	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Učakar, Bogdan	Mladi pevci z Mozartom	Delo (33/139)	1991	3	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-EKGOKA3Q	Posamezne pesmi so bile ob dirigentu občutljivo pevsko in barvno diferencirane, pa čeprav je šlo za pretežno preprosto pevsko unisono petje in le deloma za nezahtevno večglasje. S tem preprostim glasovnim izborom sta zbora pripravila prijetno razpoložensko osnovo za Mozartove pesmi, ki so z melodičnim bogastvom in iskrenostjo kar sproti navduševale tudi poslušalce v veliki dvorani Slovenske filharmonije. Soliden zvočno pevski okvir, v njem pa bi dirigent Matevž Fabjan lahko še nekoliko izčistil slogovne značilnosti pesemskih girland, iztisnil več pevskega soka in dinamike obeh zasedb, ki sta te možnosti vsekakor ponujali. Čeprav zelo čiste in v dvojni zvočni dopolnitvi lepo uglasene pevске izvedbe bi bile lahko s temi interpretativnimi popravki razpoloženske linearosti še prijetnejše in polnejše doživetje.	ocena koncerta	Mozart, Wolfgang Amadeus	Hrepenenje po pomladi; Prostosti; Zadovoljnost; Prijateljstvu; Otroške radosti, Veselju; Matičkov rojstni dan; Mlada Vesna; Uspavanka; Očetov svet; Potepuški dan; Jutranja; Ave verum
Učakar, Bogdan	Mladi pevci z Mozartom	Delo (33/139)	1991	3	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-EKGOKA3Q	Tudi v tej manj zahtevni pesemski zvrsti Mozartovega ustvarjanja preseneča skladateljev iskren, mestoma kar zelo poglobljen odnos do otroške duševnosti, ki prav nikjer ne kaže Mozartove ustvarjalne nezrelosti, ki bi jo smeli pričakovati. Pesmi že kažejo Mozartovo zrelost, ki je opazna v kar tehtnem izboru tekstov, predvsem pa daljnosežnih glasbenih iztočnicah, ki so ostale tudi v njegovem kasnejšem ustvarjanju bistvene v njegovi umetniški in življenjski filozofiji in nazorih. Morda bi jih lahko strnili v zaporedje Hrepenenje, Prostost, Zadovoljstvo in predvsem Prijateljstvo, kot zelo značilni lastnosti večnega mladeniča, ki jih je v ustvarjanju obdržal do konca svojega veliko prekratkega življenja. Tako je Mozart tudi v tej zvrsti ustvaril mojstrovine, ki segajo daleč prek »otročstva«, saj je že v teh delih pravi Mozart, ki ga poznamo iz opernega ustvarjanja. Nekatere pesmi so že kar pravi Sarastrovi monologi.	ocena koncerta	Mozart, Wolfgang Amadeus	Hrepenenje po pomladi; Prostosti; Zadovoljnost; Prijateljstvu; Otroške radosti, Veselju; Matičkov rojstni dan; Mlada Vesna; Uspavanka; Očetov svet; Potepuški dan; Jutranja; Ave verum
Učakar, Bogdan	Mozart, Salieri, Sarti	Delo (33/58)	1991	2	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-7XUE60VQ	Velika Mozartova šala je po obliki divertimenta njegovo znamenito delo Ein musikalischer Spass. Ne le kot nezaslišana harmonska pomota v prvem in zadnjem stavku, ampak v kar kmečko lociranem konceptu, ki se zbližuje z zasnovami ljudskih scen v njegovih opernih delih. Osvaja predvsem Mozartova iskrenost, ki nima nič opraviti z dvornim parketom.	ocena koncerta	Mozart, Wolfgang Amadeus	Glasbena šala (KV 522)
Učakar, Bogdan	Naša samospevna klasika: koncert v Modrem salonu	Delo (38/300)	1996	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-4BS90WJ4	Samospevi Benjamina Ipacva so hiteli k poslušalcem v različni izgovorjavi in melodični iskrenosti izraza (mestoma schubertovski), tisti Josipa Ipacva pa tudi z dramsko pevsko sceno bolj temno obarvanih besedil in samospevne baladnosti. Tudi pianistka Nataša Valant je »ubirala strune« klavirja z lepimi loki tehtne spremljave kot sooblikovalka samospevnega recitala.	ocena koncerta	Ipavec, Benjamin; Pesar Jerič, Ana	/
Učakar, Bogdan	Natančno in elegantno: Cankarjev dom – Tekmovanje mladih orglavcev	Delo (40/160)	1998	5	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-8PCLW6YG	Tudi letos je bila raven mladih orglavcev, ki so se udeležili tekmovanja, na visoki stopnji – skoraj takšni, da smo slutili, da bi bil lahko spored zaključnega koncerta nekoliko zahtevnejši. Mladi orglavci dobro obvladajo skrivnosti orgelskih registrov, manualna tehnika je prepričljiva, odnos do orgelske igre iskren in umetniško radovedno širok. Orglavci, tekmovali jih je šestnajst iz desetih držav, so pokazali veliko orgelskega znanja.	ocena koncerta	Brassat, Andreas; Nikitine, Veroushka; Kevicka, Kamila; Schmitt, Christian; Sevshek, Tomaž; Kohout, Pavel	/
Učakar, Bogdan	Nepolna praznična čaša: zborovski jubilej	Delo (35/103)	1993	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-4X9RVP9W	Dirigent Marko Munih in zbor pa sta v nadaljevanju s tremi zbori, uvodnim Očenašem hlapca Jerneja (Karol Pahor), Kolysanko (Maklakiewicz) in priredbo narodne Gor čez jezero (Matej Hubad), z veliko pevsko iskrenostjo in izraznim doživetjem tesnega sodelovanja spremenila slavnostno razpoloženje v resnični praznik. Jubilejni nastop sta povzdignila v živo pevsko snov in sporočilnost. Tu je pevška krošnja zares ozelenela.	ocena koncerta	Munih, Marko; Mešani pevski zbor Lipa zelenela je	/
Učakar, Bogdan	Ob starih glasbenih vrelcih: japonska skupina Tablatura	Delo (38/27)	1996	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-RX4XC6D7	Glasba – tudi tista, ki si jo avtorsko delijo člani ansambla – je blizu izhodiščem razigrane evropske srednjeveške in renesančne glasbe. Tudi v takšnih uspehlih poskusih, kot sta bili deli T. Sunode Valpurgina noč čarovnic ali Noč piratov. Tu so zvočne ilustracije dosegle ves barvni spekter starih instrumentov. Način, kako posredujejo zvočne zamisli stare glasbe, le potrjuje iskrenost in globino, pa tudi disciplino glasbenih prizadevanj skupine Tablatura, ki se vse bolj uveljavlja tudi v mednarodnem merilu.	ocena koncerta	Tablatura	/
Učakar, Bogdan	Odlični umetnici v modrem: Torkovi večeri v Gradu Tivoli	Delo (38/243)	1996	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-72IJNAVN	Obe odlični umetnici v modrem (tudi barva je oznaka za iskrenost) sta začeli svoj recital z enostavno pesemskostjo Bartóka, šestimi kratkimi, toda zelo izčiščenimi drobci ljudske invencije, ki ji je Bartók dal značaj otroško naivne resnice. Šest duetnih biserov, ki bi jih obračali do konca v tej umetniški nanizanki, v interpretaciji pa so zazveneli zelo resno.	ocena koncerta	Skalar, Monika; Bernhardsdottir, Svava	/
Učakar, Bogdan	Okus violinske zrelosti: Modri salon – koncert in zgoščenka	Delo (40/22)	1998	15	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-PJK52TP1	Tudi te interpretacije so dragocene za tipično violinsko glasbo Matije Bravničarja, nekaj »vražjih« projektov sonate G. Tartinija, melodične in tehnične elegance Prokofjeva, na posnetku še posebno toplega stavka Andante, vzorne interpretacije Sonate Marijana Lipovška, skratka v vsej izrazni paleti iskrene violinske igre Dejana Bravničarja in občutljive pianistke Mojce Pucelj. Nova zgoščenka je velik dosežek Bravničarjeve violinske umetnosti, pa komaj manjši ob standardih zgoščenk, ki na trgu ostanejo dolgo.	ocena zgoščenke	Bravničar, Dejan	Tartinij, Prokofjev, Bravničar, Lipovšek (zgoščenka)
Učakar, Bogdan	Orfejevska flavta	Delo (33/170)	1991	3	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-KX4T8QJL	V prvem delu otvoritvenega koncerta smo poslušali delo Sonata a 10 Janeza Krstnika Dolarja in Koncert za flavto v D-duru KV 314 Wolfganga Amadeusa Mozarta s flautistko Ireno Grafenauer. Prijetno je presenetila izvedba Sonate a 10 Janeza Krstnika Dolarja, saj je bil odnos dirigenta Uroša Lajovica do zvočnih karakteristik dela prisoten, notranje uglajen, pa tudi v zvočni artikulaciji instrumentalnih sekcij, predvsem godalne, blizu baročni praksi izvedb, predvsem s poudarjeno non vibrato igrjo, ki daje zvoku posebno značilno arhaično objektivno patino. Doživeli smo prirčen koncertni uvod in dostojno interpretacijo Dolarjeve spretnosti in svečane variacijske oblike njegove Sonate a 10, ki navzlic skromnosti prehoda iz baroka v klasiko kaže iskreno glasbeno invencijo v bleščečih glasbenih drobcih.	ocena koncerta	Dolar, Janez Krstnik	Sonata à 10

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Učakar, Bogdan	Orgelska matineja	Delo (33/11)	1991	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-YSL50Z2T	Za mladeža umetnika kar presenetljiva kariera, ki jo spremljajo odlične mednarodne ocene. Njegov nastop v Gallusovi dvorani je bil zanesljiv umetniški dokaz, da res zasluži najvišja priznanja, ki so velikokrat zgolj reklamno menežerski trik. Z orgelsko igro, predvsem pa veliko svežino duhovnih vidikov o orgelski interpretaciji, nas je takoj prepričal o iskrenosti muzikalnih spodbud in lahkotni tehnični eleganci. Njegova orgelska igra je organska, registrsko zvočno subtilna in aromatična, obenem pa zelo kultivirano disciplinirana in tudi v izboru programa izoblikovana z okusom in znanjem. Kar tipičen se je zdel organistov interpretativni odnos do še vedno nekoliko »učenjaške« zvočne masivnosti orgelskega zvoka v oblikovanju, saj ga je povsod prijazno nadomestil z nekoliko tanjšim okvirom, pa dopolnil s kar razkošno barvno paletno registracije. Ob njej smo začutili veliko izpovedno intimo organista, ki se prav nikjer ne razdaja v zunanji senzualnosti.	ocena koncerta	Kühnis, Markus	/
Učakar, Bogdan	Orgelska obletnica	Delo (32/296)	1990	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-5AU29PII	Čprav so ustvarjalne pobude Césarja Francka povezane predvsem z njegovo dolgoletno umetniško obveznostjo in službovanjem v pariški cerkvi Ste. Clotilde (od leta 1859 do svoje smrti), pa je Franckov umetniški pomen seveda precej širši, kot bi lahko sklepali po danih službenih okvirih. Njegova orgelska dela so mistične simfonične orgelske umetnine, ki so v oblikovnem in izpovednem smislu povsem samostojna dela, ne da bi se jih dotaknila ozka konfesija. Ob takšnem širšem zaporedju poslušanja njegovih orgelskih umetnin, se ni mogoče znebiti vtisa, da njegovo orgelsko ustvarjanje ni prav nikjer službena prisila, še manj okvir, ki bi utesnjeval Franckovo ustvarjalno svobodo in iskrenost izraza. Ta sega zato daleč preko numerično zelo obsežnega orgelskega opusa za cerkveno rabo.	ocena koncerta	Franck, César	/
Učakar, Bogdan	Peneča čaša melodij: novoletni koncert	Delo (34/1)	1992	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-6SLFVYD2	V prvem delu pa smo poslušali Polonezo iz opere Evgenij Onjegin Petra Iljiča Čajkovskega, Španski capriccio op. 34 N. R. Korsakova in Suito iz baleta Hrestač op. 71 a Petra Iljiča Čajkovskega. V prvem delu programa je bilo iskrene glasbene lepote in invencije še največ, predvsem pri Čajkovskem, ki je obdržal do danes sloves enkratnega mojstra klasične baletne glasbe. Viteška plemenitost velike poloneze iz opere Evgenij Onjegin, zvočna delikatnost barvite invencije v baletnih odlomkih iz baleta Hrestač sta tudi ob odličnih izvedbah dirigenta in orkestra Slovenske filharmonije zablesteli v vsej zvočni in izpovedni miniaturnosti obeh odrskih mojstrov. Potešitev odrsko glasbene lepote je bila popolna. Pa še ognjevit Španski capriccio N. R. Korsakova, ki mu niti nekaj zvočne banalnosti skladateljeve instrumentacije ni odvzela interpretativnega poleta.	ocena koncerta	Čajkovski, Peter Iljič; Rimski-Korsakov, Nikolaj	Poloneza iz opere Evgenij Onjegin; Španski capriccio (op. 34); Suito iz baleta Hrestač (op. 71a)
Učakar, Bogdan	Pevski zbor Obala	Delo (32/250)	1990	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-HVW8RXVI	Schubertovo zgodnje delo, Mašo v G-duru, v močnejši zasedbi zbora in z že omenjenimi izvajalci, je bilo zanimivo poslušati, ne le kot del Schubertovega glasbeno naivnega odnosa do liturgične snovi, ampak tudi spričo zelo sinhrono izvedbe z godali ansambla Slovenicum in tremi vokalnimi solisti. Uživali smo ob Schubertovem odnosu do predloge ob iskrenem glasbenem navdihu. Izvedba je bila lepo uravnana, glasbeni kontrasti postavljeni na pravo mesto. Zbor je zvenel polno ob zelo prilagodljivih solistih, ki so se še posebno izkazali v odlomku Benedictus. Solistični nastopi so bili kultivirani, primerni značaju in zlit z zborom in godalnimi orkestrom. Pomemben dosežek tudi v večplastni glasbeni usklajenosti Schubertove partiture.	ocena koncerta	Schubert, Franz	Maša št. 2 v G-duru (D. 167)
Učakar, Bogdan	Poscheva Harmonia Concertans: nova plošča ansambla Ramovš consort	Delo (36/296)	1994	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-T0KX0VLF	Zanesljivo pa lahko rečemo, da so vsa dela na novem cedecu umetniško zelo inventivna in v izrazu poglobljena, zelo lepo in pevno oblikovana in skoraj brez baročnega okrasja in navlake, kar kaže skladateljevo nadarjenost in izostren občutek za pevsko miniaturne dragocenosti in vzdržno iskrenost izraza. Zelo značilna je tudi Poscheva velika razgledanost po dogajanjih v takratni Evropi, saj je njegov glasbeni izraz izvirna asimilacija slogovnih stičišč z Viadano, Monteverdijem, v strogi duhovni askezi celo s Schützom kot skladateljem z največjo duhovno bližino. Čprav so vsa dela krajša, kažejo izredno oblikovno ravnotežje in zanesljiv občutek za razlago tekstov, ki niso v glasbenem smislu nikjer izumetničeni v baročni ornament. Za vsak list teksta je Posch intuitivno našel ustrezen glasbeni pevski izraz, pa naj gre za en, dva ali tri glasove. Poslušanje posameznih delov je pravi užitek, saj nas nenehno priklapa s strogostjo in čistostjo glasbenih besedil kot poigravanjem tople emocije.	ocena zgoščenke	Posch, Isaac	/
Učakar, Bogdan	Priložnost za uglašen duo: Mladi virtuoz	Delo (37/57)	1995	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ESNGHU4M	Brahmsova Sonata je pristno delo za violončelo in tudi zelo zahtevno dvojino igro obeh solistov. Temna elegična čustvenost in predvsem v prvem stavku nekakšna zvočna »legenda« pri obeh interpretih nista ostali skriti, saj sta oblikovala skupno igro z močnimi čustvenimi pobudami in iskrenostjo. Dovolj obojega za zelo zanesljivo interpretacijo.	ocena koncerta	Marinko, Gregor; Pucelj, Mojca	/
Učakar, Bogdan	Prišli so najboljši pevci: Mozarteum v Ljubljani	Delo (38/269)	1996	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-N3IGY9T6	Korejska sopranistka Kyung Hwa Kang je izbrala samospeve iz niza Italijanska pesmarica Huga Wolfa s svežo pevsko interpretacijo ter razumnim oblikovanjem in širino razpoloženj. Vrh je dosegla v samospevu Wenn du, mein Liebster, steigst zum Himmel aus s »schumannovsko« iskrenostjo pevске fraze.	ocena koncerta	Wolf, Hugo; Schumann, Robert	Wenn du, mein Liebster, steigst zum Himmel auf
Učakar, Bogdan	Programska pozeba, pevska otopleitev: božični koncert pri frančiškanih	Delo (34/4)	1992	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-2TQV0GJ8	V skrajšanem programu smo poslušali šest samospevov Benjaminia Ipavca ter recitativ in arijo Vitelie iz opere Titus W. A. Mozarta. Izbor samospevov Benjaminia Ipavca je sopranistka Ana Pucar-Jeričeva lepo strnila v zaporedje Oblaku, Če na poljane, V spominsko knjigo, Iz gozda so ptice odpule, Božji volek in Ven v mrak in vihar. Samospevi Benjaminia Ipavca ostajajo še vedno slovenska samospesna »bisemica«, ki do danes ni izgubila prav ničesar od svojega umetniškega in izpovednega sijaja. Skladatelj je iskren občutek do narave, njenih igrivih menjav, pa tudi – kot v samospevu Ven v mrak in vihar – trpka realistična baladnost so odlike, ki kažejo skladateljevo pristno čustvenost slovenske samospesne romantike. Vse Ipavčeve samospeve, skoraj nekakšen pesemski venček, krasita tiha boleznost, ne svetobolje, iskrena in zdrava čustvenost melodične invencije in zelo ustrezna klavirska spremljava, ki je daleč od čitalniške naivnosti.	ocena koncerta	Ipavec, Benjamin	Oblaku; Če na poljane rosa pade; V spominsko knjigo; Iz gozda so ptice odpule; Božji volek; Ven v mrak in vihar

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Učakar, Bogdan	Prvi sadovi opernega Studia: koncert arij	Delo (36/155)	1994	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-TVOQKK7P	Dirigenta Višnja Kajgana in Marko Gašperšič sta z orkestrom ljubljanske opere (nekaj izvedb s pianistom Jankom Kastelicem) spremljala mlade pevce z iskreno umetniško solidarnostjo.	ocena koncerta	Kajgana, Višnja; Gašperšič, Marko; Kastelic, Janko; Orkester SNG Opera in balet Ljubljana	/
Učakar, Bogdan	Razkoške čela in čembala: Festival Radovljica	Delo (36/189)	1994	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-TFXIQ4XK	Če bi že morali izbirati najbolj jasno umetniško dikcijo, ne moremo mimo simfonije J. B. Pergolesija, ki ga po iskrenosti izraza in kratkem življenju primerjajo kar z Mozartom. Tu je violončelist Erkoval domala vsak agogični in dinamični zlog, ki je kar marketinško kulminiral v znamenitem finalu, ki ga je uporabil tudi Stravinski v baletu Pulcinella. Tu so kar sproti padale zvočne maske in nastajale nove.	ocena koncerta	Pergolesi, Giovanni Battista; Mozart, Wolfgang Amadeus	/
Učakar, Bogdan	Razrahljana zvočnost	Delo (41/28)	1999	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-3LGP14VA	Štirje duhovni spevi G. Verdija za zbor in orkester z deli Ave Maria, Stabat Mater, Laudi alla Vergine Maria in Te Deum so različni tako v času nastanka in zasedbi. Prvi in tretji del sta a capella, druga dva tudi z orkestrom. Verdijev scenski čar ostaja tudi v tem delu, harmonske in instrumentalne umetniške izpovedne palete pa so bogatejše, polnejše in že onstran življenjskih stisk, čeprav nas Verdi še vedno pretrese z iskrenostjo izpovedi. Intimno je zazvenela a capella Ave Maria, temno zastrto Stabat Mater, hvalnično Laudi alla Vergine Maria z lepo uglasenim ženskim zborom, pa na koralu sloneči del Te Deum, ki na začetku nekoliko spominja na Mozarta. (Ave verum). Izvedba dela je zelo zahtevna, izvajalci pa so tu pokazali največ prave zborovske barve tudi v delitvi glasov. Verdijeva glasba je zazvenela izpovedno polno in pevsko zbrano. Vrh zborovskega večera smo vendarle dočakali tudi na tem koncertu.	ocena koncerta	Verdi, Giuseppe	Ave Maria; Stabat Mater; Laudi alla Vergine Maria; Te Deum
Učakar, Bogdan	Reška Norma	Delo (32/157)	1990	3	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Y2LJ7JZB	Skladatelj Vincenzo Bellini, z Rossinijem in Donizettijem v bleščečem ozvezdju italijanskega bel canta, je med obema, ali pa morda ker ob njiju, najbolj iskren ustvarjalec s tipično romantičnimi potezami, bližje naravi, kot zakoličeni meščanski operni sredini. Njegovo ustvarjanje, z viškom prav v operi Norma, odseva neponovljivo melodično invencijo, iskrenost dikcije, pevno toplino širokih lokov, kar aseptično ustvarjalno drži do prazne pevske retorike in virtuoznosti, ki je v njegovem času že močno grozila izumetničenosti italijanskega bel canta. Upravičeno imenujejo nekateri Vincenza Bellinija kar »Chopina opere«. Sorodnost obeh ustvarjalcev je predvsem v enkratnih poetskih vizijah čustev in v njihovi, tam klavirski, tu operni emanaciji. Sorodnost duš obeh velikih poetov je v Normi še prav posebej tesna, saj se zdi, da sta se duhovno srečala v čistosti melodične izpovedi, pa celo v kakšnem instrumentalnem detajlu operne dramaturgije. Natančnejše analize raziskovalce vsekakor še čakajo. Ne brez vzroka imenujejo nekateri Bellinijevo Normo najlepšo romantično opero. Vselej osvaja s človeško iskrenostjo čustev, ob dobrem libretu, ki ga je napisal Felico Romani, pa je Norma tudi veljaven primer v povezavi obeh nujnih členov v nastajanju izjemnih opernih umetnin.	ocena koncerta	Bellini, Vincenzo	Norma
Učakar, Bogdan	Rossinijev glasbeni testament: radovljjska mala slavnostna maša	Delo (39/256)	1997	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-LG4LA1JY	Malo slavnostno mašo je Rossini napisal v dveh mesecih leta 1863. Prelepo delo je skladatelj glasbeni testament, po lahkotnosti invencije pa v njem ni niti sledi ustvarjalne senilnosti. V sedmih mašnih delih je skladatelj izpovedal iskrenost, ki je nikjer ne obremenjuje konfesionalna katedralnost, saj je delo še vedno izraz operne elegance, instinktivne glasbene dramaturgije, občutij za zborovske prizore in pevsko solistične odlomke.	ocena koncerta	Rossini, Gioachino	Mala slavnostna maša
Učakar, Bogdan	Samotna poezija samospelov: Vokalni abonma	Delo (37/92)	1995	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-D0XBCW5A	Iz zbirke bibličnih pesmi Antonina Dvoržaka smo poslušali z dodanim samospelom sedem razpoložljivih slik češkega mojstra. Mezzosopranistka jih je izklesala s čistim pevskim dletom in iskrenostjo pevskega izraza. Pianist Jaroslav Šaroun je umetnik z izrednim posluhom za spremljavo samospelov, saj smo njegovo soigro vedno znova spoznavali kot zanesljiv temelj pevskega recitala. Nikoli v ospredju, toda vedno tesno zraven z občutljivostjo za skupno zvočno kreacijo. Mojsrška spremljava pevskega recitala.	ocena koncerta	Fink, Bernarda	/
Učakar, Bogdan	Schubert na akademski način: koncert v Unionu	Delo (39/88)	1997	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-015SL9BK	Akademski prav ni vedno tudi glasbeno umetniški prav. Poustvarjalna dilema, ki je preveč razklala tudi interpretacijo Schubertove Pete simfonije. Pri tako občutljivih partiturah, kot so domala »klasične« Schubertove, je vsaka malenkost v izvedbah lahko že občutna pomanjkljivost. Dirigent Harald Nerat se je zanašal na gladek akademski glasbeni »pravorek«, za Schubertovo lično in mehko emotivnost pa mu ni bilo mar. Schubertova »cvetica« Pete simfonije je bila le naslikana, ni pa dehtela s svojim izpovednim opojem. Zamisel dirigenta je bila bolj prazna in puhla, posamezni stavki so preveč štrleli iz celote, saj je bilo bolj malo iskrenega glasbenega veziva, ki bi povezovalo Schubertovo liriko, dinamične odtente in tempo. Izvedba je ostala v praznem zatišju simfoničnih dosežkov, kot smo jih vajeni pri prejšnjih dosežkih orkestra Mariborske filharmonije. Poustvarjalnega in svežega preprija je bilo v tem koncertu bolj malo.	ocena koncerta	Schubert, Franz	Simfonia št. 5 v B-duru (D. 485)
Učakar, Bogdan	Schubertova poetika minevanja: Vokalni abonma	Delo (36/16)	1994	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ZO3B6AXL	Poslušali smo Schubertov samospelni ciklus Winterreise (Zimsko potovanje), ki ga poznavalska srenja in ljubitelji te zvrsti umetnosti uvrščajo med najbolj dovršena Schubertova dela. To je nedvomno tudi tisti Schubertov samospelni diadem, ki s svojo vrednostjo žari preko celega devetnajstega stoletja in marsikje celo čezenj. V tej vrhunski pesniški glasbi je prav vse, kar je v samospelu najlepšega, najbolj iskrenega, najbolj globokega. Ciklus je prežet s tiho, toda nikjer jokavo sentimentalnostjo. Čeprav je večina samospelov nekoliko temnejše izdolbena, pa se kot kontrast vedno pojavlja tudi svetlejša barva, ki se kaže v zanimivih mol-durovskih tonalitetah, kot stiska in upanje, kot meditacija in razrešitev.	ocena koncerta	Schubert, Franz	Zimsko popotovanje (D. 911)
Učakar, Bogdan	Schubertova samota: Vokalni abonma	Delo (39/74)	1997	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ZQDF6JQJ	Schubertova Missa in G za soliste, zbor in orkester je med krajšimi znanimi mašnimi deli, saj bi jo lahko uvrstili med misse brevis. Zelo dolg in lično inventiven pa je seveda Schubertov izraz, ki v tem delu še posebej blesti v melodični širini in pevnosti. Slovenski komorni zbor in vsi trije pevske solisti, Pija Brodnik, Marjan Trček in Zoran Potočan, so ob komorno sestavljenem orkestru pripravili lepo doživetje za poslušalce v dvorani Slovenske filharmonije, ki so Schubertove mašne dele spoznali v navni in iskreni izpovedi, ki ji tudi kakšna koncertantna primes slavnostne maše ni odvzela intimnosti izpovedi.	ocena koncerta	Schubert, Franz; Brodnik, Pija; Trček, Marjan; Potočan, Zoran; Cuderman, Mirko; Slovenski komorni zbor	Maša št. 2 v G-duru (D. 167)

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Učakar, Bogdan	Skladatelj Jakob Zupan	Delo (32/135)	1990	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-USABPNGV	Dela Jakoba Zupana so enostavna, harmonsko občutena, v zborovskih in solističnih izpeljavah inventivna, pevno oblikovana v najboljšem smislu. Odlikuje jih oblikovna zaokroženost, čeprav nekoliko klasicistično stereotipna. Zelo občutljiva je glasbena utežičenost tekstov, melodična invencija kaže nadarjenega ustvarjalca in dobrega poznavalca glasbenega stavka. Ustvarjalno okolje in nekoliko ožji izvedbeni okvir sta pač narekovala značaj Zupanovih del, ki pa jim iskrenosti in topline ne gre odrekati. Tudi ne izpovedne čistosti.	ocena koncerta	Zupan, Jakob Francišek	/
Učakar, Bogdan	Skladatelj Jakob Zupan	Delo (32/135)	1990	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-USABPNGV	Imenitna je bila izvedba Treh duetov za sopran in alt ter orkester z naslovi O gloriosa virginum sublimis, Salve Jesu, pastor bone in Egredie doctor Paule. Koncertantno kantatna trilogija, ki že v naslovu kaže zelo intimen in širok pevski razpon solističnih delov, spretno melodično izpeljanih, iskreno občutenih. Odlično in kultivirano sta delo izvedli Olga Gracelj in Dragica Kovačič.	ocena koncerta	Zupan, Jakob Francišek	O gloriosa virginum sublimis; Salve Jesu, pastor bone; Egredie doctor Paule
Učakar, Bogdan	Slovenski vokalni solisti: koncert sakralne glasbe	Delo (36/266)	1994	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-24X6YIQL	Poslušali smo štiriindvajset zborovskih del: od najstarejšega skladatelja Gregorja Riharja in vrste skladateljev iz časa prehoda iz prejšnjega v naše stoletje do avtorjev iz našega stoletja. Med najpomembnejša dela lahko uvrstimo tista, ki so jih napisali p. Hugolin Sattner, Vinko Vodopivec, Stanko Premrl in Blaž Arnič in se niso omejili le na cerkveno zborovsko glasbo. Ti skladatelji so v umetniškem smislu najbolj dovršeni. Cerkvena zborovska dela so že sestavni del slovenske cerkvene glasbe in integralen del zborovske prakse. Koncert je bil dovolj tehten dokaz, da slovenska cerkvena glasba ni zanemarljiv del naše zborovske kulture, obsežnost ustvarjenih del pa dovolj sklenjen krog ustvarjanja, ki je morda celo v evropskih razmerjih edinstven. Vsa zborovska dela, ki smo jih slišali, kažejo iskreno, ljudsko invencijo skladateljev, lepo in žlahtno harmoničnost, pevno melodičnost, ki se ponekod razraste v majhne kantatne oblike. Vsa zborovska dela so v okviru pevnih iztočnic, gibka v fakturi, ki omogoča tudi solistične primese ob zborovskem stavku.	ocena koncerta	Rihar, Gregor; Sattner, Hugolin; Vodopivec, Vinko; Premrl, Stanko; Arnič, Blaž	/
Učakar, Bogdan	Sočni Ero z dolgimi sencami: gostovanje zagrebške opere	Delo (34/141)	1992	5	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-AW135FP3	Kaže, da sta SNG iz Ljubljane in HNK iz Zagreba pričeli vračati obisk v zelo motnih in neurejenih časih, ki vladajo seveda tudi na opernih odrih. Tudi v obdobju, ko nekako zmanjkuje novih idej v celostnem oblikovanju operne scene, pa čeprav je zaslu k spektakularnosti domala povsod očiten. Po gostovanju SNG iz Ljubljane z Offenbachovimi Hoffmannovimi pripovedkami je HNK iz Zagreba v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma tudi našim obiskovalcem pokazalo uspešno letošnjo predstavo komične ljudske opere Ero iz onega sveta Jakova Gotovca. Operno delo, ki je navduševalo kar nekaj opernih generacij (premiera leta 1935), tudi naše, saj so ostale v spominu odlične izvedbe tudi v ljubljanski in mariborski operi. Danes lahko govorimo kar o »zlatih časih« naše operne kreativnosti, ki je odkrivala režijsko in pevsko svežino in resnično scensko učinkovitost. Z grenkim priokusom pa danes ugotavljamo, da je ta iskrenost izginila z odra, spektakularni blišč (do kdaj vendar še?) pa izrinil zares realistično ljudsko provenienco Gotovčevega dela. Tudi zagrebška predstava, ki ji sicer ne gre odrekati nekaterih novejših izsledkov, je precej zgovoren dokaz izredno neprijetne devalvacije moči. Kot da zmanjkuje novih idej za režijo, nove komplementarnosti zasnov in predvsem ustrezne pevske zasedbe. Sočni ljudski Ero ima tudi v zagrebški izvedbi že predolge sence, da ne bi lahko govorili kar o zatonu odrske uspešnice s pomembno umetniško vrednostjo.	ocena predstave	Gotovac, Jakov	Ero z onega sveta
Učakar, Bogdan	Sonata in različice: koncert Glasbene mladine	Delo (37/250)	1995	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-3KYQP982	Širok izrazni lok je čelistka pokazala s sonato »Arpeggione« F. Schuberta, ki je veliko bolj fantazijska kot sonatna oblika z bogato melodično invencijo in iskreno tematsko opisno različnostjo. V interpretacijo je čelistka vnesla veliko razpoloženja in umetniške emotivnosti. V interpretacijo je čelistka vnesla veliko razpoloženja in umetniške emotivnosti.	ocena koncerta	Schubert, Franz	Arpeggione sonata (D. 821)
Učakar, Bogdan	Spomin na M. Kogoj: koncert v Ateljeju	Delo (34/22)	1992	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-OE02C3X5	Kot dodatek pa smo poslušali še Romunski ples Bele Bartoka, glasbo, ki je takoj tu z vsem panoramskim razgledom iskrene ljudske čutenjskosti. Zakaj je to zares velika glasba, pač ni treba spraševati.	ocena koncerta	Bartok, Bela	Romunski ljudski plesi
Učakar, Bogdan	Strastno muziciranje	Delo (33/139)	1991	3	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-EKGOKA3Q	Kvartet za štiri violončela staroste jugoslovanskih violončelistov Rudolfa Matza je vsekakor zanimivo delo in nekakšen povezovalni člen zdrave tehnično muzikalne instruktivnosti za violončeliste, pa obenem iskreno umetniška izpoved z uporabo medžimurske melodične in harmonske modalnosti. Delo lahko uvrstimo med sočnejše primere folklorne ustvarjalne akomodacije iz zdravega ustvarjalnega jedra. Omenimo le zadnji stavek Finale in modo rustico, ki je zazvenel v izvedbi violončelistov polno in muzikantsko.	ocena koncerta	Matz, Rudolf	Kvartet za štiri violončela
Učakar, Bogdan	Sveža govorica tolkal: nov cikel v Slovenski filharmoniji	Delo (36/42)	1997	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-CNXYSOGM	Po odmoru smo slišali delo Dva in dva češkega skladatelja Zdeneka Lukáša (1928) v kombinaciji bas klarinet, alt saksofon, marimba in vibrafon. Kar realistična glasba z ljudsko dikcijo tematike in skoraj »janačkov« direktnostjo pripovedi. Jože Kotar in tolkalistka Barbara Kresnik sta iskren skladatelj koncept zvočno kleno oblikovala.	ocena koncerta	Lukáš, Zdeněk	Dva in dva
Učakar, Bogdan	Še zmeraj s časom	Delo (41/69)	1999	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-O8TKEINA	Priredbe Štirih švicarskih ljudskih pesmi (H. Williseger, H. Zihlmann in J. Boret) pa so bile epilog, ozarjen z ljudsko iskrenostjo trojnega etnološkega narodnega izvora. Čudovite priredbe in nevsiljivo petje Slovenskega komornega zbora sta kronala večer, ki bo ostal še dolgo v lepem spominu.	ocena koncerta	Williseger, Hansruedi; Zihlmann, Hans; Boret, J.	Štiri švicarske ljudske pesmi

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Učakar, Bogdan	Topla ljudska invencija: Premrllove cerkvene skladbe	Delo (37/265)	1995	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-P2P26XGB	Poslušali smo tehten izbor cerkvenih vokalno-instrumentalnih del Stanka Premrla – v prvem delu sporeda pet skladb, v drugem s podobno dramaturško analogijo prav toliko. V obeh delih sporeda smo poslušali dve obsežnejši deli: Graduale in die nativitatis Domini, Missa »Salutis infirmorum«, Graduale in Dominica Resurrectionis in Missa S. Josephi. Prav zadnja štiri vokalno-instrumentalna dela s koncerta morda najlepše kažejo Premrllov ustvarjalni pogum v iskanju nove umetniške sinteze cerkvenih besedil kot tudi zelo napredno instrumentalno izčiščenost. Tipična so za umetniško dozorevanje Stanka Premrla, saj je invencija v drugih delih še nekoliko skromnejša in blizu enostavne uporabnosti besedil, čeprav so dela napisana s pristrčnim melodičnim darom skladatelja. Glasba Stanka Premrla je topla v invenciji melodije in v pevnosti valovito intimna, mestoma skoraj veristično čista in asketska. Instrumentalna spremljava je sicer skromnejša, v širših povezavah besedil pa že veliko bolj napredna in funkcionalna, vendar nikjer v napoto iskrenosti vokalnega elementa Premrllovega cerkvenega ustvarjanja. Glasba s tipično ljudsko občutenostjo. Takšna so dela kot Le spi, Sem kot oljka, Danica svetila in druga. Spored je natančno odražal vse najznačilnejše Premrllove umetniške dosežke in razvojne podrobnosti.	ocena koncerta	Pemrl, Stanko	Graduale in die Nativitatis Domini; Missa in honorem B. M. Virginis »Salutis infirmorum«; Graduale in dominica resurrectionis; Missa S. Josephi; Le spi; Sem kot oljka; Danica svetila
Učakar, Bogdan	Tri pesmi Pavla Šivica: Ljubljanski umetniki Ljubljani	Delo (34/102)	1992	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-DDY8MNEG	Sopranistka Irena Baar je diplomirala na Akademiji za glasbo v Ljubljani, študij petja nadaljevala pri prof. Lilian Suhis na Visoki šoli za glasbo v Gradcu in opravila mojstrski kurz pri E. Schwarzkopf v Salzburgu. Tudi na zadnjem nastopu nas je prepričala s sočno in zdravo pevsko izoblikovanostjo in iskrenostjo emotivne pevske kultiviranosti. Njen pevski izraz je naraven in suveren, poln pravega doživljanja pesemskih tekstov in njim ustrezne glasbene fakture. Tako so v izrazu in kulturi petja zaživela vsa Mozartova dela sporeda, v katerih je sopranistka našla kar veliko pevsko zalogo pastoralnih in emotivnih odtenkov v lepih in izdatnih razpoloženjskih nizih interpretacij, ki niso kazale nikakršnih pevsko tehničnih zadreg ali pavšalnega pristopa. Že tu so prišle do izraza vse žlahtne temeljne vrednosti njene pevske in izrazne palete.	ocena koncerta	Baar, Irena	/
Učakar, Bogdan	Trobenta in orgle	Delo (32/163)	1990	3	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-Y230NRB9	Poletja v stari Ljubljani so vsekakor dobro naravnan programski načrt, ki ga usmerjajo organizatorji res le s pristnim odnosom do duhovnega oživljanja prijetnega okolja tudi s kulturnimi prireditvami. Vstopnine na glasbenih prireditvah ni, kar je tudi precejšnja izjema, ki kaže, da se zgodbe o stari Ljubljani rojevajo res le ob prizadevnosti organizatorjev, ki so jim v oporo le iskreni duhovni in kulturni nagibi. Zato še veliko več vredni.	ocena koncerta	/	/
Učakar, Bogdan	V sencí »vročih« festivalov: Smetanova Litomyšl	Delo (38/183)	1996	14	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-3LFW70AB	Smetanovo delo res lahko doživimo v češkem okolju, dikciji, glasbeni iskrenosti. Tu ni nobenih barier, ki bi bile postavljene pred iskreno ljudskost žanra kot sporočilo veselja.	ocena predstave	Smetana, Bedřich	Poljub
Učakar, Bogdan	Varšavski baročni solisti	Delo (32/172)	1990	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-WEUC8F7A	Tu se je sprostila vsa notranja energija ansambla. Muzikalna toplina pa z morda najbolj tehtno izvedbo večera z delom Concerto grosso op. 6, št. 12 v h-molu G. F. Händla. Muzikalne, tehnične, dinamične, skratka vse izrazne potankosti baročne glasbe so prav v tej izvedbi precej olajšale sodbo o ansamblu Concerto Avenna in kot oceno priznanja iskreno čistega izražanja.	ocena koncerta	Concerto Avenna	/
Učakar, Bogdan	Večer za rojstvo zvezd: koncert Akademije za glasbo	Delo (38/282)	1996	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-I32W9LBR	Slovanski plesi Antonina Dvoržaka so poslastica za simfonične orkestre in zanesljiv zadetek za poslušalce. Umetniško dovršeni aranžmaji v simfonični obliki, prava naložba za popularnost in glasbeno iskrenost. Simfonični orkester Akademije za glasbo in dirigent Anton Nanut sta za nastop izbrala štiri in še enega za dodatek in nanizala lepo plesno simfonično ogrlico z bleščečimi posamičnimi zvočnimi in značjskimi intarzijami.	ocena koncerta	Dvořák, Antonín	Slovanski plesi
Učakar, Bogdan	Vedno boljši orkester: koncert Mariborske filharmonije	Delo (38/61)	1996	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-VKTAZO79	Simfonija v d-molu je med vsemi romantičnimi simfonijami morda še najbolj umetniško dialektična, kar »darwinska« v svojem simfoničnem razvoju in antropološka po svojem duhu. Simfonija prebujenega velikana, Rodinovga Misleca, ki se prebuja, stopa v svet z oklevajočimi koraki harmonije in intelektualne razsvetlitve. Že prvi stavek, ki bi bil prav lahko samostojna simfonična pesnitev, kaže sicer še nekaj »lisztovskega« in ilustrativnega, pozneje pa pride do veljave Franckov izvirnik dramatike in lirčne meditacije. Drugi stavek je nekakšna nordijska saga, pesem predic, duhovna pripoved neponovljive iskrenosti. In zadnji stavek, Allegro non troppo, epilog tematik prejšnjih stavkov, ki prežemajo delo do zmagovalnega vrhunca. Simfonija je duhovni monolit prečiščene inspiracije, odličnih dinamičnih epizod, ki sestavljajo to človeško pripoved tja do pravadnine.	ocena koncerta	Franck, César	Simfonija v d-molu
Učakar, Bogdan	Vezilo Hugu Wolfu: prazgodbe sodobnih slovenskih skladateljev	Delo (34/69)	1992	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-FV3YV0UB	Praizvedbe sodobnih slovenskih skladateljev, ob praznovanju le programsko napovedane, so prvi odločnejši korak v smeri sodobnih dopesnitev, ponekod kar tehtnih doumevanj Wolfovih duhovnih predlog v sodobni jezik izpovedovanja. Ko smo z vso zbranostjo poslušali vezilo Hugu Wolfu, se nismo otesili občutka, da ustvarjalna bera skladb nikakor ni kot nekaj po naročilu, ampak iskrena ustvarjalna resonančnost s široko generacijsko paleto ustvarjalcev. Razplet je bil zelo ugoden, umetniško konjunktoren, bogat v različnosti ustvarjalnih pristopov in tehničnih postopkov.	ocena koncerta	Šivic, Pavel; Lipovšek, Marjan; Ramovš, Primož; Jež, Jakob; Jež Brezavšček, Brina; Kumar, Aldo; Svete, Tomaž	Trije samospevi za sopran in klavir; Odisej: ciklus samospevov; Ob klavirju: za klavir; Pogled lune za glas, trobento, violončelo in tolkala; Sighsong za sopran in klavir; Hommage a Hugo Wolf za sopran in instrumentalni ansambel
Učakar, Bogdan	Violina v najboljših rokah: mednarodni poletni festival	Delo (38/182)	1996	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-186N113S	Po odmoru violinska uglasitev Sonate v A-duru C. Francka. Znamenito delo melodične iskrenosti in izkristaliziranega harmonskega ozadja. Poduhovljen izraz velike romantične violinske enciklike sta v interpretaciji dovršeno spremljala tudi oba interpreta. Nedvomno je bil to višek violinskega recitala: srčni utrip obeh interpretov.	ocena koncerta	Franck, César	Sonata za violino in klavir v A-duru

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Učakar, Bogdan	Virtuozno ugajanje fagota: mednarodni poletni festival	Delo (38/177)	1996	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-1T2WVMEQ	Violinist Miran Kolbl in violist Aleksander Milošev sta prepričljivo zaigrala Duo za violino in violo KV 323 W. A. Mozarta, do prave skupne iskrenosti pa preko not nista prišla.	ocena koncerta	/	/
Učakar, Bogdan	Vsi so igrali za enega: trio iz Københavna	Delo (39/129)	1997	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-RAKUUKKA	Tudi v Ljubljani je klavirski trio iz Københavna z dovršeno komorno igro in umetniško iskrenostjo le potrdil sloves, ki ga uživa od leta 1984 doma in na turnejah. Vsi trije instrumentalisti so umetniki pravega kova z živo in zgovorno igro, tehnično izbrušenostjo in predvsem neusahljivo muzikalnostjo, ki preveva njihove interpretacije.	ocena koncerta	The Copenhagen Trio	/
Učakar, Bogdan	Z Mozartom je lahko umreti: velikonočni koncert v piranski stolnici	Delo (36/79)	1994	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-3W67CK1Q	Bratislavski mešani komorni zbor (nekaj čez 40 pevcev) je zvenelo zlito, slovansko toplo in s tisto značilno dikcijo, ki odlikuje način zborovskega petja s tega področja. Pevski solisti, kar vsi po vrsti, sopranistka Jana Pastorková, altistka Denisa Slepovská, tenorist Ludovit Ludha in basist Ján Galla so v interpretacijo vnesli veliko pristnega pevskega občutja, značilnih melodičnih pevskih linij, ki so ostajale v intimnem okviru ostalih sodelujočih. Zvonka sopranistka, v barvi bolj gosta altistka, prodoren, a nevsiljiv tenorist in glasovno kar razkošno obdarjen basist so v celoti ustrezali lirični in utišani slikovitosti Mozartove partiture. Vse dogajanje je ostajalo v mejah izpovedne pevske lirike, njenih čistih izpeljav in tople izpovednosti. Zares pravi in iskreni komorni Requiem z vso notranjo intenzivnostjo.	ocena koncerta	Pastorková, Jana; Slepovská, Denisa; Ludha, Ludovit; Galla, Ján; Mozart, Wolfgang Amadeus	Rekviem v d-molu (KV 626)
Učakar, Bogdan	Žuboreč glasbeni vrecel: mednarodni festival Idriart (II.)	Delo (34/166)	1992	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-WW4DVXGD	Vsi strahovi o inspirirani sodobni glasbi so izginili. V delu Louange à l'Immortalité de Jésus Oliviera Messiaena pa jih seveda tako ni bilo. To odlično delo, pred nedavnim umrlega velikana francoske in sodobne svetovne glasbe, je zazvenelo kot spomin na umetnika z eterično lebdečo meditacijo o poslednjih vprašanih bivanja in minevanja v iskrenosti dinamično melodične vznemirljivosti, ki sta jo s kar sferično odmaknjenostjo izpela violinist Miha Pogačnik in pianistka Marija Namitschewa.	ocena koncerta	Messiaen, Olivier; Pogačnik, Miha; Namitschewa, Maria	Hvalnica Jezusovi večnosti
Uljan, Marjan; Bonano, Dimitrij	Malibujevih osemnajst pomladi	Snežnik (16/205)	2007	19	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-4EQ298JS	Ali si je uspeh prislužila pesem ali popularnost Malibuja? – Oboje. Poslušalci so občutili našo iskrenost, aktualnost vsebine in si zapomnili prijetno melodijo. Vendar pa tolikšnega števila glasov v prid naši pesmi nismo pričakovali.	intervju (odgovor)	Malibu	/
Verboten, Natalija; Arh-Sevšek, Majda	Pevka, ki je želela postati policistka, detektivka ali pa kuharica: Natalija Verboten	SavaGlas: časopis za širšo posavsko deželo (1/15)	2000	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-NU927C94	Imaš še vedno v sebi kje skrito to željo o policijski? – Ne, zdaj bi svojo življenjsko pot, če bi bilo potrebno, še enkrat ponovila točno tako, kot je, z vsemi vzponi in padci, ker se iz vsega veliko naučiš. Nekaj najlepšega pa se mi zdi, če z ljubeznijo in iskrenostjo opravljaš delo, ki ti je obenem poklic, delo, strast, hobi. In seveda, lepo je, ko te ljudje sprejmejo z veseljem in te imajo radi takšnega, kot si.	intervju (odgovor)	Verboten, Natalija	/
Verboten, Natalija; P. R.	Natalija Verboten: »Še sreča, da pojem«	Zasave (12/2)	2002	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ZA9R3MT7	Kaj menite, zaradi katerih naj-stvari ste bili izbrani med najboljši prijubljene Slovenke leta 2001? – Zelo me je presenetilo, obenem pa tudi razveselilo dejstvo, da me imajo poslušalke in poslušalci zelo radi. Prizadevam si, da dam pri petju maksimalno od sebe, da se ljudem posvetim, ko jim pojem, in da jih tudi sprostim ter se v družbi z menoj zabavajo. In verjetno je ta iskrenost do svojega dela oziroma ljubezen do glasbe navdušila ljudi, da so glasovali zame.	intervju (odgovor)	Verboten, Natalija	/
Victory; P. R.	Malo hrupa, veliko glasbe in obilo zabave z Victory	Zasave (11/16)	2001	25	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-C753HJ1O	Kaj je bistveno za uspeh ansambla VICTORY – zanimiv 'imidž' ali zanimiva glasba? – V zdajšnjih časih je, bolj kot zanimiv imidž ali glasba, pomembno, da imaš pošten odnos do soljudi, do publike. Uspešen si, če ljudem ne lažeš in si v vseh stvareh, ki jih počneš, čimbolj iskren.	intervju (odgovor)	Victory	/
Videnović, Viva	Mule: If I Don't Six (Quarterstick, 1994)	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (25/5)	1995	27	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-OIM0U1UJZ	Druga velika plošča skupine, ki prihaja iz umazanega delavskega ameriškega rockovskega mesta Detroita, je neverjetno iskrena in bogata zvočna zgodba o ljubezni in izgubi. Vse to v skladu s prepričanjem glavnega pevca in tekstopisca ter kitarista Prestona W. Longa, da o čem drugem kot o bolečini, ki jo s seboj prinaša ljubezen, ni vredno peti. Za nekoga je to Bukowski v prvovrstni, glasbeni podobi. Pozorno poslušanje albuma nam razkrije, da med ljubezni skupine poleg pričakovanih pripadnic ženskega spola v prvo kategorijo spadajo tudi pijača, kocka (glej naslov plošče), človekov najzvestejši, štirinožni, prijatelj in seveda rock, ki ga, vsaj dobrega, na svetu ni (več) v zavidljivih količinah. Da se njegova glasbena govorica v prihajajočem tisočletju ne bi izgubila, pa na enem od najbolj originalnih načinov s svojim muziciranjem skrbijo tudi sami. Njihova zvočna podoba sicer nedvomno temelji na koreninah ameriške rock glasbe ter se dotika kreativnega obdobja rocka v 70. in 80., vendar pa so fantje zgodovino z vsem potrebnim spoštovanjem v 90. sposobni nadgraditi na svojevrsten način. Bistveno vlogo pri tem igra kitara, ki na tokratnem izdelku ni vedno tako ostra kot na prejšnjih (med katere poleg prvenca sodita še dva singla in EP Wrung), pogosto namreč ustvarja elegično melodijo, ki se poda k že omenjenemu značaju tekstov. K elegičnosti prispevajo tudi orgle in na enem od komadov klavir, dve izraziti novosti v zvočni podobi skupine, če seveda odštejemo tisto manjšo, da tokrat v pretežni meri lahko razumemo, o čem Preston s svojim rahlo hripavim glasom prepeva. Zopet pa lahko uživamo v dialogih med obema kitarama, ki so postali njihov zaščitni znak, ob katerem ostane bobnom odprta pot za posebno močno ritmiko. Dialogi niso tuji niti petju, ko se Preston in njegov kolega Kevin Munro, basist, (ponavadi le na zadnjem komadu vsakega nosilca zvoka) ali Laura Borealis kot dodatna vokalna sila spuščata v negativno stopnjevanje premnogih človekovih slabosti. Pri dokončnem oblikovanju zvočne podobe skupine ima razpoznavno vlogo zdaj že stalni producent skupine, razvpiti Steve Albini. Njemu gre zasloga za še eno posebnost, za spreminjajočo se glasnost inštrumentov znotraj komadov, ki dodatno pripomorejo k aranžmajski posebnosti skupine, ko se znotraj pesmi tako besedila kot glasba spreminjajo od začetne negotovosti, prek neverjetnih izpadov, pa vse do tragičnih padcev, ki so včasih polni obupa, drugič pa vendarle odločni, da gredo v akcijo.	ocena zgoščenke	Mule	If I don't six (zgoščenka)

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Vidmar, Ičo	Blues preteklost v sedanjosti: blues revival	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (25/7)	1995	18–19	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-PARRJ5YT	Glavni protagonist oživljanja folka je najstniški beatnik (kasneje imenovan tudi folknik, včasih peacnik), šolajoč se beli mladec ali mladenka srednjega sloja, ki se upira rock'n'rollu, množičnemu okusu svojih sovrstnikov, v zbirališčih, kavarnah Greenwich Villaga (coffeehouses) opreza za starejšimi beat vzorniki, kakršen je bil Jack Kerouac in posluša predvsem akustično glasbo, folk pesmi, ki jih izvajajo amaterji ali polprofesionalci. Vendar, če je Kerouac, v svojem idealističnem čaščenju jazza in črnškega glasbenika imel pretanjen posluh za progresivni jazz, ga folki ni imel. Beatniki (folkiji) so bili introvertirana, tiha, ekskluzivistična subkultura. Nepopularnost folk glasbe je bila osnovni razlog za njeno poslušanje. Kot opozarja Calt, je bil nekomercialen značaj folk plošč, tudi tistih založbe Folkways, pravzaprav njihov tržni potencial, saj so bile dražje od komercialnih plošč. Folk Singer je moral na teh ploščah izpričevati iskrenost, talent ni bil pomemben. Repertoar, ki je bil beatniku pisan na kožo, so bile balade, narativne pripovedi, kar je ustrezalo njegovi indiferentnosti do ljubezenskih pesmi, celo zavračanju romantičnega ideala ljubezni. Dick Hebdige piše, da »je beatnik podoživljal imaginaren odnos s črnem-plemenitim divjakom, s tistim herojskim Črnim Človekom, ki je bil, po mitologiji, razdvojen med 'življenjem skrajne ponižnosti' in 'stalno prežeče nevarnosti', med suženjstvom in svobodo«, kot je to v The White Negro formuliral Norman Mailer.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Vidmar, Ičo	Ižstekani – vedno slišani, a komaj kdaj videni	Časopis za kritiko znanosti (24/178)	1996	232	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-LL7Q380J	Live and acoustic, pure sound and pure music sta gesli trailerjev, s katerimi je MTV vabil k ogledu svojih oddaj. Akustični glasbeni nastop kot globalni fenomen, ki evocira stanje fin de siecla. Le katerega? Paradoksalen odgovor se glasi – obeh, prejšnjega, nedolžno vznemirjenega ob megleh mislih o možnostih posredovanja glasbe, in pravkar doživljanega, ki nič manj čustveno ne razglablja o izgubi intimnega stika glasbenika s publiko, o pristnosti in iskrenosti glasbenega nastopa. Live označuje koncertno izkušnjo, igranje pred publiko, proti studijskemu posnetku. Oksimoron recorded live, natisnjen na ovitkih albumov, izpisan na televizijskem ekranu, napotuje na dokumentarno rabo. »Akustičnost« se nanaša na rabo akustičnih glasbil, predvsem kitare, ki kot dominantno (električno) glasbilo rock'n'rolla spet odkriva svojo »čistost zvoka in glasbe« v vračanju h koreninam (roots), k folk izvirom in se zoperstavlja implicitni konstruiranosti godb digitalnih gedžetov, samplingu.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Vidmar, Ičo	Ižstekani – vedno slišani, a komaj kdaj videni	Časopis za kritiko znanosti (24/178)	1996	234	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-LL7Q380J	Ko »top pop glasbeniki iztekajo svoja glasbila in igrajo čisti in nepopačeni rock'n'roll« [...], v svojo zvočno podobo vključujejo, ne dvomimo, iskreno, polni občudovanja, tudi domiselno, »eksotična« glasbila, denimo tolkala iz gamelanskega orkestra, afriške in afrokaribske idiofone, piščali iz Azije, celo najeti orkester maroških glasbenikov.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Vidmar, Igor; Leiler, Ženja	Levega Zlahtnega populizma pa od nikoder: Igor Vidmar, publicist, aktivist in organizator koncertov	Pogledi: umetnost, kultura, družba (1/1)	2010	23	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-8GDPHRLS	Pred volitvami 2004 ste zagovarjali tezo, da je treba mlade spraviti na volitve s pop in rock koncerti. Bi bilo to dovolj? – Če sem to tezo res zagovarjal, jo umikam. Druženje popularne glasbe in politike je čisti zakon iz koristi. Pa tudi če gre za dobrodelnost à la Live Aid in podobno, je za glasbenike predvsem samopromocija, za politike pa koketiranje z mladino, rezultat pa je koruptiven za oboje, no, za zadnje le dodatno koruptiven. So tudi iskrene izjeme, denimo protivojno gibanje.	intervju (odgovor)	/	/
Vidmar, Ksenija H.	Strah pred multikulturalizmom: primer bršljske zgodbe	Teorija in praksa (43/3-4)	2006	581	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-DOKEARBU	Dva zgleda, ki potujeta proti toku vladajočega medijskega diskurza, ki se je izrisoval ob bršljski zgodbi, izpričujejo možnost pa tudi teoretske pogoje za takšno emancipatorno prakso. Še ne polna dva meseca po poročanju o zapletu na OŠ Bršljin je Ljubljana gostila kraljico »romske kulture«, Esma Redžepovo. Tokrat je bila romska kultura obravnavana povsem drugače. Časopis Delo je odmeril velik del kulturnih strani napovedi koncerta; koncert je z besedami »z glasbo proti predsodkom« spremljala nacionalna televizija; koncert je drugo jutro z navdušeno kritiko ocenjeval Radio Slovenija z besedami: »Glasba, ki diši po balkanski tradiciji, je na sončni strani Alp vedno toplo sprejeta.« Prispevek nadaljuje: »Zakaj se romska glasba, kjerkoli jo srečamo ... vedno dotakne srca? ... Prav zato, ker je neposredna, iskrena, čustveno nabita« (Druga jutranja kronika, 25. 5. 2005). Utelesenje druge romske identitete – prvinosti, energije in prazničnosti –, Esma je uspela napolniti »lep in tope majski večer«, pa tudi ljubljanske Križanke in srca »civilov«.	strokovne in znanstvene prakse	Redžepova, Esma	/
Vojska, V.	Karmen Stavec: Dekle, ki poje, ljubim te	Slamnik: glasilo občine Domžale (38/10)	1999	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-TVGCREFDN	Nastop v Kijevu se Karmen od srca veseli, in to zato, ker bo nastopila z velikim revijskim orkestrom, drugič pa ji nastop pomeni nov izziv in novo izkušnjo, pa tudi potrditev odločitve, da poskuša uspeti kot samostojna pevka. Nastop pa bo po njenem mnenju predvsem tudi priložnost, da tako kot vedno od srca in iskreno, najbolje kot zna, zapoje pesmi Ljubim te in Na prepihu neba.	portret	Stavec, Karmen	/
Volčanšek, Mitja	Vprašljiva ozaveščenost	Demokracija: slovenski politični tednik (12/28)	2007	10	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ZWIONSUV	Celotna akcija je vredna pohvale, vendar sta njena učinkovitost in iskrenost pod velikim vprašajem. Le malo je namreč verjetno, da bo pobuda dejansko vplivala na zmanjšanje onesnaževanja. Poleg tega je na dlani, da organizacija tovrstnih množičnih prireditev kljub vsem lepim besedam brčkone močno bremeni okolje, za katerega naj bi se organizatorji tako zavzemali. Podvomiti bi si upali tudi o iskrenosti glasbenikov, ki so zastopali nastopali pred navdušenimi množicami. Če se namreč na londonskem Wembleyju pojavijo odslužene legende, kakršna je skupina Duran Duran, je to najbrž prej zaradi brezplačne reklame, ki jo je na ta način deležna, in upanja, da bo s tem prodala kakšno dodatno ploščo.	ostale publicistične prakse	/	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Vovk, Urban	Kitarska lekcija za izbrance: Eleventh Dream Day (ZDA), K4, 20. marec 1990	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (20/5)	1990	21	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-ECBKN9HU	Morda »Beet«, plošča Eleventh Dream Day, predstavljena tudi v oddaji Tolpa bumov na RŠ, ni ravno zgovoren prikaz tega, kar smo dobili na njihovem živem nastopu, vendar pa bi kdo, ki ima nos za dobre žive bende, lahko v tem bendu odkril naravo glasbe, ki jo igra. In to je ravno koncert. Eleventh Dream Day so se v tem smislu izkazali kot izjemno nepretenciozen bend, ki pa svojo glasbo jemlje zelo natančno – tako strukturno, instrumentalno, kot tudi tradicionalno-rockovsko. Predvsem je njihova glasba kitarska, sloneč na temeljih, ki jih je postavil ravno pristni chikaški blues, od katerega se 11th Dream Day odklikajo približno toliko kot bolj poznani Gun Club. 11th D. D. prav tako krasi iskrenost, s katero se lotevajo zadeve. In tako na eni strani navdušujejo z občuteno, subjektivno poetiko, na drugi strani pa s pravo rockovsko silovitostjo, ekspresivnostjo in dinamičnostjo, kar pride še posebej do izraza pri preskokih znotraj komadov, v dopolnjujočih se dveh kitarah in v sposobnosti izražanja osebnosti skozi instrumente, vse skupaj pa vodi pevec in kitarist. Posebno poglavje so tudi njegovi teksti (le-ti so brez refrenov, kar je sicer redkost v rock'n'rollu) in njihova odlična interpretacija. Ob vsem tem pa nam mora biti jasno, da gre vendarle za garažni rock'n'roll tiste vrste, ki mu že samo bistvo onemogoča vstop na kakršnokoli lestvico popularne glasbe. Koncert pa je bil pravi desert za sladokusce malih skrivnosti velikega sveta živečega rock'n'rolla.	ocena koncerta	Eleventh Dream Day	/
Vrhunc, Larisa; Barbo, Matjaž	Pogovor z mladimi skladatelji	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (21/7)	1991	11	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-URHZBEKE	Se pravi tako, da bi izobrazili poslušalce, ne pa, da bi spremenili glasbo? – Se mi pa spet ne zdi prav, da skladatelj reče, da ga ne briga, kaj poslušalci mislijo. Mislim, da ni prav, če človek ustvarja samo zase. Verjetno je glasba namenjena pač poslušalstvu. Zato bi se bilo pametno potruditi, da bi poslušalci razumeli to, kar imamo mi povedati. Najprej mora človek sicer gledati nase, na to, kaj bi rad naredil, nato pa tudi na to, kako bo to psihološko učinkovalo na poslušalca. Seveda moraš biti do sebe iskren in povedati to, kar bi rad, in računati na to, kako bo poslušalec to sprejel. Ne mislim, da bi se bilo treba prilagajati nivoju poslušalca – to res ne – mislim pa, da bi mu bilo treba pomagati, da te bo razumel. Končni cilj je le to, da nekaj narediš ter da te ljudje poslušajo in sprejmejo.	intervju (odgovor)	Vrhunc, Larisa	/
Weber, Jane	Divji konj v Hikorijevem vetru: 2. del	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (23/5)	1993	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-O4RCFRCE	Gram Parsons je bil pionir moderne popularne glasbe. Poznavalci izredno bogate zgodovine rocka šestdesetih ga označujejo kot inovativnega glasbenika. Bil je prvi izmed neštetihi pouličnih glasbenikov Greenwich Village folk scene, ki je uporabljal klasične country vzorce in jih (celo pred Bobom Dylanom) sprevrčal v country rock. Parsons je bil obseden z idejo, da bo rockerski publiki približal country, in obratno. Da bo zanikrne ameriške južnjake, ki sobotne večere preživljajo na osladnih honky tonk veselicah, pripravil, da bodo nehali preganjati dolgolasce. Iz njegovih besedil veje iskreno občutena tematika. Podaja jo v trepetnem slogu in pri tem z glasom nadgrajuje intimno tradicijo country balad, katere najbolj značilni predstavnik je bil Hank Williams starejši. Kot primer značilne Parsonsove poezije navajam kitico iz skladbe Hickory Wind, ki jo je Gram Parsons napisal leta 1968, ko je na Floridi poslušal Freda Neila ter na njegovem koncertu srečal prijatelja in sodelavca iz skupine International Submarine Band – Boba Buchanana. Ko sta se z vlakom vračala na zahodno obalo, sta drug drugemu razkrila karte: Grama je skrbela usoda njegovega nosečega dekleta, Bob pa je bežal iz objema drog. Podobi 'hikorijev veter' in 'hrastova drevesa' sta simbola mladosti, ki jo je Gram preživel na amerškem jugu. Rodil se je 5. novembra 1946 v Winterhavenu, Florida; otroštvo je preživel v Waycrossu, Georgia, kjer je prvič v živo slišal svojega velikega vzornika Elvisa Presleya.	portret	Parsons, Gram	/
Weber, Jane	Eugene, Carla & Chris	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (25/6)	1995	29	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-116IUQTH	Glasbenika, znana kot vodilna člana vplivne skupine The Walkabouts, sta se predstavila z zanimivim in skrbno sestavljenim izborom avtorskih pesmi in priredb v razponu od presunljive klasike Neila Younga On The Beach do pravzaprav neznačilne pesmi Townesa Van Zandta Snake Mountain Blues. S skromnim inštrumentarijem (dve akustični kitari in klaviature) in s prizadevno izvedbo sta simpatična glasbenika v prijetni dvorani, ki bi jo kazalo večkrat izkoristiti v podobne namene, navdušila kakšnih 200 obiskovalcev. Chris Eckman in Carla Torgeson izvajata preprosto in iskreno glasbo, polno temačnih občutij. Njuna predstava o kozmični ameriški glasbi je prilagojena duhu časa in ji po mojem mnenju v primerjavi s ključnimi poglavji te zvrsti manjka le nekaj poglobljene bolečine, brez katere pesmi, kakršna je Take Me Georga Jonesa, ne morejo zaživeti v vsem svojem sijaju. Pohvalno!	ocena koncerta	Chris & Carla; Eckman, Chris; Torgeson, Carla	/
Weber, Jane	Glas sodnega dne: Diamanda Galas	Delo (35/218)	1993	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-55I4I0X6	Petje Galasove je globoko, iskreno, zavezano močni tradiciji in eden redkih ustvarjalnih fenomenov sodobne glasbe in umetnosti nasploh. S svojim glasom napada zlagana načela pokvarjene družbe in potrjuje že nekoliko pozabljeno dejstvo, da glasba še vedno lahko zveni šokantno.	portret	Galás, Diamande	/
Weber, Jane	O nekem koncu	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (23/3)	1993	5	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-QDBUCY8E	Največja odlika skupine Dream Syndicate je, da ne glede na to, kje so našli glasbeno idejo, na koncu vedno zvenijo kot Dream Syndicate. Steve Wynn je, podobno kot Bob Dylan, eden tistih ameriških glasbenikov, ki več kot očitno inspiracijo zlahka spremeni v zvito in neopazno krajo, katere končni rezultat je iskrena lastna izpoved. Pesem Loving the Sinner, Hating the Sin naj bi bila fluidna in občutena pesem v stilu Roberta Craya, vendar se v rokah Paula Cutlerja spremeni v grozljivo izkušnjo Dream Syndicate. Marsikateri kritik pravi, da ozadje rock skupine spoznaš po priredbah, ki jih najdeš v njenem repertoarju.	portret	Wynn, Steve; Dylan, Bob; The Dream Syndicate	/
Weber, Jane	Pesmi o dolgih nočnih vožnjah: koncert Allana Taylorja	Delo (35/275)	1993	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-FYEMOHXE	Koncert tenkočutnega in samozavestnega glasbenika, kakršnih je v zdajšnji popularni glasbi (vsaj v tisti, ki jo spremljajo mediji) malo, je izzvenel kot resničen dvogovor med nežnimi zvoki kitarskih strun in bolečino zaradi večnega odhajanja in minevanja. Allan Taylor bo junija prihodnje leto ponovno nastopil v Ljubljani. S preprostim, a perfekcionističnim glasbenim izrazom in iskrenostjo bo povedal tudi kako vašo zgodbo. Verjemite mu.	ocena koncerta	Taylor, Allan	/
Weber, Jane	Skrivnostni Teksačan	Delo (36/188)	1994	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-4FAILGD3	Pevec z najbolj nosljajočim vokalom v novem countryju zatrjuje, da mu je življenje spremenila glasba Townesa Van Zandta, saj je v njej začutil usodno moč iskrene poezije, podložene s folkom in countryjem. Po mnenju številnih poznavalcev gre za enega tistih, ki so countryju devetdesetih vlili prvinskega duha.	portret	Van Zandt, Townes	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Weber, Jane	Sprehod po licenčni produkciji	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (21/8)	1991	20	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-7Z6ST16T	No, nadaljevanju tega sprehoda skozi glasbeni junkshop ekonomsko opustošene Ljubljane bi lahko rekli »rock za obrtnike«. Dejstvo je, da v domače trgovine prihaja vse več plošč, ki spadajo v kategorijo tako imenovane AOR glasbe – rocka za tridesetletnike. Prvemu očku je ime JOHN HIATT, njegovi plošči pa STOLEN MOMENTS. HIATT je (ob ALEXU CHILTONU) neke vrste kultni ameriški kantavtor. Njegova glasba je v dobrih desetih letih ustvarjanja doživela kar nekaj obratov: od soula, prek folky pesmic, tja do klasičnih country songov. STOLEN MOMENTS je tako polna vseh omenjenih glasbenih stilov, prepričljiva in poštena plošča, polna iskrene poezije odraslega možakarja, ki mu je kanček spoštovanja pokazal celo sam IGGY POP, ki je za BRICK BY BRICK posnel njegovo skladbo SOMETHING WILD.	ocena zgoščenke	Hiatt, John	Stolen moments (zgoščenka)
Weber, Jane	Sprehod po licenčni produkciji	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (21/8)	1991	20	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-7Z6ST16T	V zadnjem letu dni je blues doživel kar nekaj takšnih ali drugačnih reinkarnacij. Bluesenje Garyja MOOREA je bilo na tem mestu že deležno črne pike. Tokrat se vam s svojo vizijo bluesa ponuja Robert CRAY. Pri RTB so namreč izdali njegovo ploščo MIDNIGHT STROLL. CRAY je vsekakor odličen glasbenik, ki se kaj lahko kosa s samim CLAPTONOM; njegova kitara je občutena, v vokalni se čuti kanček iskrenosti in plošča »polnočnega sprehajanja« si vsekakor zasluži poslušanje. Aretha FRANKLIN, Solomon BURKE in še katero pa so imena, ob katerih se je Robert učil glasbenega jezika.	ocena zgoščenke	Cray, Robert	Midnight stroll (zgoščenka)
Weber, Jane	The Dream Syndicate: The Day Before Wine And Roses. Steve Wynn: Take Your Flunky & Dangle: (Normal, 1994)	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (25/3-4)	1994	27	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-JXFOAWO	Prizadevna nemška založba Normal je pred kratkim izdala kar dva Wynnova albuma z obskurnimi posnetki iz različnih ustvarjalnih obdobij tega preprostega in iskrenega glasbenika, ki je v 12-letni karieri uspešno pustvaril nekatera najlepša poglavja tradicionalnega rocka. Prvi z naslovom The Day Before Wine And Roses je bil posnet leta 1982 na koncertu Wynnove skupine The Dream Syndicate v studiu radia KPFK v Hollywoodu še pred izidom danes legendarnega prvenca te pomembne zasedbe. Na plošči je več ključnih avtorskih skladb Steva Wynna, iz katerih vejejo melodični toni električnih kitar, naivna besedila in veselje mladih glasbenikov, navdušenih nad svojimi prvimi stvaritvami. Gre za enkratni zvočni dokument časa, ko so ameriški rockerji začeli v punkovsko glasbo uvajati elemente klasičnega rocka. Uvodna skladba Some Kinda Itch govori o vplivu skupine The Velvet Underground; jazzovsko obarvana kitarska odiseja Open Hour je pravzaprav nedodelana različica odlične skladbe Johna Coltranea Stereo Blues; ljubitelji Wynnove glasbe pa bodo uživali tudi ob priredbah pesmi Boba Dylana, Neila Younga in Donovana. Drugi album z naslovom Take Your Flunky & Dangle – gre za zbirko neizdanih pevčevih solističnih stvaritev, posnetih v obdobju med letoma 1987 in 1993 – je izšel v nakladi 2000 izvodov in z enajstimi pretanjenimi skladbami govori o širokih glasbenih obzorjih in glasbeni nadarjenosti Steva Wynna. Kot najboljši skladbi lahko označimo pravo malo radijsko uspešnico How's My Little Girl, napisano z občutenim Wynnovim avtorskim žarom, in dylanovsko obarvano It Only Comes Out At Night. Zanimivi pa so tudi Wynnovi izleti v vode bluesa, gospela in countryja ter lirični rockovski izbruhi v slogu zgodnjih REM. Obe plošči priporočamo le najbolj zvestim poslušalcem glasbe Steva Wynna.	ocena zgoščenke	Wynn, Steve	/
Weber, Jane	Ujet v navzkrižnem ognju: I. del	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (24/4)	1994	6	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-EYTBZIZ9	Vodilni moške glasbene industrije so ga skušali izkoristiti in iz njega narediti stadionskega zabavljaja, podobnega Bruceu Springsteenu; vendar iz Vaughanove glasbe veje iskrena ljubezen do bluesa in rock and rolla, do tradicionalnih zvokov življenjske glasbe. Verjetno je tudi sam hrepenel po uspehu; zato njegovo kitaro lahko slišite na ploščah različnih razvpitih glasbenikov (npr. v uspešnici Jamesa Browna Living In America).	portret	Vaughan, Stevie Ray	/
Weber, Jane	Velika Mahalia	Delo (36/31)	1994	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-VFM57DGO	Največji čar gospelske glasbe je v neposrednem, spoštljivem in prosečem odnosu pevca, pevke, vokalnega kvarteta ali kar celega zbora do Gospoda. Cerkevni veljaki so zaradi bolj ali manj prikrite erotike in plesnega ritma vztrajno napadali to glasbeno zvrst. Na razvoj pomenljive glasbe, ki jo muzikologi označujejo kot predhodnico soulske glasbe, so zato najbolj vplivale različne verske sekte. Najbolj znana je Cerkev Boga v Kristusu, ki jo je leta 1885 v Memphisu ustanovil škof Charles Mason; najbolj priljubljena pevka gospelov in spiritualov pa je Mahalia Jackson. Založba Columbia je nedavno izdala naravnost izjemno zbirko štirih laserskih plošč z najpomembnejšimi skladbami leta 1911 v New Orleansu rojene pevke z iskrenim in pretresljivim glasom.	portret	Jackson, Mahalia	/
Weber, Jane	Zgodba o nemirnem tujcu	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (23/1)	1992	5	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-7K9A114K	Ta Sylvian je Mark Eitzel – glasbenik, ki se (podobno kot Guy Kyser iz skupine Thin White Rope) razjda (predvsem) ameriški publiki in ji v stilu velikih kantavtorjev prebira zgodbe svojega in tujih življenj. Te fabule niso nobena »glasbena kuga«, pred katero bi si morali mašiti ušesa in v njej iskati nekaj novega. Pozabite na »znamenity« Crnkovičovo definicijo banalnosti rocka in vedite, da se bodo obupna iskanja nečesa »novega« prej ali slej spremenila v iskanja nečesa »njihovega«. Roko na srce, vse dimenzije rock biznisa so občutili že stari bluzmeni. Nekateri se niso prodali; navkljub mamljivim pogodbam so ostali zvesti prvinckemu prepričanju. Naj vas ne moti minimalistična glasbena podlaga, ki jo predstavlja le cingljajoči zvok akustične kitare. Mark Eitzel je predvsem pesnik in pevec. Obe vlogi živi iskreno in kljub že slišanim glasbenim prijemom prinaša nekaj novega. Nov je predvsem vokal!!! Mark Eitzel posega po jasno začrtanih Buckleeyevih melodijah in jih (spomnite se Buckleeyeve plošče »Lorca«) odpoje nekoliko okorneje. Ta okornost, pogojena z omejenim glasovnim razponom, se včasih prelje v furiozno ekspresivnost. Eitzelova globina ni moteča in pomeni tisti moment, ki tej glasbi daje drugačnost. Mark Eitzel tako predstavlja drugo stran Amerike. Njegove besede niso zavite v zastavo, ne poklekajo pred mnenji večine in stojijo nasproti (mogoče nekoč iskrenim) izpovedim Brucea Springsteena. Mark je kot oficirski otrok (takšni družinski backgroundi so na Balkanu še okrutnejši) prepotoval novi kontinent. Skupino American Music Club je zbral leta 1985 in z njeno glasbo zapolnil vrzel, ki jo je nekoč zapolnjevala Buckleeyeva, nekoliko kasneje pa Curtisova glasba. Navezava med Timom Buckleyem in Joy Division torej ni le novinarski »blef«. Še več, Youngova »On The Beach«, Buckleeyevi »Pozdravi Iz L.A.-ja« in Eitzelova koncertna plošča »Songs of Love« imajo veliko več skupnega, kot se zdi na prvi pogled. Skupna jim je dramatičnost, pa srdita jeza nad zlaganimi moralnimi načeli in pogled v ogledalo, ki nikoli ne zakrije razrvanega obraza.	portret	Eitzel, Mark; Springsteen, Bruce	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Weiss, Simona; Brglez, Simona	Ostane dobro srce – če ga imaš	Novi tednik NT&RC (51/15)	1997	35	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-RM8WN8Q2	Kaj nasploh meniš o slovenski glasbeni sceni? – Mislim, da je večji del zlagana in neiskrena, čeprav se vsi trudimo po svojih najboljših močeh. Vendar se je pokazalo, da je veliko bolj pomembno to, kar govoriš o sebi, kot to, kakšen si v resnici in kako delaš. Vsi se na veliko trudijo biti zvezde, pri tem pa pozabljajo, v večini, na srčno kulturo in moralo. Svet poln egoizma in egocentrikov ...	intervju (odgovor)	/	/
Wright, Rob; Cortese, Dario	No Means No: intervju	Katedra: študentski list (31/5)	1992	18	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-2RSJOCPH	KATEDRA: In tako No Means No vstopajo v biznis? – Rob: Da, tako je! Mislim, da je to pameten korak. Če hočemo ostati neodvisni, zakaj ne bi poskušali početi še več različnih stvari? Če lahko sami delamo svoje plošče ... zakaj pa ne še kaj več? Vendar to pomeni veliko dela. Mi nismo pravi ljudje za posle, toda z nami delajo drugi, ki se na to spoznajo, manager in podobni, pa ljudje pri DeKonkurent ... Mislim, da bomo v naslednjem letu še ostali pri Alternative Tentacles. Do sedaj smo se zares dobro razumeli. Dobro opravijo posel, so iskreni in dobri ljudje ... in sedaj zaslužijo našo podporo za pomoč, ki so nam jo nudili, ko smo bili nihče in nismo še nič prodali. Mislim, ne bi bilo ravno prav, da bi sedaj rekli, 'nasvidenje, od sedaj bomo sami delali svoj denar', in šli.	intervju (odgovor)	Alternative Tentacles (založba)	/
Z. H.	Skladatelj Gregor Rihar: ob 200-letnici rojstva	Koledar: za leto 1996	1996	88	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-IJ5O0RVH	Glasbo, ki so jo izvajali po slovenskih cerkvah, je spravil v strugo prave cerkvene glasbe in jo rešil godcev, ki so vladali na cerkvenih korih in zabavali ljudi z valčki, polkami in mazurkami, da človek ni vedel, kakor piše Danica, ali je v božji hiši ali v gostilni ali v gledališču. Rihar se je zavedal, da bo njegova akcija reformiranja cerkvene glasbe uspešna, če si bo izmislil naprave, ki bodo napisani v cerkvenem duhu, a bodo naslonjeni na čustvo in miselnost slovenskih ljudi. Dejansko je Rihar ustvaril dela, ki so ostala živa in oživljajoča in so s svojo iskrenostjo in ljudskostjo osvojila srca, da so postala last ne samo Kranjcev, med katerimi so nastala, marveč vseh Slovencev, kjerkoli bivajo.	portret	Rihar, Gregor	/
Z. K.	Irski večer z Afterhours	Delo (37/59)	1995	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-7FL7C2TF	Afterhours so ljubljenci britanskih glasbenih kritikov, ki jih radi pohvalijo z besedami: »Irska glasba, kot le-ta more biti: spretna, hitra, polna energije, iskrenosti, zabavna in osebna. Podedovali so bistvo skupin Patrick Street, Bothy in Planxty in ga skovali v nekaj popolnoma svojega. Radi ste jih imeli in še jih boste imeli radi.« Afterhours so odlična angleško-irska folk skupina na poti v vrh irske godbe, ki jo že poznamo s tretjega etno festivala Okarina. Takrat so predstavili svoj prvenec Hung Up And Dry in navdušili z virtuoznim in silovitim igranjem reelov in jigov in z večglasnim presunljivim petjem tradicionalnih in avtorskih pesmi, prežetih z duhom avanture in uporništva. Imajo mogočen zvok folk-rockovskih skupin, čeprav v svojem instrumentariju nimajo basa in bobnov.	portret	Afterhours	/
Z. K.	Viski, glasba in ples	Delo (37/83)	1995	9	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-VX12ZJGR	Brata dvojčka Miller, Gary (vokal, kitara, mandola) in Glenn (harmonika) sta bila kot ponavadi zelo razigrana. Mick Tyas (bas, vokal) je s svojimi duhovitimi napovedmi in dobrim petjem pesmi poskrbel, da občinstvo svoje pozornosti ni usmerjalo zgolj na dvojčka. Nick Thompson (električna violina, električna mandolina) na turneji zamenjuje Paula Carlessa, ki zaradi družinskih razlogov ni mogel na pot, je član skupine The Buttermountain Boys in je več kot dobrodošla obogatitev zvoka skupine. Že dolgo se ni noben bobnar v K4 tako prepotil kot Nick Buck, ki je nekoč igral z Angelic Upstarts in Toy Dolls in pri tem svoje delo izvrstno opravil. Vrhunec večera je bil zagotovo ob simpatični otroški baladi o Dolly Coxon. The Whisky Priests so skupina, ki s svojo delavnostjo, iskrenostjo in poštenostjo zagotavlja, da jih bomo spet kmalu videli. Na zdravje!	ocena koncerta	The Whisky Priests	/
Zadnikar, Miha	Spoštljiv poklon slikovni zapovedi: za otvoritev Kinoteke: nemi film z glasbo	Delo (36/237)	1994	12	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-KLKO1SOP	Alloy Orchestra je – kot lepo pove že njegovo ime – zlitina, zmes; zasedba je v primeri z naštetimi dragocena prav zato, ker je med igranjem tako iskrena, da ne zapusti niti sebe niti filmske zgodovine.	ocena predstave	Alloy Orchestra	/
Zadnikar, Miha	Za (glasbeni) terorizem: esejištni zapiski za nenehoma odlagano diskusijo	Časopis za kritiko znanosti (26/190-191)	1998	55	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-01CX6VCA	Za velikansko večino ljudi gre že pri omenjenih glasbenih smereh za neznosno provokacijo, za nepotrebno godljivo odmaknjenih čustvovanj in poraznih psihičnih stremeljenj. Kajpada je v tem čutiti njihov velikanski strah pred neznanim, iskrnim, trudoma dosegljivim, a obenem tako lahko tako podanim zalogajem. Večina ljudi bi morala pisati o terorizmu v glasbi, o šoku, kakršnega doživijo, ko se ta ali ona njim neznana, preveč prezentna glasba vsili v kuliso, kakršna jim sicer »ni odveč« v bližnji kavarni. Sploh si ne znamo predstavljati, a za to večino je nepredstavljivo že dejstvo, da ljudje sploh igrajo (glasbo), kaj šele, da jo nekateri igrajo po svoje, ne pa tako, »kakor pravita radio in televizija«. In kako naj kdo, ki se navdušuje nad »drugačno« glasbo, sploh piše o njeni radikalnosti, celo o terorističnih ambicijah, ki se baje skrivajo v njej. Mar zato, ker je zanj to povsem normalna glasba, nekaj, kar poslušaja vsak dan? Verjetno ne, saj norma takšne glasbe načeloma ne ustreza nobeni drugi. Kaj torej, v čem je težava? Saj je ni – gre za preprosto stanje, v katerem prebivalstvo fluktuira po enostavnem dualnem načelu. In že je o čem pisati, potem je pisati o prekinutvi, o ubadanju, ... s trenutkom, v katerem gre radikalno podčrtati trenutek, ki je prav zdaj minil in o njem izreči reakcijo.	strokovne in znanstvene prakse	/	/
Zajc Zupan, Tanja; Kepic, Ivan	Z glasbo je življenje lepše	Slamnik: glasilo občine Domžale (49/3)	2009	16	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-FEWEIIEC	Med ljudmi si priljubljena, s čim si jih po tvojem mnenju najbolj navdušila in kaj pri tebi cenijo, poleg čudovitega igranja na citre? – Meni osebno je najljubše, če me ljudje opazijo tudi po tem, da sem dobra, prijazna, iskrena in delavna. Sama ljudi nikoli ne ocenjujem samo po izgledu, poklicu, izobrazbi itd. Če me človek resnično zanima, želim prodati tudi v njegove misli. In samo, če gledaš s srcem, vidiš prav. Ni mi pomagalo samo golo znanje igranja na citre. K temu sem vedno dodala še svoje srce in svojo dušo. Menim, da je ljudem všeč, da sem vsakdanjim merilom dala žlahtnejšo podobo. Verjetno ni nič narobe, da sem si ob citrah vzela malo svobode, dodala videzu malo seksualnosti. Navsezadnje sem citrati začela stoje, to je bilo pred petnajstimi leti kar predrzno, zdaj me pa že kopirajo.	intervju (odgovor)	Zajc Zupan, Tanja	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Zlobec	UB40: Labour of Love II (DEP International – Jugoton)	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (20/6)	1990	19	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-KOQXIVRUQ	Da je v tem projektu, ki – če UB-jevci ne bodo šli prej narazen – še ni končan, precej iskrenosti in resnične navezanosti na (predvsem sladke) reggae komade iz šestdesetih in začetka sedemdesetih let, priča prav dejstvo, da z drugim delom niso udarili že dve, tri leta po prvem, kajti takrat bi najbrž brez težav ponovili uspeh prve Labour Of Love plošče. Pravzaprav bi takšne kompilacije lahko izdajali kar vsako leto, saj je v reggae arhivih takšnih prikupnih komadov na tone. Širši avditorij je s tem dobil še štirinajst novih priredb zaprašenih skladb, ki odkrivajo vso pestrost zgodovine reggaeja predvsem tisto njeno plat, ki bi jo lahko pop industrija s pridom izrabila že pred dvajsetimi leti. Z nezgrehljivim »touchem« celotnega benda, zlasti z melanholičnim vokalom Atija Campbella, so se UB40 še enkrat vtisnili v kolektivno zavest sodobnega dojemanja reggaeja, neverjetno preprosta popevčica Kingston Town pa bi lahko postala še večji hit od nekdanj tako priljubljene Red Red Wine.	ocena zgoščenke	UB40	/
Zlobec, Marijan	Je bil Arturo Toscanini res edini antifašistični dirigent?: Salzburški poletni festival – 1	Delo (37/173)	1995	8	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-UIQFB23UF	Umetniški vodja festivala Gérard Mortier se vsako leto zaplete v kakšne polemike ali pa z različnimi izjavami in intervjuji izzove mednarodne reakcije. Letos je napadel Sinopolija in Abbada ter celo Pavarottija, ki da menda ni iskren niti ko poje O' sole mio in da bi bilo bolje povabiti Tino Turner. Pavarotti zna namreč le še zabavati. Mortier je ponovno napadel diskografske hiše, češ da postajajo za opero »grob« in pri tem pripisal industrialcem, ki jih vodijo, vzdevek »požeruhi« nekaterih zvezd, z vsemi posledicami, ki se kažejo v programskih zasedbah le-teh od Dunaja do New Yorka. Mortier se je sporekel z dirigenti, češ da gojijo predsodke do prispevkov, ki jih dajejo opernim predstavam likovna umetnost, film in literatura. So namreč veliki glasbeniki, katerih inteligentnost se konča le na dnu partiture. Mortier se bolj zavzema za estetiko, ki bo odnos mlade generacije do velikih klasikov obnovila.	ostale publicistične prakse	/	/
Zlobec, Marijan	Kdo je komu pel?: Olivier Messiaen	Sobotna priloga (34/105)	1992	27	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-79E2CDRU	Olivier Messiaen je bil sredi štiridesetih let že profesor klavirja in orgelske improvizacije na Ecole normale de Musique in na Schola Cantorum. V letu 1936 so na pobudo Yvesa Baudriera ustanovili skupino Jeune France, ki sta se ji pridružila še André Jolivet in Daniel Lesur in je pomenila upor zoper frivolnost in »cerebralnost« francoskega glasbenega neoklasicizma in zagovor absolutne ustvarjalne iskrenosti ter humanizma. Najmočnejši osebnosti sta bila Messiaen in Jolivet.	portret	Messiaen, Olivier; Baudrier, Yves; Jolivet, André; Lesur, Daniel	/
Zlobec, Marijan	Mosjtrovina Così fan tutte: Salzburški poletni festival 1990	Delo (32/189)	1990	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-02R187TR	Režiser Michael Hampe je z do potankosti znansirano, dinamično, z izjemno hitrostjo spreminjanja scene in prizorov zasnovano predstavo oblikoval v smislu osnovne ideje opere Così fan tutte kot vrhunske igre o laži in neiskrenosti, kot spreminjanja značajev dveh parov zaljubljenecv na poti k spoznavanju samih sebe, na poti k lastni avtentičnosti. Mozart je po da Pontejevem libretu (ta pa je skrbno zasledoval razvoj francoske komedije) moral napisati opero, v kateri se vse zgodi v enem dnevu. In v Così fan tutte, ki je še krajša po obsegu časa opernega dogajanja, se zdi na prvi pogled vse še bolj absurdno.	ocena predstave	/	/
Zlobec, Marijan	Velik uspeh Lipovškove v Mozartovem mestu: Salzburški poletni festival – 2	Delo (37/174)	1995	7	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-D8QTUFCU	Petje Marjane Lipovšek je prav to: oživiljanje zgodovine samospeva od najstarejših časov do najnovejših del in iskanje najgloblje samopotrditve skozi interpretacijo teh del. Lipovškova ni ozko profilirana pevka, ki bi morda neko delo pomislila, ker ne poje »zunanjega«, »vsčnega« programa, pisanega za površnega poslušalca. Lipovškova hoče vse: seči v globino skladatelja in poslušalca. Zato so njeni nastopi tako polni emotivnega naboja, tako pristno doživljajo, tako daleč od »zabavanja« občinstva, kar sedaj vse pogostejše počenja trije najbolj slavni tenoristi in se pri tem ne zavedajo, da jih gledajo in poslušajo tudi tisti, ki izza njihovih odprtih ust in zaprtih oči in z razširjenimi rokami z belim prtom v desnici ne vidijo drugega kot umetniške neiskrenosti (in štetje denarja).	ocena koncerta	/	/
Zupančič, Metka	Iz ZDA: Carnegie hall, 22. oktober 1989 ob 15. uri	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (20/2-3)	1990	42	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-YYLSWQF	In nazadnje o prvi skladbi tega koncerta: Bresnickov Pontoosuc je (spet, taka je večina njegovih del) skladateljev odziv – mnogo bolj vprašanje, klic, celo krik kakor pa odgovor – na Melvillovo istoimensko pesem. Naslov je indijansko ime jezera v Massachusettsu, od katerega se je pesnik s težavo odtrgal, ko je sprejel uradniško službo v New Yorku: zahodni človek, ki je prisiljen iz »templja narave« stopiti v »civilizacijo«, ko ta počne vse, da bi ta tempelj uničila. Bresnick v svojem dialogu s pesnikom ravna izrazito postmodernistično: stara izkušnja ne zastari; pod soncem je le malo novega in vendar je sonce vsak dan znova tu – in kje je moj prostor pod njim, česa me uči in kam me ta cikličnost reda stvari tu, v naravi, spet vodi? V tem dialogu je skladatelj iskren, prepričljiv, inovativen v svojih »stalnicah«, po svoje iščoč uglasenost s tem templjem sveta in sploh – s svetom.	ocena koncerta	Bresnick, Martin	Pontoosuc
Zupančič, Metka	Nouvel ensemble moderne: strokovnjaki in pol za sodobno glasbo	Glasbena mladina: revija Glasbene mladine Slovenije (21/8)	1991	16	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI-DOC-7Z6STH6T	S temi smernicami je povezano še vse drugo delovanje Lorraine Vaillancourt. Orkester in ona sama dobivajo mnogo partitur, neposredno od skladateljev in od založnikov. Da bi si oblikovala sodbo o tem, kaj nastaja v glasbenem svetu, sama naroča dela, ki se ji zdijo zanimiva. Ko pride pravi trenutek, se bo skladba pojavila na programih, na posnetkih. V počastitev novega dokumentacijskega centra, kjer bodo odslej pripravljena ta gradiva, je orkester pripravil prvo izvedbo Cageove in Boulezove (nove) skladbe. Center bo vsekakor na voljo študentom in raziskovalcem. Te pogosto zanima delovna skupina za raziskavo instrumentov, saj je včasih potrebno predelati že obstoječe, da bi bili primerni za zahteve te ali one skladbe. Tovrstna »pedagoška« aktivnost gre vštric s širjenjem sodobne glasbe med mladimi. Dirigentka pravi, da ji ni toliko za »vulgarizacijo«, kakor za komunikacijo, predvsem z mladimi v različnih okoljih, kjer naj bi ta glasba zares zazvenela in kjer bi se obiskovalci seznanili tudi z glasbeniki, z njihovim načinom dela, z njihovimi vrednotami, ne samo v glasbi. Da tako zahtevno delo lahko obrodi rezultate, je potreben tudi tesen stik med glasbeniki, njihova iskrena komunikacija, povezanost v manjših skupinah. Radost pri delu, radost v medsebojnih stikih je tudi kvaliteta, zaradi katere skladatelji izredno radi delajo z NEM. Saj najbrž ni veliko skupin, ki bi tako odločno zatrjevale: SKLADATELJI IMA VEDNO PRAV?! In kjer imajo za dirigentko eno najskromnejših, najbolj uravnoveženih, intuitivnih in hkrati inteligentnih ljudi, kar se jih ukvarja s sodobno glasbo?!	portret	Nouvel Ensemble Moderne	/

AVTOR	NASLOV PRISPEVKA	VIR	LETO	STRAN	HIPERPOVEZAVA	ODLOMEK BESEDILA	DISKURZIVNA PRAKSA	ODNOSNI SUBJEKT	ODNOSNI OBJEKT
Žakelj, Ana	Duo Mir in Slavček sta očarala poslušalce	Logaške novice: glasilo občine Logatec (39/1-2)	2008	13	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-Z1PDSS87	V božičnem in novoletnem času je božična pesem odmevala vsepovsod: po ulicah, po radiu, po televiziji, po nakupovalnih središčih in še kje. Slišali je bilo vse mogoče priredbe in izvedbe poskočnih, predvsem tujih božičnih skladb. Meni je bolj pri srcu tista nežnejša, domača, ki se zapoje ob jaslicah. Tako je bilo moč slišati v Gasilskem domu na Medvedjem Brdu 23. decembra. Marija Rupnik in Irena Lukan – duo Mir – sta spet dokazali, da znata s svojimi pesmimi razžariti srca obiskovalcev tudi v zimskem času, ko sonce izgubi svojo moč. Skupaj z njima so zapeli tudi pevci pevskega društva Slavček iz Loške doline. Skupina trinajstih pevcev, ki jo vodi Miran Žitko, je s svojim nastopom resnično prevzela in očarala poslušalce, še posebej s svojo iskreno ljubeznijo do glasbe. Obiskovalcev je bilo sicer komaj kaj več kot nastopajočih, a prijetno vzdušje, ki so ga pričarali, je odmevalo v srcih vseh.	ostale publicistične prakse	Pevsko društvo Slavček; Žitko, Miran	/
Živulovič, Milka; Vojska, Vera	Človek z odprtim srcem – za vsakogar: spominska slovesnost ob peti obletnici smrti Staneta Habeta	Slamnik: glasilo občine Domžale (48/14)	2008	17	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-OIZSM6KM	Pianistka Milka Živulovič je obudila spomine na svoje prvo srečanje z velikim glasbenikom ter vsa naslednja, predvsem pa nas je seznanila z njegovo človeško noto, s katero je oblikoval kolektiv glasbene šole ter prispeval, da niso bili le sodelavci, temveč predvsem prijatelji z istim ciljem: vzgojiti mlade glasbenike tako, da bodo imeli glasbo iskreno radi.	ostale publicistične prakse	/	/
Žižek, Slavoj	Deleuze s Heglom (če naj o Lacanu sploh ne govorimo)	Razpol: glasilo Freudovskega polja (32/8)	1994	103	https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-HSKYLU12	Ta razlika dveh ravni nam nemara nudi tudi ključ za Mozartovo Cosi fan tutte. Eno splošnih mest o tej operi je, da je v nji nenehno subvertirana ločnica med iskrenimi in hlinjenimi čustvi: ni le patetični heroizem (denimo izbruh Fiordiligi, ki se hoče pridružiti zaročencu na bojišču) zmerom znova razkrinkan kot prazno nastopaštvo, subverzija poteka tudi v nasprotno smer – tako se filozof Alfonso, ta dosledni cinik, s časa na čas ujame v lastno manipulacijo in ga »zanesejo« lastna hlinjena čustva, ki se nepričakovano izkažejo za iskrena (najbolj izrazito kajpada v triu »Soave il vento«). Četudi ta psevdodialektika iskrenih in hlinjenih čustev ni povsem neumestna, pa vseeno zgreši prepad, ki loči telesni stroj od površine dogodkov-učinkov. Gledišče Alfonza je gledišče mehničnega materializma: človek je stroj, lutka, njegova čustva – v tem primeru ljubezen – ne izražajo neke spontane avtentične svobode, ampak se jih da proizvesti avtomatično, tako da človeka podvržemo ustreznim vzrokom. Mozartov odgovor na ta filozofov cinizem je avtonomija »učinka« kot čistega dogodka: drži, čustva so učinki telesnega stroja, toda hkrati so učinki v smislu »učinka-čustva« (kot tedaj, ko govorimo o »učinku-lepote«), in ta površina učinka kot dogodka poseduje svojo lastno avtonomijo in avtentičnost.	strokovne in znanstvene prakse	Mozart, Wolfgang Amadeus	Cosi fan tutte (KV 588)